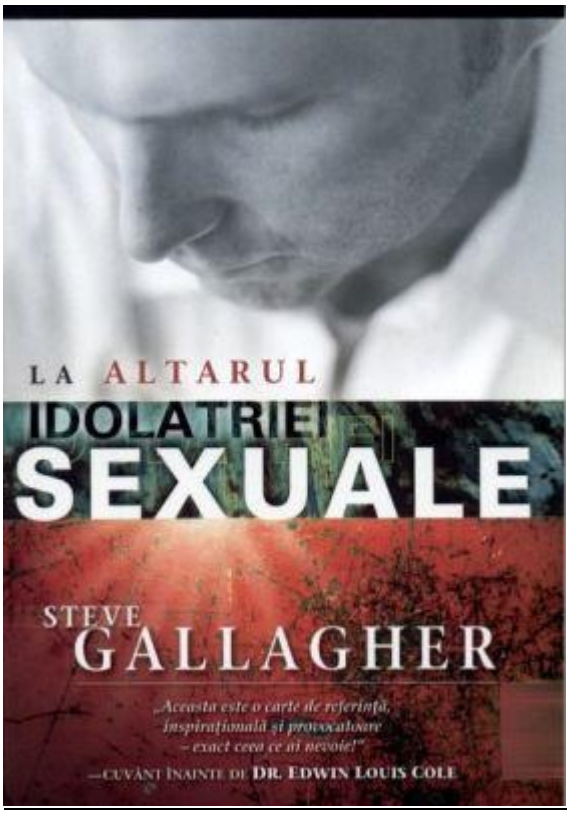
LA ALTARUL
IDOLATRIEI
SEXUALE
STEVE
GALLAGHER
„Aceasta este o carte de referință, inspirațională și provocatoare – exact ceea ce ai nevoie!"
—CUVÂNT ÎNAINTE DE DR. EDWIN LOUIS COLE

La altarul idolatriei sexuale

Steve Gallagher

Cuprins

La altarul idolatriei sexuale .....**Error! Bookmark not defined.**

Introducere.....**Error! Bookmark not defined.**

PARTEAI .....**Error! Bookmark not defined.**

PROBLEMA.....**Error! Bookmark not defined.**

1. DEPENDENŢA SEXUALĂ .....**Error! Bookmark not defined.**

2. SPIRALA DECADERII .....**Error! Bookmark not defined.**

3. CELE PATRU MOTIVE PRINCIPALE .....**Error! Bookmark not defined.**

4. NEVOIA DE A TRĂI ÎN LUMINĂ .....**Error! Bookmark not defined.**

5 . ÎN MINTEA DEPENDENTULUI SEXUAL.....**Error! Bookmark not defined.**

6. PROCESUL PACATULUI .....**Error! Bookmark not defined.**

Partea a 2-a .....**Error! Bookmark not defined.**

DIRECTIA CORECTA.....**Error! Bookmark not defined.**

7. CHESTIUNILE DE BAZĂ.....**Error! Bookmark not defined.**

8. ELIBERAREA VINE ÎNCET PENTRU UN MOTIV.....**Error! Bookmark not defined.**

9. CÂT DE MULT ÎŢI PASĂ?.....**Error! Bookmark not defined.**

Partea a III-a .....**Error! Bookmark not defined.**

INFLUENŢE.....**Error! Bookmark not defined.**

10.FIREA PĂCĂTOASĂ.....**Error! Bookmark not defined.**

11. DESPĂRŢIREA DE LUME .....**Error! Bookmark not defined.**

12. LUPTE ÎN DOMENIUL SPIRITUAL.....**Error! Bookmark not defined.**

Partea a IV-a.....**Error! Bookmark not defined.**

CALEA DE IEŞIRE .....**Error! Bookmark not defined.**

13. LOCUL ZDROBIRII SI AL POCAINTEI.....**Error! Bookmark not defined.**

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

14. DISCPLINAT PENTRU SFINTENIE .....**Error! Bookmark not defined.**

15. UMBLAREA ÎN DUHUL.....**Error! Bookmark not defined.**

16. BIRUIREA POFTEI .....**Error! Bookmark not defined.**

17. CUM POŢI FI UN IBOVNIC EXTRAORDINAR (UN CAPITOL PENTRU BĂRBAŢII CĂSĂTORIŢI).**Error! Bookmark not defined.**

18. PUTEREA HARULUI LUI DUMNEZEU.....**Error! Bookmark not defined.**

Am scris cândva: "Chinul ispitei păcatului nu este nimic în comparaţie cu consecinţele păcatului." Consecinţele păcatului pot fi resimţi te toată viaţa şi chiar în veşnicie. Consecinţele sunt cele care chinuie groaznic.

Ca în orice alt lucru care are de-a face cu Domnul, soluţia este bineînţeles, Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este locul unde se găseşte soluţia la orice problemă şi situaţie cu care se confruntă bărbatul sau femeia. Nu există nici un alt ajutor asemenea Cuvântului lui Dumnezeu. Întreaga lucrare de vindecare a lui Dumnezeu începe cu Cuvântul Său.

Sentimentul şi gândire a subiectivă a celui dependent este: "Sunt prea murdar, prea nevrednic, prea nesfânt, prea nepotrivit să citesc Biblia." Aceasta e o minciună! Cuvântul lui Dumnezeu a fost scris pentru asemenea oameni, pentru a le arăta calea pe care a deschis-o Isus Cristos pentru ca ei să poată ieşi din groapa pe care şi-au săpat-o smgun.

Sau, unii spun: "Am falimentat atât de jalnic. Cum aş putea fi din nou destul de bun încât Dumnezeu să mă asculte?" Nu devii bun şi apoi Îl impresionezi pe Dumnezeu, ci ajungi la Dumnezeu şi Dumnezeu te face bun. Ajungi la Dumnezeu prin Cuvântul Său.

Cuvântul face schimbarea!

Citeşte-l când te simţi vinovat; citeşte-l când ţi se pare că nu te ajută la nimic, citeşte-l în faţa lui Satan şi a acuzaţii lor pe care ţi le aduce; citeşte-l chiar şi atunci când nu eşti sigur că-l crezi, pur şi simplu, citeşte!

Cuvântul face schimbarea!

Cuvântul lui Dumnezeu spală mintea, la fel cum săpunul spală mâinile. Cuvântul este asemenea săpunului: nu este de folos decât dacă este folosit.

Nu ai decât Cuvântul!

Cel mai mare faliment al vieţii nu este păcatul tău, ci necitirea Cuvântului. Cuvântul poate să-ţi spele mintea doar dacă-l citeşti. Citirea Cuvântului este singura cale pnn care Dumnezeu Îşi poate face lucrarea în viaţa ta.

Creştinismul nu este greu de trăit, este imposibil. Doar atunci când Cristos trăieşte în tine eşti creştin cu adevărat. Aceasta înseamnă viaţa lui Cristos. Nu ce încerci tu să faci, ci ce face El în tine.

Cuvântul nu ţine cont de păcatul, emoţiile sau faptele tale; ci pur şi simplu îşi face lucrarea când îl citeşti.

Cuvântul lui Dumnezeu nu se schimbă niciodată, noi ne schimbăm. El nu ne face să ne simţim vinovaţi, noi ne-o facem. Ne oferă o cale de de a scăpa de sentimentele, obiceiurile, dorinţele şi poftele noastre. Cuvântul lui Dumnezeu este sursa noastră de viaţă şi binecuvântare.

Motivul pentru care scriu acest Cuvânt înainte pentru Steve este că el a bazat întreaga carte pe Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este o carte de referinţă, inspiraţională şi provocatoare -- exact ceea ce ai nevoie. Nu vorbesc aici doar despre tine şi problema ta, ci mă adresez şi ţie care vrei să rezolvi asemenea probleme.

Aceasta este cartea ta. Pune alături Biblia şi cartea aceasta - citeşte-le împreună - şi lasă Cuvântul să-şi facă lucrarea.

Dacă Îi mărturisim păcatele, ne putem bizui pe El să ne ierte şi să ne cureţe de orice răutate. (Şi este drept ca Dumnezeu să facă aceasta pentru noi, deoarece Cristos a murit pentru a ne spăla păcatele.)

Dacă îţi faci partea şi Dumnezeu o va face pe a Sa. Tu nu poţi face partea Lui, şi El nu o va face pe a ta. Partea ta este să acţionezi bazat pe Cuvântul Său şi să laşi Cuvântul Său să-şi facă lucrarea.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Mulţumesc lui Dumnezeu pentru un bărbat ca Steve Gallagher, care spune adevărul, şi fie ca adevărul să ne facă liberi. Trăieşte liber!
Dr. Edwin Loius Cole, Fondator al Christian Men's Network (Asociaţia bărbaţilor creştini)

Introducere

CARTEA ACEASTA ABORDEAZĂ DEPENDENŢA sexuală şi puternica ei influenţă asupra a nenumăraţi bărbaţi creştini şi necreştini. A fost scrisă cu intenţia de a înlătura perdeaua şi a expune lucrările ascunse ale acestei nelegiuiri actuale, care există nu doar în cultura americană în general, ci este o rană purulentă chiar şi în biseri-că - de la amvon la membri. Cei mai mulţi dintre noi am fost motivaţi şi dezorientaţi de o perspectivă exagerată asupra propriei noastre personalităţi ca oameni şi ca credincioşi. Prin urmare, cu urechile dornice, ne-am îndreptat spre acele învăţături care ne dădăcesc şi ne fac să ne simţim bine. Din păcate, mai devreme sau mai târziu, descoperim să asemenea învăţături oferă doar cel mult o soluţie de moment şi în cele din urmă eşuează în a ne ajuta să obţinem libertatea pe care ne-o dorim.

Citind această carte, vei înţelege mai bine luptele dependentului sexual şi consecinţele dure ale comportamentului său păcătos. Dacă eşti unul dintre aceia care se luptă în felul acesta, cu siguranţă că vor fi perioade când adevărurile prezentate aici vor fi extrem de dureroase. Te înţeleg, pentru că şi eu am trecut prin acest proces. Dacă se va întâmpla aşa ceva, pune cartea deoparte. Poţi s-o reiei după câteva zile, după ce ţi-ai mai adunat curaj. Chiar dacă uneori va fi agonizant să vezi cum eşti pe dinăuntru, vestea bună este că odată ce te-ai văzut, vei putea apoi să treci prin acest proces dificil şi să ajungi de cealaltă parte –liber!

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Trebuie să menţionez că această carte conţine anumite povestiri adevărate despre comportamentul celor aflaţi în păcat sexual care ar putea să-ţi amintească de unele experienţe sexuale din trecut. La început, am ezitat dacă să le includ sau nu. Totuşi, după ce m-am rugat cu privire la modul în care acestea te-ar putea afecta, şi cerând şi sfatul altora, am hotărât să păstrez aceste povestiri pentru două motive. În primul rând, şi cel mai important, este vital ca tu, cititorul, să te regăseşti în această carte. Identificarea propriilor tale lupte te va ajuta să te regăseşti în răspunsurile oferite de această carte. În al doilea rând, povestirile redate în carte nu sunt mai grafice decât unele pe care le citim zilnic în ziare. Majoritatea bărbaţilor implicaţi în păcate sexuale sunt obişnuiţi cu mult mai mult!

Mă rog ca această carte să fie o binecuvântare pentru tine, iar adevărurile pe care le prezintă să te atragă mai aproape de Dumnezeu şi de libertatea pe care o oferă El.

Steve Gallagher

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

PARTEAI

PROBLEMA

1. DEPENDENŢA SEXUALĂ

CUII! se intoarce câinele la ce a vărsat, aşa se ÎI/toane nebunul la nebunia lui (Prov. 26: *Il)*

Cel râu este prins in Înseşi nelegiuirile lui şi este apucat de legăturile pacatulu, lui (P!"Ov. 5:22).

... *mai ales pe cei ce, În pofta lor necurată.: Le scapără ochii de preacurvie şi nu se satură de păcătuit . .. momesc, cu poftele carnii şi cu desfrânari pe cei ce de abia* au *scapat de cei ce traiesc* in *rătăcire, Le făgăduiesc slobozenia, in timp ce ei insişi sunt robi ai stricăciunii. Cacifiecare este robul lucrului de care este biruit* (2 *Pet.* 2: *10-19).*
Caci buzele femeii străine strecoară miere ... nu te apropia de uşa casei ei, ca nu cumva să-ţi dai altora vlaga ta, şi unui om fără milâ anii tăi.
Deodata a inceput sâ meargâ după ea, ca boul care se duce la măcelărie. ca un *cerb care alearga spre cursă; ca pasărea care da buzna in laţ, fără să ştie că o va costa viata (Prov.* 5:3, 9; 7:22-23)

JiMMY A FACUT CUNOŞTINTA CU PORNOGRAFIA la vârsta de şapte ani. Într-o zi, fratele lui mai mare l-a dus in casa unui prieten al cărui tată

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

vindea filme pornografice, În timp ce Jimmy se uita cu multă fascinaţie la acele filme pornografice, ceilalţi doi au dispărut in dormitor pentru ceea ce după aceea şi-a dat seama că era o orgie homosexuală. Jimmy nu a mai fost acelaşi. Prima sa expunere la aşa ceva l-a adus intr-o sclavie pe viaţă faţă de pornografie, sclavie care l-a transformat Într-un Înrăit dependent sexual. (Fratele lui Jimmy, de asemenea un dependent sexual, a fost condamnat, câţiva ani mai tarziu).

Richard a fost introdus 111 viaţa sexuală pentru prima data ca adolescent, când a fost invitat În casa unui prieten pentru a participa la o orgie sălbatică. Ani la rând a trăit obsedat de sex. La scurtă vreme după ce s-a căsătorit, rccurgând la multă manipulare si "Învinovăţiri" neîncetate. a reuşit să-şi convinga soţia să incorporeze ,.stilul dezmăţat" in căsătoria lor. Timp de doisprezece ani, Rcbecca, soţia lui, a trăit in continuă degradare şi sentimente de vinovăţie, până ce L-a cunoscut pe Isus Cristos, care i-a schimbat intreaga viaţă. Au fost nevoie de câţiva ani dupa aceea ca si Richard să facă aceeaşi descoperire.

Într-o zi ca adolescent, Glen venea acasă de la şcoală pe un drum de ţară. Cum ţopăia el fără grija cam la 200 de metri in faţa lui a oprit o maşină. Glen a devenit foarte curios când a văzut că din maşină a fost aruncată o cutie. Cind a ajuns la cutie, a deschis-o şi înăuntru a găsit câteva sute de reviste pornografice. Viaţa lui nu a mai fost aceeaşi. Chiar şi după ce, In facultate, a devenit creştin, au urmat încă mulţi ani de dependenţă sexuală. Glen a devenit manager general la o staţie de radio creştin, in ciuda luptei sale continue cu pornografia. Adevărul despre viaţa sa secretă a ieşit in cele din urmă la lumină când şi-a părăsit soţia credincioasă şi a plecat cu soţia unui pastor.

Bob a cunoscut pentru prima data pornografia când a găsit reviste explicit sexuale sub patul tatălui său. Au urmat ani mulţi de sclavie. Când pornografia a ajuns să nu-l mai fascineze, a început sa se furişeze pe lângă alte case pentru a pândi prin terestre. Petrecea ore Intregi pe la geamuri sperand sa vada rnăcar o licărire de piele. După ruinarea unei căsătorii şi aproape a încă uneia, Bob a căutat ajutor.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

SCLAVIA SEXUALA

Aşa cum un distribuitor de droguri de cartier convinge pc cineva oferindu-i mariuana pe gratis, cu intenţia de a-l conduce inspre drogurile puternice, tot aşa Satan îşi va atrage victima neştiutoare in cleştele sau oferindu-i câteva experienţe sexuale satisfăcătoare. Dar Biblia promite că plăcerile păcatului durează doar o vreme (Evr. 11:25). într-un capitol ulterior, voi vorbi despre modul in care Satan foloseşte Cu iscusinţă fantezia, mai ales cu ajutorul pornografiei, pentru a băIăngăni morcovul proverbial in faţa nasului victimei sale.

RUTINE SPECIALE

Odată ce dependenţa işi strânge lanţul in jurul victimei, acesta intră In anumite rutine sau ritualuri speciale cu care se obişnuieşte. Bărbatul obişnuit să privească filme pornografice s-ar putea să înceapă prin a "verifica" rafturile unei librării pentru adulţi o vreme. Pe măsură ce pofta lui creşte, s-ar putea să incerce o cameră de vizionat, o încăpere cu lumină slabă undeva in spatele librăriei. De acolo s-ar putea să se plimbe de la un stand la altul, căutând filmul perfect (fantezia sa supremă) până in cele din urmă îşi satisface pofta. Personal pot să mă identific cu acest ritual. Şi eu mergeam in videoteci pentru adulţi şi "savuram" plirnbându-rnă pc lângă standurile cu video, uitându-mă la reclamele făcute pentru fiecare film de acest gen. Apoi, in mod organizat, mergeam de la un stand la altul, păstrând-o pe cea care mă provoca cel mai puternic.

Un tată vitreg care practică molestarea juvenilă are o cu totul altă rutină. S-ar putea ca el să înceapă (sau nu) prin a privi materiale pornografice. Dar În cele din urmă. se va furişa În camera copilului unde va actiona conform poftei sale.

Lew a început să-şi abuzeze fiica cea mai mare ind de când aceasta avea

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

doar zece ani. De fiecare dată începea prin a petrece câteva momente mânaâind-o si convinuând-o Cii acesta era modul lui de a-i arăta "dragostea lui specială" pentru ea si că acesta era secretul lor. Ezitând, ea a acceptat până când acesta a incercat să o abuzeze şi pe sora ei mai mică. Trăind cu groaza abuzului, ca nu putea suporta s-o vadă şi pe sora ei îndurând acelaşi tratament. Din disperare, a spus învăţătoarei ei, care a alertat imediat autorităţile.

Sam era adolescent când a inceput să simtă dorinţa de a se expune. In fiecare dimineaţă, când un grup de fete trecea, in drum spre şcoală, prin grădina din spatele casei lui, se masturba privindu-le pe fereastră. Deşi nu a îndrăznit să se facă vreodată văzut, gândul că fetele l-ar vedea masrurbându-se îl excita: Crescând, pofta lui nestavilită a continuat să-I urmărească. Adeseori o nega, dar aceasta nu dispărea. Într-o zi, şi-a parcat maşina şi a inceput să se masturbeze in timp ce, pe lânsă el trecea o femeie. S-a ascuns destul de bine, dar gândul că ca l-ar fi văzut il excita. A repetat aceeaşi rutină de mai multe ori in următoarele câteva luni, până când in cele din urmă, pofta l-a biruit şi a cedat ispitei. A permis unei femei sa-l vadă „bucurându-se". Chiar dacă aceasta l-a speriat enorm, mereu şi mereu se refugia in repetarea acestui act. Masturbarea de unul singur nu mai era de ajuns pentru a-l satisface.

Rutina celui care face apeluri indecente este foarte asemănătoare cu cea a exhibiţionistului, cu excepţia că ritualul sau este făcut prin telefon. Forrnând numerele de telefon, cel care sună devine excitat la gândul că va răspunde o femeie destul de naivă sa asculte ce are el de spus. Atunci pofta lui este satisfăcută.

Stan este un astfel de exemplu. Problemele lui au inceput cu "sună la porn". Începea să se excite privind imagini pornografice, apoi suna la un număr de telefon la care o fată îi vorbea in limbaj sexual. Dar era prea simplu. In loc de a se opri la acea discuţie, începea să caute în cartea de telefon şi suna până ce găsea o femeie care să asculte sugestiile lui

nonşalante şi descrierea grafică a viitorului punct culminant.

Hoinarul Tom pândilă" umblă pe străzi ore întregi speriind să găsească vreo fereastră care să-i ofere vreo excitare. După ce aşteaptă cu nerăbdare, poate uneori chiar o oră întreagă, în cele din urmă o frântură de piele apare in cârnpul său vizual. Această licărire duce pofta lui la culme.

Seara, Bob stă in casă uitându-se la televizor, când mintea incepe să-i fie copleşită dc gândul tuturor acelor posibile ferestre. După ce toată lumea merge la culcare, se furişează din casă, de-a lungul străzii, căutând o fereastră cu perdelele deschise. După ce găseşte una, s-ar putea să stea să aştepte o bună bucată de vreme pană să vadă o frântură de ceva excitant.

Femeia dependentă de curvie s-ar putea să-şi pună în practică rutina in baruri, mergând de la bărbat la bărbat, seară după seară. S-ar putea să incerce să vadă cu cât de mulţi bărbaţi poate flirta sau pe câţi poate zăpăci Într-o singură noapte, inainte de a se hotărî cu care din ei să treacă la sex. Apoi va duce la bun sfârşit evenimentele serii.

Betty, o femeie cel mult de atractivitate medie, era cântăreaţă la un club de noapte şi ii plăcea să-i seducă pe bărbaţi. Ii plăcea atentia pe care o primea din partea audienţei când cânta. In timpul cântec ului, alegea un bărbat căruia că-i facă avansuri. Faptul că ajungea în pat cu acel bărbat o făcea să se simtă incredibil de atractivă şi sexy ca femeie. Dacă vreun bărbat din audienţă nu-i acorda destulă atenţie, poate pentru că era căsătorit, ea lua această atitudine drept provocare de a-l seduce. Toate aceste aventuri îi dădeau o satisfacţie nemaipomenită. in cele din urmă, Betty s-a căsătorit, dar curând a început să-i lipsească atenţia bărbaţilor şi a inceput să aibă relaţii sexuale secrete. Indiferent cât de mulţi bărbaţi reuşea sa-i seducă, nu putea ajunge la punctul de a fi mulţumită cu sine ca persoană. Totuşi, toate acestea au inceput sa se schimbe când L-a întâlnit pe Isus Cristos ca Mântuitor al sau.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Un "John" s-ar putea să-şi pună in practică rutina patrulând zona "roşie", populată de prostituate. Captivat de intreaga scenă, se plimbă Încet de la *a* fată la alta, examinându-le cu atenţie. Mintea lui incepe să creeze tot felul de fantezii, iar pana ii creşte tot mai mult in inimă. în cele din urmă, una îl va interesa pentru vreun motiv sau altul, şi va apela la serviciile sale pentru seara aceea.

Jody petrecea ore intregi conducând pe străzile impânzite de prostituate. Pentru el, aceasta era jumătate din excitate. Uneori, oprea şi vorbea o vreme cu una dintre ele, dar de obicei nu era încă gata să-şi încheie rutina; deci continua să conducă şi sa privească. în cele din urmă, după ce dorinţa de a face sex ajungea la culme, alegea pe una din aceste fete şi o ducea in camera lui de hotel. Acolo rutina lui ajungea la punctul culminant.

Homosexualul compulsiv s-ar putea să-şi pună rutina în practică in mai multe feluri. De obicei, va merge la un bar local special pentru homosexuali, unde va flirta până va găsi persoana "potrivită". Sau s-ar putea să aleagă să meargă la o videotecă pentru adulţi unde va găsi bărbaţi heterosexuali sau bisexuali care vor aprecia serviciile lui. Acolo, în timpul serii, va merge de la un bărbat la altul, până când în cele din urmă, oboseşte şi găseşte o cale pentru a-şi satisface plăcerea.

Rick tăcea şi una şi alta. În unele seri mergea la barul hornosexualilor sau la băile pentru homosexuali, in căutarea unui alt homosexual care il atrăgea. Cei doi beau împreună câteva pahare pentru a se cunoaşte mai bine, după care o sfârşeau in pat împreună în noaptea aceea. În alte seri, mergea la o librărie pentru adulţi. Se oferea să ,.aibă grijă" de bărbaţii heterosexuali care urmăreau filme porno in cămăruţele din spate. în fiecare scară, făcea sex cu o duzină sau chiar mai mulţi bărbaţi în acea cămăruţă. Deşi se simţea Împins sti facă toate acestea, era confuz când se gândea cat de puţină satisfacţie primea.

Toţi aceşti oameni au în comun un lucru: cu toţii au permis gândirii nebiblice să le domine viaţa până la punctul in care au devenit dependenţi de

comportamentul lor. S-ar putea ca rutinele lor să fie diferite, dar cu toţii au un model specific sau observabil care duce in cele din urmă la "acţiune" sexuală.

CICLUL VICIOS AL PACATULUI

Odată ce o persoană a devenit dependentă de sex, aceasta intră într-un ciclu vicios de auto-distrugere şi degradare. Se pare că cu cât este mai compulsiv şi pervertit comportamentul său sexual, cu atât mai aspru îl etichetează şi judecă societatea pentru acest comportament. Prin urmare, intreaga sa viaţă este consumată de vinovăţie şi ruşine. Lucrul acesta este adevărat mai ales in cazul celor care provin dintr-un mediu creştin sau care sunt implicaţi În mod activ intr-o biserică locală. Cu trecerea timpului, se întâmplă multe Lucruri în viaţa celui dependent sexual. Sentimentul său de incredere şi stima de sine se diminuează treptat, iar golul din interior creşte. Ca urmare, Începe o căutare intensă şi disperată pentru a umple acest gol din viaţa sa. Din moment ce sexul a fost elixirul său personal la care s-a refugiat în vremurile anterioare de disperare, la fel cum un beţiv se intoarce la sticla lui de votcă, dependentul de sex va căuta şi el obiectul (obiectele) poftei saLe. Din nefericire, după ce a fugit la sex pentru a găsi confort sau o simplu "rezolvare", nu reuşeşte decât să-şi adune mai multă vinovăţie şi disperare -- groapa devine mai adâncă, intunericul mai intunecos.

Atunci incepe să construiască ziduri împrejurul său. Pe măsură ce nevoia de a se proteja creşte, se înstrăinează şi mai mult de cei dragi; astfel, ei se simt incapabili de a-I ajuta. Ei nu pot inţelege ce se întâmplă cu el sau de ce nu pot comunica cu el. Aceasta este una dintre diferenţele dintre un alcoolic şi un dependent sexual. Este ceva rar ca obiceiul beţivului să tie un secret. De obicei nu durează mult până ce oamenii descoperă problema unui aLcoolic. Ei pot chiar să înţeleagă de ce beţivul se alienează singur; dar cu dependentul sexual, adeseori, nimeni nu are nici cea mai vagă idee despre ce se întâmplă şi nu pot să-i înţeleagă comportamentul. Hal descrie ce s-a întâmplat in familia sa:

Înstrăinarea de familia mea a început cu mult inainte de a-mi da eu seama.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Doar privind În urmă am putut vedea situaţia aşa cum era. La inceput, aceasta a avut de-a face doar cu familia imediată. Obsesia mea egoistă faţă de sex a făcut ca soţia mea să nu aibă parte de dragostea şi atenţia pe care o merita. Frustrarea ei îndreptăţită cauzată de acest gol in relaţia noastră a dus la nenumărate certuri -- multe dintre ele urâte.

DEZVINOVATIRE

Adesea, bărbatul care a devenit robit obiceiurilor păcatului sexual incepe să dea vina pentru toate problemele sale pe alţii. A accepta responsabilitatea pentru propria-i viaţă şi propriile eşecuri ar insemna să înceapă să-şi controleze dependenţa. Nefiind gata să accepte responsabilitatea pentru propriile-i acţiuni, trebuie să dea vina pe alţii. F-:I este în stare de negare constantă, chiar dacă Îşi inţelege dependenţa. Cu cat îşi neagă păcătoşenia vieţii şi acţiunilor sale, cu atât mai mult dă vina pc cei din jurul său. "Este vina tatălui meu." "Pentru că soţia mea nu are grijă de mine." Ar părea că problema este Întotdeauna altundeva.

Acest proces de dezvinovăţire s-ar putea să aibă loc În mintea unui dependent sexual În timp ce încearcă să-şi argumenteze acţiunile sau să arunce vina pe cei din jur când aceştia il abordează legat de o temă tangenţială. EI nu doar că nu recunoaşte grcşul comportamentului său sexual, dar s-ar putea chiar să nege orice alte greşeli din viaţa sa. Autorul cărţii Evrei cunoştea efectele păcatului când a spus: "Luaţi seama dar, fraţilor, ca nici unul dintre voi să n-aibă o inimă rea şi necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu. Ci îndemnaţi-vă unii pe alţii În fiecare zi ... pentru ca nici unul din voi să nu se împietrească prin înşelăciunea păcatului" (EvI'. 3: 12-13).

MANIPULAREA CELORLALTI

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Pe lângă dezvinovăţire, dependentul devine manipulator. Din moment ce întotdeauna este vina altcuiva, el Îşi îndreptăţeşte acţiunile şi manipularea. Manipularea sa egoistă poate include învinovăţirea soţiei de fiecare dată când il chestionează cu privire la cornportarnentul său. "Tot timpul îmi reprosezi ceva!" "Pur şi simplu n-ai încredere în mine!" Acestea sunt favoritele oricărui dependent sexual. Adeseori, biata soţie simte că îşi pierde mintea. Învinovătirile ci sunt atât de convingătoare încât chiar şi el le crede. Dacă cumva nu ar reuşi să se convingă pc sine că problemele sale sunt vina altcuiva, ar trebui să se ocupe de propria vinovăţie.

Richard îşi folosea abilităţile de manipulare asupra soţiei pentru a o face să se implice şi ea în viaţa lui sexuală perversă. La început, facea comentarii despre alţi bărbaţi în timp ce făcea dragoste cu ea. Apoi şi-a mărit eforturile. Fie era drăguţ şi glumeţ încercând să o convingă să se implice, fie o ataca pentru poziţia ei hotărâtă de a fi decentă. A abordat o tactică după alta în incercarea de a o face să cedeze. Odată ce ea şi-a dat seama că atât timp cât i se împotrivea nu va avea o familie fericită, a încetat să-i mai pese. Nu a trecut mult până ce a cedat şi s-a implicat în viaţa destrăbălată împreună cu el. Dacă ea ar fi Încercat să protesteze, el folosea diferite sarcasme vicioase pentru a o Înjosi şi degrada. Doar după ce a venit la Domnul, ea a fost destul de hotărâtă să-şi refacă devotamentul pentru decenţă.

Solomon putea foarte bine să-I descrie pe Richard când a spus: "Omul de nimic, omul nelegiuit, umblă cu neadevărul În gură, clipeşte din ochi, dă din picior şi face semne cu degetele. Răutatea este in inima lui, urzeşte lucrurile rele întruna şi stârneşte certuri" (Prov. 6: 12-14).

CRITIC SI OFENSIV

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dependentul sexual va deveni şi foarte critic şi acuzator faţă de cei din jur. Din moment ce s-a plasat pe un piedestal, prin procesul de negare, se vede pe sine ca fiind incapabil de vreun lucru rău. Din nou, a admite că este vulnerabil în faţa falimentului sau imperfecţiunii ar însemna să ajungă la realitatea acţiunilor sale. Aceasta face parte în intregime din ”inselăciunea păcatului".

In interiorul său, bărbatul care a dezvoltat un mod de viaţă bazat pe gratificare sexuală ştie că ce face este greşit, deci se dezlănţuie cu critică Împotriva celorlalţi. Insultele sale îi ţin pe ceilalţi mai prejos de el, facându-I astfel să se simtă mai bine cu privire la sine şi convingându-i pe alţii (cel puţin în gândirea sa perversă) el ei sunt mai vinovaţi decât el pentru orice problemă care s-ar ivi. Ca şerif in Los Angeles, responsabil de o inchisoare de maximă securitate, am devenit adeseori administrator de justiţie ad-hoc. Nu petreceam mult timp cxarninând mizeria din propria mea viaţă, dar mii grăbeam să administrez pedeapsa unor întemniţaţi problcrnatici pentru greşelile lor!

Dependentul sexual de asemenea se răzbună pe cei dragi pentru a se auto-apăra împotriva întrebărilor lor instigatoare. Dacă este inabordabil, nu va trebui să răspundă pentru acţiunile sale. Dacă soţia sa încearcă să-i pună întrebări despre propria viaţă, auto-apărarea sa vicioasă zdrobeşte intenţiile ei cele mai bune, şi curând ea învaţă să tacă. In fundul minţii sale, el ştie că firea sa este "asul din mână", dacă ea ar încerca să-i chestioneze comportamentul. Cu siguranţă că Solomon a înţeles hine lucrul acesta când a spus: "Cel ce mustră pe un batjocoritor îşi trage dispreţ, şi cel ce caută să indrepte pc cel rău se alege cu ocară. Nu mustra pe cel batjocoritor, ca să nu le urască; mustră pe cel înţelept, şi el te va iubi!" (Prov. 9:7-S).

Bărbatul controlat de păcat va li adesea hipcrscnsibil la critică, exagerând la culme orice posibilă aluzie. În permanenţă, sentimentul de ruşine pentru acţiunile sale ii creşte sentimentul de lipsă de valoarea de sine. Dar, in loc să vină la crucea lui Isus Cristos cu cea mai mare nevoie a lui, decide să se ocupe el de

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

ca, încercând să creeze un sentiment forţat de valoare personală. Păcatul lui sexual creează un ciclu vicios care provoacă furtuna distrugerii. Cu cât este mai mult păcatul sexual in care dependcntul se implică, cu atât sentimentul de ruşine este mai profund şi are o părere tot mai proastă despre sine. Ruşinea pe care o simte o compensează incercind să se simtă mai plin de mândrie. Dominat de mândrie, devine un individ extrem de sensibil. Cum vom vedea în capitolul şapte, o mare parte din această aroganţă şi egocentrism dispare când bărbatul acela incepe să se smerească.

Sam, exibiţionistul, era aşa. Îi era foarte ruşine de comportamentul său. Deşi era mândru şi arogant faţă de cei din jurul său, înăuntru se simţea ca un "ciudat". Ştia că-şi trădează soţia, dar în loc de a se umili in faţa ei, s-a făcut mai degrabă inabordabil. Sam era atât de hipersensibil încât ea nu putea nici măcar mentiona vreuna din greşelile lui. Dar adevarul despre pacatul lui a iesit la lumina cand s-a dezvelit in fata prietenei cele mai bune a sotiei.

CONTROLUL FIRII

Pacatul afecteaza oamenii in diferite feluri. In general pacatul tinde sa amplifice natura decazuta a omului. Daca o persoana este prin natură retrasă, păcatul o va duce mai adânc in acea izolare. Mark era sergent in fortele aeriene americane, detaşat la o echipă de elită de eliberar- .. :. Fiind in Coreea mai mulţi ani, a devenit tot mai retras faţă de toţi cei din jurul său. Nu se putea sforţa nicicum să ceară unei fete să iasă cu el Cu cât devenea mai acaparat de păcatul său sexual, cu atât mal mult ruşinea i-a distrus increderea in sine ca bărbat. Totuşi, el nu era implicat in frecventarea saloanelor de masaj şi a barurilor deoarece el nu avea nevoie de relaţii cu acele fete pentru a se distra; el avea nevoie doar de bani. La urmă, o profundă ură pentru femei îl distrugea. (Doar după ce a venit la PIJvl -- Pure Life Ministries - câţiva ani mai târziu ŞI il învăţat să se umilească, a putut să se elibereze de ura lui.)

Multi bărbaţi "rezolvă" frustrarea mizeriei in care se află devenind "eontrolon exageraţi". Ei încearcă să controleze fiecare detaliu al vieţii din jurul lor. Chiar şi cea mai mică deviere de la dorinţa lor le provoacă agitare şi frustrare enormă. Len a fost un bărbat care şi-a recunoscut nevoia de a intra în programul de criză Pure Life pentru dependenţi sexuali. Dar, avea câteva concepţii ciudate despre cum ar trebui sa fie viaţa lui acolo. in loc să vină în program, îrnblânzit de păcatul său şi disperat după ajutor, a venit cu atitudinea de a se face totul aşa cum vroia el De fapt, a şi trimis o listă cu "pretenţii" directorului programului! Odată ce a intrat in clădirea organizaţiei, Len a devenit tot mai frustrat pentru că nu putea să-şi manipuleze mediul şi pe cei din Jurul său, aşa cum era obişnuit s-a facă. Atitudinea lui a fost de nesuportat pentru ceilalţi pacienţi. Deşi dorca ajutor şi incerca să se supună programului, pur şi simplu nu era gata să predea frâiele vieţii sale in mâinile Domnului. Directorul programului de criză i-a explicat în cele din urmă cii atitudinea lui stătea in calea ajutorului pe care personalul de acolo dorea sa i-l acorde. Deşi directorul programului a fost blând şi drăguţ în abordarea sa, aceasta a fost prea mult pentru Len. A ţâşnit afară din birou val vârtej, plin de furie. Pentru mulţi, o situaţie de felul acesta i-ar fi aruncat peste punte şi Înapoi în păcatul lor. Dar, Len şi-a luat o cameră la hotel şi a analizat lucrurile. In dimineaţa următoare, l-a sunat pe director şi s-a smerit. I s-a permis să se Întoarcă În program, unde În cele din urmă a cunoscut o transformare totală în prezenţa Domnului.

Charlie era o persoană cu totul altfel. Natura sa gregoriană şi iubitoare îl făcea unul din cei mai adorabili oameni pe care ai putea să-i Întâlneşti vreodată. Nimeni nu ştia că era de fapt un "Tom pândilă". Prin urmare, era zdruncinat de un profund sentiment de vinovăţie şi umilire pentru păcatul său secret. Charlie era departe de a fi un om mânios, şi nici nu era introvertit sau obsedat de a fi În control. EI era un om sociabil care părea să câştige ceva în viaţă prin simpla adrnirare şi afecţiune a celor din jurul său. Natura sa iubăreaţă nu a slujit decât ca mască pentru aroganţa

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

şi lipsa lui de respect faţă de orice fel de autoritate. De fapt, se scotea cu multe, chiar în propria biserică locală, pentru că oamenilor le plăcea de el. Când Charlie a venit la programul de criză, Dumnezeu S-a ocupat foarte atent de duhul lui încăpăţânat şi rebel; şi după ce s-a smerit şi a devenit mai sobru, viaţa lui s-a schimbat complet.

Deşi fiecare caz este diferit, adevărata natură a omului va fi exacerbată de păcatul său. Păcatul, la fel ca războiul, scoate la suprafaţă doar ce este mai rău în oameni. Răspunsurile oferite În partea ultimă a acestei cărţi te vor ajuta să suprimi vechea fire şi să micşorezi limitările personale.

PARANOIC

Un alt fenomen cu care se confruntă dependentul sexual este paranoia, imaginaţia că alţii ştiu despre comportamentul lui secret. Imi amintesc că o dată plecam de la o librărie pentru adulţi, după ce comisesem un act de poftă, când o maşină a poliţiei a trecut vijelios pe lângă mine în aceeaşi direcţie în care mergeam şi eu. În gândirea mea distorsionată, îmi imaginam că sunt pe urmele mele! Altă dată, În drum spre o librărie pentru adulţi, am văzut o maşină plină cu prieteni de-ai mei. Cu toate cii am virat În direcţia opusă librăriei eram sizur că voi fi etichetat ca pervers de atunci Încolo. În realitate, nici poliţia, nici prietenii nu aveau nici măcar cea mai vagă idee despre ce se întâmpla.

Ted era foarte paranoic că oamenii ar şti secretul vieţii lui. Era convins că toţi colegii de serviciu ştiau despre comportamentul său anormal. Îşi descria în detalii foarte atente toate evenimentele de la serviciu pentru a se convinge că ei ştiau. Era de asemenea foarte sizur că politia il avea vizat douazeci si patru de ore pe zi. A fost nevoie discutii indelungate pentru a-l convinge ca politia nu-si permitea sa puna echipe de supraveghere pentru un exibitionist!

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Pe lângă paranoia, dependentul sexual trăieşte fiecare zi cu un sentiment de profundă ruşine. Mă simţeam ca cel mai mare ipocrit când mergeam la biserică. Tot timpul aveam sentimentul că cei din biserică ştiau ce făceam eu În secret. Când, În cele din urmă, am început să păşesc victorios, a fost un sentiment eliberator să pot privi oamenii În ochi, ştiind că nu am nimic de ascuns. Cum descrie şi Solomon: "Cel rău fuge fără să fie urmărit, dar cel neprihănit Îndrăzneşte ca un leu tânăr" (Prov. 28:1).

TOATE GRUPURILE SUNT AFECTATE

Sclavia/dependenţa sexuală transcende toate grupurile socioeconomice, rasiale şi etnice. Ideea de delicvent sexual, care nu este decât un pitic ce se târăşte şi iese la iveală de sub bolovani, a dispărut În ultimii ani, pe măsură ce tot mai multe personalităţi "respectabile" au fost descoperite În situaţii compromiţătoare. De fapt, cu cât un dependent sexual este o personalitate mai respectabilă În viaţa socială, cu atât sentimentul de ruşine va fi mai mare şi cu atât va fi mai mare frica de expunere şi descoperire:

De asemenea, dependenţa sexuală trece dincolo de limitele preferinţelor sexuale. Nu toţi homosexualii sunt dependenţi de un comportament sexual compulsiv. Unii trăiesc cu un singur partener şi nu simt nevoia de a se aventura Într-o viaţă cu mai mulţi parteneri. Dar, de obicei aceasta este o excepţie rară. Hornosexualitatea, prin natura sa, promovează varietatea sexuală. Homoscxualul care doreşte să Se' pocăiască de comportamentul său trebuie să confrunte şi alte probleme colaterale. Ani la rând. el s-a văzut pc sine ca fiind „homo”". Aceasta este identitatea sa ca persoană. Când eram in mijlocul păcatului meu, mă

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

vedeam ca fiind un bărbat normal. dar hiper-sexual. Dar, un bărbat care a fost implicat in stilul de viaţă homosexual se vede mai întâi ca homosexual şi apoi ca bărbat. El trebuie să-şi depăşească nu doar dependenţa sexuală, ci sit şi spere că preferinţele sale sexuale se vor schimba cumva. Manierele sale şi adeseori intreaga sa identitate trebuie să fie transformate. Oare se poate întâmpla cu adevărat? Absolut! Promisiune schimbării şi eliberării de păcat este chiar nucleul Evangheliei. "Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veţi fi cu adevărat slobozi" (Ioan 8 :36).

2. SPIRALA DECADERII

Fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu I-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulţumit; ci s-au dedat la gândiri deşarte. şi inima lor fării pricepere s-a Întunecat. S-au falit că sunt înţelepţi şi au Înnebunit ... De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăţiei, sâ urmeze poftele inimilor lor; aşa cii îşi necinstesc singuri trupurile; căci au schimbat În minciună adevând lui Dumnezeu şi au slujit şi s-au închinatfăpturii În locul Făcătorului, care este binecuvântat În veci! Amin. Din pricina aceasta, Dumnezeu i-a lăsat În voia unor patimi scârboase; căcifemeile lor au schimbat întrebuintareafirească a lor Într-una care este Împotriva firii; tot astfel şi bărbaţii au părăsit Întrebuinţarea firească a femeii, s-au aprins În poftele lor unii pentru alţii, au săvârşit parte bărbătească cu parte bărbătească lucruri scârboase şi au primit În ei Înşişi plata cuvenită pentru rătăcirea lor. Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu În cunoştinţa 101; Dumnezeu i-a lăsat În voia minţii lor blestemate, ca săfacă lucruri neîngăduite ... Şi, măcar că ştiu hotârârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri, sunt vrednici de moarte, totuşi ei nu *numai că le fac,*

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

dar şi găsesc de buni pe cei ce le fac (Rom. 1:23-22, 24-28, 32).

IN ACEASTA PORŢIUNE DE SCRIPTURA, putem vedea clar spirala descendentă a sclaviei sexuale. Nicăieri altundeva in Scriptură nu este contrastată mai viu nelegiuirea păcatului cu gloria lui Dumnezeu, Ce tragic este când cineva ajunge să-L cunoască pe Dumnezeu şi totuşi rămâne in păcatul său sexual! Unii cresc în biserică, dar incep să se mocirlească in păcat pentru că nu vor să se predea cu adevărat Domnului. Nu la mult timp, cad cu capul in jos în marele abis al perversităţii. Altii au fost ani intregi in sclavia păcatului inainte de a veni la Domnul. Chemarea ispititoare se aude din nou si persoana este uşor atrasă din nou in păcat. Adeseori acestia vor ajunge chiar mai adânc in păcat decât inainte de convertire.

Se întâmplă ceva spiritual cu pacatosul care intoarce spatele luminii. Petru a spus: ,.În adevăr. dacă, după ce au scăpat de intinăciunile lumii, prin cunoaşterea Domnului si Mântuitorului nostru Isus Cristos, se încurcă iarăşi şi sunt biruiţi de ele. starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi. Ar fi fost mai bine pentru ci să nu li cunoscut calea neprihănirii. decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă, care le fusese datâ. Cu ei s-a întâmplat ce spune zicala adevărată: 'Cîinele s-a intors la ce vărsase' şi 'scroafa spălată s-a intors să se tăvălească iarăşi in mocirlâ" (2 Pct. 2:20-22). Indiferent dacă persoana a crescut În biserică şi a inceput să se implice În păcat. sau a venit la Domnul şi apoi s-a reintors la vechile lui obiceiuri. este urmată schema păcatului prezentată in Romani capitolul 1. Sunt şapte paşi in jos înspre sclavia sexuală. Haideţi să le vedem.

NUMARUL 1: NEACORDAREA GLORIEI LUI DUMNEZEU

"măcar că au cunoscut pe fiul nu L-au proslăvit ca Dumnezeu ...

Pierderea atitudinii de reverenţă şi închinare este primul pas in jos pe spirala decăderii. Cind o persoană este rnântuită, el se îndrăgosteşte de Isus. Isus devine "prima lui dragoste". Dacă acest nou credincios ar continua să trăiască in acea dragoste pentru Isus, ar urma mulţi ani roditori. Dar Romani 1:21 descrie () persoană care a inceput să întoarcă spatele primei lui dragoste. FI continuă să facă aceleaşi ritualuri exterioare ale unui credincios, dar ceva *il* el se vestejeşte. îşi pierde sentimentul de adorare pentru Dumnezeul care l-a rnântuit. Această răcirea a primei lui dragoste este de ajuns pentru a permite ridicarea unui altar al idolatrici sexuale in inimă, şi odată ce acesta a fost zidit, omul se va Intoarce de la inchinarea inaintea lui Dumnezeu la inchinarea inaintea perversiunii poftei sexuale.

Un alt aspect este vechea natură plină de mândrie care începe să prindă putere. Omul care a fost odată copleşit de conştienţa marii lui nevoi de a-L avea pe Dumnezeu îşi pierde acea "sărăcie sufletească" şi începe să se înalte În mândrie. Odată ce cineva este rnântuit, nu-i trebuie mult până ce învaţă câteva adevăruri spirituale pentru ca apoi să creadă că această cunoaştere nouă l-a făcut un gigant spiritual. Înainte de a-şi da seama de ceea ce se întâmplă, incepe să piardă acel sentiment de uimire (şi frica ce îl însoţeşte) pc care l-a avut faţă de Dumnezeu şi incepe să dezvolte o schemă oribilă de *auto-glorificare.* Cinstea şi reverenta pe care le merită doar Dumnezeu, sunt curând înghiţite de auto-înălţare, sau cum o spune versiunea englezească King James: "nu L-au glorificat ca Dumnezeu". Dragostea omului pentru sine înlocuieşte dragostea pentru Dumnezeu, Încrederea în sine ia locul credinţei în Dumnezeu. Auto-glorificarea substituie gloria care aparţine Domnului. Prin urmare, începe îndepărtarea de Dumnezeu.

NUMARUL 2: PIERDEREA ATITUDINII MULŢUMITOARE

" ... nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au Mulţumit..."

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Odată ce a fost făcut acel prim pas în jos, următorul este mai uşor. Al doilea pas este neaducerea mulţumirii lui Dumnezeu - o atitudine de nerecunoştinţă. Pavel vorbeşte în mod special despre atitudinea pc care o au aceşti oameni faţă de Dumnezeu. Lipsa recunoştinţei a fost cea care L-a înfuriat pe Domnul in relaţia cu izraeliţii când ii călăuzea spre ţara promisă. Ei erau nemulţumiţi de ceea ce le dăduse Dumnezeu. Au "murmurat" împotriva Domnului. Chiar şi după ce îi scăpase în mod miraculos din mâinile cruzilor lor asupritori, au avut totuşi neruşinarea să se plângă. Atitudinea lor de nemultumire aproape că L-a dus pe Dumnezeu la punctul de a-i anihila pc izraeliţi.

Această atitudine se furişează foarte subtil in viaţa unei persoane care îşi îndepărtează privirea de la Dumnezeu. Dar dacă prezenţa minunată a lui Dumnezeu nu le captează atenţia, cum ar putea fi ei mulţumiţi cu orice altceva? O asemenea atitudine de nemulţumire îi duce pe oameni la căutarea altor căi prin care să-şi satisfacă nevoile. Aceasta este o atitudine foarte periculoasă însă, deoarece dacă proviziile extraordinare făcute de Dumnezeu nu sunt de ajuns pentru a atrage atenţia cuiva, oare ce o va face?

Viaţa lui Bill este un exemplu perfect de ce se întâmplă celui care trăieşte in nemultumire. Crescut intr-o familie creştină şi răsfăţat in multe feluri, şi-a privit cu uşurinţă viaţa de creştin. îl iubea pe Dumnezeu, sau cel puţin aşa credea el, şi dorea să-I slujească. Dar nu era recunoscător pentru mântuirea primită de la EI, deoarece o privea ca fiind ceva normal pentru că o avusese dintotdeauna. Cu trecerea anilor. Bill a început să dezvolte o fascinaţie faţă de ideea unei relaţii homosexuale. La început, îndepărta repede acele gânduri din minte. Dar treptat, dorinţa lui a început să câstige teren in inima lui Bill şi în cele din urmă şi-a părăsit soţia pentru a-şi căuta un partener bărbat. În mintea lui, doar satisfacerea acestei

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

fantezii putea să-i satisfacă nevoile. Bill nu ajunsese să cultive o atitudine de mulţumire faţă de Dumnezeu, aşa că a fost uşor înlănţuit intr-un păcat de la care el se aştepta să obţină adevărata satisfacţie. După câteva luni petrecute în păcatul său, şi datorită rugăciunilor şi postului soţiei sale devotate, Bill şi-a dat în cele din urmă seama că s-a lăsat Înşelat de o minciună. A văzut goliciunea stilului de viaţă "homo" şi s-a Întors acasă:

NUMARUL 3: INIMA ÎNTUNECATA

"s-au dedat fa ganduri. deşarte. şi inima lor
fără pricepere s-a Întunecat. "

Când cineva, in mnna lui, întoarce spatele lui Dumnezeu, el devine vulnerabil gândirii fireşti. Pavel a spus: "s-au dedat la gândiri deşarte, şi inima lor fără pricepere s-a intunecat" (Rom 1:21). Acesta priveşte În jur căutând ceva care să-i ofere semnificaţie În viaţă, ceva care să-i ofere plăcere şi satisfacţie, apoi îşi lasă mintea să speculeze, să viseze şi să-şi imagineze.

Pentru dependentul sexual, viaţa imaginară devine dominată de aventuri şi relatii extraordinare cu alţii. Poate că totul a început la vârsta adolescenţei prin răsfoirea unei reviste Plavboy, prin umplerea minţii cu imaginatii despre relatii sexuale cu toţi acei parteneri aparent deschişi. Sau poate că a fost o experienţă homosexuală din tinerete cu un prieten care l-a introdus în lumea sexuală. În cazul lui Bill, cum se întâmplă cu mulţi bărbaţi, totul a început cu un simplu gând plin de poftă. Indiferent unde ar începe, drumul acesta duce într-o singură direcţie, iar aceasta este pe panta alunecoasă înspre întuneric. Din nefericire, mulţi nu se mai întorc niciodată de la această cale.

Este de asemenea important de observat modul în care întunericul începe

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

să pună stăpânire peste inima acelei persoane. Punctul pivotal din viata unei astfel de persoane este când începe să se lase pradă imaginaţiilor amăgitoare. Viaţa lui Bill este un bun exemplu de persoană care a permis fanteziei să preia controlul mintii sale, de fapt permiţând ca mintea să-i fie controlată de forţe demonice

Până la acest punct, Bill a fost cel care şi-a iniţiat paşii spre întuneric. De acum, păcatul începe să-şi exercite controlul asupra vieţii lui, control pe care el singur l-a invitat. În mod voit, el a luat decizia de a-L pune pe Dumnezeu pe locul al doilea, alegând să nu-I fie mulţumitor, hotărând să speculeze cu privire la alte lucruri şi nu la cele ale Domnului, pierzând astfel controlul. Întunericul i-a zdrobit astfel inima şi dintr-o dată Bill a dispărut în comunitatea de homosexuali. Atunci, păcatul a avut frâie libere în viaţa lui.

Pavel vorbeşte despre pericolele unei astfel de situatii:

> Deci, păcatul să nu mai domnească în trupul vostru muritor şi să nu mai ascultaţi de poftele lui. Să nu mai daţi în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca nişte unelte ale nelegiuirii; ci daţi-vă pe voi înşivă lui Dumnezeu, ca vii, din morţi cum erati; şi daţi lui Dumnezeu mădularele voastre, ca pe nişte unelte ale neprihănirii ... Nu ştiţi că, dacă vă daţi robi cuiva, ca să-I ascultaţi, sunteti robii aceluia de care ascultaţi ... ? (Rom. 6:12-13,16).

Aceste cuvinte aspre vorbesc despre puterea pe care putem să o d~m păcatului în vietile noastre. Odată ce păcatul este stăpân peste VIaţa unei persoane, întunericul domină; unde domneşte întunericul, forţele nelegiuite domină şi controlează.

Odată ce mintea unei persoane devine controlată de păcat, aceasta devine tot mai insensibilă la vocea Duhului Sfânt. Într-o altă epistolă, Pavel foloseşte termeni asemănători ca în capitolul I din Romani pentru a descrie acest fenomen.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> Iată dar ce vă spun şi mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiţi cum trăiesc păgânii, în deşertăciunea gândurilor lor, având mintea întunecată, fiind străini de viaţa lui Dumnezeu, din pricina neştiinţei în care se află în urma împietririi inimii lor. Ei şi-au pierdut orice pic de simţire, s-au dedat la desfrânare şi săvârşesc cu lăcomie orice fel de necurăţie (Efes. 4: 17-19).

Întunecimea minţii înseamnă lipsa luminii în gândirea unei persoane. Cu cât cineva cedă tot mai mult în faţa puterii păcatului, cu atât se împietreşte mai mult faţă de Dumnezeu. S-ar putea să continue să frecventeze biserica, să cânte cântările de închinare şi chiar să se bucure de o predică bună, dar în jurul inimii lui va exista un nor gros de împietrire, care îl împiedică să *simtă* îndemnul Duhului Sfânt la pocăinţă. Cu cât cineva păcătuieşte mai mult, cu atât impietrirea sporeşte. În cele din urmă, acea persoană se va simţi atât de împietrită încât nu va mai putea vedea adevărul. Deşi este posibil ca încă să mai înţeleagă adevărul doctrinar, Adevărul a fost închis afară din inima lui.

NUMĂRUL 4: SUPRIMAREA ADEVĂRULUI

"S-au făcut că sunt înţelepţi şi au înnebunit."

Pavel spune că aceşti oameni "înăduşe adevărul în nelegiuirea lor" (Rom. 1: 18). Literalmente, aceasta înseamnă a ţine adevărul sub picior, sau a suprima. Ideea aici este că Dumnezeu încearcă disperat să disperseze întunericul din gândirea lor cu lumina lui Isus. Dar, în interiorul acelei persoane se ridică ceva ce-i face să intoarcă spatele adevărului. Duhul Sfânt continuă să aducă ganduri convingătoare în mintea acelui om, dar el îşi închide urechile. El nu vrea să audă vocea Domnului pentru că ştie că aceasta ar însemna să renunţe la ceea ce-şi doreşte. Astfel, nu doar că adevărul este ignorat, dar amăgirea intră în scenă. Următoarele sunt

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

afirmaţiile tipice pe care şi le spun cei amăgiţi pentru a-şi justifica păcatul sau pentru a-l rezolva.

"Umblu cu Dumnezeu. Doar că am o *mică problemă.* " Aceasta este mentalitatea cuiva care doreşte să micşoreze greşul păcatului lui pentru a putea să şi-l păstreze. Haideţi să privim de exemplu la răul monstruos al pomografiei. Chiar şi cel care nu a mers mai departe de a se uita ocazional la pomografie şi a se masturba, el totuşi îşi dedică viaţa şi mintea nelegiuirii. Nimeni care se uită la pomografie nu umblă cu Dumnezeu! Bărbatul acela s-ar putea să aibă experienţe ocazionale cu Domnul, dar cum vom vedea mai târziu în această carte, cu siguranţă el nu umblă cu Domnul. El doar îşi flatează propriul eu, înşelându-se singur.

"Momentan, trec printr-o perioadă dificilă. Voi ieşi eu şi din asta. " Aceasta este o persoană care pur şi simplu mai aşteaptă până să se pocăiască, crezând că poate s-o sfârşească cu păcatul când doreşte. Probabil că el nu-şi dă seama că păcatul sexual este un monstru care creşte direct proporţional cu hrana pe care o primeşte. Cu cât bărbatul acela se lasă tot mai mult momit de păcat, cu atât va pretinde tot mai mult. " ... Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii" (2 Cor. 6:2). Cu cât o persoană amână mai mult pocăinţa, cu atât este mai puţin probabilă pocăinţa sa de păcat.

"Am Încercat să mă las. Am încercat să urmez paşii descrişi de această carte. Nu s-a schimbat nimic. Sunt la fel de dependent ca înainte." Mulţi bărbaţi care au oscilat între dragostea lor pentru Dumnezeu şi pasiunea lor pentru păcat au crezut sincer că au făcut tot ce se putea face pentru a găsi eliberare, dar pur şi simplu nu a mers. Cei oneşti cu ei înşişi recunosc că au făcut doar eforturi înjumătăţite de a schimba lucrurile. Este posibil chiar să încerce să se convinsă incercat cu adevărat, dar adevărul este că nu au făcut-o.

Tim a fost un astfel de exemplu. EI avea o adevărată bogăţie de "cunoştinţe biblice mintale" şi cunoştea adevărul. Când i-am spus că

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

trebuia să pună cu credincioşie în aplicaţie principiile acestei cărţi în viaţa sa de fiecare zi, el a insistat că a făcut-o, dar fără nici un rezultat. A plecat de la Pure Life Ministries fiind convins că avea nevoie de terapie specială pentru a rezolva această situaţie. După ce a pierdut câţiva ani, s-a întors înapoi la noi, intr-o stare mai rea decât când plecase. Atunci, a recunoscut că nu încercase cu adevărat să facă lucrurile aşa cum o cerea Dumnezeu. La inceput, el se amăgise crezând ceea ce vroia să creadă.

"Dumnezeu Înţelege eâ sunt bărbat şi că am anumite . .pasiuui ,. naturale. Masturbarea este provizia făcută de Dumnezeu pentru mine până ce mă voi căsători. " Unii dintre cei mai bine cunoscuţi psihologi creştini ai Americii au spus că masturbarea este o funcţie normală care, dacă nu este dusă şi in căsătorie, de obicei se dovedeşte a ti cu totul inofensivă.! Cred că această afirmaţie a fost făcută pentru a alunga o parte din vinovăţia şi condamnarea care o însoţesc, Totuşi, un lucru nu poate fi trecut cu vederea sau acceptat pentru a nu face pe unii să se simtă vinovaţi. Dacă masturbarea este ceva normal pentru bărbaţii necredincioşi, nu înseamnă că este acceptabilă în ochii unui Dumnezeu sfânt! Aceste pasiuni "naturale" sunt numite "poftele firii". Cum vom descoperi mai târziu în această carte, Domnul, în îndurarea Sa, ne-a dat răspunsurile de care avem nevoie pentru a birui asemenea dorinţe fireşti.

Dar Dumnezeu nu acceptă, nici nu o va face vreodată, gratificarea firească şi egoistă a rnasturbării. EI a creat sexualitatea ca mod prin care doi oameni căsătoriţi să-şi exprime dragostea unul pentru celălalt şi să se bucure de satisfacţie reciprocă. În afara acestui context, sexul devine ceva murdar şi nelegiuit. De exemplu, la ce se gândeşte un bărbat când se masturbează? Masturbarea se bazează pe poftă şi fantezie, nici una din acestea nefiind acceptate de Dumnezeu. Mai mult, masturbarea este cea care deschide uşa pentru sclavie îndelungată. A incerca să o justifici spiritual nu înseamnă decât auto-amăgire adiţională.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

NUMĂRUL 5: LANŢUL SE STRÂNGE

> *"De aceea, Dumnezeu i-a lăsat pradă necurăţiei. să urmeze poftele inimilor lor ... şi au primit in ei înşişi plata cuvenită pentru rătăcirea lor:* ..

Pe măsură ce un bărbat îşi continuă căutarea satisfacerii fanteziilor sexuale, descoperă că fiecare păcat în care se implică în cele din urmă îşi va pierde puterea de a-l satisface. Pe măsură ce se răsfaţă în mod repetat într-o anumită rutină, ispita este mai mică deoarece actul păcătos îşi pierde capacitatea de a-l satisface. Odată ce s-a lăsat pradă necurăţiei poftei, nimic nu-l mai satisface. Ci va plonja de la un nivel de întunecime la următorul până când va ajunge să fie saturat de comportament ruşinos. Păcatul îşi strânge legăturile.

Mai întâi, dependentul doreşte din ce în ce mai mult o anumită activitate. Poate fi vorba de curvie, masturbare şi aşa mai departe. Odată ce actual sexual iniţial începe să-şi piardă atractivitatea, dependentul va încerca să menţină nivelul ridicat de excitare cu care s-a obişnuit prin creşterea frecvenţei acestui comportament al său. De fiecare dată când vrea mai mult, cleştele păcatului se strânge mai tare. Cu cât o face mai mult, cu atât vrea mai mult.

Dar în cele din urmă, repetiţia nu va mai fi de ajuns pentru a-l ţine pe bărbat interesat. Acesta va începe să dorească ceva mai întunecos, mai degradant, mai interzis şi mai nelegiuit. Începe să fie împins să-şi recapete exuberanta pe care o simţea înainte, la începutul vieţn sale păcătoase. Neoprit de vreo frică de consecinţe, singurul lui ţel este plăcerea.

Dacă odată era mulţumit să se uite prin revista *Playboy,* acum se simte atras spre pornografie adevărată. S-ar putea ca înainte să fi respins total ideea homosexualităţii, dar acum se simte atras de ea. Gândul că soţia lui s-ar culca cu un alt bărbat ii aducea repulsie în trecut, dar isi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

permite sa fantezieze despre aceasta. Odata ce o persoana trece bariera fanteziei si recurge la fapte, el descopera ca vede altfel lucrurile. Va începe chiar să aibă gânduri direct opuse faţă de ceea ce ştle că este corect şi bine. De exemplu, s-ar putea să înceapă să gân dească că femeile vor în realitate să aibă relaţii sexuale imorale, dar se simt inhibate de restricţiile impusc de societate. Odată ce bărbatul ajunge la acest punct, viaţa lui incepe imediat să fie guvernată aproape în exclusivitate de păcatul său. EL bărbatul nu se mai poate considera ca fiind capabil de a lua decizii corecte, iar viaţa lui este pe punctul de a se mina. Plăcerile păcătoase ii domină de acum mintea. Ca urmare, sufletul lui primeşte răsplata re care o merită din plin.

NUMARUL 6: PREDAT

"Fiindcă n-au căutat sa pâstreze pc Dumnezeu iri *cunoştinţa lor Dumnezeu i-a lasat in voia mintii lor blestemate, ca ss facă lucruri neîngăduite. "*

Una din realităţile îngrozitoare despre această fiinţă, Iehova, căreia Îi slujim, este că El va da oamenilor ceea ce au demonstrat că-şi doresc. Lucrul acesta poate fi văzut din nou şi din nou în Scriptură. Gândeşte-te la vremea In care izraeliţii hoinăreau prin pustiu. Dumnezeu încerca să le dezvăluie căile Sale minunate, dar în schimb ei au cerut, în repetate rânduri, să aibă parte de stilul firesc de viaţă din Egipt. Ei nu au vrut să fie eliberaţi din intunericul Egiptului până ce nu au plătit preţul sclaviei. Dar, chiar şi după aceea. Isi aduceau cu plăcere şi nu cu groază aminte de vremea petrecută in ţara Nilului. Le era dor de "oalele cu carne" din Egipt. ,,'Cine ne va da carne să mâncărn? Căci noi o duceam bine in Egipt!'... 'Pentru ce am ieşit noi oare din Egipt?'" (Num. Il: 18, 20).

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

După ce îndurase această atitudine indeajuns, în cele din urmă Dumnezeu S-a mâniat şi a spus: "Aveţi să rnâncaţi carne nu o zi, nici două zile, nici cinci zile, nici zece zile, nici douăzeci de zile, ci o lună întreagă, până vă va ieşi pe nări şi vă veţi scârbi de ea, pentru că n-aţi ascultat de Domnul" (Num. 11: 19). Li s-a dat exact ceea ce doreau. Dumnezeu este extrem de îndelung-răbdător cu poporul Său, dar vine o vreme când, dacă aceştia continuă să se opună indemnurilor Sale şi insistă In păcat, El îi va lăsa pradă dorinţelor lor. De trei ori în acest capitol din Romani găsim cuvintele: "Dumnezeu i-a lăsat. .. "

Fraza aceasta este traducerea cuvântului grecesc *paradidomai,* care înseamnă literalmente a trăda pe cineva sau a renunţa la cineva. Îl găsim în cuvintele folosite de Iuda când a spus marelui preot: ,,'Ce vreţi să-mi daţi şi- L voi da în mâinile voastre?'" (Mat. 26: 15). Isus a folosit acelaşi cuvânt în descrierea zilelor din urmă: "Atunci vă vor da să fiţi chinuiţi" (Mat. 24:9). Însemnătatea exactă a acestui cuvânt, aşa cum este el folosit în contextul din Romani capitolul 1, este aceasta:

Dacă insistaţi să rămâneţi în păcat, va veni vremea când Dumnezeu vă va lăsa pradă puterii duşmanului.

Portretul pictat aici este acela al unui trădător lăsat la mâna duşmanului pentru a se apăra singur. Cel care L-a părăsit pe Domnul, se vede pe *sine* ca fiind cel părăsit. Ceea ce este descris aici de apostol nu este atât acţiunea de a preda pe cine altcuiva, ci mai degrabă retragerea protecţiei oferită de cineva unei persoane. În cazul credinciosului, Dumnezeu Îşi retrage harul de a-l apăra împotriva păcatului. Mai mult decât îşi dau mulţi seama, Dumnezeu, prin harul Său, îi păzeşte pe oameni de la a se arunca în păcat. Respins prea des, acest har protector este retras în cele din urmă, şi persoanei i se permite ceea ce a demonstrat că-şi doreşte. Aceasta nu înseamnă că Dunmezeu a renunţat complet la el, ci că mustrarea Duhului Sfânt nu-l mai afectează. Mintea lui

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

nu mai gândeşte bine; gândirea lui a devenit sucită. Face lucruri care sunt literalmente nebuneşti pentru că mintea lui a fost coruptă.

NUMĂRUL 7: PLIN DE TOATĂ NECURĂŢIA

"Şi, măcar că ştiu hotărârea lui Dumnezeu, că cei ce fac asemenea lucruri, sunt vrednici de moarte, totuşi ... le fac ... "

Lăsat de unul singur, păcătosul se afundă în păcat. Arzând cu o flacără intensă de poftă, se vede In imposibilitatea de a se mai stăpâni. Se afundă tot mai adânc în mocirla depravării. Nimic nu mai este prea grotesc, prea ruşinos sau interzis. Paharul nelegiuirilor este acum plin. Păcatul a primit stăpânire deplină asupra vieţii acelui bărbat. În loc să radieze de dragoste pentru Isus, bărbatul miroase a depravare. Singurul lucru ce il ţine pe poziţie este ce i-a mai rămas din frica de Dumnezeu sau posibila pierdere a celor dragi.

Ajungând la acest punct, se bucurii de compania celor care trăiesc in acelaşi fel de degradare. Îşi împărtăşesc dorinţele necurate. Şi nu doar că se bucură de prezenţa celorlalţi, ci aprobă cu toată ardoarea actele depravate ale celorlalţi. Cu toţii au găsit o cale de a-şi raţionaliza stilul de viaţă. Perverşii povestesc despre faptul că au "curajul" să iasă să se distreze, în timp ce întreaga societate este prea inhibată. Homosexualii se conving unii pe alţii că "aşa s-au născut". Pedofilii pretind că copiii îşi au propria lor personalitate şi au dreptul de a decide dacă vor sau nu să Iacă sex. Se pun în compania altora care Îi vor ajuta să fugă de responsabilitatea pentru păcat şi vor sprijini modul lor de gândire. Cu toţii au întrecut orice limită. Minţile lor au devenit depravate, iar conştiinţa lor mută. Au permis întunericului să stăpânească în vieţile lor; aşadar, sunt plini de toată necurăţia.

Această Întreagă porţiune din Scriptură este asemenea unei săgeţi gigant îndreptate in jos. Isus a spus: ,.Adevărat, adevărat, vă spun că oricine trăieşte în păcat, este rob al păcatului" (Ioan 8:34). Pavel a spus: "Nu ştiţi

că, dacă vă daţi robi cuiva, ca să-I ascultaţi, sunteţi robii aceluia de care ascultaţi, fie că este vorba de păcat, care duce la moarte, fie că este vorba de ascultare, care duce la neprihănire?' (Rom. 6: 16). Solomon a spus: "Cel rău este prins in inseşi nelegiuirile lui şi este apucat de legăturile păcatului lui" (Prov. 5:22). Iar psalmistul a spus: "Cei ce şedeau in Întuneric şi umbra morţii, tră-iau legaţi în ticăloşie şi În fiare, pentru că se răzvrăti seră Împotriva cuvintelor lui Durrmezeu, pentru că nesocotiseră sfatul Celui Prea inalt" (Ps. 107: 1 0- 11).

Ar putea exista un portret mai groaznic al sclaviei decât acela al credinciosului care se închină idolului senzualităţii interioare şi, In exterior, urmăreşte satisfacţia poftelor acesteia? Nu există nici o sclavie mai rea decât pofta. Este imposibil să-i satisfaci pretenţiile. Păcatul nu este mulţumit niciodată.

3. CELE PATRU MOTIVE PRINCIPALE

Solomon dă patru motive pentru sex ilicit. În acest capitol vom analiza fiecare din aceste motive în detaliu.

NUMĂRUL 1: INTERZISUL

.Nebunia este o *femeie gălăgioasă, proastă şi care nu ştie nimic. Ea şade totuşi la uşa casei sale, pe un scaun, pe înălţi-mile cetăţii, ca să strige la trecătorii, care merg pe calea cea dreaptă: 'Cine este prost, să vină aici!' Iar celui fără minte îi zice: Apele furate sunt dulci, şi pâinea luată pe ascuns este plăcută!' El mi ştie că acolo sunt morţii şi că oaspeţii ei sunt i'n văile Locuinţei morţilor"* (Prov. 9: 13-18).

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

În acest pasaj, Solomon face o ilustraţie excelentă a primului motiv: interzisul. EI ne arată o prostituată care stă pe pragul uşii pentIU a atrage pe bărbaţii neştiutori. Solomon ne spune că cei simpli/obişnuiţi vor fi prinşi În cursa ei. Cuvântul ebraic folosit aici pentru simplu/obişnuit este *peti.* Potrivit teologilor: "Ideea transmisă prin verbul de bază este de 'a fi deschis, spaţios, larg' şi s-ar putea referi la omul imatur sau simplu, deschis la tot felul de implicări, deoarece nu a dezvoltat un simţ al deosebirii Între bine şi rău." [1] Această definire descrie perfect felul meu de a fi cândva. Eram Întotdeauna *deschis* să Încerc experienţe noi, indiferent de pericolele sau posibilele consecinţe. Dacă ceva era interzis, era cu atât mai bine.

Una dintre caracteristicile cele mai captivante ale sexului ilicit este natura sa interzisă. Aparent, cu cât este mai interzis, cu atât pare să fie mai atractiv. Acesta este unul dintre motivele pentru care bărbatul creştin căsătorit dependent de sex simte nevoia de a fi În preajma altor femei. Nu ar trebui s-o facă. Este „dincolo de limite". Deci, pentru creştinul care se simte dornic să trăiască o viaţă sfântă şi se luptă continuu să se împotrivească dorinţelor cărnii, ar putea fi extrem de greu tocmai din această cauză. Dorind ceea ce estc interzis face parte din natura căzută a omului. Încearcă doar să laşi un copil de patru ani singur într-o cameră cu o cutie pe care i-ai spus să nu o deschidă!

Geneza relatează cum Eva a fost ispitită să mănânce fructe dintr-un pom interzis de Dumnezeu. Aparent, pentru că era interzis, era mai de dorit. Tot aşa este şi cu sexul, cu cât este mai interzis, cu atât este mai dorit. Acesta este unul dintre lucrurile care ii excită pe bărbaţi. Dacă ştie, fără îndoială, că poate seduce o femeie, de obicei aceasta va fi doar o excitare obişnuită. Dar dacă o femeie II provoacă, apoi pretinde că nu e interesată să se culce cu el, devine extrem de incitat. Simpla intrebare din mintea lui, dacă ca va ceda sau nu, este îndeajuns pentru a-l ţine fascinat. Mulţi oameni sunt împiedicaţi să nu caute "interzisul" fie de morală, fie de legile

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

guvernamentale, fie de legile divine. Altfel, oamenii nu ar putea să se abţină. Din nou, aceasta se datorează naturii căzute a omului. Această motivaţie intră în mod special in joc in cazul violatorilor, pedofililor, a celor care îşi asumă unele libertăţi indecente şi a „hoinarilor" (Tom pândilă),

Violatorul, deşi motivat de o atitudine de putere şi mânie, vrea să aibă ceea ce este nedrept. Vede o femeie mergând pe stradă, iar ideea de a o stăpâni, forţând-o să facă ce vrea el, ÎI excită imediat. Ea nu este de acord ca el să se bucure de tandreţea ei, deoarece aceasta este pentru bărbatul ales de ea. Dorinţa de a lua ceea ee lUI i se cuvine este o forţă puternică, motivatoare in viaţa lui. Altfel, ar plăti o prostituată care să-i permită s-o stăpânească. Dar cum aceasta ar diminua excitarea, el preferă să ia cu forţa ceea ce nu-i aparţine.

Ray era un violator. EI a recunoscut că violase câteva temei inainte de a fi fost prins. Satisfacţia de a se simţi stăpânul acelor femei, chiar dacă pentru un timp foarte scurt, l-a motivat. Nici una din aceste femei nu era atât de frumoasă încât *trebuia* s-o aibă şi nici nu fusese foarte excitat sexual incat să simtă că trebuia neapărat să aibă sex cu acea femeie. În schimb, era vorba de stimularea crescută pe care o simţea gândindu-se la ideea de a stăpâni o lemele şi a fi stăpân pe trupul ei. El dorea pur şi simplu să se bucure de ceea ce ii era strict interzis.

Şi el caută ceea ce îi este interzis, dar nu stăpânirea asupra altuia este ceea ce îl excită. De fapt, aproape întotdeauna acesta va încerca să câştige ceea ce vrea prin convingere, amăgire sau mituirea victimelor sale. El nu este interesat să lupte pentru ceea ce doreşte; el tânjeşte după victime dornice. Motivul lui constă in simpla prezenţă a celui mai interzis lucru al societăţii noastre: un copil. El nu se opreşte în loc să-şi analizeze sentimentele. El nu-şi face timp să se gândească de ce se simte atras sexual de un copil. Doar ştie că este. Dar de ce? De ce pielea unei fetiţe îl excită mai mult decât cea a unei femei perfect mature? Pentru că este interzisă. Cu cât copilul este mai tânăr, cu atât este mai interzisă fapta.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Aceasta este forţa care îl pune în acţiune pe pedofil.

Următorul tip de dependent incitat de interzis este bărbatul căruia îi place să-şi permită anumite libertăţi indecente cu femeile, mai ales in locurile înghesuite. Intenţionat se plasează in spaţii înghesuite cu femei. Ar putea fi vorba de un autobuz aglomerat sau statul la rând. Acesta îşi va plănui cu atenţie sosirea să fie in acelaşi timp cu o femeie pe care o alege dinainte. Dacă este norocos, autobuzul va vira brusc, iar el se va "freca" intenţionat de ea. S-ar putea chiar să fie destul de brav încât să-şi ţină mâna în aşa fel încât aceasta să atingă vreo parte a trupului ei.

În cele din urmă, căutătorul cel mai perseverent al interzisului este „hoinarul". Acesta va petrece ore întregi plimbându-se prin cartiere căutând fereastra perfectă prin care speră să vadă "ceva". Chiar şi o scurtă "privelişte" de piele merită aşteptarea.

Să-I luăm pe Bob de exemplu. El conducea o vreme prin cartier căutând o posibilă astfel de fereastră. Ceea ce-l excita cel mai mult era că putea să urmărească pe cineva în activităţile obişnuite, fără ca acea perSoană să ştie. Anticiparea că ar putea vedea pe cineva dezbrăcându-se sau făcând sex îl ţinea nemişcat la fereastră. De ce nu mergea direct la un bar de striptease? Bob era fascinat de interzis.

NUMĂRUL 2: SATISFACEREA EULUI

"Ele te vor feri de femeia stricată, de limba ademenitoare a celei străine. N-o pofti În inima ta pentru frumuseţea ei şi nu te lăsa ademenit de pleoapele ei. Căci pentru o *femeie curvă, omul ajunge de nu mai rămâne decât cu o bucată de pâine. şi femeia măritată Întinde ... o cursei unui suflet scump. Poate cineva să ia foc În sân. fără să* **i** *se aprindă hainele? Sau poate merge cineva pe cărbuni aprinşi, fără să-i ardă picioarele?"* (Prov. 6:24-28).

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Cel de-al doilea factor motivator asociat cu sexul ilicit este satisfacerea eului. Atenţia unei femei frumoase poate foarte uşor aprinde interesul aproape oricărui bărbat. Femeile sunt şi ele adeseori vulnerabile în faţa acestei ispite. Bărbatul care vizitează prostituate cade adesea în această cursă a diavolului. El nu se gândeşte la faptul că prostituatele nu fac decât să joace teatru pentru banii lui. El ştie lucrul acesta în subconştientul său, dar nu-i pasă. Vrea să fie observat. Vrea să se simtă dorit. Vrea să se simtă bărbat adevărat. Prin urmare, ea este un instrument de măgulire a eului lui, ajutându-l să se simtă bine şi viril în acelaşi timp - bineînţeles, pentru o anumită sumă de bani. Deşi nu este decât teatru, el este gata să plătească, doar pentru felul în care ea îl face să se simtă.

Pentru dependentul sexual, prostituata încurajează ideea de grandoare cum că "eşti un om special pe care nimeni nu-l apreciază". În realitate, în adâncul sufletului, el se simte inferior şi supra-compensează pentru aceasta jucând ca şi cum ar fi mai "mare" decât este. Cuvintele măgulitoare ale prostituatei ameliorează temporar eul lui fragil. El se simte mai bine cu privire la sine pentru o vreme: totuşi, aceasta este de scurtă durată pentru că nu schimbă sentimentul lui profund de inferioritate. Pentru un bărbat care se vede de neiubit, o "întâlnire" cu o prostituată care ştie să vorbească "dulce" este asemenea unei "doze" care îi îmbunătăţeşte stima de sine.

Bărbatul care odată era un „Don Juan", a ajuns să se amăgească că seducerea unei femei îl va face să se simtă mai bine cu privire la sine. El şi-a imaginat că "cucerirea" unei femei îi va convinge pe alţii cât de dorit este el. Îmi amintesc de multe ocazii când mă trezeam In dimineaţa următoare alături de o altă femeie, simţindu-mă ca şi cum aş fi fost în vârful lumii. Actul sexual In sine fusese eventual mediocru, dar reuşisem să posed trupul ei prin farmecul meu. Cel care urmăreşte femei simte că a realizat ceva important, cum ar fi o atingere de curea.

Femeia aflată In păcat sexual s-ar putea să treacă printr-o asemenea

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

rutină din motive puţin diferite. Ea, asemenea afemeiatului, iniţiază comportamentul său pentru a-şi spori sentimentul de valoare de sine. Diferenţa este că ea încearcă şi să-şi satisfacă nevoia de a se simţi iubită. Ea s-ar putea să simtă sau nu plăcere In sex. Ceea ce este cel mai important pentru ea este să aibă o experienţă care s-o facă să se simtă dorită ca femeie. Un caz de felul acesta este Martha, care s-a aruncat în pat cu diferiţi bărbaţi de mai multe ori. Ea fusese violată, molestată ca fetiţă şi ajunsese să se vadă foarte murdară şi nevrednică de dragoste adevărată. Ea credea că singura ei valoare ca om era să-i satisfacă pe bărbaţi; deci asta şi făcea. În adâncul sufletului, ea încerca să dobândească auto-acceptare prin satisfacerea bărbaţilor. Dacă reuşea să-i facă să o aprecieze, se simţea oarecum mai bine cu privire la sine.

În timp ce cei care urmăresc femei sunt victimele principale ale ispitei satisfacerii eului, mai sunt şi alţii care le cad victime. În gândirea lor sucită, un violator, un pedofil sau un exhibiţionist îşi vor satisface eul prin activităţile lor de imaginare a faptului că victimele lor savurează experienţa. Filmele pornografice care arată cum unele fete sunt violate şi cărora începe treptat să le placă îi poate face pe unii bărbaţi să se simtă îndreptăţiţi sau chiar să-i ajute să-şi justifice comportamentul lor pervers. Ei presupun că victimele lor vor răspunde în acelaşi fel- rezistând la început, dar în cele din urmă plăcându-le ceea ce li se face.

Mai este o persoană care este amăgită de duşman în această minciună de satisfacere a eului. Această persoană nici măcar nu este un dependent sexual şi poate avea o relaţie aparent minunată cu Dumnezeu şi chiar să nu fie conştientă că are această problemă. Mă refer la o fată obişnuită care a devenit "dependentă" de a fi observată de bărbaţi. Astăzi, femeile sunt extraordinar de presate de societatea In care trăim (prin mass-media şi reclame) să arate provocatoare, sexy şi atractive pentru bărbaţi. Concurează între ele ca să arate mai la modă şi să atragă privirile cât mai multor bărbaţi, Este într-adevăr păcat că o asemenea întrecere are loc tot

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

mai mult în biserică. Este uneori şocant să vezi ce haine poartă fetele creştine. Din nefericire. ele au permis lumii să-şi impună sau chiar să înlocuiască principiile lor morale, pentru simpla dorinţă de a atrage atenţia bărbaţilor. Sexul ilicit şi atenţia sexului opus nu au împlinit şi nici nu vor împlini nevoile de bază ale cuiva. Doar acceptându-ne pe noi înşine aşa cum ne acceptă şi Dumnezeu, putem experimenta adevăratul sentiment al valorii de sine. Acesta vine pe măsură ce învăţăm să-I. iubim pe Dumnezeu şi să iubim pe alţii.

Frank Worthen scrie:

Imaginea pe care o avem despre nOI înşine este de o importanţă vitală în procesul de schimbare. Aceasta este, totuşi, întreţesută în imaginea pe care o avem despre Dumnezeu şi despre alţii. Până când nu avem o relaţie personală cu Dumnezeu, iubindu-L şi având încredere în El, nu putem să ne relaţionăm bine la ceilalţi. Nu vom avea acea dragoste reală de împărtăşit. Doar când Il iubim pe Dumnezeu şi împărtăşim dragostea Lui, ne simţim bine cu privire la noi înşine. Într-un sens, imaginea de sine este rezultatul unui proces de filtrare."

NUMĂRUL 3: AUTO-RĂSPLĂTIRE

"Am zis inimii mele: 'Haide, vreau să te incerc cu veselie, şi gustă fericirea. ' Dar iată că şi aceasta este o *deşertaciune.: Mi-am strâns argint şi aur şi bogaţii ca de împăraţi şi ţări. Mi-am adus cântâreti şi cântărcţe şi desfătarea fiilor oamenilor:* o *mulţime de femei. Am ajuns mare, mai mare decât toţi cei ce erau înaintea mea in Ierusalim. Mi-am păstrat chiar întelepciunea. Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat; nu mi-am oprit inima de la nici* o *veselie. ci am lăsat-o sa se bucure de toata truda mea, şi aceasta mi-a fost partea din toată osteneala mea. Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate*

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

lucrările pe care le făcusem cu mâinile mele şi la truda cu care le făcusem, am văzut că in toate este numai deşertăciune şi goană după vânt şi că nu este nimic trainic sub soare" (Ecl. 2: 1, 8-11).

A treia motivaţie pentru activitatea sexuală ilicită este autor-răsplătirea. Există câteva lucruri care vor iniţia hotărârea dependentului sexual de a se muta spre locul de păcătuire. Un factor iniţiator este sentimentul de justificare care izvorăşte din faptul că dependentul îşi spune că merită să se distreze puţin. Pentru cel care se simte temporar satisfăcut prin comportamentul compulsiv, este uşor să folosească această scuză drept răsplată. în trecut, soţia mea îşi justifica lupta cu cheltuirea excesivă a banilor. îşi spunea că. muncise greu toată săptămâna şi merita să se trateze cu o rochie nouă. "La urma urmei, de ce mai lucrez, dacă nu pot să mă bucur de bani?" îşi spunea ea. (Ceea ce ea nu lua în considerare erau facturile de credit card şi datoriile pe care le avea pentru cadourile pe care şi le făcuse. Pe acestea le ignora considerându-le pur şi simplu "o altă factură".)

Haideţi să privim la Solomon, care a făcut lucruri măreţe şi minunate în împărăţia pe care o moştenise. Dunmezeu era Cel care binecuvântase pe Israel în tot acel timp, dar Solomon se ocupa de managementul afacerilor. David a adus Israelul într-o poziţie de putere, dar Solomon a adus naţiunea într-o poziţie de proeminenţă. El nu a adus naţiunea Într-o poziţie de măreţie economică, dar El a construit Templul lui Dumnezeu. Privind la marile lui realizări, s-a convins pe sine că merită să se răsplătească. Prima lui greşeală a fost că şi-a asumat el creditul pentru lucrarea lui Dumnezeu. În loc de a începe să fie recunoscător faţă de Dumnezeu pentru toate lucrurile minunate pe care le făcuse, Solomon şi-a asumat el creditul pentru acele binecuvântări. Astfel, El L-a necinstit pe Dumnezeu, furându-I gloria, care aparţinea doar Domnului. Apoi, a început să poftească femei străine ~are locuiau în Israel. A cochetat cu

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

"speculaţiile zadarnice" şi a plonjat în lumea fanteziei. Odată ce a permis fanteziei să preia controlul minţii sale, întunericul a avut uşă deschisă spre inima lui. Prin urmare, el s-a răsplătit pe sine luându-şi soţii şi concubine străine, lucru care era strict interzis de Dumnezeu. Ştia că nu este bine, dar şi-a justificat în mintea sa spunându-şi că le merita. Ca rezultat, Solomon a experimentat acea spirală a decăderii pe care am descris-o In capitolul antenor.

Nimeni nu merită păcat. Păcatul nu este ceva ce este meritat sau de dorit, ci este ceva ce trebuie evitat cu orice preţ. Dumnezeu binecuvântează ascultarea şi dă daruri bogate acolo unde este cazul. De fapt, El Se bucură foarte mult să răsplătească pe copiii Săi când aceştia Îi sunt ascultători. A căuta auto-răsplătirea, mai ales satisfacerea dorinţelor păcătoase, nu va face decât să adune necaz pe capul omului.

NUMĂRUL 4: VARIETATE

> *.Fiule, ia aminte la înţelepciunea mea şi pleacă urechea la Învăţătura mea, ca să ţii cu chibzuinţă, şi buzele tale sâ aibă cunoştinţă. Căci buzele ţemeii străine strecoară miere, şi cerul gurii ei este mai lunecos decât untdelemnul; dar la urmă este amară ca pelinul. ascuţită ca o sabie cu două tăişuri. Picioarele ei coboară la moarte. paşii ei dau in locuinta morţilor ... Şi pentru ce .. jiule, ai fi îndrăgosti: de fi străină şi ai Îmbrăţişa sânul unei necunoscute?"* (Prov 5: 1-5, 20).

Cel de-al patrulea motiv pentru activitatea de sex ilicit este varietatea. Solomon compară buzele femeii străine cu mierea şi untdelemnul. De ce vorbeşte el în termeni atât de frumoşi despre o femeie străină? Probabil pentru că aceasta este diferită. Dumnezeu a pus în noi o atracţie naturală faţă de sexul opus, dar o putem suci prin păcatul nostru. Viaţa lui Solomon a fost un exemplu al acestui motiv:

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> "Împăratul Solomon a iubit multe femei străine, afară de fata lui faraon; moabite, amonite. edomite, sidoniene, hetite, care făceau parte din neamurile despre care Domnul zisese copiilor lui Israel: 'Să nu intraţi la de şi nici ele să nu intre la voi; căci v-ar întoarce negreşit inimile înspre dumnezeii lor.' De aceste neamuri s-a alipit Solomon, târât de iubire. A avut de neveste şapte sute de crăiese împărăteşti şi trei sute de ţiitoare; şi nevestele i-au abătut inima" (l Împ, Il: 1-3).

Dorinţa de varietate a unei persoane se manifestă adeseori prin comportament obsesiv. Dar nimeni nu este satisfăcut în totalitate vreodată, aşa cum a fost dovedit prin excesele din viaţa lui Solomon. Îmi amintesc că o dată am petrecut toată noaptea împreună cu două fete, şi nu au trecut cincisprezece minute după ce am plecat de la ele, că am văzut o prostituată de care m-am simţit atras şi i-am cumpărat serviciile - nu avusesem plinul de plăcere. Cel dependent de varietate nu este niciodată satisfăcut. Fiecare film pomografic va fi excitant doar până când a fost "prins" sau "experimentat" într-un fel, permiţând noului să-şi aducă aportul. Acelaşi fel de sentimente pot fi enumerate şi în cazul .Don Juan-ului" care doreşte că cucerească femei. Fiecare dintre ele va fi folosită pană ce s-a săturat de ea, apoi va căuta alte aventuri.

Varietatea este probabil cea mai mare minciună pe care Satan o oferă pentru activitate sexuală ilicită. Când eu eram în această viaţă păcătoasă de veneam pur şi simplu obsedat de gândul unui anumit tip de fată, o blondă de exemplu. După ce seduceam una, şi mă săturam de experienţele cu ea până la punctul de "satisfacţie", mă vedeam incitat de ideea unui alt stil de fată, poate o brunetă înaltă. După ce seduceam o brunetă, mă reîntorceam la gândul unei blonde, sau roşcate, sau cine ştie cum. Am continuat să fiu înşelat, crezând că dacă doar aş putea avea un anumit gen de fată aş putea fi satisfăcut. Nu am fost însă niciodată complet satisfăcut, şi nici nu aş fi putut fi. Varietatea este cu siguranţă

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

motivul principal pentru comportamentul sexual ilicit. Lumea promovează varietatea ca fiind condimentul care dă culoare vieţii. Eu spun că este minciuna seacă a lui Satana.

4. NEVOIA DE A TRĂI ÎN LUMINĂ

TIM ERA. PASTOR DE TINERET ÎNTR-O BISERICĂ baptistă activă de şase ani când au început să apară acuzaţii potrivit cărora acesta a fost implicat sexual cu una dintre fetele de liceu
din grupul lui de tineret. Când pastorul Thomas l-a confruntat cu privire la aceste acuzaţii, Tim a recunoscut că erau adevărate, şi, cu ochii înlăcrimaţi, a rugat conducerea bisericii să-I ierte. Pastorul a mers mai departe întrebându-l despre alte posibile incidente cu fete din biserică. Tim a negat sincer că ar mai fi existat şi alte asemenea relaţii. Conducerea bisericii i-a acceptat scuzele şi a hotărât că nu era necesară expunerea păcatului lui Tim bi-sericii. Aceasta a fost considerată ca fiind doar o slăbiciune temporară în faţa ispitei, iar lui Tim i s-a permis să rămână pastor de tineret.

La aproximativ trei luni după aceea, alte incidente au început să iasă la lumină. Din nou, pastorul l-a confruntat pe Tim cu informaţiile pe care le avea. Şi din nou, Tim (la fel ca înainte) a recunoscut doar lucrurile cu

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

privire la care era chestionat. De data aceasta, pastorul Thomas i-a cerut să-şi dea demisia. La cererea sa, i-a fost permis să facă o declaratie în faţa bisericii, la o şedinţă specială. Deoarece fermecătorul pastor tânăr a pictat o imagine atât de sfâşietoare, dar credibilă, de părere de rău, biserica a votat imediat să continue să-i plătească salariul în timp ce el trecea printr-un proces de restaurare şi consiliere. Totuşi, mai târziu s-a descoperit că şi în acea perioadă de reabilitare, Tim a continuat să aibă relaţii sexuale cu alte adolescente.

Henry conducea una din cele mai de succes fundaţii dereabilitare a drogaţilor. El era foarte manierat şi avea abilitatea naturală de a se comporta într-o manieră profesională. Carismatic şi strălucind de încrederea în sine, el era imaginea unui nou conducător care se ridica in biserica anilor nouazeci. Fara ca cei din jur sa banuiasca ceva, el frecventa cu regularitate prostituate si avea relatii sexuale cu mai multe femei din comunitate.

Keith, pastor pcnticostal de a treia generatie, era unul dintre cei mai promiţători tineri predicatori ai confesiunii sale. Avea o aşa abilitate de a-i atinge pe oameni emoţional incat era mereu invitat undeva să predice. Cu toţii îl iubeau pc Keith. Chiar şi preşedintele comunităţii pcnticostale l-a luat sub aripă ca protege personal. Dacă ar fi ştiut de viaţa secretă a lui Keith, lucrurile al fi fost cu lotul altfel. Aproape după fiecare invitaţie de a predica. Keith se „rasplatea" la un salon local de masaj. Începuse şi sa bea, purtând cu el chiar şi o sticluţă oriunde mergea. Soţia lui ştia de viata lui, dar l-a acoperit de frică să nu-i distrugă reputaţia in cult.

Aceste cazuri reprezintă o vastă lume ascunsa ce se derulează în prezent în creştinismul american. Un studiu recent făcut de *Promise Keepers* a dezvăluit că şaizeci şi cinci la sută dintre bărbaţii chestionaţi au raportat folosirea cu regularitate a pornografiei **I** Eu bănuiesc că acest procentaj ridicat reflectii faptul că bărbaţii care se luptă cu păca-tul sexual tind să fie atrasi de *Promise Keepers.* Oricum, păcatul sexual este fără

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

îndoială o problemă enormă in trupul lui Cristos şi trece de obicei neraportat. Existâ ma! multe motive pentru care aceşti bărbaţi îşi păstrează păcatul ascuns.

Mai întâi, păcatul sexual este ruşinos de recunoscut. În societatea noastră, o persoană poate fi chiar glorificată fiind un .Don Juan", in timp ce orice alt comportament sexual care il scăpat de sub control este privit cu suspiciune şi chiar acuzator. Dacă un bărbat recunoaşte în faţa pastorului său că se luptă in felul acesta, din acea zi va continua să se întrebe ce crede pastorul despre el. ,,Oare crede că sunt ciudat? Se îngrijorează că aş putea fi in preajma unor adolescenţi, sau chiar mai rău, a unor copii? A fost acea predica despre poftă aţintită spre mine? A spus şi altora din biserică despre problema mea?" Aceste chestiuni îngreunează situaţia credinciosului care se lupta in felul aces ta, când vine vorba de a se destăinui pastorului său, fără a mai fi vorba de ceilalţi din biserică.

În al doilea rând, deşi societatea noastră nu consideră pofta, nici chiar curvia, a fi lucruri ruşinoase, aceste păcate sunt considerate "mari" de mişcarea evanghelică. Dacă o femeie are obiceiul netrebnic de a răspândi bârfe în biserică, sau un bărbat este obsedat de munca sa sacrificându-şi astfel familia, sau cineva este extrem de critic faţă de cei din jur, toate acestea sunt trecute cu vederea în biserică. Dar, dacă un bărbat recunoaşte că este vinovat de adulter, el este judecat imediat ca fiind departe de Dumnezeu. Deşi lucrul acesta este probabil adevărat, totuşi se pare că există un standard dublu in trupul lui Cristos.

Un alt factor care contribuie la ţinerea păcatului ascuns este simplul fapt că este destul de uşor să trăieşti o viaţă dublă de religiozitate exterioară şi păcat sexual secret. Spre deosebire de cei dependenţi de alcool sau droguri, bărbatul care trăieşte în păcat sexual poate să menţină o viaţă exterioară normală fără a fi descoperit În cazul lui este vorba de un stil de viaţă obişnuit cu poziţii inalte şi respectabile în societate. Drogurile şi alcoolul afectează abilitatea de a funcţiona. Cei mai mulţi nu pot ţine

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

secret un astfel de obicei. Dar în cazul dependenţei sexuale, un bărbat poate fi preşedinte, o celebritate, chiar şi un evanghelist faimos, şi să menţină o faţadă exterioară de respectabilitate.

CÂND INTERIORUL ŞI EXTERIORUL NU SE POTRIVESC

lăuntric: inima, sufletul, mintea, duhul, voinţa, intelectul şi emoţiile, Aceasta este viaţa care se desfăşoară înăuntrul nostru: gândurile, sentimentele, atitudinile, preferinţele şi părerile noastre. Acolo se nasc visurile şi sunt plânse eşecurile, acela este locul unde anumite procese de intrigă sunt puse în acţiune şi unde este contemplată viaţa decizională. Acolo găsim de asemenea emoţiile contradictorii de dragoste şi ură, plăcut şi neplăcut, atracţie şi repulsie, Lumea noastră interioară este cea în care ne trăim experienţele zilnice. Unii sunt consideraţi "deschişi" pentru că nu le este frică să-şi dezvăluie altora gândurile şi sentimentele. Indiferent cât de gata ar Ji cineva să vorbească despre propriile sentimente, adevărul este cii nu va permite niciodată cuiva să cunoască In mod intim locurile cele mai adânci ale omului interior. Acela este un loc extrem de intim, un sanctuar interior ... o sfântă a sfintelor, să spunem aşa.

Viaţa exterioară stă In opoziţie cu lumea din interior. Aceasta are de-a face cu modul de a vorbi şi a acţiona in faţa altor oameni. Cu toţii avem o imagine personală pe care Încercăm să ne-o păstrăm·~ un mod in care vrem să fim văzuţi de alţii. Unul poate vrea să fie văzut ca fiind o persoană intelectuală şi cducată 1 in altul poate vrea să pozeze ca fiind dur, in timp ce altul vrea s;l fie pmit ca fiind drăguţ. Impresiile pe care vrem să le protejăm sunt intreţesute in tot ceea ce spunem şi facem In prezenţa altora.

Tendinţa de a ne auto-proiecta in Iclu] in care vrem să Iim văzuţi de alţii se resimte şi In viaţa spirituala, unde ne lovim de ispita de a vrea să apărem Intr-o lumină favorabilă. Dacă suntem creştini, înconjuraţi de alţi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

creştini, tindem sa ne auto-proiectăm ca fiind „spirituali". De ce? În cercurile creştine, a părea „spiritual" este ceea ce-i face pe alţii să ne admire şi să ne respecte. Dacă cineva ar fi să recunoască o greşeală, înfrângere sau (oroarea ororilor) un păcat, aceasta arînsemna să recunoască că este un ratat în ce priveşte creştinismul.

Deoarece Isus a înţeles Irica cu care se luptă oamenii, intr-o zi, Şi-a făcut timp să abordeze această problemă Îndreptându-Se spre cei mai apropiaţi ucenici ai Săi. EI i-a avertizat sobru:

> "Nu este nimic acoperit, care nu va fi descoperit, 11IC[ascuns, care nu va fi cunoscut. De aceea, orice aţi spus Ia întuneric, va fi auzit la lumină; şi orice aţi grăit la ureche, in odăiţe, va fi vestit de pe acoperişul caselor. V ă spun vouă, prietenii Mei: să nu vă temeţi de cei ce ucid trupul şi după aceea numai pot face nimic. Am să vă arăt de cine să vă temeţi. Temeţi-vă de Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce în gheenă; da. vă spun, de El să vă temeţi" (Luca 12:2-5).

Cu toţii avem, mai mult sau mai puţin, frica de ceea ce cred ceilalţi despre noi. Presupun că aceasta Incepe pe terenul de joacă, unde copiii pot fi uneori atât de duri unul cu celălalt. Frica este aprofundată în perioada anilor mai ciudaţi ai adolescenţei şi devine înrădăcinată In perioada vieţii de adult. Isus a spus că trebuie să ne biruim frica şi să ne concentrăm asupra fricii de Dumnezeu, "Acela care, după ce a ucis, are puterea să arunce In gheenă; da, vă spun, de El să vă temeţi!" Cu alte cuvinte, ar trebui să ne preocupe mult mai mult grija pentru realitatea condiţiei noastre interioare spirituale decât felul în care suntem văzuţi In exterior de alţii.

Conflictul dintre modul In care ne prezentăm în exterior şi modul în care trăim vieţile noastre interioare este o temă predominantă în Scriptură. Pavel a spus: "iudeu nu este acela care se arată pe din afară că este iudeu; şi tăiere Imprejur nu este aceea care este pe din afară, în

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

carne. Ci iudeu este acela care este iudeu înăuntru; şi tăiere împrejur este aceea a inimii, în duh, nu in slovă; un astfel de iudeu îşi scoate lauda nu de la oameni, ci de la Dumnezeu" (Rom. 2:28-29). Petru a spus femeilor creştine din vremea sa: "Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă in impletitura părului, in purtarea de scule de aur sau In îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăţia nepieritoare a unui duh blând şi liniştit, care este de mare preţ înaintea lui Dumnezeu" (I Pet. 3 :3-4). Dumnezeu a spus prin profetul Isaia: "Când se apropie de Mine poporul acesta, Mă cinsteşte cu gura şi cu buzele, dar inima lui este departe de Mine, şi frica pe care o are de Mine nu este decât o învăţătură de datină omenească" (Isa. 29: 13). Iar profetului Samuel i-a spus: "Nu te uita la înfăţişarea şi înălţimea staturii lui, căci l-am lepădat. Domnul nu Se uită la ce se uită omul; omul se uită la ceea ce izbeşte ochii, dar Domnul Se uită la inimă" (I Sam. 16:7).

Există in Biblie peste o mie de referinţe directe la viaţa interioară, şi se vorbeşte despre ea într-un fel sau altul aproape pe fiecare pagină. Este clar că Scriptura pune un accent extraordinar pe ceea ce se petrece în interiorul nostru. Astăzi, mulţi creştini seamănă foarte bine cu fariseii, cărora li S-a adresat Isus In Luca 11 :39, care "curăţă partea de afară a paharului şi a blidului, dar lăuntrul ... (le) este plin de jefuire şi de răutate". În esenţă, ei ignoră importanţa vieţii interioare şi aleg să se concentreze pe prezentarea unor aparenţe exterioare cât mai favorabile.
Apostolul Ioan a observat şi el întâmplându-se în jurul său acelaşi lucru. În prima sa epistolă. el a spus următoarele cu referire l:1 această dihotomie:

.Dacă zicem ca avem partaşie cu EI, şi umblăm tu intuneric, minţim şi nu traim adevarul, Dar daca umblăm in lumină, după cum EI însuşi este În luminii, avem părtăşie unii cu altii; şi sângele lui Isus Cristos, Fiul Lui, ne curăţă de orice pacat. Daca zicem ca n-avem păcat, ne înşelăm singuri şi adevarul nu este in noi. Dacă ne mărturisim păcatele, EI este credincios şi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

drept ca să ne ierte pacatele şi să ne cureţe de orice nelegiuire. Dacă zicem că n-am păcătuit, il facem mincinos şi Cuvântul LUI nu este in noi" (l Joan 1 :6,10).

Putem vedea o împărţire a acestor versete din epistola lui Joan. Există trei categorii. Prima. *ce spunem,* este pur şi simplu ceea ce transmitem celor din Jurul nostru. A doua clasificare este *ce facem.* Acţiunile noastre vorbesc despre adevărata noastră condiţie, despre cum suntem într-adevăr. A treia categorie descrie *rezultatul,* consecinţele a ceea ce spunem şi facem. Când o persoană se dezvinovăţeşte, îşi micşorează şi-şi ascunde păcatul, mesajul pe care îl transmite celor din jur este că el nu are păcat. Bineînţeles, s-ar putea ca el să nu spună niciodată cuvintele: "Nu am păcat". El doar încearcă să-i convingă pe alţii de inocenţa sa mascându-şi sau micşorându-şi păcatul. Când Ioan a scris aceste cuvinte, el s-a adresat tuturor creştinilor. Cu toţii suntem vinovaţi de un anumit grad de păcat - nimeni nu face excepţie. Cei care sunt în păcat sexual nemărturisit sunt cu atât mai vinovaţi de ipocrizie, pentru că păcatul lor este mai profund decât cel al unui creştin obişnuit.

Ioan ne arată clar cât de important este să ne aducem păcatul la "lumină" prin mărturisire deschisă. Cuvântul grecesc pentru mărturisire, *homologeo,* înseamnă literalmente "a fi în acelaşi gând, a se aduce pe sine în acord cu altcineva". Fie că recunoaştem sau nu, nouă înşine sau altora, că păcatul nostru este prezent, acesta există oricum şi Dumnezeu îl vede. Când "ne mărturisim păcatul" sau "umblăm în lumină", sângele lui Cristos ne curăţă cu bucurie de vinovăţia păcatului nostru şi ne aduce în părtăşie cu credinciosul căruia ne-am destăinuit. Nu este de ajuns doar să-ţi recunoşti păcatul. Trebuie şi să vii la lumină în faţa altora. Întunericul este domeniul lui Satano Cei care refuză să vină la lumină cu păcatul lor aleg să rămână în întuneric.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

EXPUNERE

Creştinul care crede că poate continua să-şi ascundă păcatul va descoperi în cele din urmă că Dumnezeu îl iubeşte prea mult pentru a-i permite să rămână legat de păcatul său secret. S-ar putea ca acesta să devină evident în vorbirea lui (Prov. 12:13), în modul în care se uita la fete (Mat. 6:23) sau în manierele sale. La un moment dat, viaţa sa secretă va fi expusă în faţa celor din jur. Isus a promis tocmai lucrul acesta când a spus: "Fiindcă nu este nimic acoperit care nu va fi descoperit, nimic tăinuit, care nu va fi cunoscut şi nu va veni la lumină" (Luca 8: J 7).

Tom era pastor într-o biserică mică din Iova. Dar el era dependent de pomografie Şi adeseori frecventa prostituatele dintr-un oraş apropiat. Cu timpul, i-a fost tot mai greu să-şi trăiască această viaţă dublă. Oamenii îl respectau ca liderul lor spiritual, dar totuşi erau perioade când necurăţia minţii 1 ui era foarte evidentă celorlalţi. Deoarece se uita cu regularitate la filme pornografice, era foarte obişnuit cu limbajul sexual. Odată, în timp ce era într-un grup de femei din biserică, a scăpat un vas, care s-a tăcut bucăţi când a lovit podeaua, şi înainte de a-şi da seama, vociferase o înjurătură. Cu o altă ocazie, ochii lui au urmărit o fată îmbrăcată sumar ce trecea pe lângă el, şi, când s-a întors, a descoperit că unul din diaconi îl urmărise.

Creştinul care este implicat în păcat sexual va putea să-şi ascundă adevărata identitate doar o vreme. Este bine cunoscut că Dumnezeu a adus umilire copiilor Săi pentru a le atrage atenţia. Dacă El crede că aşa trebuie să facă, o va face. El este foarte răbdător şi blând cu noi, dar ne iubeşte prea mult ca să ne lasă în păcatul nostru.

Acesta a fost şi cazul unui pastor ce avea o relaţie de adulter cu una din femeile din biserică. Într-o zi vorbea cu "prietena" sa la telefonul din birou. Aveau o conversaţie sexuală, când, fără să-şi dea seama, a lovit butonul de intercom. Întreaga conversaţie a fost difuzată în întreaga

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

biserică. Mai târziu, a putut privi în urmă pentru a vedea cum Dumnezeu încercase de mai multe ori să-i atragă atenţia, dar fără nici un rezultat.
Păcatul unui alt bărbat, diacon într-o biserică mare, a fost descoperit într-un mod cu totul neaşteptat. Biserica lui filma un scurt documentar despre hoinarii adolescentini. Filmând-o pe una dintre fetele care poza ca prostituată pentru un film, a apărut acest bărbat care i-a solicitat serviciile. Imaginaţi-vă surprinderea lui şi jena inimaginabilă când a aflat că întregul grup de tineri din biserică văzuse acel film.
Nu mai este nevoie să spunem că Dumnezeu va folosi orice metodă pentru a atrage atenţia cuiva - chiar şi umilirea publică. Dumnezeu nu Se va război veşnic cu omul!

DECEPTIA PACATULUI SEXUAL

Oamenii sunt predispuşi sa-si treacă cu vederea păcatul lor profund pentru că acesta este de natură extrem de înşelătoare. Există o corelaţie interesantă intre implicarea cuiva in păcat şi conştienţa sa cu privire la aceasta. Cu cat cineva devine mai implicat în păcat, cu atât îl vede mai puţin. Păcatul este o boală hidoasă care distruge capacitatea celui care-I comite de a fi conştient de existenţa sa. Aceasta ar putea fi comparată cu un virus de computer care are abilitatea de a-şi ascunde prezenţa de utilizator, în timp ce distruge în mod sistematic hardul computerului. În mod obişnuit, cei care sunt cei mai prinşi în păcat sunt cei care nu văd prezenţa acestuia la lucru în interiorul lor. Păcatul are abilitatea de a se masca atât de bine încât îl poate face pe cel care se războieşte puţin cu el să creadă că este cel mai spiritual.
Pe de altă parte, cu cât biruie mai mult cineva păcatul din viaţa sa şi se apropie tot mai mult de Dumnezeu, cu atât mai mult *natura sa păcătoasă* devine mai evidentă. Dumnezeu "locuieşte într-o lumină de care nu poţi să

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

te apropii" (1 Tim. 6: 16) şi, prin urmare, orice rămăşiţă de egoism, mândrie sau alt păcat va fi expusă căutătorului sincer. Lumina intensă şi strălucitoare a lui Dumnezeu expune ceea ce este în inima omului. Cei care vor să se apropie de Dumnezeu se bucură de aceasta. Ei iubesc Lumina şi o îmbrăţişează, chiar dacă aceasta înseamnă că adevărata lor identitate va fi demascată. Isus a spus: "Şi judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. Căci oricine face răul, urăşte lumina şi nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele. Dar cine lucrează după adevăr, vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu" (Ioan 3: 1921).

Dacă cineva este legat de păcatul sexual şi speră să-şi schimbe viata, este important ca el să vină la lumină cu "păcatul care îl lll~şoară atât de lesne", pentru ca în cele din urmă "să dea la o parte once piedică" şi să umble în victorie prin Isus Cristos (Evr. 12: 1).

Dacă vi se pare că promovez ideea că ar trebui să umblăm blamându-ne şi condamnându-ne, nu suntem departe de adevăr. Totuşi, argumentez în favoarea nevoii de a veni la realitatea stării spirituale personală. Singura noastră speranţă este să avem ceva veridic în Dumnezeu. Rărnânerea într-o stare de "bine", într-un sentiment fals de siguranţă, te ţine ingropat sub povara păcatului nemărturisit, care la rândul lui va promova iluzia de spiritualitate.

Pe spatele formularului pentru programul de criză Pure Life Ministries pentru dependenţii sexuali este scris:

Te rog evaluează-te pe tine însuţi, pe o scară de la I la 10, în următoarele domemi (10 este pentru foarte sfânt şi 1 pentru foarte firesc):

Dragoste pentru alţii Relaţia cu Dumnezeu_____Viata de rugaciune_____Ascultare _____ Smerenie _____ Generozitate

Bucurie _____ Auto-disciplină Zel_____ Maturitate _____Onestitate

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Bărbaţii care vin la noi pentru a-i ajuta se luptă adesea cu presiuni din cele mai greu de imaginat. Ştiind lucrul acesta, poate ai fi surprins să vezi felul în care se evaluează spiritual. În mod obişnuit, aplicanţii se auto-evaluează destul de bine aproape în toate domeniile, cu excepţia auto-disciplinei. Nu este ceva neobişnuit să vezi doar 6 şi 7, sau chiar 8, pe lista de auto-evaluare. Cum se face? Majoritatea dintre ei vin în programul nostru văzându-se pe ei înşişi ca fiind bărbaţi destul de sfinţi, care au "o mică problemă".

Este nevoie de luni întregi de muncă plină de răbdare din partea consilierilor pentru a-l ajuta pe un bărbat să vadă că nu este atât de sfânt pe cât se credea şi că are multe de schimbat în viaţa sa. Doar după aceea începe să se înmoaie acea inimă împietrită şi, în cele din urmă, îşi vede nevoia după Dumnezeu. Atitudinea cu care a intrat în program, că era destul de sfânt, având doar o mică problemă, începe să dispară şi putem începe să-I ajutăm într-adevăr. De ce este important ca el să ajungă la această conştientizare? Dacă acesta continuă să creadă că este într-o stare spirituală destul de bună. nu-şi va vedea nevoia de schimbare, creştere, maturizare sau chiar pocăinţă. Uneori, a trebuit să-i întrebăm pe unii din bărbaţii care intraseră in program cu o asemenea atitudine: "Dacă eşti aşa de sfânt, şi totul este bine. de ce eşti aici'?" Prin această întrebare nu intenţionăm să-i insultăm, dar aceasta îi aduce într-un fel la realitate; umilinţa îşi face loc şi putem apoi începe să-i îndrumăm pe calea spre victorie.

TRĂIREA ÎN LUMINĂ

A fi onest este o chestiune extrem de importantă pentru bărbatul care se luptă cu păcatul sexual. Onestitatea începe cu examinarea inimii proprii, a gândurilor şi acţiunilor. În acest proces, bărbatul care Îl vrea pe Dumnezeu se va smeri şi se va pregăti pentru concluzia inevitabilă: "Nu

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

sunt nici pe departe atât de sfânt pe cât îmi imaginam. Dacă vreau să mă schimb, trebuie să încetez să mă mai amăgesc pe mine şi pe ceilalţi. Spiritual sunt unde sunt. Păstrându-mi perspectiva exagerată despre propria-mi spiritualitate nu face decât să-mi împiedice adevărata creştere. Adevărul este că inima mea este plină de nelegiuire. Gândirea mea a devenit tot mai sucită. L-am jignit pe Dumnezeu şi mi-am supărat şi familia prin acţiunile mele. Trebuie să mă pocăiesc." A fi brutal de onest cu sine este crucial, dar acesta este doar începutul. Un bărbat care fusese condamnat pentru tentativa de viol, dar care mai târziu s-a luptat cu sine pentru a scăpa de dependenţa sexuală, a spus: "Dacă nu vrei să scapi de problemă, mărturiseşte-o doar lui Dumnezeu. Dacă vrei să scapi de problemă, mărturiseşte-o unei alte persoane. Şi dacă vrei *cu adevărat* să scapi de problemă, ţine-te din scurt!" Un alt bărbat care trăieşte acum o viaţă victorioasă a spus:

"Mi-am mărturisit păcatul lui Dumnezeu mai mulţi ani. Chiar mi-am vărsat sufletul înaintea Lui, implorând iertarea Lui, însă doar la câteva săptămâni după ce am început să mărturisesc unui alt frate, am câştigat victoria!"

Un bărbat care se luptă în felul acesta are nevoie să fie onest cu el însuşi şi cel puţin cu o altă persoană. Acea persoană trebuie să fie o persoană care trăieşte în sfinţenie şi care este tare în Cuvânt. Aceasta trebuie şi să fie gata să-I confrunte în dragoste pe cel care-şi mărturiseşte păcatul şi să-I încurajeze în creşterea în neprihănire. Pastorul unei biserici care crede în Biblie, o predică şi o practică ar fi un început bun.

Există mul tă vindecare în mărturisire (lac. 5: 16) şi aceasta nu aduce decât beneficii celui care a hotărât să se schimbe. Chiar şi simpla conştienţă că cineva îi cunoaşte viaţa secretă şi il încurajează spre victorie este de un ajutor enorm. Solomon a spus: "Cine îşi ascunde fărădelegile nu propăşeşte, dar cine le mărturiseşte şi se Iasă de ele capătă îndurare" (Prov. 28: 13).

Un lucru care tinde să exacerbeze şi mal mult problema este că

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

dependenţii sexuali sunt foarte predispuşi să se izoleze de ceilalţi. Cum vom vedea mai târziu, fantezia joacă o parte importantă în vieţile lor. Aceasta îi ţine în lumea închisă a egocentrisrnului extrem. Ieşirea din acea izolare este pasul cheie spre ieşirea din întunecimea păcatului sexual.

Viaţa dublă trebuie desfiinţată cu orice preţ. Satan ştie ce putere are prin acel secret. De aceea bărbatul care vrea să rămână în păcat evită cu orice preţ expunerea. Dar, bărbatul care vrea cu seriozitate să îl biruie, îşi expune păcatul pentru a fi mai puţin probabilă căderea în aceeaşi ispită mai târziu. Trăirea unei vieţi duble împiedică punerea unei temelii solide de sfinţenie. Iacob a spus că omul cu mintea împărţită este .mestatoruic în toate căile sale" (lac. 1 :8). El nu va cunoaşte niciodată stabilitatea spirituală.

Mulţi oameni mi-au spus de multe ori că nu au cui să se mărturisească. Ceea ce spun ei de fapt este că nu erau destul de disperaţi pentru a căuta pe cineva care ar putea să-i ajute. Cum am spus mai devreme, când un bărbat este hotărât să se elibereze de lanţul păcatului sexual, va face orice este nevoie. A te face transparent în faţa unei alte persoane, este unul dintre cele mai grele lucruri care *trebuie* făcute. Un bărbat s-ar putea să facă toţi ceilalţi paşi enumerati în această carte, dar dacă se împotmoleşte la acesta, toate eforturile sale se vor dovedi zadamice.

Trebuie să punem aici întrebarea din capitolul 9: "Cât de mult îţi pasă?" Când ajungi la punctul în care ţi-e cu adevărat silă de păcatul din viaţa ta, eşti gata să faci orice, chiar să te faci vulnerabil in faţa unei alte persoane? Ce te-ar opri? Doar dorinţa de a-ţi păstra reputaţia şi de a te auto-proteja. Adevărata eliberare din păcatul sexual nu poate fi posibilă până ce inima nu este deschisă şi expusă. Lustruirea pe deasupra, acoperirea şi mascarea omului interior nu face decât să te ţină închis în întuneric.

Găseşte pe cineva din biserica ta căruia să i te deschizi. Dacă nu ştii cine ar fi persoana cea mai potrivită, du-te la pastorul tău şi explică-i că vrei să

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

te faci răspunzător în faţa cuiva şi cere-i îndrumarea spre o persoană care ar fi cea mai de încredere. Vei descoperi că a fi în pennanenţă răspunzător în faţa cuiva se va dovedi a fi un pas foarte important în procesul de eliberare.

În al doilea rând, dacă eşti bărbat insurat, este important să te deschizi în faţa soţiei tale. Au venit la mine unii bărbaţi şi mi-au spus că nu puteau să-şi rănească soţiile care nu ştiau nimic despre problema lor. Le-am răspuns: "Dacă ai fi fost atât de îngrijorat cu privire la soţia ta, nu ai fi făcut acel păcat. Şi nu doar atât, dar păcatul tău este cel care o răneşte de fapt pe soţia ta. S-ar putea ca ea să nu ştie de el, dar îţi distrugi familia din cauza lui." La drept vorbind, bărbatul acela nu îşi face griji că şi-ar răni soţia atât de mult cât se îngrijorează că trebuie să-i facă o mărturisire dureroasă despre adevăratul său comportament. Nu adevărul despre păcat o răneşte pe soţie, ci păcatul în sine! O persoană care practică sexul ilicit, răneşte in foarte multe feluri pe cei dragi lui. Adevărul doare, dar este mult mai de preferat decât păcatul, când sunt comparate consecinţele. Ascunderea păcatului este doar o altă cale de manifestare a vieţii egoiste a dependentului sexual. De fapt, el este mult mai preocupat de costul pe care el va trebui să-I plătească pentru transparenţa sa decât de posibila rănire a celor dragi.

Cu toate că este important ca bărbatul să se deschidă in faţa soţiei sale, ea *nu* ar trebui să fie "partenerul" său de responsabilitate. O asemenea responsabilitate de împărtăşire a detaliilor falimentelor sale ar cere prea mult de la soţie. El trebuie, in primul rând, să-i dezvăluie soţiei esenţa păcatului său pentru ca ea să fie conştientă de viaţa lui secretă. Apoi, ea va putea să-I tragă la răspundere când este vorba de timp şi bani. Odată ce ea este conştientă de lupta lui, ea va fi mult mai atentă la intrigile lui de a face rost de bani sau timp pentru păcatul său. O femeie sfântă, care îşi va ajuta soţul în felul acesta, este de mare preţ pentru un bărbat ce-şi doreşte eliberarea.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

ADEVĂRATA RESPONSABILITATE BIBLICĂ

Cum am menţionat inainte, aducerea păcatului secret la lumină este vitală. Dar responsabilitatea biblică nu Înseamnă un grup de bărbaţi care stau in cerc şi vorbesc despre propriile lor falimente. Un asemenea mediu s-ar putea să-i ajute intr-o oarecare măsură pe bărbaţii care trebuie să mărturisească altora păcatul, dar, intr-o asemenea situaţie, nu există nici o putere care să aducă mult dorita lor eliberare.

O persoană poate să fie conducătorul spiritual al unei alte persoane doar în măsura în care a crescut el însuşi. Isus il spus: "când un orb călăuzeşte pc un alt orb, vor cădea arnândoi in groapă" (Mat. 14: 13). Într-o oarecare măsură este folositor să te deschizi în faţa altora când este vorba de luptele personale. Dar există un principiu biblic care are mult mai mare putere de a schimba vieţi. Lucrul de care au foarte mare nevoie bărbaţii este să tie ucenicizaţi. "Ce vrei să spui? Am citit toate cărţile despre dependenţa sexuală. Am ascultat cele mai bune predici de la radioul creştin. Am nevoie doar de puţină tragere la răspundere!"

S-ar putea ca cititorul să fie surprins să afle că cuvântul "responsabilitate" nu este menţionat in Biblie. Conceptul acesta există in Biblie, dar nu în sensul slab în care este folosit astăzi. In schimb, conceptul biblic este acela de a fi ucenic. Nu mii refer aici la a primi mai multă învăţătură despre creştinism. Ascultarea unor predici bune şi citirea unor căni interesante poate fi utilă, dar cea mai mare nevoie a creştinului imatur este să tie luat sub aripă, să spunem aşa, de un creştin matur care să aducă instruire sfântă in viaţa lui. (Acesta este felul de lucrare pe care o facem la Pure Lifc Ministries.) Creşterea spirituală de care are nevoie bărbatul care se luptă cu păcatul nu vine printr-o simplă discuţie cu alţii care se luptă În acelaşi fel, nici prin dobândirea de mai multe cunoştinţe despre acest subiect. Aceasta vine doar prin ucenicie veridică ucenicie centrată pe

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Cristos.

Isus S-a folosit de ocaziile pe care le- a avut de a vorbi mulţimilor, dar a petrecut enorm de mult timp construind un caracter spiritual într-un grup mic de bărbaţi care erau in „ingrijirea" Sa. Un bărbat s-ar putea să audă multe predici, dar daca nu se simte responsabil sa răspundă la acele cuvinte, nu va beneficia de ceea ce s-a spus. Bărbatul acela se pierde în mulţimea celor ce ascultă. El poate ignora şi poate chiar contrazice ceea ce aude, pentru că nu i se cere niciodată să stea faţă în faţă cu adevărul acela.

Totuşi, când un bărbat credincios se dedică ucenicizării unui frate creştin care se luptă cu păcatul, se întâmplă ceva extraordinar. Adevărul învinge. Păcatul este confruntat făţiş. Mentorul aşteaptă schimbare. Dar, mai important, bărbatul acela vede cu ochii lui pe cineva care umblă în lumină şi-I trage la răspundere. Acesta este mode lul biblic de responsabilitate. Se pare că în stilul aglomerat al vieţii americane, pastorii nu mai au timp să-i ucenicizeze pe bărbaţi, aşa cum o făceau înainte. Păcatul câştigă tot mai mult teren în biserică pentru că creştinii pot de acum să-şi trăiască viaţa fără a mai fi traşi la răspundere pentru acţiunile lor.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

5 . ÎN MINTEA DEPENDENTULUI SEXUAL

A SOSIT TIMPUL SĂ FACEM O INCURSIUNE profundă în mintea dependentului sexual. Pentru a face aceasta însă, trebuie să privim încă o dată la descrierea teribilă şi totuşi adec

vată a celor care au fost lăsaţi în necurăţia prezentată în Romani capitolul 1. În această porţiune de Scriptură, ne sunt date unsprezece aspecte ale minţii omului aflat în păcat sexual. Înainte de a le discuta în detalii, haideţi să privim la lista de mai jos.

1. gândire deşartă; v. 21
2. o minte întunecată şi fără pricepere; v. 21
3. crezând că sunt înţelepţi, dar de fapt nebuni; v. 22
4. schimbă gloria lui Dumnezeu pentru o icoană; v. 23
5. pofte în inimă; v. 24
6. schimbă adevărul lui Dumnezeu pentru o minciună; v. 25
7. patimi degradante; v. 26
8. pofte arzătoare; v. 27

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

9.n-au păstrat pe Dumnezeu în conştiinţa lor; v. 28 10. o minte blestemată; v. 28

Il. omul dinăuntru este plin de tot felul de nelegiuiri; v. 29-31

Decăderea minţii umane nu se face exact în această ordine enumerată mai sus; dar, ne vom folosi de ordinea pe care ne-a dat-o Pavel ca model.

GÂNDIRE DEŞARTĂ

Imaginaţia este una dintre operaţiile cele mai fascinante şi misterioase ale minţii umane. Cineva poate sta chiar într-o celulă de închisoare, de exemplu, şi, prin intermediul imaginaţiei, să plece pe o insulă exotică. Fizic, s-ar putea să fie intr-o groapă infestată, plină de şobolani şi întunecoasă; dar in mintea lui poate savura ceai cu gheaţă pe o plajă din Hawai.

Pentru un bărbat implicat in păcat sexual, această viaţă imaginară dezevolvă de obicei in jurul sexului. în lumea fanteziei sexuale, totul este întotdeauna aşa cum îşi imaginează el. Fata (sau bărbatul) din fantezie este extrem de atractivă. Ea se comportă exact aşa cum doreşte el şi singura ei dorinţă este aceea de a satisface toate dorinţele lui. Trăsăturile fetei pot fi schimbate instantaneu. La un moment dat, ea este înaltă şi blondă. iar câteva minute mai târziu, devine o orientală exotică. Poate peste scurtă vreme este o negresă plină de viaţă. Aceste variaţii sunt la fel de numeroase ca populaţia feminină a lumii. Nu doar partenera poate fi schimbată instantaneu, dar aşa se poate întâmpla şi cu scenariul. Ar putea fi vorba de fata de la magazin care "s-a dat la el" zilele trecute. Apoi, are propriul său harem. Din nou, posibilităţile sunt nesfârşite.

în lumea imaginară a bărbatului, totul este perfect. EI nu trebuie să facă faţă respingerii. Toate aceste fete il iubesc, il adoră; nici una nu refuză să

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

fie cu el. El nu trebuie să-şi facă griji nici de impotenţă sau nervozitate; totul se derulează perfect. Fata este intotdeauna perfectă, fără cusur. Nu există nici un miros neplăcut, perioade de menstruaţie, boli, sau lipsă de interes. Ea nu se comportă nepoliticos şi nu-I critică. Ea nu caută să profite de el sau să-i ia banii. Ea este gata să-i satisfacă toate dorinţele sexuale pentru că trăieşte doar pentru a-i sluji. Şi, in cele din urmă, el nu trebuie să-şi facă griji că ar fi prins de soţie sau arestat de poliţie. În lumea lui imaginară perfectă, niciodată nu se întâmplă ceva rău.

Ce ieşire ideală din greutăţile vieţii! în orice moment, bărbatul poate fi in pat cu cea mai frumoasă femeie din lume. De ce să stea el intr-o realitate in care este forţat să-şi confrunte problemele, di ficultăţile, eşecurile şi dezamăgirile? Unul din motivele pentru care ii este uşor să se refugieze in imaginaţie este existenţa multor consecinţe dureroase ce însoţesc viaţa de păcat sexual. Cu cât durerea pe care trebuie să o îndure un bărbat este mai mare din cauza păcatului său, cu atât doreşte mai mult să fugă din acea realitate În mica lui lume secretă.

Un alt aspect al vieţii de fantezie este faptul că EUL domneşte suprem. În esenţă, totul gravitează in jurul dorinţelor personale ale bărbatului: de exemplu, ce doreşte, ce nu doreşte, modul în care o vrea, modul în care vrea să meargă lucrurile şi aşa mai departe. Când revine în lumea reală, spre marea sa surprindere, descoperă că cei din jur nu sunt preocupaţi ca el să aibă totul pe plac. Aşadar, lumea imaginară accentuează şi măreşte egoismul bărbatului. Cu cât se refugiază mai mult în fantezie, cu atât devine tot mai egoist. Pe măsură ce egoismul lui creşte, el devine tot mai tentat de viaţa imaginară în care totul gravitează în jurul lui. Aceasta ii creează foarte multe probleme la muncă şi acasă. Cei apropiaţi suferă din cauza egoismului lui crescând. EI dă dovadă de puţin interes faţă de cei dragi şi nu petrece timp cu ei, cum ar trebui să-o facă. Când *este* cu ei, natura sa egoistă poate fi atât de insuportabilă şi de jignitoare, încât aceştiă ar prefera mai bine ca el să nu fie prin preajmă.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Un alt efect devastator al gândirii deşarte este că aceasta Îl împiedică pe Dumnezeu să-I ajute în dilema legată de problema dependenţei sexuale. Cum am menţionat mai devreme, nimeni nu vrea să păşească în lumea realităţii pentru a face faţă propriilor probleme şi falimente, când poate alege să rămână închis în siguranţă într-o lume perfectă. Cum vom vedea mai târziu, Dumnezeu îl disciplinează pe bărbat aducându-l la sfinţenie, prin greutăţile vieţii. Chiar dacă corecţia este una dintre nevoile cele mai acerbe ale dependentului sexual, viaţa de fantezie face ca procesul de disciplină să pară absolut de nesuportat. El este atât de obişnuit ca totul să meargă aşa cum doreşte încât chiar şi cea mai mică împotrivire i se pare covârşitoare.

Povara adusă de imaginaţia sălbatică şi perversă este enormă. Dependentul sexual nu-şi dă seama de efectele negative pe care aceasta le are asupra vieţii lui de fiecare zi. O ilustraţie recentă îmi vine acum în memorie legată de o scenă la care am fost martor într-o seară nu demult. Joi seara am avut un timp frumos şi încurajator in capela Pure Life Ministrics. După întâlnire, doi bărbaţi, cărora li se ceruse să facă curăţenie in capelă, aranjau scaunele. Eu şedeam pe un scaun pe platformă, bucurându-rnă încă de prezenţa lui Dumnezeu. Unul dintre ei avea in jur de treizeci de ani şi era exagerat de supraponderal.

Celălalt era un tânăr suplu cam de douăzeci şi doi de ani. Tânărul lua câte două scaune odată, aproape fugind, şi, plin de energie, le trimitea spre locul unde trebuiau să rămână. Dar, bărbatul mai greoi, lua câte un scaun, cu mare efort, şi abia reuşea să treacă in cealaltă parte a încăperii cu el, făcând fiecare pas cu mare efort. Aşa este şi cu bărbatul care este impovărat cu enorma greutate a păcatului sexual. Chiar şi slujba cea mai uşoară, pe care majoritatea bărbaţilor o L1C de obicei cu multă uşurinţă, devine extrern de dificilă pentru el. Biata sa soţie nu poate înţelege de ce soţul ei nu-şi poate face puţin timp pentru fiul lor. Ea nu înţelege această povară costisitoare pe care el o poartă tot timpul. Toată energia lui este

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

furată de menţinerea şi continuarea vieţii lui secrete. El este asemenea unui computer care are 8 MB de memorie RAM şi încearcă să încarce un program care necesită 38 MB. Puterea interioară şi capacitatea sunt pur şi simplu insuficiente.

Pavel a descris imaginaţiile bărbatului robit de păcat ca fiind "deşarte". Acestea sunt asemenea mirajelor iluzorii care amăgesc sufletul însetat al călătorului prin deşert şi care nu oferă absolut nici un be-neficiu vieţii acelui bărbat. Sunt cu totul lipsite de valoare. De fapt, sunt mai rău. Nu doar că sunt lipsite de orice pic de realitate, dar au puterea de a secătui sunetul omului de tot ce este substanţă şi valoare. Cu cât bărbatul se delasă in viaţa imaginară păcătoasă, cu atât caracterul său moral putrezeşte din interior spre inafara, lăsând in urmă un gol enorm. Termenul "greutatea luminii" este folosit adesea pentru a descrie pe cineva căruia ii lipseşte abilitatea intr-un anumit domeniu de interes. Şi, in acelaşi fel, bărbatul care se lasă in mod continuu pradă păcatului sexual devine "greu ca lumina".

Chiar dacă este posibil ca el să aibă multe cunoştinţe intelectuale despre lucrurile spirituale, sau are vreun dar deosebit, *În* el nu există substanţă spirituală. Merlin Carothers spune:

> Există ceva intrigant şi enigmatic legat de abilitatea noastră de a ne imagina lucruri cunoscute sau necunoscute. Pentru Dumnezeu, această abilitate este sfântă. El nu vrea ca aceasta să fie folosită greşit. Şi, tocmai de aceea, forţele dernonice doresc atât de mult să vadă această abilitate folosită greşit. Minţile noastre sunt un câmp de luptă; imaginaţiile sunt trofeul care trebuie câştigat. Dacă ne folosim puterea imaginară pentru a vizualiza vreun lucru reprezentând poftă sau necurăţie, suntem în conflict direct cu voia lui Dumnezeu. Bărbaţilor le place să se folosească de puterea imaginaţiei pentru a crea o mulţime de imagini pe care Dunmezeu le-a interzis. De exemplu,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> când un bărbat vede o femeie de care îi place, o poate dezbrăca in mintea lui, puţin câte puţin, până ce devine complet goală. Apoi, îşi poate folosi imaginaţia pentru a simţi cum ar fi să-i simtă trupul. Apoi, îşi poate continua activitatea mintală pentru a experimenta orice posibil act sexual. EI a luat darul special şi sfânt al lui Dumnezeu şi l-a ars pe altarul poftei ... [1]

O MINTE ÎNTUNECATĂ Şi FĂRĂ PRICEPERE

Pe măsură ce bărbatul continuă să trăiască o mare parte a experienţelor sale în lumea imaginară, răsfăţându-se cu orice fel de plăcere, descoperă foarte curând că fanteziile despre activităţile sexuale "normale" devin tot mai puţin atrăgătoare. Acum el trebuie să caute ceva mai pervers pentru a-i menţine interesul. Lumea pornografiei, cu toate poveştile ei sumbre de perversitate, îi oferă destul material din care să aleagă pentru a-şi satisface dorinţele pofticioase. Profunzimea comportamentului deviant în care poate plonja este Iară limite.

Dacă ar fi să comparăm funcţiile omului interior cu cele ale unui computer, inima ar fi memoria, tastatura ar fi sentimentele care aduc informatia in computer, iar unitatea centrala de procesare ar fi mintea care completeaza toate functiile. Întregul proces începe când omul permIte ca mintea să-i fie inundată de imagini şi scenarii perverse. De-a lungul timpului, efectele cumulate ale acestei invazii vaste încep să-şi faca resimţite pretenţiile asupra minţii bărbatului aceluia. Unitatea de memorie este încărcată cu informaţie distorsionată. Ca urmare, inima infestată, care este deja slabă, a devenit de acum şi mai bolnavă decat la început.

MÂNDRIA ÎNTELEPCIUNII

În următorul verset, Pavel dă pe faţă marea iluzie a celor care au ajuns

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

împotmoliţi în nelegiuire şi care încă se mai consideră sfinţi: "S-au făcut că sunt înţelepţi şi au înnebunit". Este interesant cum acest cuvânt *înţelepţi (sophos)* este folosit în alte locuri în Noul Testament: Isus S-a rugat: "Te laud, Tată, Doamne al cerului şi al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi şi pricepuţi şi le-ai descoperit pruncilor" (Mat. 11:25).

Pavel a reamintit bisericii din Corint:

> Căci este scris: "Voi prăpădi înţelepciunea celor înţelepţi şi voi nimici priceperea celor pricepuţi." Unde este înţeleptul? Unde este cărturarul? Unde este vorbăreţul veacului acestuia? N-a prostit Dumnezeu înţelepciunea lumii acesteia? .. Căci nebunia lui Dumnezeu este mai înţeleaptă decât oamenii; şi slăbiciunea lui Dumnezeu este mai tare decât oamenii. De pildă, fraţilor, uitaţi-vă la voi care aţi fost chemaţi: printre voi nu sunt mulţi înţelepţi în felul lumii, nici mulţi puternici, nici mulţi de neam ales. Dar Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de ruşine pe cele înţelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de ruşine pe cele tari (I Cor. 1: 19-20, 25-27).
>
> Nimeni să nu se înşele: Dacă cineva dintre voi se crede înţelept în felul veacului acestuia, să se facă nebun, ca să ajungă înţelept. Căci înţelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu. De aceea este scris: "El prinde pe cei înţelepţi în viclenia lor." Şi iarăşi: "Domnul cunoaşte gânduri le celor înţelepţi. Ştie că sunt deşarte" (1 Cor. 3: 18-20).

Există o înţelepciune diferită de înţelepciunea lui Dumnezeu care îi atrage pe cei care sunt departe de Dumnezeu. Aceasta se numeşte intelectualismul uman şi este parte indispensabilă a mândriei.

Cum vom discuta mai târziu, mândria şi păcatul sexual sunt in mod inevitabil legate intre ele. Spun acest lucrul pentru că această legătură

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

joacă un rol major in procesul de degradare mintală. Isus a mulţumit Tatălui că a ascuns adevărurile Sale de cei care se cred singuri înţelepţi. Doar o inimă smerită poate inţelege adevărata natură a lui Dumnezeu. Citirea unor cărţi, ascultarea unor predici şi chiar studierea Bibliei nu fac altceva decât să sporească înţelegerea *menta/il* despre Dumnezeu. Dar dacă cel in cauză nu este in acelaşi Duh care a inspirat Cuvântul, nu-l poate cunoaşte pe Dumnezeu cu adevărat. Din păcate, mulţi creştini, mai ales cei implicaţi in păcat sexual, nu ştiu ce înseamnă săL cunoşti pe Dumnezeu. Ei confundă informaţiile *despre* creştinism cu cunoaşterea intimă a lui Dumnezeu de care beneficiază doar cei smeriţi şi ascultători. Aşadar, Pavel scrie: "S-au fălit că sunt înţelepţi şi au înnebunit", pentru a explica că cu cât oamenii se înalţă pe sine in gândirea lor, cu atât se îndepărtează tot mai mult de Dumnezeu. Acesta este probabil motivul pentru care cineva implicat În ceva atât de nelegiuit ca pornografia se vade de fapt ca tiind sfânt.

PRIMA SCHIMBARE

Când Pavel a spus ,.au schimbat slava Dumnezeului nemuritor într-o icoană ... c c s-ar părea că face referire directă la Templul din Ierusalim care, in vremurile Vechiului Testament, a devenit locuinţa gloriei lui Dumnezeu. Când Solomon a dedicat Templul, ni se spune că "În clipa când au ieşit preoţii din Locul Sfânt, norul a umplut Casa Domnului. Preoţii n-au putut să rămână acolo să tacă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa Domnului" (1 Î mp. 8: 1011). Ce scenă măreaţă trebuie să fi fost aceea!

Dar toate acestea s-au schimbat in vremurile Noului Testament.

Noul legământ ne învaţă că *omul interior* este acum templul lui Dumnezeu. De fapt, Pavel a spus: "Fugiţi de curvie! Orice alt păcat, pe care-l face omul, este un păcat săvârşit afară din trup; dar cine curveşte,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

păcătuieşte impotriva trupului său. Nu ştiţi că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuieşte in voi. şi pe care L-aţi primit de la Dumnezeu? Şi că voi nu mai sunteti sunteţi ai voştri? Căci ati fost cumpăraţi cu un preţ. Proslăviţi dar pc Dumnezeu în trupul şi în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu" (1 Cor. 6: 18-20). Cu alte cuvinte, la fel cum Templul lui Solomon a fost umplut de gloria *shckinah* a lui Dumnezeu, tot aşa şi interiorul nostru ar trebui să fie un templu sfânt in care El este adorat, iubit şi onorat. Aceasta a vrut Isus să spună când a zis: "Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău şi cu tot cugetul tău" (Mat. 22:37).

Ce se întâmplă când acest templu devine spurcat cu gânduri şi imagini ruşinoase? Pavel spune in Romani 1:23: "au schimbat slava Dumnezeului nemuritor intr-o icoană care seamănă cu omul muritor. păsări, dobitoace cu patru picioare şi târâtoare", fapt care face aluzie la ceva ce Domnul ii arătase lui Ezechiel. Acesta stătea in Babilon, împreună cu captivii, când Domnul l-a luat şi l-a dus la Ierusalim, unele in că mai locuiau mulţi izraeliţi. Aceasta este relatarea pe care a făcut-o Ezechiel când Domnul l-a dus în Templu:

> Am intrat şi m-am uitat; şi iată că erau tot felul de chipuri de târâtoare şi de dobitoace urâcioase şi toţi idolii casei lui Israel, zugrăviţi pe perete ele jur imprejur. inaintea acestor idoli stăteau şaptezeci de oameni din bătrânii casei lui Israel. în mijlocul cărora era Iaazania, fiul lui Şafan; fiecare din ei avea o cădelniţă în mână şi se înălţa un nor gros de tămâie. Şi EI mi-a zis: "Fiul omului, vezi ce fac in intuneric bătrânii casei lui Israel, fiecare în odaia lui plină de chipuri? Căci ei zic: 'Nu ne vede Domnul; a părăsit Domnul ţara aceasta!" (Ezec. 8:10-12).

"Odăile" pline de idoli pe care le-a văzut Ezechiel erau pur şi simplu pornografie antică. Exact la aceasta s-a referit şi Pavel când a spus că oamenii au schimbat gloria lui Dumnezeu pentru nişte icoane mizere. Când un bărbat creştin introduce imagini pornografice în templul lui Dumnezeu, arc loc o desacralizare interioară imediată. Oricât de mult ar încerca unii să minimalizeze efectele

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

pornografiei asupra vierii cuiva (sunt chiar şi unii psihologi "creştini" care Îndeamnă cuplurile să Îmbunătăţească căsnicia cu ajutorul ei), devastarea pe care aceasta o aduce in viaţa unei persoane este enormă. De aceea, Pavel a argumentat credincioşilor: "Nu ştiţi că voi sunteţi Templul lui Dumnezeu şi că Duhul lui Dumnezeu locuieşte in voi? Dacă nmuceşte cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela il va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: şi aşa sunteţi voi. Nimeni să nu se înşele" (1 Cor. 3: 16-18a).

POFTA INIMII

Pofta şi fantezia ţin de dorinţă, care este tânjirca după ceva ce-ti place. Este o expresie a voinţei cuiva -- acea parte a omului interiOl.' care dictează inclinatiile personale de viaţă. Când cineva spune: "VOI dona $500 la un orfclinat", el îşi exprimă hotărârca de a face ceva ce *doreşte* să facă; el *vreo* să ajute acea organizaţie. Dorinţa se naşte în voinţa persoanei. Nu este absolut nimic rău in a-ţi dori ceva. Dorinţele multor oameni sunt "sănătoase" şi chiar plăcute Domnului. De exemplu, psalmistul a spus: "Tu auzi rugăciunile (sau dorinţele) celor ce suferă, Doamne! Le întăreşti inima. Îţi pleci urechea spre ci" (Ps, 10:17). David a spus: "Domnul să-ti fie desfătarea şi El iţi va ela tot ce-ţi doreşte inima" (Ps. 37:4). Solomon a spus: "Dorinţa celor neprihăniţi este numai bine" (Prov. II :23) şi "celor neprihăniţi li se împlineşte dorinţa" (Prov. 10:24).

Dorinţa este una dintre motivaţiile pe care Dumnezeu le-a pus in fiinţele umane pentru a le ajuta si] funcţioneze in viaţă. Dorinţele oamenilor sunt la fel de diferite ca numărul fiinţelor umane de pe această planetă. Temperamentul unui individ, provenienţa şi mediul contribuie toate la ceea ce o persoană va face cu propria viaţă. Din această listă fac parte şi dorinţele naturale ale trupului omenesc, care pot deveni sucite şi/sau pot scăpa de sub control, cum se întâmplă in cazul dependenţi lor sexuali. Dorinţele devin corupte de păcat.

Pavel a vorbit despre ,.poftele inimii". Termenul grecesc folo:it aici este *epithumia,* care înseamnă dorinţa nestăvilită pentru ceva. In mod normal,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

aceasta se referă la pofta pentru ceva interzis. Pavel a spus că aceste pofte sunt înşelătoare (Efes. 4:22), nebuneşti şi vătămătoare (1 Tim. 6:9) şi pot stăpâni peste trupul cuiva (Rom. 6: 12). Petru a spus că acestea sunt necurate (2 Pet. 2: I O) şi se războiesc impotriva sufletului (1 Per. 2: Il), iar Iacov a spus că acestea luptă împotriva mădularelor din trup (lac. 4: 1) şi duc la păcat (lac. 1: 14). Isus a avertizat că a pofti după o femeie înseamnă a săvârşi curvie în inimă (Mat. 5:28). Despre această învăţătură a lui Isus, Adam Clarke a spus următoare:

> Dacă privirile şi dorinţele voluntare şi intenţionate produc curvari şi curve, sunt mulţi ale căror întreagă viaţă este o crimă fără sfârşit! - a căror ochi fiind plini de poftă, nu se pot stăpâni să nu păcătuiască (2 Pet. 2: 14). Sunt mulţi care exclud cu vehemenţă posibilitatea că ar putea comite măcar un singur act exterior, in văzul oamenilor, într-un templu de piatră; totuşi nu le este frică să comită o mulţime de asemenea acte in templul inimii lor, in văzul lui Dumnezeu.

Charles Spurgeon a spus simplu: "Ce Împărat avem, care lŞl intinde sceptrul peste teritoriul dorinţelor noastre interioare!"

Pavel le-a numit "poftele inimii". Trebuie să observăm faptul că pofta vine din inima omului. Recent, am vorbit in Boston la o serie de întâlniri pentru bărbaţi, despre biruirea puterii poftei. După una din acele întâlniri, un tânăr curios, dar sincer, a venit la mine cu o privire buimăcită. "Frate Gallagher, ajutăm-mă să înţeleg", a spus el. " Cum putem scăpa de spiritul poftei?" Ştiam exact incotro se îndreaptă. La fel ca mulţi alţii, el fusese învăţat că pofta venea de la demonii care-I bântuie pe credincios. Deşi demonii joacă intr-adevăr un rol in robia păcatului sexual, înţelegerea de bază a acestui tânăr era greşită. I-am cerut să deschidă Biblia pe care o avea in mână la Iacob 1: 14 şi să-mi citească acel verset. A citit: "Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuşi şi momit". "De pofta cui este atras'?", l-am chestionat eu. Punând această intrebare,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

pe faţa lui a apărut o privire de totală uimire.
"Este propria mea poftă, nu-i aşa?", a intrebat el ca răspuns la această nouă descoperire.
l-am spus: .Ascultă, diavolul poate bălăngăni un morcov in faţa ta, dar există ceva in tine care intr-adevăr vrea acel morcov. Nu eşti plin de poftă doar pentru că un demon ţi-a dat târcoale, Eşti plin de poftă pentru că ai in tine o dorinţă pentru ceea ce nu este drept şi bine. Isus a spus: 'Căci din inimă ies gândurilc rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtişagurile, mărturiile mincinoase, hulele. Iată lucrurile care spurcă pe om ... ' (Mat. 15:19-20). Diavolul poate face uz de acea poftă, dar el nu o poate *crea.* Este deja in noi."

A DOUA SCHIMBARE

Când Pavel a zis că "au schimbat adevărul lui Dumnezeu pentru o minciună", el s-a referit la inlocuirea voită a unui adevar veşnic cu un anumit neadevar. Dar aceasta inlocuire nu este un lucru fără importanţă. Aceasta implică credinţa noastră fundamentală despre Dumnezeu. Întreaga esenţă a caracterului lui Dumnezeu este că EI "este bun, şi îndurările Lui sunt veşnice". Această afirmaţie biblică, repetată de nenumărate ori pe parcursul intregii Biblii, totalizează cunoştinţa despre cine este Dumnezeu.
Eva a ştiut adevărul despre Dumnezeu. Ea rusesc in prezenta Lui şi trebuie să fi ştiut că El era o Fiinţă bună şi iubitoare. Cu siguranţă că în timpul acelor întâlniri minunate in Grădină, ea a observat natura Sa plăcută şi caracterul Său smerit. Totuşi, Satan a venit la ca cu o altă perspectivă. El i-a sugerat posibilitatea ca Dumnezeu să fi minţit despre pomul cunoştinţei binelui şi raului. "EI nu vă spune tor', insinua el. "El vrea să vi se pară că cunoaşterea Lui este esenţa vieţii, dar aceasta este o minciună! Tu cunoşti doar binele. Există însă şi o întreagă lume de rău pe

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

care nu ai experimentat-o. De acolo vine adevărata satisfacţie!'

Ca de obicei există intotdeauna o trântură de adevăr in ce spune Diavolul. Este adevărat că ea nu experimentasc răul. Era de asemenea adevărat, într-o oarecare măsură, că există o oarecare satisfacţie in păcat. Biblia vorbeşte despre "plăcerile de o clipă ale păcatului" (EvI'. 11:25). Păcatul este plăcut, dar doar temporar. Diavolul a omis însă sa menţioneze că suferinţa, mizeria ŞI moartea sunt consecinţele inevitabile ale păcatului. În consecinţă, cel dedicat trăirii in păcat a acceptat minciuna că relaţia cu Dumnezeu nu este suficientă pentru a aduce împlinire. EI este convins că trebuie să existe ceva mai mult în viaţă. Din moment ce păcatul l-a îndepărtat de Dumnezeu, bucuria care vine din acea apropiere a fost uitată. De fiecare dată când Diavolul pune morcovul unei anumite plăceri în faţa bărbatului, acesta pierde repede orice simţ al realităţii pe care-I are şi sare in marea implinirii sexuale.

Adevărul este că Dumnezeu este un Tată bun care doreşte doar binele copiilor Săi. Dar, ascultarea acestora joacă un rol principal in abilitatea Sa de a implini această dorinţă. Cel care nu se pocăieşte niciodată, nu vine niciodată la lumina adevărului despre cum este Dumnezeu cu adevărat. EI nu va experimenta niciodată profunzimea împlinirii generate de o relaţie corectă cu El. În schimb, se auto-condamnă să îndure din nou şi din nou acelaşi ciclu vicios al plăcerii: promisiunea satisfacţiei, actul păcatului, goliciunea experienţei şi consecinţele inevitabile. Asta înseamnă schimbarea adevărului despre Dumnezeu pentru o minciună.

SUFLET BOLNAV

A şaptea caracteristică abordează chiar esenţa fiinţei umane. În versetul 26, Pavel vorbeşte despre "patimi scârboase". Cuvântul grecesc pentru patimi folosit in acest pasaj este *pathos.* Dicţionarul biblic *Zodhiacs* spune

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

următoarele: "Există pofte care ii dezonorează pe cei care le urmează, *Pathos* este boala sufletească din care ies diferitele pofte. "4 Studiile *Vincent* explică la fel acest cuvânt grecesc. Cornparând *cpithumia* (poftă) cu *pathos* (patimi), acestea spun că *pathos* "este un cuvânt cu un înţeles mai restrâns şi mai intens. *Epithutnia* are un înţeles mai larg, incluzând intreaga gamă de pofte şi dorinţe active, in timp ce *pathos* este pasiv, desernnând starea bolnăvicioasă care dă naştere la pofte. *Epithumia* sunt dorinţele rele; *pathos* sunt afecţiunile necontrolabile. Aşadar, se pare că pedeapsa divină a fost mult mai aspră, deoarece ei au fost lăsaţi pradă unei condiţii şi nu doar unei dorinţe nelegiuite.

Pe măsură ce dependentul sexual continuă să-şi umple mintea cu gânduri nelegiuite, aceasta începe să se impună asupra inimii lUi:
Bineînţeles, inima a fost cea care a produs pofta. Isus a spus: "CliCI dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurilc rele, preacurviile, curviile, uciderile, furtişagurile, lăcomiile, vicleşugurile, înşelăciunile, faptele de ruşine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia. Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru şi spurcă pe om" (Mare. 7:21-23). Prin profetul Ieremia, Domnul a spus: ,,inima este nespus de înşelătoare şi de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască'?" (Ier. 17:9). Deşi inima omului are în ea o tendinţă spre păcat, aceasta (inima) devine tot mai rea pe măsură ce se lăfăie in păcat. Cu cât cineva păcătuieşte mai mult, cu atât inima îi devine mai coruptă. Cu cât inima îi devine mai depravată, cu atât sclavia păcatul lui este mai mare.

DORINTI ARZATOARE

Cei care au experimentat flăcările arzătoare ale poftei nestăvilite înţeleg de ce părinţii Bisericii spuneau eli aspectul cel mai groaznic al iadului este ca o persoană să tie lăsată in voia propriilor sale pofte, fără posibilitatea de a şi le satisface. Într-o mică măsură, lucrul acesta este uşor de văzut doar dacă ţii o bucată de carne in faţa unui câine, fără ca aceasta să o poată ajunge. Ochii lui se concentrează doar pe obiectul in cauză. Gura începe să-i saliveze, iar bătăile

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

inimii devin tot mai repezi. Imaginea şi mirosul cărnii aproape că 11 aduce intr-o stare de transă, doar privind-o. Aceasta este doar o asemuire cu dependentul care îşi pune la cale rutina. Solomon descrie vraja hipnotică a ispitei sexuale:
"Tot vorbindu-i, ea l-a ademenit şi l-a atras cu buzele ei ademenitoare. DeodaW a inceput să meargă după ea, ca boul care se duce la măcelărie, ca un cerb care aleargă spre cursă, ca pasărea care dă buzna în laţ, fără să ştie că o va costa viaţa, până ce săgeata îi străpunge ficatul" (Prov. 7:21-23).

Bărbatul motivat de pofte îşi pierde orice simţ al realităţii. EI uită complet care este costul cerut de păcat şi, in această stare alterată a minţii, face adeseori lucruri la care nici nu s-ar fi gândit. EI experi mentează această stare În două feluri.

Mai întâi, s-ar putea să facil unele fapte degradante care i-ar provoca repulsie sau I-ar speria în vremuri de "normalitate". Linii bărbaţi mi-au mărturisit lucruri pe care le-au facut şi care, după aceea, le-a provocat greaţă. Alţii mi-au spus cum standardele lor şi morala lor obişnuită parcă s-au evaporat când au intrat în transa poftei. Bărbaţii cărora le este frică de a nu fi arestaţi ar putea, sub influenţa poftei, să apeleze la o prostituată, in timp ce alţii se expun în faţa unor femei, după ce li s-a aprins pofta. Alţii, aflându-se in această transă, îşi molcstează propriii copii. Şi lista continuă.

In al doilea rând, îşi dă seama că imaginaţia i-a luat-o razna. Îmi amintesc că am citit o întâmplare despre un bărbat care a oprit la un semafor şi a schimbat câteva priviri cu o femeie frumoasă din maşina vecină. Mintea bărbatului a luat-o razna imediat şi a urmărit-o. De fiecare dată când opreau din nou la un semafor, ea se uita la el. Bineînţeles că in această transă, el îşi imagina că ea Ilirtează cu el. Fan tezia lui a aj uns la un final şocan t dind ea a opri t în fa ţa unei secţi i de poliţie şi a fugit înăuntru. Deodată, el şi-a dat seama că îşi crease singur întregul scenariu în propria sa imaginaţie.

Omul înnebunit după sex devine hipnotizat de obiectul care-i

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

provoacă pofta. Acesta devine un idol strălucitor: ceva ce primeşte o aşa importanţă încât orice altceva în viaţă trebuie să gravi teze în jurul lui. Idolul are puterea de a-l ţine pe acel bărbat într-o stare continuă de sete nestavilită. El va petrece tot mai mult timp compilând fantezii despre el. Dorinţa de a-şi satisface pofta îl va ţine pe "Tom pândilă' ore în şir la o fereastră, sau pe un "Don Juan" intr-o urmărire nesfârşită de femei. Nesaţul poftei este ceva comun printre dependenţii sexuali. "Este asemenea unui flăcări mici care a fost aprinsă. Dacă acel foc primeşte combustibil, creşte din ce în ce mai mare. Cere tot mai mul t din timpul şi energia noastră pentru a li satisfăcută, În cele din urmă, aceste pofte pot deveni asemenea unui foc scăpat de sub control devin imposibil de stins.

Păcatul este un stăpân pretenţios. Fantezia are un mod aparte de a pretinde supunerea fanatică a unei persoane, lăsând aproape nimic în schimb. Un bărbat, a cărui rutină sexuală includea travestire, a povestit cum petrecea literalmente zile la rând prin gropile de gunoi pentru a găsi haine de femei pe care să le poarte. Este absolut uimitor cât de obsesivă poate deveni sclavia sexuală. Cu cât o persoană îşi umple tot mai mult mintea cu acest fel de gândire, cu atât obsesia lui va deveni mai intensă. Este aşa cum a spus Solomon: "cine aleargă după fantezii/lucruri de nimic are belşug de sărăcie" (Prov, 28: 19).

CUNOAŞTEREA **LUI** DUMNEZEU

Pe măsură ce o persoană se afundă tot mai mult in mocirla nelegiuirii, pierde treptat cunoştinţele despre Dumnezeu. Pa vel a spus: .n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoştinţa lor". Această cunoaştere Înseamnă aici intimitatea omului cu El. Evident, nimeni nu se poate aştepta să fie în aceeaşi echipă cu spiritele rele ale lumii demonice o bună parte a timpului său şi apoi să creadă că se poate aşeza în braţele Tatălui

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

pentru câteva momente preţioase de părtăşie! Ascultă ce a avut de spus Pavel despre acest fel de comportament:

> Nu vă înjugaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi. Căci ce legătură este între neprihănire şi fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înţelegere poate li între Cristos şi Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se impacă Templul lui Dumnezeu cu idolii'? Căci noi suntem Templul Dumnezeului cel viu, cum a zis Dumnezeu: "Eu voi locui şi voi umbla în mijlocul lor; Eu voi Il Dumnezeul lor, şi ei vor li poporul Meu." De aceea:
>
> "Ieşiţi din mijlocul lor şi despărţiţi-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeţi de ce este necurat şi V{I voi primi. Eu vă voi fi Tată, şi voi Îmi veţi fi fii şi fiice, zice Domnul cel atotputernic." Deci, fiindcă avem astfel de făgăduinţe, preaiubiţilor, să ne curăţăm de orice întinăciune a cărnii şi il duhului şi să ne ducem sfinţirea până la capăt, în trica de Dumnezeu (2 Cor. 6: 14- 7: 1).

Dumnezeu este extrem de primitor. El este atât de primitor încât dacă o persoană se pocăieşte, EI va veni fugind Înspre el, acceptându-l cu milă." Dar, trebuie subliniat de asemenea că cel care s-a rătăcit trebuie să facă o cale lungă pentru a ajunge la acel loc de intimitate cu Domnu\. Un citat din *The Pulpit Commentarv* descrie cel mai bine acest lucru:

O, voi care-I. uitati pe Cristos, dacă sunteti cu adevărat ai Lui, ar trebui să vă întoarceţi; dar aceasta nu va fi o călătorie plăcută pentru voi. Deloc! Nu a fost niciodată şi nu va putea fi niciodată. Dar, binecuvântat să fie Domnul, care vă forţează s-o faceţi, cu toate că este dificilă şi grea. Mâna care a fost pironită pe cruce, şi inima care a fost străpunsă pentru tine, produce acea tânjire care moti vează, în tristeţe şi ruşine, să te întorci la Cel pe care L-ai părăsit.

MINTE BLESTEMATA

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

In Noul Testament există un cuvânt extraordinar căruia aş vrea să-i acord puţină atenţie aici. Cuvântul acesta este *dokimazo.* Acesta vine din cuvântul grecesc care înseamnă "a fi încercat". *Dokimazo* înseamnă un om al cărui caracter s-a dovedit prin încercările vietii. Lui Timotei, Pavel i-a vorbit despre cerinţele pentru a fi diacon:
"Trebuiesc cercetati *(dokimazo)* întâi şi numai dacă sunt fără prihană, să fie diaconi" (l Tim. 3: l 0). Petru l-a folosit într-un alt sens: "pentru ca Încercarea *tdokimazoş* credinţei voastre, cu mult mai scumpă decât aurul care piere şi care totuşi este cercat *tdokimazoş* prin foc, să aibă ca urmare lauda, slava şi cinstea, la arătarea lui Isus Cristos" (1 Pet. l :7). A fi un bărbat *dokimazo* înseamnă a fi bărbat de caracter dovedit.

În Romani capitolul 1, Pavel îi descrie pe bărbaţii care s-au lăsat pradă "minţii lor blestemate". Cuvântul grecesc pentru blestemat este *adokimos.* Acel "a" folosit în faţa unui cuvânt este de fapt o negaţie. În greacă, acesta este folosit la fel prefixul .me-" (nesfânt, neiubitor, nedrept, etc.). Aşadar, În acest sens, acest cuvânt înseamnă că Dumnezeu S-a văzut neputincios, să spunem aşa, şi i-a lăsat să fie oameni *fără caracter;* care sunt gata să spună, să facă, să acţioneze şi să urmeze orice sau pe oricine sub soare, in pofta lor nestinsă.

PAHARUL ESTE PLIN

Spre sfârşitul capitolului l din Romani, cuvintele care ii descriu pe cei total dedicaţi unei vieti de necurăţie par să răbufnească deodată din inima zdrobită a lui Pavel: "plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înşelăciune, de porniri răutăcioase; sunt şoptitori, bârfitori, urâtori de Dumnezeu. obraznici, trufaşi, lăudăroşi, născocitori de rele, neascultători de părinţi, fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

neînduplecaţi, fără milă". Citind această listă de păcatul, este foarte tentant să alegi câteva care nu ţi se aplică şi să le minimalizezi pe cele care ţi se aplică. Pavel nu face decât să arate cum ajunge bărbatul care s-a predat pe sine unui stil de viaţă murdar şi imoral. El spune că este *plin* de toate aceste caracteristici nelegiuite douăzeci şi una de aspecte diferite ale lumii interioare a bărbatului aflat în păcat sexual.

Pavel nu spune aici că acesta ar avea doar o mică problemă şi câteva trăsături slabe de caracter, de care Dumnezeu il va elibera intr-o zi. NU! EI este *plin* de nelegiuire, răutate, lăcomie şi viclenie. Aceasta este realitatea hidoasă a dependenţei sexuale.

6. PROCESUL PACATULUI

PENTRU DEPENDENT, ACTUL PACATULUI SEXUAL nu este o simplă faptă, ci o scrie complexă de actiuni. In mod obişnuit, bărbatul este implicat in activităţile unei vieti normale: munceşte, rezolvă unele probleme, se uită la televizor. şi aşa mai departe - când ii vine in minte gândul păcatul ui sexual. Se gândeşte un timp la acea idee, până ce aceasta devine destul de puternică încât să-I motiveze la acţiune. Apoi se implică într-o succesiune de evenimente care vor deveni rutina lui specială ce va duce la punerea in acţiune a păcatului. Motivat prin această succesiune de evenimente de pofta lui nestăvilită, in cele din urmă îşi duce la indeplinire experienţa erotică ce l-a captivat încă de la ispita iniţială. Odată ce intregul episod s-a încheiat, el trebuie să se confrunte cu consecinţele a ceea ce a făcut. Cartea Iacob descrie acest proces dintr-o perspectivă spirituală:

> Nimeni, când este ispitit, să nu zică: "Sunt ispitit de Dumnezeu". Căci Dumnezeu nu poate fi ispitit ca să facă rău, şi El însuşi nu ispiteşte pe nimeni. Ci fiecare este ispitit, când este atras de pofta lui însuşi şi momit. Apoi pofta, când a zămislit dă naştere

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

păcatului; şi păcatul odată făptuit, aduce moartea. Nu vă înşelaţi preaiubiţii mei fraţi (Iac. 1: 13-16).

Iată cum comentează *The Pulpit Conunentary* acest text:

Ispita îşi are originea in însăşi inima păcătosului. În zadar dă el vina pe Stăpânul său. Păcatul nu face parte din constituţia noastră ori-ginală şi nu trebuie scuzat pe motivul unui mediu neprielnic. Omul păcătuieşte când este "prins" de momeală şi ,.tras" de cârligul "propriei lui pofte". Altfel spus, forţa impunătoare ce seduce inspre du este tocmai natura noastră coruptă. Lumea şi Diavolul ispitesc cu eficienţă doar prin stârnirea apei tulburi a poftelor personale. "Pofta" include, pe lângă apetiturile trupului, stările nelegiuite ale minţii, precum mândria, răutatea, invidia, vanitatea, iubirea lejerităţii, etc. Orice provocare din afară a acestor principii şi afecţiuni poate avea succes doar cu consimţământul voit al voinţei. Fiecare om este personal responsabil pentru păcatul lui; deoarece păcatul fiecărui om ia naştere din "propria lui poftă" ...

> în întreg acest pasaj, pofta este personificată în mod alegoric ca fiind o curvă, care se străduie tot timpul, asemenea curvei prostiei din Proverbe 9:13-18, să amăgească şi să captiveze voinţa. Mai întâi, ea atraze pe bărbatul care merge drept pe calea lui" de pe cărarea principiilor sănătoase şi a plăcerii corecte; apoi îl amăgeşte cu îmbrăţişările ei, cu cântecul sirenă "Apele furate sunt dulci". Se poate spune că pofta "dă naştere" când obţine consimţărnântul voinţei, sau când îi dezarrnează opoziţia. Omul care se joacă cu ispita, în loc de a o întâmpi-na cu rezistenţă imediată şi prin rugăciune, îi va cădea cu siguranţă pradă. Păcatul se naşte din unirea nelegiuită a poftei cu voinţa. Embrionul păcatului se transformă într-un act de păcătuire voită. Şi asta nu e tot. Păcatul, progenitura poftei, trece de la faza

incipientă de simplă alegere la un obicei adânc înrădăcinat; şi, "când este deplin matur", devine, la rândul său, mama morţii. Aşa a fost şi cu păcatul primilor noştri părinţi în Paradis. Tot aşa a fost şi cu păcatul lui Acan (los. 7:21); el a văzut, a poftit, a luat şi a murit. La fel este şi cu păca-tul trivial, care a sugerat con-turul acestui pasaj; coruperea fizică cauzată de practica senzualităţii este doar un simptom al morţii spirituale. Moartea este rodul păcatului. Păcatul ucide pacea; ucide speranţa; ucide calitatea de a fi folositor; ucide conştiinţa; ucide sufletul. Casa curvei poftei şi a păcatului devine locuinţa picrzării.!

Thomas A Kcmpis îşi spune şi el părerea:

Mai întâi vine în minte un simplu gând la rău, apoi o imaginaţie puternică a acestuia, apoi incântarca şi mişcarea înspre rău, iar la urmă aprobarea/consimţământul. Şi aşa, puţin câte puţin, duşmanul nostru cel viclean are intrare completă, pentru că nu a fost respins încă de la început."

Comentariu! Jamieson, Faussct. Brown adaugă:

Orice om, când este ispitit, este îndepărtat. .. de propria sa poftă. Cauza păcatului este în noi înşine. Nici chiar sugestiile lui Satan nu ne pun în pericol până nu ni le autorevendicăm. Fiecare din noi arc propria sa poftă ciudată (ca şi grecii, de exemplu), care se naşte din propriul său temperament şi propria sa obişnuinţă.

ISPITA

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Ispita precedă Intotdeauna procesul păcatului. Gândurile sunt tie puse în inima omului de trimişii lui Satan fie apar pur şi simplu ca o dorinţă a firii. Indiferent care ar fi cazul, simpla existenţă a ispitei nu constituie păcat.

În *Odiseea* lui Homer, citim despre aventurile unei legendar grec pe nume Ulise. În una din aventurile sale întâlneşte "sirenele" ale căror cântece seducătoarc invocă nebunia fătişă care In cele din urmă duce la moartea tuturor celor care le aud. în timp ce barca lui Ulise se pregătea să treacă pe lângă coasta "sirenelor", el a înfundat urechile oamenilor săi cu ceară pentru a nu auzi cântecul morţii, iar el a ascultat legat bine de catarg. Doar funiile au putut opri nebunia care a venit peste el. Aceasta ilustrează modul în care este ispitit dependentul sex ual. Odată ce acel gând captivant Începe să ia amploare, adeseori, singurul mod de a-i rezista este să fie "legat bine de un catarg".

Solomon a spus: "Căci buzele femeii străine strecoară miere, şi cerul gurii ei este mai lunecos decât untdelemnul" (Prov. 5:3). Fraza aceasta descrie modul in care Diavolul îşi prezintă ispita. Mierea reprezintă Împlinirea/satisfacţia promisă. Ispita parc irezistibilă pentru că este acoperită cu decepţia că actul păcatului va aduce plăcere şi satisfacţie enormă. Adevărul este că dependentul sexual nu mai experimentează de mult timp nici o adevărată plăcere În păcatul său. Totuşi, gândul sâcâitor este prezent, totul este uitat, iar actul păcatului sexual parc absolut intoxicant şi irezistibil.

Untdelemnul lin reprezintă şiretenia duşmanului. EI ştie când suntem la punctul cel mai slab. El nu se supără să aştepte zile la rând sau chiar săptămâni, dacă aceasta va însemna o mai mare înfrângere a creştinului. Pavel a vorbit in două rânduri de "planurile Diavolului" (Efes. 6:10; 2 Cor. 2:11). Forţele demonice ale iadului şi-au purtat "războiul de gherilă", foarte tacticos, multă vreme. Complet camuflare şi extrem de calculate, acestea formulează iluzia perfectă, plănuind atent fiecare atac consecutiv "să fure, să injunghie şi să prăpădească" (Ioan 10: 10) proprietatea lui

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dumnezeu.

Odată ce Satan a reuşit să-şi înfigă cârligul in dependentul sexual. la buna lui plăcere, mi trebuie decât să mişte uşor undiţa pentru a-I pune pe om În mişcare. Adeseori ispita vine sub forma unei experienţe plăcute din trecut. Frank Worthern comentează:

> AMINTIRI: Foarte puţine relaţii sexuale din viaţa de homosexual pot fi considerate extraordinare. Aproape Întotdeauna există un element de dorinţă de mai bine. Adeseori, ne simţim folosiţi, uşor schimbaţi şi degradaţi după o asemenea experienţă. Dar Satan are obiceiul de a ne arunca in faţă amintiri despre unele experienţe anterioare. în aceste amintiri pe care ni le prezintă, orice conotaţie negativă este eliminată. Ne amintim doar de cele pozitive.
>
> De asemenea, ne ispiteşte prin tendinţele noastre naturale de a fi În asociere cu altcineva. Cu toţii suntem mişcaţi de un anumit gen de muzică, mirosuri. sunete şi imagini vizuale. Acestea reînvie amintirile specifice şi vii ale unor experienţe din trecut."

Ronald A. Jenson vorbeşte despre .xleclanşatoni" care duc adeseori pe cineva în păcat:

> Un declanşator este un eveniment sau o emoţie care cere un răspuns inevitabil. Plănuirea ia în considerare atât acei declanşatori cât şi rezultatul obişnuit pe care aceştia ţi-I aduc. Care sunt dcclanşatorii tăi? .. Dacă poţi identifica acel lucru care îţi provoacă perioade dificile, poţi să te pregăteşti şi să dejoci înfrângerea şi falimentul.

În viaţa mea, am văzut că existau patru împrejurări care s-au dovedit a fi dezastruoase pentru mine, dacă au fost concomitente. Prima, bineinţeles, a fost ispita. Demonii au plănuit bine timpul când să-şi implanteze gândurile. De obicei, nu ce avântau În a mă ispiti dacă **nu** puteau să

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

sincronizeze ispita cu celelalte trei ingrediente necesare: condiţia fizică, banii şi ocazia.

Condiţia fizică pe care o experirnentam, dacă nu făcusem sex de câteva zile, imi mărea foarte mult dorinţa de a acţiona. Pe fundalul hormonal, deveneam enorm de sensibil la stimuli sexuali.

Era de asemenea vitalsă am destul de mulţi bani de cheltuit pentru păcatul meu. Indi ferent care era activitatea sexuală, de obicei aceasta costa bani. Cheltuiam uşor fise În valoare de zece dolari la o videotecă pentru adulţi. Bineînţeles, mersul la prostituate sau la saloanele de masaj era mult mai scump.

În ultimul rând, trebuia să mi se dea ocazia. Dacă soţia mea era **la** serviciu sau dacă aveam o scuză să fiu plecat, aveam ocazia să-mi fac rutina favorită.

Avertizare: orice soţie care vrea să-şi ajute soţul de-a lungul acestui proces de biruire a acestui obicei va trebui să monitorizeze de aproape câteva lucruri, primul din acestea fiind banii. Din clipa când m-am hotărât să inving păcatul sexual, cu şi soţia mea am căzut de acord că nu aveam voie să am în buzunar mai mult de cinci dolari o dată. Nu aveam voie să am un card de credit sau debit. Această sită de protecţie a fost o parte extrem de importantă a victoriei care a urmat. Bărbatul care este serios în sensul acesta nu se împotmoleşte de această piedică. În al doilea rând, ea trebuie să fie preocupată de problema soţului ei şi să supravegheze fiecare acţiune a lui. Dacă, dintr-o dată, el se ridică in picioare şi anunţă că trebuie să meargă la cumpărături, ea va trebui să-I chestioneze cu privire la intenţiile lui exacte. Soţia care a fost minţită de câteva ori, învaţă repede să fie suspicioasă când este vorba de orice comportament ciudat. Încă o dată, bărbatul care este hotărât să se elibereze va aprecia şi se va bucura de un astfel de devotament al soţiei sale.

In mod natural, unul din domeniile' care pot fi cu totul în afara sferei ei de control este serviciul lui. Dar, dacă el munceşte la o fabrică, Într-un birou,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

sau magazin, şi nu poate pleca de la serviciu, aşa pur şi simplu, ea poate sta liniştită deoarece este puţin probabil ca el să facă prostii în timpul serviciului. Ea va şti exact la ce oră să-I aştepte să se întoarcă de la muncă în fiecare seară. Dacă el spune că a trebuit să stea peste program, ea va examina cu atenţie fluturaşul de salarizare.

Sunt mulţi bărbaţi care se află în situaţii de serviciu care îi îmbie să cadă în păcat. Să privim la Sam, de exemplu. El era agent de vânzări la o firmă cu reputaţie bună unde vindea geamuri de plastic unor magazine-depozit de profil. El avea o rută obişnuită de magazine pe care trebuia să le viziteze în fiecare lună. Mi-a cerut sfatul cu privire la obiceiul său de a frecventa saloane de masaj în timpul zilei. Eu i-am spus că ar trebui să-şi găsească o altă slujbă. Auzind lucrul acesta, m-a privit cu o expresie de şoc profund şi a răspuns repede: "Îmi iubesc slujba. Câştig bani frumoşi pentru familia mea. Slujba asta este *perfectă* pentru mine!"

"Nu mă îndoiesc de faptul că slujba ta este perfectă", am răspuns eu. "Duşmanul se pricepe foarte bine să ofere slujbe care sunt perfecte pentru planurile lui rele. Sam, dacă victoria asupra păcatului nu înseamnă pentru tine mai mult decât renunţarea la o slujbă, ai putea mai bine te resemnezi cu o viaţă de faliment. Nu te vei schimba niciodată", l-am informat eu. Din păcate, din câte ştiu eu, Sam şi acum câştigă bani frumoşi în acea slujbă şi continuă să meargă la saloanele de masaj. EI a preferat să-şi păstreze slujba În locul câştigăni victoriei.

Larry a fost un alt bărbat care s-a con Iruntat cu o asemănătoare furcă în cale". EI avea o afacere care îi cerea să întreţină o pagină web. Trebuia să verifice cu regularitate ştirile şi portofoliu! propriu de acţiuni. În fiecare zi la amiază, abia aştepta să intre pe internet, şi chiar înainte de a-şi termina informarea despre acţiuni şi ştiri. l.arry avea şi obiceiul de a vizualiza şi câteva pagini pornografice. Cu toate că dorea să pună capăt, de fiecare dată când se gândea să renunţe la internet, se răzgândea repede pentru că "avea nevoie de el pentru slujbă". Adevărul era că nu

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

era gata să renunţe la rutina zilnică, să-i spunem aşa, de a intra "pe net". EI avea aceeaşi privire dezamăgită pe faţă când i-am sugerat că renunţa la internet. "Dar, am nevoie de el pentru slujba mea", a insistat el.

Discutând cu el, l-am chestionat puţin şi adevărul a ieşit la lumină. "Bănuiesc că pur şi simpl tin prea mult la rutina mea de a intra pe net pentru a vedea ştirile şi acţiunile. Dar ce să fac cu pagina mea web? Trebuie s-o întreţin", a recunoscut Larry. Problema aceasta era puţin mai legitimă. Am discutat mal departe şi am găsit un bărbat, care era responsabil de întreţinerea paginii web pentru compania sa şi care era creştin. L-am adus pe Jim în biroul lui Larry şi i-am explicat problema. A fost foarte umilitor pentru Larry că mărturisească în faţa angajatului său, dar dorea cu adevărat aj utor. Au deconectat computerul lui Larry de la serverul de internet, au şters programele respective de pe computerul lui şi au schimbat parola de pe computerul lui Iim, pentru ca Larry să nu mai aibă acces la vreo pagină pornografică în biroul său. EI şi-a spart rutina zilnică de internet, dar această soluţie simplă a fost de ajuns ca el să găsească eliberarea care parcă fugise de el multă vreme.

Larry a fost gata să facă orice era nevoie. Atitudinea lui este un exemplu a ceea ce a intenţionat Isus să spună când a zis: "Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi in păcat, scoate-l şi leapădă-l de la tine ... Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi in păcat, taie-o şi leapădă-o de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale, şi să nu-ţi fie aruncat tot trupul În gheenă" (Mat, 5 :29-30).

Primul pas in păcat permite gândului de ispită SEl incubeze. Este extrem de dificilă oprirea acestui proces de gândire odată ce a fost inceput. Iacov a spus că omul este ispitit "cand este atras de pofta lui însuşi". El ilustrează cum pofta omului de fapt il apucă şi-l duce spre un loc in care nu se poate apăra singur şi *apoi* îl prinde. Este ca şi cum dorinţele lui fireşti de moment ar lua controlul minţii sale şi l-ar duce undeva departe, intr-o lume imaginară unde este fără nici un fel de apărare. Odată ajuns acolo, el

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

este înghiţit de imaginaţiile ruşinoase ale propriei sale inimi bolnave.
Nu este vorba de ceva ce el nu *vrea* să facă. Dimpotrivă, este exact ceea ce *vrea* să facă. Versiunea americană New International Version traduce acest segment astfel: "ci fiecare când este ispitit de *propriile* sale dorinţe nelegiuite este luat cu forţa şi prins." Aici nu este vorba doar de obiectul ispitei pe care şi-l doreşte, ci şi de ispita in sine! EI vrea să-şi umple mintea cu acea ispită insistentă! Nu este de mirare că îi este atât de greu să se auto-controleze. La fel cum cineva savurează o lingură de budincă delicioasă, dependentul sexual savurează fiecare gând la cea mai nemaipomenită experienţă sexuală. Cu cât îşi permite mai mult timp de fantezie, cu atât este mai probabil că o va pune in practică. în esenţă, el ridică un idol fanteziei. Cu cât se dcsfată tot mai mult în fantezie, cu atât idolul creşte tot mai mult. în acest moment, omul este prins.
Aceste gânduri sunt greu de controlat pentru că persoana in cauză nu vede dincolo de grati ficarea imediată. Fantezia despre experienţa irninentă umbreşte juruinţele trecutului de a înceta cu un asemenea comportament. El nu vede decât „frumuseţea'' actului anticipat. El uită complet de Dumnezeu şi de cei dragi. încercările lui anterioare s-au pierdut in marea uitării. 1 se pare că pur şi simplu nu se poate abţine. Pe măsură ce pofta creşte în mintea lui, comportamentul său devine nesăbuit. Lucrurile pe care nu şi le-ar fi imaginat să le facă vreodată, devin acum "aşteptări înalte". El incepe să intre într-o transă, devenind asemenea unui câine hipnotizat de o bucată de carne ţinută la o distanţă inaccesibilă lui. Inima incepe să-I gonească, experimentează insuficienţă respiratorie, şi palmele incep să-i transpire. El devine de fapt intoxicat cu poftă. Ciclul dependenţei este acum în mişcare, iar el a ajuns la punctul de ,.întoarcere imposibilă". Dietrich Bonhoeffcr descrie cel mai bine această luptă:

> În acest moment, Dumnezeu este foarte ireal pentru noi. El dispare din realitate, şi doar dorinţa pentru creatură este reală; singura realitate este Diavolul. Satan nu ne umple de ură faţă de

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dumnezeu. ci cu uitare de Dumnezeu. Iar acum, se adaugă şi falsitatea lui la această dovadă de putere. Pofta aşadar oda tă născută înfăşoară mintea şi voinţa omului in cea mai profundă întunecime. Abilitatea de a face discriminare şi de a lua o decizie clară ne sunt furate.?

ÎNDREPTAREA FIZICA SPRE PACAT

Următorul pas este făcut când corpul se ridică de fapt şi se mişcă. S-ar putea ca bărbatul să se amăgească gândind că doar va survola zona unde este "acţiunea" şi nu va face nimic, dar aproape intotdeauna face. Îmi amintesc cum gândeam in propria mea minte: "Doar voi conduce maşina puţin pe lângă curve, să văd cum arată". Un alt mod prin care mă amăgeam singur era să-mi spun cii doar mă voi uita la o revistă. Problema era că odată ce începeam să mă uita la revistă. intram in acea stare de minte stricată unde totul devine sexual şi nimic nu este interzis. După ce mă uitam prin reviste. vroiam să văd filmele. Imediat ce incepeam să mă uit la filme, vroiam şi realitatea aceea. Cel care se uită la materiale pornografice devine handicapat in luarea deciziilor. Păcatul nu este niciodată satisfăcut. Un păcat duce la alt păcat. Poate că de aceea profetul Mica a avertizat: "Vai de cei ce Cugetă nelegiuirea şi făuresc rele in aşternutul lor; când se crapă de ziuă o infăptuiesc, dacă le stă In putere" (Mica 2: 1).

PUNCTULFARĂÎNTOARCERE

Odată ce corpul este În mişcare, raţionalizările preiau controlul.
"Ei bine, este prea târziu că mă opresc acum. Mai bine o termin şi gata!" Acesta este "punctul fără Întoarcere". Fără a fi restricţionat sau inhibat de frică, vinovăţie sau posibilitatea vreunui pericol, dependcntul este pe deplin convins că

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

acesta este singurul traseu rezonabil pe care l-ar putea lua. Solomon l-a descris pe acesta ca fi ind un om a cărui "inimă (care) urzeşte planuri nelegiuite, picioarele (care) aleargă repede la rău" (Prov. (): I X). Deci, dependentul devine total devotat punerii in practică a fanteziei sale. Valurile poftei il vor duce departe in marea perversităţii in care doreşte atât de mult să fie. Deşi intenţionase doar să conducă prin preajma prostituatelor, a saloanclor de masaj sau orice al tă sursă de ispită in cauză, odată ce a experimenlat priveliştea şi sunetul "zonei cu lumină roşie", forţa păcatului il copleşeşte.

DIFERITE RUTINE

Acum intră in joc diferite comportamente. Fiecare dependent are propria lui fantezie si propria sa rutină. De fapt, aici găsesc ei adevărata plăcere. Observă: Rutina dependentului incepe imediat ce el incepe să păşească spre păcat. La fel cum un alcoolic se gândeşte cu plăcere la prietenii săi de la bal', la incitarea adusă de muzică, la jocul de biliard, la tlirtul cu fetele şi la "distracţia" unei nopţi de beţie; dependentul se gândeşte la multele lucruri cuprinse in rutina sa sexuală. El se grăbeşte spre locul unde aceasta poate fi realizată şi, deoarece orgasmul nu poate continua la infinit, dependentul se vede nevoit să fiică aceea senzaţie să dureze. Unii au făcut ca această perioadă să dureze peste douăzeci şi patru de ore o dată, nevrând ca incitarea şi plăcerea să se sfârşească. Rutina variază de la un dependent la altul. Pentru unii, aceasta Înseamnă a merge de la un film la altul Într-o videotecă, arzând de dorinţa după varietate. Pentru alţii ar putea fi hoinăreala În căutarea de prostituate si femei sau bărbaţi. Pentru violator aceasta este urmărirea unei victime. "Tom pândilă" va căuta o fereastra cu "perspectivă". Exhibiţionistul va căuta un potenţial privitor. Deşi toţi aceştia sunt diferiţi, au in comun un lucru: pofta s-a născut În inima fiecăruia şi fiecare se află acum într-o misiune personală de a se satisface cât mai bine poate.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

ACTUL PACATULUI

Păcat. Actul în sine. Adeseori, nu este decât o dezamăgire enormă după o perioadă prelungită in timpul căreia a fost anticipată împlinirea fanteziei. Dar, este totuşi obiectul poftei pe care depend.entul şi-a fixat mintea. Odată ce a intrat in transă şi şi-a inceput rutina, este foarte improbabil că el va putea să se oprească de la a continua cu vreun anumit fel de act sexual. Îmi amintesc că gandeam destul de obiectiv când am plecat de la videotecă spre salonul de masaj. Ştiam că experienţa aceea nu urma să fie nemaipomenită, şi totuşi, părea că nu mă pot opri să nu fac acel act final. Pusesem maşinăria În mişcare şi doar actul sexual era suficient pentru a *justifica* Încheierea. Aşadar, odată ce dependentul sexual a investit timp şi energie În fantezia sa, aceasta va pretinde ceva special pentru a culmina intregul proces. Unii bărbaţi pot să-şi limiteze păcatul sexual la a se uita la material pornografic, dar chiar şi pentru ei, este nevoie să se realizeze ceva special pentru ca ei să Încheie ceea ce ei înşişi au pus in mişcare.

MOARTE

În cele din urmă, când actul păcatului a fost săvârşit, acesta aduce moarte: moartea respectului de sine şi moartea sentimentelor. Acesta aduce de asemenea şi disperare, mânie, neajutorate, vinovăţie, condamnare şi juruinţe de a nu o mai face vreodată. Acesta este un preţ oribil pe care Satan şi demonii lui îl cer de la cei înşelaţi. Mai întâi, il duc de nas in păcat; apoi, odată comis, il condamnă şi-l atacă pentru că a fost atât de slab şi neruşinat. Vina sporeşte tot mai mult.

Odată ce actul sexual s-a incheiat şi pofta a extcnuat trupul, persoana începe să vadă mai clar păcatul aşa cum este el. Promisiunile goale ale fanteziei nu mai sunt nicăieri; nu rămâne decât pedeapsa groaznică pentru păcat. în timpul ispitei, el a fost ignorant faţă de consecinţele alegerii sale. Acum, acestea

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

sunt în plină lumină. Cand Solomon a facut prezentarea păcatului, el a descris în detalii dureroase consecinţele cedării în faţa ispitei sexuale. El aduce parcă totul la viaţă în următorul pasaj:

> Căci buzele femeii străine strecoară miere, şi cerul gurii ei este mai lunecos decât untdelemnul; dar la urmă este amară ca pelinul, ascuţită ca o sabie cu două tăişuri. Picioarele ei coboară la moarte, paşii ei dau în Locuinţa morţilor. Aşa că ea nu poate găsi calea vieţii, rătăceşte în căile ei şi nu ştie unde merge. Şi acum, fiilor, ascultaţi-mă şi nu vă abateţi de la cuvintele gurii mele: depărtează-te de drumul care duce la ea şi nu te apropia de uşa casei ei, ca nu cumva să-ţi dai altora vlaga ta şi unui om fără milă anii tăi; ca nu cumva nişte străini să se sature de averea ta, şi tu să te trudeşti pentru casa altuia; ca nu cumva să gemi, la urmă, când carnea şi trupul ţi se vor istovi, şi să zici:
>
> "Cum am putut eu să urăsc certarea, şi cum a dispreţuit inima mea mustrarea? Cum am putut să n-ascult glasul învăţătorilor mei şi să nu iau aminte la cei ce mă învăţau? (Prov.5:3-13).

De două ori, Solomon a folosit cuvântul ebraic *aburit.* în versetul patru, el spune "dar la urmă ... ". În versetul unsprezece spune "la urmă". *Abarit* vine din cuvântul ebraic *abar,* care înseamnă a persista. Ceea ce a arătat Solomon este că păcatul nu dispare pur şi simplu odată ce a fost înfăptuit, Efectele lui pot să persiste o bună bucată de vreme. Am menţionat deja moartea care este experimentată în urma fiecărui act păcătos. Pe lângă acestea, mai sunt şi câteva consecinţe de durată care însoţesc viaţa de cedare în faţa păcatului sexual.

Adam Clarke comentează acest pasaj:

> Tristeţea despre care se vorbeşte aici este una dintre cele mai excesive: cuvântul *naham* este adeseori aplicat răcnetului unui leu şi murmurului tăcut şi neîncetat al mării. în domeniul meu de lucru, am fost adeseori chemat să fiu alături de asemenea persoane care se

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

aflau pe patul de moarte, unde tânguirea şi suspinele erau neîncetate din cauza durerilor din trup. Oricine a fost martor la scena unui asemenea sfârşit îşi va da imediat seama cu ce forţă şi autoritate vorbeşte aici înţeleptul, Cât de mult uram învăţătura şi dispreţuiam vocea învăţătorilor mei! - estc strizătul ncascuns în acea vreme groaznică. Cititorule, oricine ai fi, strânge aceste lucruri in inima ta.7

Din nou şi din nou, am fost martorul neliniştii unui om care este forţat să-şi asume responsabilitatea pentru acţiunile sale din trecut. Nu cred că mai este nevoie să spun că cu cat se arnână mai mult, cu atât va fi mai dificilă.

REZOLUTII ŞI POCAINTA

Când dependentul intră într-o stare incipientă de *remuşcare,* va face anumite juruinţe lui Dumnezeu, promiţând să nu mai repete acelaşi păcat din nou: "Doamne, jur că n-o să mai fac asta!" Pe măsură ce i se deschid ochii şi vede oribila realitate a goliciunii şi naturii păcatului, el face in grabă astfel de juruinţe; deoarece, in acest moment, vede păcatul aşa cum este.

Totuşi, problema cu aceste promisiuni este că aceastea izvorăsc din propria putere şi hotărâre a omului de a se împotrivi şi a birui răul. Acest fel de "linere a promisiunii" niciodată nu va fi de durată într-un asemenea domeniu. Tocmai pentru acest motiv dependentul sexual a încercat de nenumărate ori să renunţe la acest obicei, dar fără vreun rezultat.

Omul are nevoie disperată de pocăinţă. Adevărata pocăinţă vine când inima omului şi-a schimbat părerea despre păcat. Omul îşi va schimba comportamentul păcătos şi distructiv doar după ce s-a pocăit cu adevărat în inima lui. Apropriindu-se tot mai mult de inima lui Dumnezeu, el incepe să dezvolte acea "tristeţe sfântă" pentru păcatul său.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

BIRUIREA ISPITEI

Pe măsură ce omul devine mai puternic in viaţa lui de creştin şi mai apropiat de Dumnezeu, el va incepe să vadă intregul păcat, inclusiv consecinţele acestuia, mai degrabă decât răsplata. Tocmai din acest motiv, eu am avut succes in biruirea propriilor mele ispite. Apropriindu-mă mai mult de Domnul, când am inceput să ies din sclavie, am putut vedea, clar şi realist, efectele păcatului şi rebeliunii mele. In loc de a mă concentra pe experienţa "delicioasă", am putut vedea in mod realist că experienţele trecutului erau de obicei doar mediocre, cel mult. [n loc de a-mi concentra gândirea pe cât de plăcut ar putea fi, am văzut cu claritate consecinţele care mă aşteptau: acel *abarit.* Imi amintesc bine de zilele pline de vinovăţie, dezgust şi condamnare. Mai rău, imi aminteam cum eram izolat de Domnul.

Eu am biruit ispita pentru că am refuzat să-mi permit să mă mai hrănesc cu acele gânduri sexuale. Cind vreo fantezie imi intra în minte, luam decizia conştientă de a nu o întreţine şi dezvolta. Cel care îşi permite luxul de a savura o fantezie se pune in poziţie favorabilă pentru o cădere dezastruoasă. Timpul cel mai potrivit pentru a te raporta la o ispită este când apare *prima* dată. Cu cât gândul rămâne mai mult, cu atât este mai dificil de îndepărtat.

FUGA DE ISPITĂ

Odată ce am examinat intregul proces al păcatului, haideţi să ne intoarcem acum la început şi să studiem puţin mai de aproape cum putem scăpa de cursa ispitei sexuale. Biblia oferă o modalitate de a scăpa de ea: FUGI! Pavel l-a sfătuit pe Timotei să .fugă de poftele tinereţii". In Geneza 39 vedem relatarea despre un bărbat care s-a luptat cu ispita sexuală:

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> După câtăva vreme, s-a intimplat că nevasta stăpânului său a pus ochii pe Iosif şi a zis: "Culcă-te cu mine!" El n-a voit şi a zis nevestei stăpânului său: "Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteala de nimic din casă şi mi-a dat pe mână tot ce. arc. EI nu este mai mare decât mine in casa aceasta şi nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că eşti nevasta lui. Cum aş putea să lac eu un rău atât de mare şi să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?
>
> Măcar că ea vorbea in toate zilele lui 10siC el n-a voit să se culce şi să se împreuneze cu ea. Într-o zi, dind intrase în casă, ca să-şi facă lucrul şi când nu era acolo nici unul din oamenii casei, ea l-a apucat de haină, zicând: "Culcă-te cu mine!" El i-a lăsat haina in mână şi a fugit afară din casă. (Gen. 39:7-12).

Observaţi diferenţa dintre felurile in care cei doi s-au raportat la ceea ce era, fără îndoială, o atracţie mutuală. Este foarte probabil că soţia lui Potifar era o femeie frumoasă, Probabil că era una dintre doamnele de vază ale societăţi. Cu siguranţă că se îmbrăca in cea mai frumoasă mătase şi folosea cele mai scumpe parfumuri. Pe lângă simplele fete evreieşte cu care era obişnuit Iosif ea trebuie să fi fost extrem de cochetă.

Este interesant de observat că ea nu a fost interesată de Iosif decât doar *după* ce acesta a fost înălţat de soţul ei. Înainte de a fi el promovat la această poziţie înaltă, ea probabil că nici nu l-a observat. Acum, cei doi erau unul in preajma celuilalt în fiecare zi. Soţia lui Potifar probabil ajunsese să-I respecte pe Iosif pentru modul in care îşi îndeplinea cu eficienţă indatoririle. După ce a fost înălţat, ea l-a poftit.

Aceasta se întâmplă şi cu unele femei când văd un bărbat pe care Dumnezeu îl înalţă. Există ceva in acea prezenţă puternică din spatele amvonului, ceva ce ele vor să captureze. Multe femei incep S{I creeze tot felul de fantezii despre modul in care l-ar putea seduce pe omul lui

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dumnezeu. Aproape orice evanghelist bine cunoscut ar putea mărturisi despre unele femei care au incercat să-I prindă şi să-I seducă. Odată ce o femeie se dă la un bărbat în felul acesta, ea va face aproape orice pentru a-şi realiza misiunea drăcească. In mintea ei. ea crede că dacă l-ar putea învinge sexual, va "captura" intr-un fel acea putere sau carismă care emană din personalitatea lui.

Aceasta este ceea ce a incercat şi Sotia lui Potifar. Ea a observat curajul şi increderea lui Iosif şi a vrut s-o aibă şi ea, pe o cale sau al ta. Ea nu şi-a dat seama că aceste calităţi erau in el pentru că era un 0111 sfânt. Ea s-a lăsat mânată de propriile ei dorinţe trupeşti, şi privindu-I cum lucra pe lângă casă zi după zi, gândurile pline de poftă au inceput să pună stăpânire pe mintea ci. Ar fi putut foarte bine să le Îndepărteze, dar a ales să le păstreze. Poate că inainte chiar de a-şi da seama, i-a spus Într-o zi: "Culcă-te cu mine". Şocată că sclavul acesta a refuzat-o, avea acum inainte o provocare şi mai mare. Relatarea spune că Iosif a incercat să-i explice de ce lUI putea să facă ce-i cerca ca. Dar ea nu vroia să inţeleagă. Ea flirta cu el În fiecare zi, ceea ce probabil că era la limita a ceea ce numim astăzi .Jiărţuire sexuală". Totuşi, Iosif, un bărbat cu integritate şi onoare, a continuat cu credincioşie să se Împotrivească avansuri lor ei nepotrivite. În cele din urmă, când n-a mai putut rezista, iar pofta i-a devenit o obsesie, ea s-a aruncat asupra lui şi aproape că l-a implorat: "Culcă-te cu mine!". Când Iosif a fugit afară, ea a ajuns la concluzia dureroasă şi umilitoare că nu-l putea avea ca partener sexual şi l-a aruncat in temniţă.

Probabil că şi Iosif s-a luptat cu ispita uitându-se la această frumuseţe egipteană strălucitoare şi rafinată care se punea cu totul la dispoziţia lui. Dar, el s-a raportat diferit la această atracţie mutuală; el nu a cedat În faţa dorinţei trupului. EI a exclus imediat ideea şi a refuzat chiar şi să se gândească la ca. Când, În cele din urmă, ca s-a aruncat asupra lui, el a ştiut secretul ieşirii din ispită. A fugit! Aceasta este modalitatea cea mai

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

bună de raportare la ispită; fugi in cealaltă direcţie!

O CALE DE IEŞIRE

Unul din aspectele importante ale raportării la ispită este că *intotdeauna* există o cale de ieşire. Pavel a spus: "Nu v-a ajuns nici o ispită, care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu, care este credincios, nu va Îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre; ci, Împreună cu ispita, a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda" (1 Cor. 10:13).

Când eu ma luptăm cu ispita. mă Îndoiam de Bihlic pentru că acest verset părea să tie atât de neadevărat pentru mine. Uram să aud pe vreun predicator folosind acest verset. ,,eu nu inteleg cum este", Îmi ziceam. Dar, aş vrea Set vă impărtăşesc câteva gânduri despre acest verset. în primul dind, nu mai este nici o îndoială În mmtca mea despre adevărul acestei afirmaţii (sau despre orice al tă afirrnaţie a Bibliei). Privind din urmă la acele ispite, pot acum vedea că Dumnezeu mi-a asigurat *întotdeauna* o cale de ieşire. Dar, pentru că eu eram atât de prins in păcatul meu şi Într-un asemenea obicei de a ceda ispitei, nu eram deschis la Îndrumarea Duhului Sfânt. Ori nu vedeam modul de scăpare, ori alegeam să-I ignor. Eram atât de obişnuit să pierd aceste bătălii Încât ştiam că nu voi Învinge. Deci, de ce aş ti incercat? Devenisem atât de obişnuit să cedez ispitei Încât eram convins că nu o voi putea birui. Mai mult, eram atât de plin În păcatul meu, încât nu *vroiam* să găsesc o cale de ieşire. Dar adevărul este că Întotdeauna există o cale de ieşire.

Pavel a spus că Dumnezeu "nu vaîngădui să fÎţi ispitiţi peste puterile voastre". O ilustraţie a cuvântului "putere, a putea" este linia trasată pe exteriorul unei bărci. Pe măsură ce barca este încărcată cu greutate şi se adânceşte În apă, barca ajunge la punctul În care "linia de plutire" este paralelă cu apa, indicând că barca a fost umplută până la capacitatea

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

maximă. Când barca încărcată se adânceşte până la Punctul când acea linie ajunge sub nivel ul apei, marinarii ştiu că barca a fosr supraîncărcată, Noi nu suntem niciodată ispitiţi dincolo de "linia de plutire". Nu suntem niciodată încărcaţi cu ispite sau încercări pc care nu le putem purta. Dumnezeu nu perrmtc ca ispitelc noastre să depăşească această linie. El Întotdeauna asigură o cale de ieşire!

Aşadar, trebuie să învăţăm să fim deschişi să vedem calea de ieşire pe care ne-o asigură. Putem însă să Învăţăm metodele Lui doar prin studierea căilor Lui. De aceea este important să ştim unde să ~ergem pentru a găsi ajutor. Dacă vom căuta cu indiferenţă răspunsurile în orice sursă, vom fi cu siguranţă îndrumaţi greşit şi direcţionaţi in sens opus.

Partea a 2-a

DIRECTIA CORECTA

7. CHESTIUNILE DE BAZĂ

CEI CARE SE LUPTĂ CU PĂCATUL SEXUAL au adeseori dorinţa de a ajunge la "rădăcina lucrurilor". Cu ajutorul eforturilor umaniste a unor "şcoli de gândire" (de ex. Psihologia), mulţi au ajuns să creadă că asemenea cauze de bază sunt ascunse adânc în copilăria omului şi trebuie dezgropate şi examinate cu atenţie. Acest întreg concept de căutare de soluţii la problemele prezentului prin explorarea trecutului a fost formulat de Sigmund Freud.' Teoriile formulate de el au ajutat la modelarea domeniului psihologiei moderne. Unele din conceptele lui despre

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

problemele "emoţionale" cu care se confruntă oamenii au fost foarte utile; dar majoritate sunt pur şi simplu bizare. Psihanaliza, terapia principală concepută de el, pretinde că amintirea unor evenimente din copilăria pacientului este cheia rezolvării problemelor prezente. Ideea era că readucerea în memorie a unor evenimente tragice timpurii l-ar face pe pacient să experimenteze o victorie psihologică, care să rezulte într-o nouă abilitate de relaţionare la problemele zilnice ale vieţii. Această teorie, care nu mai este promovată de comunitatea psihologică, a jucat un rol cheie în formularea multor teorii de psihoterapie folosite astăzi.

Deşi este fără îndoială adevărat că mediul în care creşte un copil are un impact enorm asupra vieţii şi dezvoltării copilului, nu există absolut nici o dovadă care să sugereze că simpla amintire a acelor evenimente afectează sau schimbă prezentul. Eventual, acest fel de teorie încurajează pe cel consiliat să dea vina pe alţii, în loc de a-şi asuma responsabilitatea pentru propriile decizii şi acţiuni.

Biblia îl învaţă clar pe creştinul care se luptă cu obiceiuri păcă. toase să se confrunte cu realitatea "aici şi acum", şi nu să încerce să-şi rezolve problemele prin concentrarea asupra amintirilor din trecut. Pavel a spus: "Fraţilor, eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea, şi aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre ţintă, pentru premiul chemării cereşti a lui Dumnezeu, în Cristos Isus" (Filp. 3:13-14). Nu există absolut nici un suport biblic pentru a insista pe experienţele traumatice ale copilăriei cuiva. Chiar dacă în consiliere este uneori nevoie să fie amintite anumite lucruri care s-au întâmplat în copilărie, nu trebuie să privim la trecut ca fiind cheia pentru confruntarea prezentului.

Biblia îl învaţă pe credinciosul care se luptă astfel să-şi confrunte propria natură păcătoasă. Vi-L puteţi imagina pe Dumnezeu spunând: "Să nu ucizi ... dar, bineînţeles dacă ai fost abuzat în copilărie, este de înţeles"? Cât de ridicol! Totuşi, la ştiri, la fel ca şi în talkshow-uri, mulţi se scuză şi-şi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

raţionalizează greşelile şi stilul de viaţă păcătos arătând cu un deget "atot-acuzator" spre rudeniile lor şi spre alţii din trecutul lor. Adevărul este că înainte ca cineva să poată spera la a-şi birui păcatul, el trebuie să fie gata să-şi asume responsabilitatea pentru propriul comportament fără scuze. Ce s-a întâmplat în trecut nu poate fi schimbat. Prin urmare, cei care vor să fie învingători asupra păcatului trebuie să înveţe să uite ceea ce zace în trecut şi să-şi concentreze atenţia asupra prezentului.

Următoarea relatare arată cum a răspuns David când a stat faţă-în-faţă cu marele lui faliment moral.

> În anul următor, pe vremea când porneau împăraţii la război, David a trimis pe Ioab ... Dar David a rămas la Ierusalim. Într-o după amiază spre seară, David s-a sculat de pe pat; şi, pe când se plimba pe acoperişul casei împărăteşti, a zărit de acolo o femeie care se scălda şi care era foarte frumoasă la chip... Şi David a trimis nişte oameni s-o aducă. Ea a venit la el, şi el s-a culcat cu ea ... Domnul a trimis pe Natan la David. Şi Natan a venit la el şi i-a zis ... "Ai lovit cu sabia pe Urie, hetitul; ai luat de nevastă pe nevasta sa ... Căci ai lucrat pe ascuns; Eu însă voi face lucru acesta în faţa întregului Israel şi în faţa soarelui." David a zis lui Natan: "Am păcătuit împotriva Domnului!" (2 Sam. 11-12)

Primul pas spre victoria asupra unui obicei care îţi domină viaţa este înţelegerea faptului că te aflii în împrejurările prezente din cauza unor alegeri pe care *tu* singur le-ai făcut. David şi-a asumat responsabilitatea deplină când a fost confruntat cu păcatul făcut cu Berşeba. El nu a adus scuzele mizere pe care le auzim adeseori astăzi: "Treceam printr-o perioadă dificilă." "Diavolul a pus lucrurile la cale. Dumnezeu ştie că sunt bărbat cu pasiuni naturale. Ce crede El că ar face orice bărbat în asemenea împrejurări?" "Soţia mea fusese distantă faţă de mine în ultima perioadă. Nu e de mirare că am căzut în ispită!" David a ştiut că greşise.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

El a luat decizia conştientă de a o face - nu altcineva. Când l-a pedepsit Dumnezeu pentru păcatul său, nu s-a ridicat în picioare cu pumnul ridicat spre Dumnezeu. Ci mai degrabă, a înţeles şi a acceptat în smerenie pedeapsa pentru acţiunile sale.

BLAMAREA PĂRINŢILOR

Unii dintre noi, inclusiv eu, nu am avut un început foarte promiţător în viaţă. Am petrecut mulţi ani dând vina pe alţii pentru viaţa mea. Cu toate că am fost înconjurat de influenţe negative în familie, am ales să urmez calea imoralităţii. Blamarea părinţilor pentru păcatul nostru a fost mereu o problemă. Citeşte ce a spus Dumnezeu poporului Său prin profetul Ezechiel:

> Cuvântul Domnului mi-a vorbit, astfelt..Pentru ce spuneţi voi zicătoarea aceasta în ţara lui Israel: 'Părinţii au mâncat aguridă, şi copiilor li s-au strepezit dinţii?' Pe viaţa Mea, zice Domnul Dumnezeu, că nu veţi mai avea prilej să spuneţi zicătoarea aceasta în Israel. Iată că toate sufletele sunt ale Mele. După cum sufletul fiului este al Meu ... Sufletul care păcătuieşte, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, şi tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său! Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el, şi răutatea celui rău va fi peste el (Ezec. 18: 1-4,20).

Dumnezeu a abordat acest subiect pentru că poporul dădea vina pe părinţi pentru acţiunile lor. Ei se foloseau de păcătuirea părinţilor lor ca scuză pentru comiterea propriilor lor păcate. Dumnezeu le-a interzis pur şi simplu să mai folosească aceste cuvinte. Ei nu aveau voie să se folosească de păcatul altuia pentru a-şi justifica propriile acţiuni.

Totuşi, sunt unii care au fost, pe bună dreptate, nedreptăţiţi în viaţă. Aceştia sunt cei mai înclinaţi să folosească abuzul pe care l-au suferit ca scuză pentru a rămâne în păcat. Julie era o asemenea persoană. Ea

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

fusese crescută de un tată vitreg abuziv care a început s-o molesteze încă de la o vârstă fragedă. Încă din adolescenţă, ea s-a răzvrătit şi a început să facă sex cu oricine o dorea. A continuat în acest comportament nesăbuit chiar şi după ce a fost născută din nou.

Deşi copilăria ei este o poveste copleşitoare, Julie a fost sortită trăirii unei vieţi de degradare până ce a decis să-şi asume responsabilitatea pentru propriul ei păcat: chiar acum în prezent. Ţinându-se de ranchiuna ei profundă faţă de tatăl vitreg, şi folosindu-se de abuz ca scuză pentru a rămâne în păcat, ea a fost paralizată şi nu poate experimenta eliberarea pe care Dumnezeu vrea ca ea s-o aibă. Din nefericire, sunt printre noi unii care cred că păcatul ei este justificat din cauza suferinţei din trecut. Ea este o victimă care trebuie să accepte dragostea lui Dumnezeu, nu un păcătos care trebuie să se pocăiască. Lui Julie îi place păcatul ei şi se bucură să aibă consilieri care îi întăresc ideea că ea nu este responsabilă pentru acţiunile ei. Uneori trebuie să confruntăm păcatul "în faţă" pentru binele acelei persoane. Mila umanistă spune că ar trebui s-o tratăm pe Julie ca victimă. Mila lui Dumnezeu spune că ea este responsabilă pentru acţiunile ei ca adult şi, dacă nu se pocăieşte, va continua să rămână despărţită de El, legată în ciclul fără speranţă al păcatului, durerii şi decăderii. Simpatia umană greşit direcţionată nu face decât să înrăutăţească situaţia.

Această abordare umanistă de confruntare a păcatului îmi aminteşte de o poveste pe care mi-a spus-o odată mătuşa. Când am fost copil, am făcut pojar. Doctorii i-au spus mamei că trebuia să-mi cureţe ochii în fiecare zi sau altfel riscam contactarea unei infecţii care putea provoca orbirea. O dată eram în vizită la mătuşa. Într-o zi mama m-a aşezat undeva jos şi a încercat să-mi cureţe ochii, dar când am început să ţip şi să mă împotrivesc a încetat. Văzând aceasta, mătuşa m-a apucat cu forţa şi mi-a curăţat ochii fără milă! Acum, vă întreb, care dintre ele îmi arăta milă dumnezeiască în acel moment? Mătuşa.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Uneori şi noi avem nevoie să fim trataţi cu fermitate de Cuvântul lui Dumnezeu pentru binele nostru. Nimeni nu neagă că Julie a fost victima unui tată vitreg rău şi nelegiuit. Într-adevăr, ce i s-a făcut ei a fost ceva oribil. Dar, dacă ea nu va începe să-şi asume responsabilitatea pentru acţiunile prezente, nu va cunoaşte niciodată adevărata eliberare de durerea trecutului.

BLAMAREA SOŢULUI/SOŢIEI

În timp ce unii dau vina pe părinţii lor pentru problemele prezente, alţii dau vina pe soţii lor. Una dintre scuzele pe care le-am auzit de multe ori este: "Sunt necredincios soţiei mele pentru că ea nu-mi satisface nevoile". Bărbatul care face ceva atât de nelegiuit ca adulterul din cauză că soţia lui nu-i satisface pretenţiile sexuale este chiar mai ~u în inima lui decât curvarul care a pierdut controlul asupra propriei vieţi sexuale. Este una ca un bărbat să fie într-o dependenţă care se COntinuă într-o spirală ieşită de sub control, chiar până la punctul de adulter, dar a lua decizia premeditată şi calculată să faci sex cu o altă persoană pentru că soţia nu este la fel de obsedată de sex ca tine, demonstrează un caracter foarte rece şi egoist.

În realitate, bărbatul care încearcă să dea vina pe lipsa interesulUi soţiei de a face sex, înseamnă a nu fi cinstit cu el însuşi. El pur şi simplu *vrea* s-o facă. Soţul care-şi iubeşte cu adevărat soţia nu s-ar gândi niciodată la aşa ceva. El nici măcar nu s-ar gândi la adulter, cu atat mai puţin să-I încerce. Un bărbat credincios îşi va examina imediat propria viaţă pentru a vedea de ce primeşte un asemenea răspuns din partea soţiei. Apoi, va încerca să înţeleagă ce ar putea face pentru a satisface mai bine nevoile ei. Bărbatul care pretinde că este alungat neglijează de obicei nevoile soţiei. În egoismul său extrem, el nu-şi iubeşte soţia aşa cum ar trebui, altfel ea ar fi mult mai deschisă la avansuri le lui. Cel mai adesea,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

problema principală nu este cu soţia, ci cu soţul.

BLAMAREA LUI DUMNEZEU

Deşi pare incredibil, mulţi oameni dau vina pe Dumnezeu. Unii chiar se mânie pe El pentru că El "i-a făcut aşa", sau pentru că El nu-i eliberează la poruncă imediată. Nu este nevoie să spunem că aceştia păşesc pe gheaţă subţire! Nu este vina lui Dumnezeu că oamenii aleg să umble în păcat. În harul Său, El a făcut tot ce putea face pentru a ne pune la dispoziţie salvarea şi libertatea. Iacob spune că Dumnezeu nu ispiteşte niciodată pe om (lac. 1: 13). Pavel spune că doar Dumnezeu spune adevărul şi toţi oamenii sunt mincinoşi (Rom. 3:4). Începuturile noastre poate nu par a fi prea bune, cu toate acestea nu putem da vina pe Dumnezeu. La urma urmei, El nu ia nici o decizie greşită în locul nostru.
Acesta este un pas foarte important pentru unii dintre cei care citesc cartea aceasta. Mulţi dintre voi tind să treacă peste această secţiune ignorând lucrurile discutate aici. *Trebuie* să ne asumăm responsabilitatea pentru păcatul nostru. Trebuie să-I spunem lui Dumnezeu că am păcătuit împotriva Lui şi împotriva altora. Iar lucrul acesta nu ar trebui făcut ca o formulă secretă pentru primirea iertării, ci cu o întristare profundă pentru acţiunile noastre rele - ducând la pocăinţă adevărată.

ADEVĂRATELE RĂDĂCINI

Când privim la rădăcinile dependenţei sexuale nu este nevoie să căutăm mai departe de propria noastră natură. Ieremia a spus: "Inima este nespus de înşelătoare şi de deznădăjduit de rea; cine poate s-o cunoască?" (ler. 17:9). David a spus: "Iată că sunt născut în nelegiuire, şi în păcat m-a zămislit mama mea" (Ps. 51:5). Solomon a observat:
"Nebunia este lipită de inima copilului" (Prov. 22: 15). Pavel spune că toţi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

am păcătuit şi suntem lipsiţi de slava lui Dumnezeu (Rom. 3:23), iar Ioan a spus că "Dacă zicem că n-avem păcat, ne înşelăm singuri" (1 Ioan 1 :8). Isus a declarat: "Dar, ce iese din gură, vine din inimă şi aceea spurcă pe om. Căci din inimă ies gânduri le rele, uciderile, preacurviile, curviile, furtişagurile, mărturiile mincinoase, hulele. Iată lucrurile care spurcă pe om" (Mat. 15: 18- 20).

Rădăcina păcatului sexual iese din inimă, nu din trecut. Una din marile învăţături fundamentale ale credinţei creştine este doctrina decăderii omului. Deşi omul a fost făcut după chipul Dumnezeului sfânt, natura sa a devenit coruptă când a căzut în păcat în grădina Edenului. De atunci, nu a mai existat nici un om neprihănit, "nici unul măcar" (Rom. 3: 1 O). Cu toţii suntem nişte fiinţe decăzute care tânjim după ceea ce îi place naturii noastre fireşti. Este *natural* să doreşti ceea ce este păcătos şi nedrept. Întrucât majoritatea oamenilor nu acţionează pe baza gândurilor lor, cred că toţi am fi uluiţi dacă am cunoaşte gândurile care trec prin mintea unor oameni "decenţi".

Această realitate m-a buimăcit o dată când eu şi soţia mea eram în San Antonio, Texas. Aşteptam pe prietena noastră să se întoarcă de la judecătoria locală. Stând în maşina ei şi discutând lucruri banale, au trecut pe lângă noi două tinere bine îmbrăcate. Era evident că lucrau într-un birou, erau în pauza de masă şi ieşiseră la o plimbare de relaxare. Cum se apropiau, am fost impresionat de faptul că păreau a fi fete de treabă. Mă luptasem o perioadă cu gândul că mulţi oameni "buni" vor fi trimişi de un Dumnezeu iubitor în iad. Nu cu mult timp înainte de acest incident Îl întrebasern pe Dumnezeu: "Doamne, cum poţi Tu trimite oameni decenţi în iad?" Aceasta fusese una din acele întrebări sâcâitoare care nu-mi plăcea. Când acele două tinere au trecut pe lângă maşina în care eram noi, una din ele a înjurat. În momentul acela, Domnul mi-a concretizat faptul că şi chiar cei care ar putea fi consideraţi "decenţi", după standardele omeneşti, nu sunt consideraţi la fel In ochii Dumnezeului

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

sfânt.

. Adevărul este că până şi oamenii consideraţi "buni" nu sunt ChIar aşa. Ei *nu* sunt prin natură buni, aşa cum ar vrea Cari Robert să credem. Noi, ca rasă de oameni căzuţi, avem o tendinţă naturală spre păcat şi rebeliune împotriva Creatorului nostru. Tocmai din această atracţie înnăscută pentru nelegiuire se naşte păcatul sexual. Chiar dacă nu toţi ne confruntăm cu *acelaşi* păcat, fiecare individ are unele păcate care-i vin în mod natural. Aşa cum a citat atât de potrivit şi Pavel din Vechiul Testament:

> După cum este scris: "Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar. Nu este nici unul care să aibă pricepere. Nu este nici unul care să caute cu tot dinadinsul pe Dumnezeu. Toţi s-au abătut şi au ajuns nişte netrebnici. Nu este nici unul care să facă binele, nici unul măcar. Gâtlejullor este un mormânt deschis; se slujesc de limbile lor ca să înşele; sub buze au venin de aspidă; gura le este plină de blestem şi de amărăciune; au picioarele grabnice să verse sânge; prăpădul şi pustiirea sunt pe drumul lor; nu cunosc calea păcii; frica de Dumnezeu nu este înaintea ochilor lor." (Rom. 3:10-18).

TRATAREA RĂDĂCINILOR

Încă de când suntem destul de mari ca să înţelegem, suntem bombardaţi cu mesajul: "Viaţa ta este aşa cum alegi să ţi-o faci". Părinţii ne spun că trebuie să ne străduim să obţinem anumite realizări; iar în şcoală suntem învăţaţi să fim mândri de munca noastră. Din grădiniţă până în liceu învăţătorii şi profesorii încearcă continuu să ne mărească "stima de sine". Sporturile în echipă şi activităţile extraşcolare se bazează pe *espirit de COfpS.* Spiritul şcolar este folosit ca scuză pentru a denigra verbal şi a ponegri alte şcoli, adesea sub pretextul presupusei inocenţe de "rivalitate". Suntem încurajaţi să credem în noi înşine şi să profităm la

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

maximum de orice ocazie, chiar şi cu riscul lezării reputaţiei sau sentimentelor celuilalt. Sloganul "mentalitatea mi-o datorez" I-a însoţit pe americani de-a lungul drumului larg al egoismului. "În căutarea numărului unu" a devenit obiectivul principal al Americii.

Ce au toate acestea a face cu dependenţa sexuală? Răspunsul este simplu. Ceea ce a fost schiţat în secţiunea anterioară este un lăstar natural ieşit din cele două rădăcini ale dependenţei sexuale: mândria şi trăire a egoistă. O mare parte a vieţilor noastre a fost dictată de aceste două principii. A sosit timpul să ne ocupăm de ceea ce zace dedesubtullipsei de control a dependentului. În esenţă, el este peste măsură de mândru şi a ales să-şi ofere practic tot ce-şi doreşte. Deoarece fiinţele umane au într-adevăr o natură păcătoasă, este de aşteptat ca viaţa fiecăruia să fie plină de cicatrici. Totuşi, viaţa unei persoane este cu totul scăpată de sub control în măsura în care el sau ea este mândru(ă) sau egoist(ă).

Confruntarea dependenţei sexuale în viaţa creştinului poate fi comparată cu tratarea rănilor provocate de statul în pat ale celor suferinzi de leucemie. Poţi trata aceste răni cu cele mai inovatoare unguente, creme, pansamente, dar până ce nu ai vindecat leucemia, pacientul va fi ţintuit la pat şi va continua să sufere din cauza acestor răni.

În acelaşi fel, dependenţa sexuală este o cauză colaterală a stilului egoist de viaţă. Persoana este dependentă de sexul ilicit *pentru că* este preocupat de SINE. Poţi "trata" această problemă tot restul vieţii, dar până ce nu "tratezi" natura egoistă, aceasta va persista. Acesta este motivul pentru care Pure Life Ministries pune accentul pe rezolvarea *tuturor* aspectelor vieţii spirituale a credinciosului. Pe măsură ce credinciosul se maturizează ca creştin, el va deveni tot mai interesat de vieţile altora. Cu cât devine mai puţin *egoist,* cu atât mai puţin importantă devine gratificarea *personală* în viaţa lui.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

PROCESUL MORŢII

Când cineva este născut din nou, Dumnezeu începe imediat un proces de reînnoire în viaţa lui - schimbându-l într-o "făptură nouă" (: Cor. 5:17). Dar, reacţia sau dorinţa lui de a-I permite lui Dumnezeu 8a-l modeleze după chipul Fiului Său, Isus Cristos, este de o importanţă vitală, dacă doreşte să se maturizeze în Domnul şi să umble victorios în fiecare zi. Sunt unii creştini care la început se hotărăsc să nu crească. Apoi, sunt alţii care cresc încet, în timp ce alţi se maturizează repede. Oricare ar fi cazul, Dumnezeu încearcă să ne schimbe din natura veche păcătoasă într-un om nou, asemenea lui Cristos. El îndepărtează încetul cu încetul caracteristicile sinelui. Cu cât există mai puţin din mine, cu atât este mai mult spaţiu pentru ca Persoana lui Isus să strălucească. Învăţând să murim faţă de sine, devenim tot mai asemănători lui Cristos.

S-ar putea ca Dumnezeu să folosească tot felul de experienţe pentru a aduce această transformare în vieţile noastre. Ştim cu toţii versetul din Romani 8:28 şi îl folosim adesea când lucrurile merg prost. Dar, cei mai mulţi dintre noi scot acest verset din context. Următorul verset este de fapt cheia. "De altă parte, ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, şi anume, spre binele celor ce sunt chemaţi după *planul Său.* Căci pe aceia, pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a şi hotărât mai dinainte să fie *asemenea chipului Fiului Său,* pentru ca El să fie cel întâi născut dintre mai mulţi fraţi." Cuvintele cheie din această secţiune sunt: "planul Său". Care este planul lui Dumnezeu pentru copiii Săi? Să devină "asemenea chipului Fiului Său". Aşadar, toate lucrurile (împrejurările, încercările, împotrivirea, suferinţa, pierderea, etc.) sunt folosite pentru realizarea acestei schimbări divine interioare. Dumnezeu doreşte să ne modeleze în "copii" ale lui Isus răspândi te în întreaga lume ca instrumente ale milei îndurării Sale. Partea noastră în acest proces este să învăţăm "să murim faţă de noi înşine" ca Dumnezeu

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

să aibă frâie libere pentru a ne face tot mai asemănători cu Isus Cristos, care "Şi-a dat viaţa pentru noi" (1 Ioan 3: 16).

LEPĂDARE DE SINE

Lucrul pe care toţi dependenţii sexuali îl au în comun este lipsa auto-controlului. Aceştia nu au fost în stare să-şi controleze dorinţele sexuale. De fapt, nu au învăţat niciodată să-şi refuze ceva. Dimpotrivă, au căutat în mod obsesiv plăcerile, până la punctul în care, cu timpul, şi-au sacrificat rară milă umblarea cu Dumnezeu, căsătoria şi familia. Împlinirea fiecărei dorinţe a fost prioritatea numărul unu. Dar, Isus a spus: "Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-şi ia crucea în fiecare zi şi să Mă urmeze. Fiindcă oricine va voi să-şi scape viaţa, o va pierde; dar oricine îşi va pierde viaţa pentru Mine, o va mântui" (Luca 9:23-24).

Biruirea obiceiurile sexuale necesită mai mult decât simpla exercitare a auto-controlului, altfel această stare nu ar fi numită dependenţă. Cel care duce o asemenea bătălie trebuie să înveţe să spună "nu" când apare ispita. Dar, aceasta nu este tot.

Cel care umblă în victorie este cel care a învăţat să se "lepede de sine". Acesta trebuie să devină noul mod de viaţă. Într-adevăr, Isus cere lucrul acesta de la *toţi* cei care pretind că sunt ucenicii Lui. Lepădarea de sine înseamnă că trebuie să punem deoparte ceea ce dorim *noi* să facem în toate domeniile vieţii şi să alegem mai bine voia lui Dumnezeu. O asemenea ascultare se realizează treptat în viaţa bărbatului care se supune de bună voie disciplinei lui Dumnezeu şi-I permite să domnească şi să conducă viaţa lui.

Am observat că majoritatea oamenilor dependenţi de un anumit lucru pierd încet controlul şi în alte domenii ale vieţii. De exemplu, bulimia este foarte des întâlnită printre dependenţii sexuali. Alţii intră in datorii pe

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

credit, rară să le pese măcar puţin de consecinţele inevitabile. Alţii se dedică sportului, distracţiei şi altor aventuri uşuratice. Aceasta se întâmplă adeseori pentru că rădăcina problemei nu este dependenţa sexuală, ci lipsa auto-controlului, abţinerii şi disciplinei care rezultă din trăirea unei vieţi de auto-satisfacere. Una din cheile pentru biruirea dependenţei este învăţarea abţinerii în *toate* domeniile vieţii; nu doar în domeniul de dependenţă. Pe măsură ce individul va învăţa să fie moderat în toate domeniile vieţii, îşi va da seama că ispita de a se lăfăi în păcatul sexual este mai mică. Căutarea altor forme de plăcere nu face decât să întărească dependenţa, pentru că auto-satisfacerea încurajează egoismul.
" Purtarea propriei cruci, aşa cum a poruncit Isus în Luca 9:23, Ulseamnă a pune capăt vechii naturi, vieţii egoiste. Calvarul reprezintă ~Oartea vechiului mod de viaţă. Cum a spus şi Pavel: "Căci, dacă este ClDeva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate ~CfUrile s-au făcut noi" (2 Cor. 5: 17). Ceva ar trebui să fie radical diferit în cel care a venit la Cristos. În natura acelei persoane trebuie să existe o schimbare fundamentală şi vizibilă. Crucea de la Calvar reprezintă sfârşitul erei vechi şi începutul celei noi. Cred că A. W. Tozer spune cel mai bine lucrul acesta:

> Vechea cruce este un simbol al morţii. Ea reprezintă sfârşitul brusc şi violent al unei fiinţe umane. Omul care, în vremurile romane, îşi lua crucea şi începea să păşească pe drum îşi luase deja la revedere de la prieteni. Nu se mai întorcea. Ieşea pentru a o sfârşi. Crucea nu făcea nici un compromis, nu modifica nimic, nu cruţa nimic; ucidea omul, complet şi definitiv. Nu încearca să rămână în relaţii bune cu victima sa. Lovea puternic şi cu cruzime şi, după ce îşi termina slujba, omul acela nu mai exista.

MÂNDRIA - CANCERUL SUFLETULUI

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Cealaltă rădăcină a păcatului sexual este mândria, Solomon a spus: "Mândri a merge înaintea pieirii, şi trufia merge înainte căderii" (Prov. 16: 18). Se pare că cu cât cineva este mai mândru, cu atât îi este mai dificil să biruie păcatul sexual. Mândria înseamnă pur şi simplu a fi plin de sine şi de un sentiment de importanţă personală. Această atitudine trebuie tratată cu multă seriozitate dacă persoana în cauză vrea să rezolve problemele sinelui şi păcatul sexual care a urmat ca o consecinţă. C. H. Spurgeon a spus:

> Mândria este atât de naturală omului căzut încât răsare în inimă la fel ca buruieni le într-o grădină udată, sau ca urzicile pe lângă un pârâiaş. Acesta este un păcat întâlnit pretutindeni şi îneacă totul aşa cum face praful de pe şosea, sau făina la moară. Fiecare atingere a lui este nelegiuită. S-ar putea să vânezi această vulpe şi să crezi că ai distrus-o, dar hei! tocmai această laudă a ta este mândrie. Nimeni nu are mai multă mândrie decât cei care cred că nu au deloc. Mândria este un păcat cu o mie de vieţi; pare imposibil de eliminat. 3
>
> Cu cât cineva are mai multă mândrie, cu atât îi displace mai mult mândria altora. De fapt, dacă vrei să afli cât de mândru eşti - calea cea mai simplă este să te întrebi: 'Cât de mult mă deranjează când alţii mă mustră, sau refuză să mă observe, sau mă tratează cu aer de superioritate, sau se laudă?' Fapt este că mândria fiecărei persoane este în concurenţă cu mândria tuturor celorlalţi. Mândria este competitivă prin însăşi natura ei."

William Gurnall, marele autor puritan al secolului al şaptesprezecelea, a făcut o descriere cutremurătoare mândriei:

> Mândria este păcatul care a făcut din Satan, care era un înger binecuvântat, un diavol blestemat. Satan ştie mai bine decât oricine care este puterea blestemătoare a mândriei, Este oare de mirare că o foloseşte adesea pentru a-i otrăvi pe sfinţi? Planul lui

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

este simplificat prin faptul că inima omului dă dovadă de simpatie faţă de aceasta. Mândria, la fel ca lichiorul, este toxică. O înghiţitură sau două îl lasă de obicei pe om fără valoare pentru Dumnezeu.

Acum, după ce am stabilit cu fermitate definiţia rnândriei, vom analiza modul în care se manifestă mândria în vieţile noastre. Aceasta va ajuta la eliberarea din lanţul ei.

UN DUH TRUFAŞ

Când te gândeşti la cuvântul trufaş, îţi vine repede în minte imaginea unui om bogat uşuratic. Dar Biblia foloseşte termenul acesta pentru a descrie orice atitudine de a fi "mai bun decât alţii". Nu trebuie să fii neapărat bogat ca să fii plin de "măreţie". Te vezi mai isteţ, mai arătos, mai puternic, sau mai capabil decât alţii - toate aceste sunt aspecte ale aroganţei. Deşi acest fel de mentalitate este încurajat de cultura noastră, în Împărăţia lui Dumnezeu nu există loc pentru ea.

Psalmistul a spus: "pe cel cu priviri trufaşe şi cu inima îngâmfată, nu-l voi suferi ... Domnul este înălţat: totuşi vede pe cei smeriţi şi cunoaşte de departe pe cei îngârnfaţi" (Ps. 101:5; 138:6).

Gândeşte-te la realitatea acestor afirmaţii. Dacă noi, ca creştini, avem aroganţă în viaţă, *nu ne putem apropia de Dumnezeu.* EI nu ne va suferi! Cu cât ne vedem mai presus, cu atât ne îndepărtăm tot mai mult de Dumnezeu. Credinciosul care persistă în aroganţa sa se află într-o poziţie înfricoşător de periculoasă.

Aceasta îmi aminteşte de un bărbat din programul nostru de criză într-o vreme. Nu-mi place s-o spun chiar atât de făţiş, dar bărbatul acesta radia de aroganţă! Aproape că puteai simţi tensiunea provocată de intrarea lui într-o cameră. A fost foarte evident încă de la sosirea lui că se vedea pe sine mai presus de toţi ceilalţi, în toate domeniile vieţii. Cum am fi putut

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

să-I ajutăm când el avea o asemenea atitudine? Nu era deloc dispus să se smerească şi a plecat după numai două săptămâni.

MÂNDRIE AUTO-PROTECTOARE

Unei persoane cu mândrie auto-protectoare îi este foarte greu să se facă vulnerabil în faţa altora. EI este extrem de defensiv şi uşor de jignit. Această persoană s-a baricadat cu un sistem foarte elaborat de pereţi şi mecanisme de apărare pentru a se apăra de vulnerabilitate. Deoarece persoana cu mândrie auto-protectoare este de obicei foarte sensibilă, adesea, chiar şi ofensa cea mai minoră îl poate împinge să se "salveze" de la rănire mai profundă. În felul acesta, pereţii cetăţuii lui se îngroaşă şi devin chiar mai impenetrabili la orice alţi "intruşi".

Iacov a spus: "Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriţi" (Iac. 4:6). Cel care se luptă cu o asemenea natură protectoare trebuie să înveţe să-şi pună încrederea în Dumnezeu şi să înţeleagă că a fi umilit (cazul cel mai grav şi cel mai rar întâlnit) nu este ceva groaznic, ci ceva ce Dumnezeu va folosi pentru propriul său bine. Thomas A Kempis a spus: "Este bine să fim contrazişi uneori, sau să cădem pradă unui plan nelegiuit sau rău; chiar dacă facem şi intenţionăm doar binele. Lucrurile acestea ajută adesea la obţinerea smereniei.

Persoana cu pereţi protectori trebuie să-şi lase garda jos şi să conştientizeze că este în regulă să fie văzut ca fiind ceva mai puţin decât perfect. De fapt, aceasta este o experienţă eliberatoare care îl va ajuta să devină o persoană mai plăcută şi mai iubitoare. Pe măsură ce învaţă să se facă vulnerabil în faţa altora, va descoperi că turnurile şi pereţii protectori încep să se surpe. Zidurile acelea reprezintă frica de oameni şi va fi înlocuită de o mai mare grijă pentru alţii. Cum a spus şi bătrânul apostol al dragostei: "În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârşită izgoneşte frica; pentru că frica are cu ea pedeapsa; şi cine se teme, n-a ajuns

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

desăvârşit în dragoste" (1 Ioan 4: 18).

Josh avea destul de multă mândrie auto-protectoare. Încă de copil fusese hiper-sensibil la corecţia aplicată de persoanele aflate în autoritate, sau la glumele sarcastice ale colegilor. Când a venit la Pure Life Ministries, avea ziduri enorme zidite împrejurul său. Nu-şi permitea să fie vulnerabil nici o clipă măcar. Continuând programul de criză, situaţia s-a schimbat. "Ceea ce m-a ajutat cu adevărat a fost faptul că-i vedeam pe consilieri umilindu-se în faţa bărbaţilor cu care lucrau, pocăindu-se pentru ceva ce făcuseră şi poate nu fusese corect", a spus Josh. "Am ajuns să am încredere în ei când am văzut că şi ei erau gata să-şi recunoască greşelile." Treptat, Josh a învăţat să exprime dragostea lui Cristos faţă de cei din jurul său.

MÂNDRIE RESPINGĂTOARE

Persoana cu mândrie respingătoare nu poate fi corectată, mustrată, sau confruntată în vreun domeniu. EI este evident tensionat când este confruntat cu privire la vreun domeniu al vieţii sale care ar trebui Corectat. Solomon a spus: "Cel ce mustră pe un batjocoritor îşi trage dispreţ şi cel ce caută să îndrepte pe cel rău se alege cu ocară. Nu mustra pe cel batjocoritor, ca să nu te urască; mustră pe cel înţelept şi el te Va iubi!" (Prov. 9:7-8).

O persoană mândră şi batjocoritoare nu va pnmi mustrarea.

Acest fapt este nefast deoarece consilierea biblică eficace, care tinde să fie confruntaţională, este esenţială procesului de creştere a oricărui creştin care doreşte să biruie păcatul din viaţa sa. Persoana cu mândrie respingătoare trebuie să înveţe să vadă corecţia ca fiind benefică, şi nu ca pe un atac împotriva căruia trebuie să se apere cu putere. El trebuie să înveţe să fie gata să asculte sfatul altora şi să permită să fie mustrat de ei când este nevoie.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

MÂNDRIA "ŞTIE TOT"

Cel cu mândrie "ştie tot" este de obicei foarte talentat, răruit şi educat. El tinde să creadă că poate face orice şi, în multe feluri, adeseori poate! El nu prea are încredere în abilităţile altora din cauza părerii super-merite despre sine - eul incorigibil. El se vede pe sine ca fiind bărbatul cu toate răspunsurile pentru că îi place să se vadă pe sine mai presus. Dar în realitate, el se înşală crezând că alţii nu au nimic să-I înveţe. El dis creditează cu neruşinare abilităţile altora din cauza aroganţei proprii. Pavel a spus: "Nimeni să nu se înşele: dacă cineva dintre voi se crede înţelept în felul veacului acestuia, să se facă nebun, ca să ajungă înţelept. Căci înţelepciunea lumii acesteia este o nebunie înaintea lui Dumnezeu" (I Cor. 3: 18-19).

Prin urmare, persoana cu mândrie "ştie tot" trebuie să înveţe să ceară smerit sfatul altora. Viaţa lui Burt s-a schimbat complet când a început să facă lucrul acesta. Un lider puternic ca natură, el se strecura întotdeauna în poziţii de conducere. Într-adevăr, era foarte talentat în multe domenii ale vieţii. Dar, Burt era extrem de mândru de propriile sale abilităţi. Apostolul Pavel a spus: "cunoştinţa îngâmfă, pe când dragostea zideşte" (I Cor. 8: 1 b). În cele din urmă, Burt a început să vadă egoismul schimonosit al atitudinii sale şi lipsa dragostei pentru cei din jurul său. Acest exerciţiu minor l-a ajutat enorm de mult. Deşi trebuia practic să-şi lege limba când cineva începea să-I instruiască, puţin câte puţin, a devenit mai smerit.

MÂNDRIA AUTO-ÎNĂLŢĂTOARE

O persoană dominată de mândrie auto-înălţătoare simte că are nevoie să fie în centrul atenţiei. El nu doar că se bucură de faptul că toţi îl observă, ci are de obicei acea personalitate naturală care-i

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

atrage pe alţii. El este de obicei foarte sociabil şi iubitor de distracţie. El nu doar că se bucură de atenţia pe care o primeşte, dar celor din jur le place să i-o ofere!

Solomon a spus: "Să te laude altul, nu gura ta, un străin, nu buzele tale" (Prov. 27:2). Cel care se luptă cu acest fel de mândrie trebuie să înveţe să dezvolte o smerenie tăcută. În loc de a se promova pe sine şi a se asigura că toţi observă faptele lui bune, el trebuie să înveţe să lucreze în tăcere pentru Domnul şi să-I permită Lui să facă promovarea. Iacov sfătuieşte: "Smeriţi-vă înaintea Domnului şi El vă va înălţa" (Iac. 4: 10).

MÂNDRIA NESUPUSĂ

Cei care se luptă cu mândria nesupusă sunt rebeli faţă de autoritate. De asemenea, această persoană este încrezătoare în abilităţile sale (caracteristică mândriei "ştie tot") şi crede că *el* ar trebui să fie cel în poziţia de conducător. Arogant, el se pune la acelaşi nivel cu cei pe care Dumnezeu i-a pus peste el. S-ar putea chiar să facă afirmaţii precum: "Eu ascult de Dumnezeu nu de oameni".

Începând din ani 1960, rebeliunea a crescut îngrijorător în America. În loc de a accepta ordine de la un superior la locul de muncă sau la biserică, societatea ne învaţă să chestionăm permanent acea autoritate. Cât de diferită este perspectiva lui Dumnezeu despre autoritate: "Ascultaţi de mai marii voştri şi fiţi-le supuşi", spune Evrei 13:17, "căci ei priveghează asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de *ele".*

Acest spirit de rebeliune prevalează şi el în biserica de astăzi.

Noi trebuie să ne acceptăm în smerenie poziţia sub conducerea liderilor pe care Dumnezeu i-a pus peste noi. Dacă Dumnezeu ne-a pus sub ingrijirea şi autoritatea unui pastor, trebuie să ne supunem conducerii lui, ca lui

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dumnezeu.

În cele din urmă, oricine are mentalitatea "mai sfânt decât oricine" este în poziţie contrar opusă faţă de poziţia celor pe care Isus i-a descris ca fiind "săraci în duh". Cel cu mândrie spirituală îşi imaginează că este un uriaş spiritual. Dumnezeu detestă auto-neprihănirea şi mândria spirituală. Isus S-a mâniat pe farisei din cauza pioşeniei lor false - faţada lor exterioară de sfinţenie. Ei nu erau mai păcătoşi decât alţii din jur, dar se *comportau* de parcă ar fi fost modelele ideale de sfinţenie. Dar, Isus le-a spus următoarele: "Vai de voi, cărturari şi farisei făţarnici! Pentru că voi sunteţi ca mormintele văruite, care, pe din afară se arată frumoase, iar pe dinăuntru sunt pline de oasele morţilor şi de orice fel de necurăţie. Tot aşa şi voi, pe din afară vă arătaţi neprihăniţi oamenilor, dar pe dinăuntru sunteţi plini de făţărnicie şi de fărădelege" (Mat. 23:27-28).

Astăzi mulţi din biserică se comportă în acelaşi fel. Unii şed tăcuţi în bănci, analizându-i pe toţi cei din jur, pentru a vedea dacă cineva se ridică la "standardul lor". Alţii sunt genul "super-spiritual", care întotdeauna aud un aşa-zis cuvânt de la Dumnezeu, deşi umblarea lor creştină este adeseori caracterizată de instabilitate, compromis, sau chiar pură neascultare. Deci, aceştia sunt aroganţi spiritual, crezând că sunt la un anumit nivel de maturitate spirituală la care de fapt nu au ajuns încă. Din acest motiv, cred din tot sufletul că creştinii implicaţi în păcat sexual nu ar trebui să fie în poziţii de conducere, deoarece aceasta nu va face decât să le stimuleze eul.

Pavel a spus: "Prin harul care mi-a fost dat, eu spun fiecăruia dintre voi să nu aibă despre sine o părere mai înaltă decât se cuvine; ci să aibă simţiri cumpătate despre sine, potrivit cu măsura de credinţă, pe care a împărţit-o Dumnezeu fiecăruia ... Aveţi aceleaşi simţăminte unii faţă de alţii. Nu umblaţi după lucrurile înalte, ci rămâneţi la cele smerite. Să nu vă socotiţi singuri înţelepţi" (Rom. 12:3, 16).

Smerenia veridică este rodul Duhului, rod care vine dintr-o adevărată

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

zdrobire - procesul de zdrobire a sinelui. Cu cât rămâne mai mult din vechea natură în credincios, cu atât rămâne mai puţin loc pentru Cristos sau pentru atributele Sale. Martin Luther a spus:

> Dumnezeu a creat o lume din nimic, şi atât timp cât suntem nimic, El poate face ceva din noi. Andrew Murrav a spus: Aceasta este adevarata lepădare de sine la care ne cheamă Mântuitorul - recunoaşterea că sinele nu are nimic bun în el, decât dacă este un vas gol gata să fie umplut de Dumnezeu. Aceasta înseamnă un *sentiment de totală nimicnicie, care vine atunci când vedem că într-adevăr Dumnezeu este totul, şi prin care lăsăm loc ca Dumnezeu să fie totul. "8*

Nu este vorba de a avea o bună stimă de sine sau o stimă de sine redusă. Toţi cei care se maturizează ca credincioşi ar ajunge în cele din urmă la punctul în care stima de *sine* este înlocuită cu stima faţă de *Cristos.* Nu poţi rezolva părerea proastă pe care o ai despre sine încercând să te auto-înalţi. Singurul răspuns bun, pentru cineva care se luptă cu aşa-numita "proastă părere de sine", este să se smerească şi să permită Domnului să-i îmbibe sentimentul acela de siguranţă şi împlinire pe care îl are fiecare copil al lui Dumnezeu care umblă în ascultare de EL Apropierea de Domnul rezultă în scădere corespunzătoare a grijii de sine care este vitală pentru smerenia minţii sub călăuzirea Duhului Sfânt.

Una dintre temele Noului Testament este slujirea. O, cât este de străin conceptul de slujire în bisericile de astăzi! Majoritatea nu tânjesc după smerenie, ci după confort! Lupta pentru cinste a devenit în aşa măsură parte a naturii noastre umane încât aceasta pare practic inevitabilă. Chiar şi ucenicii, tocmai înainte de crucificarea Mântuitorului, s-au certat între ei cu privire la cine să fie cel mai mare. Isus le-a răspuns şi a zis: "Ci cel mai mare dintre voi, să fie ca cel mai mic" (Luca 22:26). După ce a spus aceasta, S-a aplecat şi le-a spălat picioarele. Prin acest act de slujire şi altruism Domnul îi învăţa, cum să fie slujitori. El le-a spus: "Voi Mă numiţi 'Învăţătorul şi Domnul', şi bine ziceţi, căci sunt. Deci, dacă Eu, Domnul şi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Învăţătorul vostru, v-am spălat picioarele, şi voi sunteţi datori să vă spălaţi picioarele unii altora ... Adevărat, adevărat, vă spun, că robul nu este mai mare decât domnul său, nici apostolul mai mare decât cel ce l-a trimis. Dacă ştiţi aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceţi" (Ioan 13: 13-15).

Spălarea picioarelor nu este populară în biserici astăzi. Ştiu, nu trebuie să fim legalişti şi să ne aplecăm pentru a ne spăla picioarele unii altora ... dar, poate nu ar fi o idee rea, totuşi! Dacă Mântuitorul nostru umil a tăcut-o, cu siguranţă că şi noi ne putem smeri pentru a face acelaşi lucru. Îmi amintesc când m-am aplecat pentru prima dată pentru a spăla picioarele bărbaţilor din programul nostru de criză. Trupul mi s-a cutremurat cu groază la gândul acesta! Ştiam că Duhul Sfânt mă îndemna cu blândeţe s-o fac, deci m-am obligat s-o fac. Şi şti ceva? A fost o experienţă eliberatoare! Am fost uimit să descopăr cât de bine m-am simţit să-mi las deoparte imaginea mea atât de bine protejată. Ceea ce credeau oamenii despre mine a devenit dintr-o dată fără importanţă. Un asemenea act de slujire va însemna foarte mult pentru cel plin de sine, mândrie şi păcatul care le însoţeşte pe cele două.

A fi un slujitor înseamnă a dezvolta un anumit fel de gândire. Aceasta implică un stil de viaţă care-i pune pe alţii înaintea sinelui. Mândria şi egoismul sunt atât de întreţesute în natura fiinţelor noastre încât este aproape imposibil să te ocupi de una fără a te ocupa şi de cealaltă. Până ce o persoană nu învaţă să pună pe alţii înaintea sinelui, nu va fi cu adevărat eliberat de dorinţa de a-şi satisface firea egoistă. Umilirea personală prin fapte de slujire este una din cele mai minunate instrumente pe care Dumnezeu ni le-a dat pentru biruirea egoismului. Egoismul este temelia pe care se clădeşte dependenţa sexuală. Trăirea într-o conştienţă faţă de nevoile altora şi inima de slujitor vor submina cu siguranţă viaţa egoistă şi vor contracara ispita puternică a poftei după ceea ce este interzis.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

8. ELIBERAREA VINE ÎNCET PENTRU UN MOTIV

> "De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuşi omul nostru dinăuntru se innoicşte din zi în zi. Căci întristările noastre uşoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate veşnică de slavă (2 Cor. 4: 16-17).

DUMNEZEU TRANSFORMA UN OM prin două metode diferite: fie printr-o minune care se întâmplă instantaneu, fie printr-un proces de schimbare care se face de-a lungul unei perioade de timp. Mulţi dependenţi de droguri care au persistat in dependenţa lor ani de zile, au fost eliberaţi instantaneu când au venit la Domnul. Dar, Dumnezeu nu alege întotdeauna să lucreze în felul acesta, deşi am auzit despre multe cazuri în care a făcut-o.

Totuşi, Domnul Se ocupă aproape întotdeauna de cei aflaţi In păcat sexual printr-un proces treptat, bine organizat de transformare a omului într-o făptură nouă. În toţi aceşti ani în care am consiliat bărbaţi care se luptă cu păcatul sexual, pot să-i număr pe degete pe cei care au fost eliberaţi instantaneu.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Aşa cum au fost nevoie ele ani Intregi pentru înglodarea Intr-o asemenea situaţie spirituală, va fi nevoie de ceva timp in care să lucreze la ieşirea de acolo. în societatea instant a zilelor noastre, in care oamenii se vindecă repede de bolile lor, ne-am obişnuit să aşteptăm ~ZUltate imediate la tot ce dori m. Prin urmare, oameni devin adeseori lD1pacientaţi de planul lui Dumnezeu. Pc măsură ce vom explora acest capitol, vom vedea că există motive întemeiate pentru ca schimbarea să nu vină repede.

Unul din lucrurile pe care trebuie să le înţelegem este că dacă Dumnezeu ne-ar elibera instantaneu, ne-ar fi mul t mai uşor să ne întoarcem la vechile obiceiuri. Dar, când o persoană trebuie să lupte pentru a se elibera de legăturile puternice ale păcatului, va pune preţ pe libertatea pe care o va dobândi în cele din urmă. Îmi amintesc de vremea când ni-am lăsat prima dată de fumat, după ce m-am pocăit. Eu şi Kathy am hotărât o dată de la care să Încetăm cu fumatul şi ne-am pregătit pentru marea bătălie. Am plănuit să ne petrecem ziua pe munte, sperând să evităm astfel o mare parte a stresului cu care ne aşteptam să ne confruntăm. Când în cele din urmă a sosit ziua respectivă, aproape că am fost dezamăgiţi. Nu am avut nici o luptă. A fost mult prea uşor! Eram inapoi la munca de la inchisoare, câteva zile mai târziu, când a inceput stresul. Un alt agent fuga o ţigară şi am fost ispitit să iau şi eu una. Îmi amintesc că mă gândi sem că a fost uşoară incetarea furnatului, deci de ce nu? Arn inceput din nou să fumez, dar data următoare când am renunţat a fost nevoie de mult mai mult efort.

Toată acea suferinţă pe care eu şi soţia mea am îndurat-o a avut un efect pozitiv asupra mea. Aceasta 111-a ajutat să văd mult mai clar consecinţele păcatului meu. În perioada când mă luptam cu ispitele păcatului sexual, mă hotărâsem să mă împotrivesc, într-o oarecare măsură, din cauza preţului pe care II plătisem deja. Pur şi simplu nu mai eram dispus să mai plătesc un asemenea preţ din nou; ştiam prea bine rezultatul final.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

DEPENDENTA DE DUMNEZEU

De asemenea, în timpul acestui proces dureros şi modelator, Dumnezeu II învaţă pe bărbat să depindă în totul de EI. Nu voi uita niciodată versetul pe care mi l-a dat Dumnezeu când eram în agonia acestui proces. Este vorba de ceea ce a spus Pavel, când era şi el într-o luptă: ,,'Harul Meu îţi este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârşită.' Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Cristos să rărnână in mine" (2 Cor. 12:9). Deşi pe atunci nu puteam înţelege cum se aplica acest verset la situaţia mea, ştiam că acesta este de la Dumnezeu şi nu aveam de ales decât să aştept în tăcere ca EI să mă elibereze. În acea perioadă de slăbiciune şi totală lipsă de putere, a trebuit să mă bazez intru totul pe El. Ca agent de poliţie, fusesem învăţat cum să mă raportez la orice situa-ţie care putea să apară. Acum insa nu mai puteam avea incredere în mine pentru raportarea la problemele de la slujbă şi nu numai. Dumnezeu mi-a arătat că nu puteam fi biruitor fără EI; trebuia ca ci s-a facă, iar eu trebuia să aştept.

Dumnezeu este meşterul suprem şi *foloseşte* de fapt păcatul omului pentru a-l aduce in cele din urmă mai aproape de Sine. Consecinţele păcatului omului sunt adeseori utile pentru că-I aduce pe acesta înapoi pe genunchi pentru a cerc cu disperare ajutorul Domnului. Văzându-se cu totul lipsit de putere asupra păcatului, omul devine dependent de Dumnezeu. Prin urmare, Dumnezeu foloseşte împrejurările pentru a ne învăţa să depindern în totalitate de EI şi pentru a ne convinge de adevărul pe care l-a scris psalmistul: "ajutorul omului este zadarnic" (Ps. 60: 1).

VREMEA LUI DUMNEZEU

Trebuie să recunoaştem şi faptul că Dumnezeu se ocupă de om la vremea

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

hotărâtă de El. El ştie când fiecare dintre noi este pregătit pentru următorul pas pe drumul spre libertate. *Cel* care se luptă cu păcatul sexual adeseori nu poate vedea dincolo de acel păcat aparent de neinvins din viaţa lui. EI vrea să fie eliberat de păcatul său şi de suferinţa asociată cu acesta. Dar Dumnezeu vede inima omului şi întregul lui viitor. El ştie că există multe probleme profund înrădăcinate care trebuie expuse şi rezolvate. Dumnezeu este adesea mult mai interesat de expunerea şi scoaterea acelor probleme de profunzime ale inimii, decât de păcatul exterior cu care se luptă persoana respectivă. Când omul priveşte la EI după ajutor, Domnul poate Tolosi acea perioadă critică din viaţă pentru a scoate la lumină alte domenii care ajută şi aprofundează dependenţa sexuală. În necunoştinţă de faptul că Dumnezeu are planuri mult mai mari pentru viaţa lui, omul legat de păcat este înclinat să fie preocupat doar de a fi eliberat. Dar eliberarea din laţul păcatului este doar o parte a ceea ce doreşte Domnul pe~tru viaţa lui. De exemplu, lipsa dragostei arătate celor dragi ar putea parea o chestiune secundară .. dar este de fapt una de importanţă extremă pentru Domnul. Da, FI vrea să-I vadă pe om eliberat, dar EI Se gândeşte şi la caracterul acelui om care a fost "dezlegat" din păcatului lui. Va fi egoismul lui folosit pentru a li un dependent de muncă? Îşi va continua el viaţa fără să-i pese de cei pierduţi din jurul lui care merg in iad? Va continua el să fie egoist în relaţie cu familia sa? Va trebui oare ca cei de la serviciu să fie nevoiţi să îndure continuu temperamentul lui? Autorul cărţii către Evrei ne sfătuieşte: "să dăm la o parte orice piedică şi păcatul, care ne înfăşoară aşa de lesne" (Evr. 12: I). Cum am discutat in capitolul anterior, problema de dedesubt a dependenţei sexuale este egoismul. Dumnezeu doreşte să folosească această perioadă a vieţii omului pentru a lucra la natura lui egoistă şi plină de mândrie. Omul aflat in păcat, adeseori nu vede dincolo ele eliberarea imediată pe care şi-o doreşte, dar Domnul Se uită la rezultatele pc termen lung.

Cum omul trece prin acest proces de restaurare, Dumnezeu încearcă să

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

nască şi să cultive in el rodul Duhului. EI Se aşteaptă ca omul să dea dovadă de o mare dragoste dumnezeiască pentru alţii. Domnul vrea să vadă viaţa lui plină de pacea şi bucuria care vin doar de la Duhul. EI îl învaţă pe om enorma valoare a răbdării arătate faţă de alţii. De asemenea, în această perioadă, EI ii întăreşte credinţa, inspirându-i bunătate şi schimbându-i caracterul lipsit de sensibilitate intr-unul plin de blândeţe. Şi, da, El chiar ii dezvoltă un auto-control divin care poate S[I se împotrivească ispitelor aduse de duşman.

Totuşi, transformarea unei vieţi dintr-una coruptă şi total lipsită de valoare, in una de rodire şi scop, este o experienţă dureroasă. Eliberarea de păcatul sexual implică şi ea anumite pierderi personale. Un adevărat învingător trebuie să rupă anumite relaţii, să se despartă de anumite locuri şi lucruri care erau inevitabil legate de stilul lui păcătos de viaţă. Lucrul acesta este extrem de dificil şi adeseori traurnatizant pentru dependentul sexual care, mulţi ani la rând, a aşteptat de la păcatul lui să-i aducă confort, plăcere şi refugiu din lumea reală. Astfel, bărbatul se va trezi intr-un proces de plângere a unei pierderi, nu doar a pierderii plăcerii păcatului, ci şi a altor elemente asociate cu stilul de viaţă al acelui păcat. Adevărul este că idolatria păcatului sexual a luat locul de drept al lui Dumnezeu in viaţa omului, făcându-l să privească la "idolul" său pentru a avea un motiv i'n viaţă şi de la care să aştepte confort. Acesta a devenit un sanctuar pentru fuga de durerea realităţii. *El s-a închinat la acest altar timp de mulţi ani.*

ÎNVAŢĂ SĂ LUPTI

Cartea Apocalipsa descrie un aspect al vieţii de creştin care trebuie menţionat aici. În capitolele 2 şi 3, Ioan este instruit să scrie scrisori celor şapte biserici din provincia Asia. Aceste şapte scrisori vorbesc despre toate luptele cu care s-au confruntat bisericile de-a lungul

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

secolelor. Majoritatea criticilor sunt de acord că aceste scrisori reprezintă diferitele tipuri de biserici existente ele-a lungul vremii. La sfârşitul fiecărei scrisori este repetată o frază: "Celui ce va birui" Apoi, pentru fiecare biserică învingătoare este promis un anumit aspect al vieţii veşnice.

Cuvântul grecesc pe care noi il traducem "biruie" este *nikao,* care înseamnă a cuceri, a supune. Acesta vine din cuvântul rădăcină *nike,* care înseamnă victorie. Aşadar, învăţăm că creştinii sunt rneniţi să învingă şi să supună ceva. Câteva din sinonimele pentru cuvântul *a cuceri* sunt: a înfrânge, a învinge, a subjuga, a stăpâni. Aceşti termeni descriu felul de viaţă pe care un creştin trebuie s-o trăiască şi s-o experimenteze.

De-a lungul călătoriei sale creştine, credinciosul se va confrunta mereu cu obstacole în calea trăirii unei vieţi sfinte. Cum vom discuta mai târziu, cele mai multe din aceste piedici zac in propria noastră fire. Altele sunt puse în calea noastră de duhul acestei lumi. Indiferent de sursa opoziţiei, el trebuie să treacă cu bine de aceste curse. Pavel a vorbit despre "a lupta lupta cea bună" (l Tim. 1:18; 6:12), "darea unei lupte" (Rom. 7:23), "arme de luptă" (2 Cor. 10:4), "bătălia noastră" (Efes. 6: 12) şi despre a fi un "ostaş la datorie" (2 Tim. 2:4). Petru a spus că trebuie "să ne ferim de poftele firii pământeşti care se războiesc cu sufletul" (1 Pet. 2: Il). Iacov a spus că "poftele voastre ... se luptă în mădularele voastre" (lac. 4: I). Nu este deci nici o îndoială că credinciosul trebuie să înveţe să se lupte cu dorinţele şi ispitele sale fIreşti aduse in cale de duşman.

Ilustraţia Vechiului Testament legată de aceasta se gaseste in cartea Judecătorilor. Potrivit Scripturilor, Dumnezeu chiar a permis naţiunilor păcătoase şi idolatre să rărnână în Palestina. Motivul: lată neamurile pe care le-a lăsat Domnul ca să Încerce pe Israel prin ele, pe toţi cei ce nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului. El voia numai ca vârstele de

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

oameni ale copiilor lui Israel să cunoască şi să înveţe războiul, şi anume cei ce nu-l cunoscuseră mai înainte" (Judc, 3: 1-2).

Vechea ţară a Palestinei a fost plină de culte ale fertilităţii. Izraeliţii au fost obligaţi să se războiască cu poporul acesta care le oferea tocmai ceea ce-şi doreau. De-a lungul istoriei naţiunii lui Israel, poporul a oscilat înainte şi-napoi între închinarea lui Iehova şi închinarea la idoli. Dumnezeu putea pur şi simplu să plouă foc din cer peste toţi acei idolatrii, dar în schimb a spus poporului Său să-i izgonească. Acest fel de bătălie mortală, în plan fizic, simbolizează bătăliile luptate pe plan spiritual de credinciosul nou-testamental ale cărui arme "nu sunt supuse firii pământeşti, ci sunt putemice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile" (2 Cor. 10:4).

Deci, creştinul dependent sexual trebuie să facă război împotriva duşmanului sunetului său, "răstumând izvodirile minţii şi orice înălţime, care se ridică împotriva cunoştinţei lui Dumnezeu; şi orice gând făcându-l rob ascultării de Cristos" (2 Cor. 10:5). El trebuie să se lupte să rupă relaţia dihotornă dragoste-ură cu păcatul său. Firea lui o iubeşte şi vrea s-o păstreze, deşi el înţelege răul din ea şi doreşte ca Dumnezeu să-I elibereze. EI strigă către Domnul şi apoi, după o zi sau două, este înapoi in mijlocul păcatului său. În loc de a-i da o eliberare instantanee sau acea dorită reparaţie imediată, Domnul vrea ca el să înveţe cum să lupte impotriva păcatului. De ce? Pentru a învăţa să urască păcatul aşa cum îl urăşte şi Domnul. La tel ca orice alt bun soldat, bărbatul care biruie trebuie să rabde, şi totuşi, să rămână în luptă până la capăt. depinzând în totalitate de ajutorul Domnului. La urmă, va dezvolta o adevărată indignare sfântă (ură) pentru păcatul său şi pentru răul care se războieşte cu sunetul său.

CÂT VA DURA'?

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

o persoană care se luptă cu dependenţa sexuală are nevoie să înţeleagă că este nevoie de timp pentru a birui. Învingerea acestei dependenţe va incepe doar când va accepta faptul că trebuie să-şi schimbe viaţa sexuală dezordonată. Cât de mult va dura aceasta depinde de două lueruri pe care le vom discuta în această secţiune.

Primul este profunzimea implicării lui în păcatul sexual. Persoana in cauză a făcut-o ani la rând? Şi-a negat el problema? Refuză să-şi asume responsabilitatea pentru acţiunile sale? Cât de departe a mers cu depravarea lui? Dacă există dovezi ale existenţei unei dependenţe profund înrădăcinate, timpul necesar pentru eliberarea din acea legătură puternică va fi destul de luna. în asemenea cazuri 'dependenţa a devenit atit de mare şi atât de adânc îrnbibată în însăşi fiinţa acelei persoane, încât aceasta a devenit o mare parte a identităţii acelei persoane. Este de înţeles cât de înfricoşător trebuie să fie pentru acesta abandonarea a ceva ce el identifică cu propria sa natură!

Dacă problema nu a ajuns mai departe de pornografie şi/sau masturbare, este într-adevăr norocos. Biruirea obiceiului de masturbare este mult mai uşoară decât învingerea unei dependenţe profund înrădăcinate precum hornosexualitatea, de exemplu. Cu cât cineva a coborât mai mult pe "spirala depravării", cu atât mai dificilă va ti ieşirea de acolo. Deci, cu cât perversiunea a fost mai mare, cu atât lupta va fi mare, când Dumnezeu va incerca sil-i reabiliteze mintea.

Celălalt factor este hotărârea persoanei de a găsi libertatea cu orice preţ. Personal, aş prefera să lucrez cu cineva cu probleme de durată, dar cinstit cu sine şi hotărât să sufere orice ar li nevoie pentru a ajunge la victorie deplină. Uneori, bărbatul cu cele mai grave dependenţe este cel care primeşte cea mai mare eliberare. Înţelcgându-şi propriile nevoi, el ştie că *trebuie* să găsească calea spre Dumnezeu, cu orice preţ.

Pe de altă parte, am avut de-a face şi cu cei a căror probleme nu **erau** foarte mari, şi totuşi aceştia parcă nu făceau nici un progres. Unii

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

depuneau puţin efort sau deloc pentru a dobândi victoria. Alţii făceau din victorie centrul vietii lor, dar o cautau in locuri gresite. Sa-l luam pe Ben de exemplu. Deşi nivelul lui de dependenţă nu era extrem, şi deşi depunea mult efort pentru a renunţa, totuşi avea rezultate slabe. EI se hotărâse in sinea sa că metodologia biblică era prea simplistă şi se hotărâse să urmeze una laică, de doisprezece paşi. Am incercat să-I conving că doar Dumnezeu putea să-I elibereze şi că el trebuie să depindă doar de Domnul dar el a ignorat sfatul meu. În oraşul său, a inceput un grup pentru procesul de doisprezece paşi şi aparent este în aceeaşi situaţie în care era şi acum patru ani. Între timp, cei care s-au pus la dispoziţia milei Domnului, au rezultate extraordinare!

MUTAREA MUNTELUI

Urcarea pe muntele abrupt şi colţuros al libertăţii va necesita timp, dar perseverenţa combinată cu hotărârea de a obţine eliberarea cu orice preţ vor da rezultate! S-ar putea să fie nevoie de timp, dar este dorinţa lui Dumnezeu să te elibereze.

Unii experimentează libertatea imediat ce şi-au structurat o cale de ieşire. Aşa s-a întâmplat şi cu Lance. EI m-a auzit la prima mea apariţie la radio în Sacramento. EI s-ar fi putut îndepărta oricând de păcatul lui, dar avea doar nevoie de încurajare. A venit la prima noastră întâlnire şi nu a mai privit niciodată în urmă la viaţa veche. Lance avea maturitatea spirituală necesară pentru a birui şi nu avea nevoie decât să i se dea speranţa că putea s-o facă.

Totuşi, alţii au nevoie de mai mult timp, dar în lupta aceasta, perioadele de puritate sexuală vor deveni din ce în ce mai lungi. Acesta a fost cazul şi în viaţa mea. În toţi anii mei de slujire, nu am întâlnit pe nici un bărbat care să fi fost mai obsedat sau mai scăpat de sub control în ceea ce priveşte activitatea sexuală decât mine. Ajunsesem la punctul în care

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

eram totalmente devotat satisfacţiei sexuale. Lupta mea de ieşire din acea groapă nu a fost una uşoară. Totuşi, eram hotărât să fiu eliberat. La inceput, dependenţa părea a ti un munte dificil de urcat. Privind în urmă la procesul prin care am trecut, îmi dau acum seama că paşii enumerati in această carte au fost scara care ducea drept în sus pe panta acelui munte. Da, sus deasupra mea tron a un pisc uriaş. Bineinţeles, acesta era mult prea inalt ca să-I pot urca dintr-un salt. Fără îndoială că cu cat mă uitam mai mult la el, cu atât mi se părea mai imposibil de urcat. Cum am reuşit totuşi'? Pur şi simplu am tacut câte un pas o dată. În fiecare dimineaţă mă trezeam şi imi plănuiarn să mă străduiesc cât mai mult. Dacă ratam, insemna doar că alunccasern inapoi cu câţiva paşi. Nu după mult timp, ajungeam din nou in acelaşi loc pe scara îndreptată spre vârful muntelui. Nu trebuia decât să-mi ţin privirea la reazcmul care-mi stătea inainte, să uit cât era de inalt muntele şi să continui să urc, tot mai sus.

Nu mi-a mai trebuit mult după aceea până am putut să privesc in urmă şi să văd că parcursesern un drum lung. Chiar dacă mai alunecasem uneori, eram acum mai aproape de Domnul decât fusesem înainte, iar alunecările erau tot mai rare. Da, făcusem un progres considerabil. Când mă gândeam la cât de departe am ajuns, distanţa pe care o mai aveam de parcurs nu mai părea a ti o imposibilitate. Am început să am nădejde.

În cele din urmă, continuându-mi neobosit căutarea înălţimilor mai înalte şi rămânerea zilnică În limitele impuse de paşii descrişi ulterior În această carte, a spune "nu" ispitei *a* devenit mai uşor şi mai automat În unele împrejurări. "Nu, nu *vreau* să merg la librărie astăzi!" Victoriile mele personale erau de acum mai multe decât înfrângcrile.

O dată, după câteva săptămâni, m-am pomenit din nou înapoi în păcatul meu. Învăţasern să trăiesc fără sex ilicit, dar fusesem prins într-o anumită zi "proastă" şi am cedat ispitei. Au urmat câteva săptămâni de luptă crâncenă. Dar, aceasta s-a dovedit a fi ultima mea aventură. Când m-am pocăit, de această dată, a fost pentru totdeauna. Cu toate că încă am mai

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

avut uneori lupte după aceea, păcatul şi-a pierdut puterea asupra mea. Ajunsesem pe munte şi nici nu o ştiam. Mi-au trebuit câteva luni de trăire sfântă ca să-mi dau seama că dependenţa sexuală nu mai avea nici o putere asupra mea. Fusesem atât de concentrat la paşii care-mi stăteau inainte, încât uitasem să mai privesc spre vârful muntelui. De acum nu mai exista! Era în urma mea.

Mă intreb ce s-ar fi întâmplat dacă nu aş fi urmat paşii descrişi în această carte. Probabil că aş fi rămas la fund, privind în sus buimăcit.

Aş fi continuat să-mi doresc să fiu pe vârful acelui munte, dar fără a şti cum exact să pot ajunge acolo. Aş fi incercat uneori să mă caţăr pe marginea muntelui, dar fără o direcţie clară ar fi fost o simplă incercare zadarnică. Aş fi hoinărit fără scop pe lângă munte, neştiind în ce direcţie s-o apuc şi neavând ceva de care să mă ţin. Aş fi putut să incerc să I~IC un sprint pe panta muntelui, hotărât şi puternic. Dar, aş fi obosit repede şi aş II căzut pe panta muntelui, mai obosit şi descuraja! ca niciodată.

Pot mărturisi că singura cale de a ajunge pe munte este urcarea obositoare, câţiva metri o dată, o zi o dată - întotdeauna mergând înainte, privind la Dumnezeu şi străduindu-te cât poţi mai bine in fiecare zi. Dacă Dumnezeu nu hotărăşte să Se folosească de vreo altă minune, aceasta este singura cale de a trece muntele.

REZOLVAREA VINOVATIEI

Din nou, biruirea unui munte enorm precum păcatul sexual nu se realizează de obicei peste noapte. Când bărbatul este in luptă pentru a birui, el va trebui să accepte faptul că s-ar putea ca uneori să alunece. Eu spun: accept-o, dar nu o folosi ca scuză pentru a ceda voit in faţa păcatului tău! De fiecare dată când cedai păcatului, te îndepărtezi de Dumnezeu. Vei avea de îndurat suferinţă şi agonie adiţională pentru a recupera terenul pierdut. Te rog, conştientizează şi înţelege că ai de plătit

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

un preţ pentru faliment. Este nevoie de acest preţ, totuşi. Fiecare faliment nu va face decât să intensifice ura ta pentru păcat. Dar şi când cazi, este important să nu intri în panică, nici să nu renunţi. Nimic nu-l încântă mai mult pe duşman decât să ispitească pe cineva să păcătuiască pentru ca apoi să-I bombardeze cu condamnare şi vinovăţie.

Dar, trebuie menţinut echilibrul. Dacă o persoană nu are nici un fel de sentiment de vinovăţie, nu se va simţi niciodată motivat să se schimbe. Pe de altă parte, dacă persoana devine copleşită de vinovăţie, va pierde orice speranţă şi-şi va arunca mâinile in aer a neputinţă. Vinovăţia este un sentiment care a fost pus în conştiinţa noastră pentru un motiv anume. Dacă nu am experimenta sentimentul de vinovăţie când facem ceva rău, IlU am ti niciodată pedepsiţi şi deci nu am şti niciodată diferenţa între bine şi rău. Vinovăţia pentru păcat este răspunsul natural la acesta.

Dar Dumnezeu ne-a oferit o soluţie pentru atunci când "ratăm". Nu trebuie decât să mărturisim greşul acţiunii noastre lui Dumnezeu, cerându-I să ne ierte, şi suntem iertaţi imediat pentru totdeauna. Biblia spune: "Dacă ne mărturisim păcatele, EI este credincios şi drept, ca să ne ierte păcatele şi să ne cureţe de orice nelegiuire" (1 Ioan 1 :9). "cât este de departe răsăritul de apus, atât de mult depărtează EI fărădelegile noastre de la noi" (Ps. 103:12). "Acum dar nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Cristos Isus" (Rom. 8: I).

Trecând prin acest proces de dobândire a libertăţii, haideţi să ne ţinem ochii aţintiţi la Domnul, nu la păcat. Dacă suntem mereu concentraţi la cât de rău ne comportăm sau la comporlamentul nostru din trecut, nu vom simţi niciodată victoria. După cum vom descoperi mai târziu în carte, harul lui Dumnezeu are puterea de a ne purta prin acest proces şi de a ne duce de cealaltă parte, eliberaţi de legăturile păcatului.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

9. CÂT DE MULT ÎŢI PASĂ?

Dar chiar acum. zice Domnul. intoarceti-vă la Mine cu toată inima. cu post. cu plânset şi bocet! Sfâşiaţi-vă inimile, nu hainele. şi înioarceţi-vă la Domnul Dumnezeul vostru. Căci El este milostiv şi plin de îndurare. indelung răbdător şi bogat in bunătate, şi-I pare râu de relele pe care le trimite (Ioel 2.12-13).

CÂ T DE MULT ITI DOREŞTI *SA FII* SCHIMBAT? Eşti destul de disperat încât să faci orice ar fi nevoie pentru a dezlega legăturile acelui obicei? Porţiunea care a mai rămas din această carte va oferi paşi practici şi metode pe care le vei putea folosi odată ce îţi vei începe viaţa de creştin învingător. Adevărata eliberare nu va veni dacă nu vei urma paşii descrişi aici. E chiar atât de simplu.

În versetele de mai sus, Domnul îi sfătuieşte pe copiii Săi, prin profetul Ioel, să se întoarcă la El cu toată inima. EI ştia că devotamentul cu jumătate de inimă nu era de ajuns. Dacă problema ta seamănă in vreun fel cu a mea descrisă în capitolul anterior, cu siguranţă ai fost căldicel sau

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

chiar rebel ani in şir. Eu eram împărţit între a vrea să fiu un bărbat creştin cu o căsătorie fericită, dar încă mai vroiam intr-un fel să fiu "independent nestatornic". Chiar şi după ce am venit la Cristos, deşi întoarcerea pentru min~ a fost o experienţă putemică, am continuat să mă împotrivesc deciziei de a face lucrurile necesare care să-mi aducă eliberarea de păcatul sexual.

Bineînţeles că tu ai un avantaj mare în comparaţie cu mine. Eu am învăţat aceşti paşi pe pielea mea. Dacă eu aş fi avut îndrumările Specifice oferite de această carte, timpul care mi-a trebuit să birui trăire a mea păcătoasă ar fi fost mult scurtat. Nu ştiam dacă mă voi putea schimba vreodată! Nu mai ştiam pe cineva cu o asemenea problemă pe care s-o fi biruit. Dar, tu ştii! Chiar această informaţie ar trebui să-ţi ofere multă speranţă şi incurajare. Poţi fi eliberat de legăturile talc. Nu spun dt-ţi va fi uşor, dar poţi să te schimbi dacă eşti ga la să urmezi paşii descrişi in această carte. Worthern a discutat schimbarea:

> *Chiar vrei să te schimbi?* Când ajungem la punctul in care ne dăm seama că eforturile noastre nu ne sunt dc nici un ajutor, acceptăm concluzia că nu ne putcm schimba sin;uri. Următoarea intrebare ce trebuie pusă este: "Chiar ~lrem ca vieţile noastre să fie altfel?" De obicei, Dumnezeu face foarte puţine lucruri in viaţa noastră inainte ca noi să fim oneşti cu EI. El ştie dacă Îi cerem eliberare şi nu o vrem cu adevărat. Adeseori, avem anumite investiţii In problemele noastre. Am petrecut ani intregi adaptaţi confortabil la situaţia noastră. Păstrarea păcatului are beneficiile ei: primim anumită simpatie, ne permite să fugim de anumite responsabilităţi şi ne oferă o f0I111ă de plăcere. Adesea, am prefera mai bine să ne restructurăm gândirea pentru a face loc păcatului decât să ne ocupăm de o problemă aparent imposibilă. Dacă schimbarea nu are loc In vieţile noastre, s-ar putea să trebuiască să recunoaştem că nu o vrem cu adevărat.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Motive pentru schimbare. În timp ce unii dintre noi nu vor să se schimbe, alţii o doresc cu adevărat. Dar, cădem totuşi In tiparul succes/faliment. Uneori, problema de substrat constă in motivele noastre. S-ar putea să vrem să fim eliberaţi de homosexualitate doar din cauza etichetei puse pe păcatul nostru. Ne este ruşine să ne auto-calificăm ca o persoană care "nu are totul sub control". Am vrea să avem o viaţă fără problerne pentru a ne putea mândri cu noi inşine şi pentru a avea respectul celorlalţi ... este adevărat că Dumnezeu foloseşte in vieţile noastre umilirea, inconvenienţele şi consecinţele neplăcute ale păcatului pentru a ne aduce la pocăinţă. Totuşi, eliberarea sigură de păcat ne vine când motivele noastre sunt sincere: nu vrem să-L supărăm pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Dorinţa noastră, de a avea o relaţie deplină şi bogată cu Domnul, este motivaţia care eliberează calea spre schimbare.

Probabil că eşti in agonie spirituală de multe luni, plângându-te plin de amărăciune lui Dumnezeu cu privire la viaţa ta apăsătoare. Cum am spus mai devreme, nu poţi da vina pe Dumnezeu pentru alegerile greşite pe care le-ai făcut. Dar, EI te va schimba dacă asta este ceea ce îţi doreşti cu sinceritate. Dacă chiar vrei ca El s-o facă ... totul depinde de disponibilitatea ta de a-I permite să indrepte calea ta strâmbă. Ani la rând, s-ar putea să fi dat vina pe alţii pentru problemele tale, dar acum este vremea să te ţii tare, să te tragi de şireturi şi să te hotărăşti să lupţi impotriva acestui lucru cu puterea lui Dumnezeu! Nimeni nu poate s-o facă în locul tău!

Ceea ce-mi vine în minte este poza unui boxer îmbrâncit în colţul ringului de celălalt luptător, când deodată, s-a săturat de bătaie şi iese la luptă! Aceasta trebuie să ţi se întâmple şi ţie. Trebuie să te scuturi de delăsare şi să ieşi la luptă! Nu aceasta a spus Domnul prin profetul Ioel: Întoarce-te, posteşte, plânge, boceşte şi sfâşie? Acestea sunt cuvinte de acţiune care

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

descriu o persoană hotărâtă să primească ceea ce are nevoie de la Domnul. Câştigarea acestei bătălii va necesita un astfel de devotament serios. Cum poate cineva şti că va găsi într-adevăr eliberare din păcatul sexual făcând aceste lucruri? Principul divin "dacă ... atunci", aşa cum îl numesc eu, promite că va fi aşa.

PRINCIPIUL "DACĂ ... ATUNCI"

În întreaga Biblie, Dumnezeu a făcut o mulţime de promisiuni POporului Său. Dar multe din aceste promisiuni depind de credincios, adică el trebuie să facă ceva mai întâi. Deşi nu toate acestea conţin aceste cuvinte "dacă-atunci", toate au această natură condiţională subînţeleasă. Citeşte fiecare din următoarele versete ca şi cum Dumnezeu ţi-ar vorbi direct ţie:

> Dacă poporul Meu peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga, şi va căuta Faţa Mea, şi se va abate de la căile lui rele - 11 voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul şi-i voi tămădui ţara (2 Cron. 7: 14).
>
> Domnul să-ţi fie desfătarea, şi EI îţi va da tot ce-ţi doreşte inima. Încredinţează-ţi soarta în mâna Domnului, încrede-te in El, şi El va lucra (Ps. 37:4-5).
>
> Încrede-te în Domnul din toată inima ta şi nu te bizui pe înţelepciunea ta! Recunoaşte-L în toate căile tale, şi EI îţi va netezi cărările (Prov. 3:5-6).
>
> Bucuraţi-vă totdeauna în Domnul! Iarăşi zic: Bucuraţi-vă! Blândeţea voastră să fie cunoscută de toţi oamenii. Domnul este aproape. Nu vă îngrijoraţi de nimic; ci în orice lucru, aduceţi cererile voastre la cunoştinţa lui Dumnezeu, prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri. Şi pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile şi gânduri le in Cristos Isus. (Filp. 4:4-7)

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Există o temă comună în toate aceste versete-promisiuni. *Dacă vom face* ceva, de exemplu, pocăinţă, încredere, desfătare, rugăciune şi aşa mai departe, *atunci* Dumnezeu va face ceva pentru noi. Dependenţa sexuală nu va putea fi biruită stând comod şi aşteptând ca Dumnezeu să trimită un trăsnet. Omul hotărât trebuie să iniţieze el însuşi lupta.
Oare a hotărât Dumnezeu că trebuia ca tu să fii mântuit şi te-a făcut dintr-o dată creştin? Poate că nu erai în cunoştinţă de cauză. Poate că nu ai văzut nimic altceva decât că El a început să-ţi aducă mustrare în inimă prin Duhul Sfânt. El a orchestrat cu măiestrie împrej urările în aşa fel ca tu să te întorci la El. Cheia constă în faptul că la un moment dat tu a trebuit să faci pasul acela intenţionat spre El. Odată ce ai făcut asta, El te-a întâlnit la altar şi te-a primit cu bucurie la Sine.

Acelaşi principiu se aplică şi biruirii păcatului. Tu trebuie să faci primul pas. Îmi amintesc de mizeria în care era soţia mea o dată când lucra într-un magazin de pulovere pentru 4 dolari pe oră. Ura slujba aceea pe bună dreptate! Era un loc foarte neplăcut de muncă. Dorea foarte mult să plece de acolo, dar nu reuşea să găsească o altă slujbă. într-o zi, Dumnezeu mi-a descoperit de ce. Ea avea o atitudine proastă faţă de acel loc. De muncă. Adeseori întârzia, acolo făcea o muncă de mântuială şi de multe ori găsea un motiv să plece mai devreme. l-am spus că Dumnezeu nu o va muta de acolo până ce nu-şi va schimba atitudinea. Ea ştia că aveam dreptate şi s-a hotărât în sinea ei să fie cel mai bun angajat pe care l-a avut magazinul acela vreodată. A început să meargă la timp la lucru, lucrând mai mult decât oricând înainte. Într-o săptămână, o importantă companie de asigurări, la care depusese cerere cu câteva luni înainte, a angajat-o! Ea a învăţat o lecţie valoroasă din acea experienţă. Putea să continue să se plângă şi să fie nemulţumită, dar a ales să facă mai bine ceea ce ar fi vrut Domnul, indiferent de împrejurări. Dumnezeu a onorat acel devotament şi a binecuvântat-o mult. Privind la împrejurările tale, trebuie să te hotărăşti dacă vrei să continui pe calea cea uşoară sau să

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

călătoreşti pe calea pe care a pregătit-o Isus pentru tine. Nu va ti uşor, dar principiul "dacă ... atunci" promite că El va onora primul tău pas şi te va ajuta în această luptă.

STRIGĂ CĂTRE DOMNUL

Este important să înţelegi că Dumnezeu îi iubeşte foarte mult pe copiii Săi şi este pasionat să-i ajute. Când cineva ajunge la punctul de a dori disperat ca Domnul să îndepărteze păcatul din viaţa lui, va începe să strige către El după ajutorul care nu este niciodată prea departe. Dunmezeu garantează libertatea copiilor Săi, dar este responsabilitatea acestora să respecte condiţiile impuse. Principiul "dacă ... atunci" îi poate ajuta pe credincioşi să recunoască că dacă vor striga fără încetare după ajutor, El va răspunde la strigătele lor. Stăruinţa în rugăciune a fost stabilită de Dumnezeu ca instrument pentru primirea ajutorului Său. Pentru a explica mai bine acest adevăr, Isus a relatat următoarele două întâmplări care demonstrează beneficiile îndrăznelii:

Apoi le-a mai zis: "Dacă unul dintre voi are un prieten şi se duce la el la miezul nopţii şi-i zice: 'Prietene, împru mută-mi trei pâini, căci a venit la mine de pe drum un prieten al meu şi n-am ce-i pune înainte;' şi dacă dinăuntrul casei lui, prietenul acesta îi răspunde: 'Nu mă tulbura; acum uşa este încuiată, copiii mei sunt cu mine în pat, nu pot să mă scol să-ţi dau pâini', vă spun: chiar dacă nu s-ar scula să i le dea, pentru că-i este prieten, totuşi, măcar pentru stăruinţa lui supărătoare, tot se va scula şi-i va da tot ce-i trebuie. (Luca Il :5-8).

Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat şi să nu se lase. El le-a zis: "Într-o cetate era un judecător, care de Dumnezeu nu se temea şi de oameni nu se ruşina. În cetatea aceea era şi o văduvă, care venea des la el şi-i zicea: 'Fă-mi dreptate în cearta cu pârâşul meu.' Multă vreme n-a voit să-i facă dreptate. Dar în urmă şi-a zis: 'Măcar că de

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dunmezeu nu mă tem şi de oameni nu mă ruşinez, totuşi, pentru că văduva aceasta mă tot necăjeşte, îi voi face dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul.' Donmul a adăugat: 'Auziţi ce zice judecătorul nedrept? Şi Dumnezeu nu va face dreptate aleşilor Lui, care strigă zi şi noapte către El, măcar că zăboveşte faţă de ei? (Luca 18: 1-7)

Nimeni nu înţelege pe deplin toate lucrurile implicate în răspunsul la rugăciuni sau în eliberare de sclavie. Totuşi, ştim că Domnul ne dă principii foarte importante de care putem depinde pentru ajutor. Dacă te îndoieşti că Dunmezeu ar asculta cu adevărat strigătele copiilor Săi, analizează aceste pasaje care vorbesc despre mila Sa:

Noi am strigat către Domnul Dunmezeul părinţilor noştri. Domnul ne-a auzit glasul şi a văzut asuprirea, chinurile şi necazurile noastre. Şi Domnul ne-a scos din Egipt, cu mână tare şi cu braţ întins, cu arătări înfricoşătoare, cu semne şi minuni. (Deut. 26:7-8).

> Copiii lui Israel au strigat către Domnul, şi Donmul le-a ridicat un izbăvitor, care i-a izbăvit: pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb. (Judc. 3:9).
>
> Copiii lui Israel au strigat către Domnul, căci Iabin avea nouă sute de care de fier, şi de douăzeci de ani apăsa cu putere pe copiii lui Israel. .. Donmul a pus pe fugă dinaintea lui Barac, prin ascuţişul săbiei, pe Sisera, toate carele lui şi toată tabăra. Sisera s-a dat jos din carul lui şi a fugit pe jos. (Judc. 4:3, 15)
>
> Când copiii lui Israel au strigat către Domnul din pricina lui Madian, Domnul a trimis copiilor lui Israel un proroc. (Judc. 6:7-8)

Aceste pasaje sunt doar câteva din răspunsurile lui Dumnezeu la strigătele copiilor Săi. Din nou şi din nou, naţiunea lui Israel ajungea la strâmtorare din cauza neascultării. Dar, când au strigat la Dunmezeu după ajutor, El i-a scăpat. Situaţia ta s-ar putea să fie asemănătoare cu cea a lui Israel. Din cauza neascultării tale eşti în situaţia în care te afli, dar există un

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dunmezeu milos care aude strigătele copiilor Săi.

Odată credeam că toate îngenuncherile în faţa amvonului pentru a striga după ajutorul lui Dunmezeu erau o pierdere de timp. Apoi, re analizând acele împrejurări izolate, am ajuns la concluzia că acele îngenuncheri au fost folosite pentru a-mi aduce eliberarea! Dacă vrei cu adevărat să fii eliberat sclavia păcatului sexual, strigă zilnic către Dumnezeu. Fă-o astăzi! Fă-o acum! Strigătul tău va fi auzit!

După ce David a comis păcatul de adulter cu Batşeba, s-a smerit şi a spus următoarea rugăciune:

> Ai milă de mine, Dunmezeule, în bunătatea Ta! După îndurarea Ta cea mare, şterge fărădelegile mele! Spală-mă cu desăvârşire de nelegiuirea mea, şi curăţă-mă de păcatul meu! Căci îmi cunosc bine fărădelegile, şi păcatul meu stă necurmat înaintea mea. Împotriva Ta, numai împotriva Ta, am păcătuit şi am făcut ce este rău înaintea Ta; aşa că vei fi drept în hotărârea Ta, şi fără vină în judecata Ta.
>
> Iată că sunt născut în nelegiuire, şi în păcat m-a zămislit mama mea. Dar Tu ceri ca adevărul să fie în adâncul inimii: fă dar să pătrundă înţelepciunea înăuntrul meu! Curăţă-mă cu isop şi voi fi curat; spală-mă şi voi fi mai alb decât zăpada. Fă-mă să aud veselie şi bucurie, şi oasele pe care le-ai zdrobit Tu se vor bucura. Întoarce-Ţi privirea de la păcatele mele, şterge toate nelegiuirile mele! Zideşte în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou şi statornic! Nu mă lepăda de la Faţa Ta şi nu lua de la mine Duhul Tău cel Sfânt. Dă-mi iarăşi bucuria mântuirii Tale şi sprijină-mă cu un duh de bunăvoinţă! ... Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu dispreţuieşti o inimă zdrobită şi mâhnită. (Ps. 51: 1-17).

Dacă incepi să strigi către Dumnezeu cu aceeaşi atitudine, vei vedea că El va începe să lucreze în viaţa ta. Trebuie să vii la El cu un duh zdrobit şi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

smerit, după ce ai ajunsi.la capătul puterilor", fără să mai vrei să faci lucrurile aşa cum ştii tu, ci strigând în smerenie către Domnul după ajutorul Lui. Dumnezeu aude strigătele copiilor Săi.

Pentru a ilustra modul în care Dumnezeu răspunde rugăciunilor noastre, vreau să vă spun o povestire adevărată ce s-a întâmplat în urmă cu şapte ani. În biserică erau doi bărbaţi care, fără a şti unul de celălalt, se luptau amândoi cu dependenţa sexuală. Chuck a aflat despre Pure Life Ministries şi a început imediat procedurile pentru a intra în programul nostru de criză. Gene, celălalt bărbat, era pastor de tineret la aceeaşi biserică. Pastorul principal tocmai descoperise că acesta avea o relaţie sexuală cu unul dintre adolescenţi. Un prieten i-a dat lui Gene o copie mai veche a acestei cărţi, pe care a citit-o dintr-o răsuflare. Viaţa lui Gene se prăbuşea în jurul său. În starea lui de disperare, I-a spus în grabă Domnului că dacă era voia Lui ca el să primească ajutor prin Pure Life Ministries atunci ar trebui să-I facă pe Steve Gallagher să-I sune în ziua aceea. Provocarea lui pentrU Dumnezeu nu a fost făcută pentru a-L încerca pe Dumnezeu sau pentru a pune vreo condiţie. Ci era o simplă rugăminte urgentă a unui bărbat care nu ştia ce altceva să facă.

Gene nu ştia absolut nimic de faptul că Chuck trimisese cererea pentru a intra în programul de criză, iar eu analizam acea carere chiar in ziua aceea. Pentru un motiv inexplicabil, în loc de a scrie numărul lui de telefon pe cerere, a scris numărul de telefon al bisericii. Nu voi uita niciodată ce s-a întâmplat în acea dimineaţă când am sunat. Prin "coincidenţă", secretara era acasă bolnavă în ziua aceea, deci când a sunat telefonul, Gene a fost cel care a răspuns.

"Bună dimineaţa. Victory Christian Center. Cu ce vă pot ajuta?"

Deşi Gene era profund neliniştit înăuntrul său, se forţa să se prefacă cât mai bine la lucru.

"Da. Aş putea să vorbesc cu Chuck Green?", am întrebat eu.

Chuck este membru al acestei biserici, dar nu lucrează aici.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Puteţi însă să-i lăsaţi un mesaj. Cine să-i spun că a sunat?"

"Da. Numele meu este Steve Gallagher." Când am spus acele cuvinte, am auzit telefonul căzând. "Alo. Mai e cineva acolo?" Au trecut mai bine de două minute înainte ca Gene să-mi răspundă la întrebări.

"Sunteţi Steve Gallagher cel care a scris *"La altarul idolatriei sexuale?",* a întrebat el buimăcit.

"Da, sunt." După ce a auzit asta, Gene mi-a explicat întreaga poveste. În două zile a fost în programul nostru de criză. In următoarele şase luni, viaţa lui Gene s-a schimbat şi în cele din urmă a fost restaurat în lucrare. Dumnezeu aude cu siguranţă strigătele copiilor Săi!

RUGĂCIUNEA DE CREDINŢĂ

Mai există un aspect foarte important la strigătul după ajutor. Rugăciunea de credinţă joacă un rol major în eliberarea finală a dependentului. În ciuda a ceea ce spun unii, credinţa nu este ceva ce se obţine prin negarea realităţii (de exemplu un bolnav care se comportă ca şi Cum boala nu ar fi acolo). Esenţa credinţei creştine este Cristos, iar credinţa noastră este inevitabil legată de identitatea Lui. Ceea ce crede cineva despre Domnul stabileşte totul în viaţa sa de credincios. Deci, în cea mai mare parte, abilitatea noastră de a crede în Domnul pentru victorie este direct determinată de nivelul nostru de încredere în El. Această încredere se bazează pe cunoaşterea personală a caracterului Lui. Dumnezeu este mereu la lucru încercând să inspire în copiii Săi un sentiment de încredere în El. Cei care intră într-o relaţie mai apropiată şi mai intimă cu Domnul descoperă că El este o Persoană iubitoare şi amabilă. Următorul pasaj este din cartea mea *Living In Victory* (Trăirea în victorie).

Am un prieten bun pe nume Jerry, care are patru copii. El este un om credincios şi pare să aibă o răbdare infinită. Când unul din copiii lui se

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

comportă prost, cu răbdare şi dragoste, el îi explică de ce urmează să fie pedepsit şi apoi recurge la aplicarea pedepsei necesare. De obicei, copiii îl văd ca pe un tată bun şi iubitor. Dacă unul din ei are nevoie de ceva, nu le este teamă să-i ceară. De fapt, dacă ştiu că este vorba de o nevoie legitimă, cer cu multă încredere (uneori poate cu prea multă!). De ce au o aşa încredere în el pentru a le satisface cererile? Jerry şi-a dovedit dragostea şi bunătatea faţă de ei cu consecvenţă de-a lungul anilor. Ei au încredere în el pentru că îi cunosc caracterul.

Nu aşa ne-a învăţat şi Isus în predica de pe munte? El a spus: "Cereţi şi vi se va da; căutaţi şi veţi găsi; bateţi şi vi se va deschide. Căci oricine cere, capătă; cine caută, găseşte; şi celui ce bate i se deschide. Cine este omul acela dintre voi, care, dacă-i cere fiul său o pâine, să-i dea o piatră? Sau, dacă-i cere un peşte, să-i dea un şarpe? Deci, dacă voi, care sunteţi răi, ştiţi să daţi daruri bune copiilor voştri, cu cât mai mult Tatăl vostru, care este în ceruri, va da lucruri bune celor ce I le cer! (Mat. 7:7-11). Baza pentru rugăciunea cu credinţă nu constă în faptul că strângem din dinţi şi cumva reuşim să facem rost de destulă credinţă pentru a îndepărta unele gânduri de îndoială. Temelia pentru credinţa în Dumnezeu este recunoaşterea bunătăţii Lui şi a dorinţei Lui de a satisface din belşug nevoile noastre.

Cuvântul grecesc pentru credinţă este *pistos.* Dicţionarul *Vine 's Expository* îl defineşte ca "a crede, a fi convins de, şi a pune Încrederea În; astfel, a se Încrede înseamnă, in acest sens al cuvântului, dependenţă de, nu doar simplă recomandare. "

Un alt dicţionar duce explicaţia chiar mai departe analizând motivul pentru încredere: "A convinge, în special ‹1 mişca sau afecta prin cuvinte sau motive nobile ... A cauza sentimente frumoase, a împăca ... a reconcilia, a împăca o conştiinţă acuzatoare ... A câştiga, a dobândi favoarea cuiva sau a se face prieten cu (cineva)."

Aceste descrieri ale cuvântului credinţă îmi amintesc de filmul *Driving Miss*

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Daisy (Sofer la doamna Daisy). În acest film, o evreică din Georgia angajează un negru ca şofer personal în anii 1950. Profund neîncrezătoare, arţăgoasă şi arogantă, femeia îi tratează pe toţi cei din jur cu dispreţ. Negrul, un creştin devotat, se smereşte mereu în relaţia cu ea de-a lungul întregii lor relaţii de durată. La sfârşit, cum arnândoi îrnbătrâniseră, ea îşi Iasă garda şi permite tuturor să vadă dragostea şi admiraţie ei pentru el. El i-a câştigat inima prin umilinţă şi bunătate.

Acesta este un portret adecvat al modului în care Domnul ne face să credem în El. An după an, El merge în urma noastră, ne ajută, ne încurajează şi ne binecuvântă, În cele din urmă, inima se înmoaie şi EI a mai câştigat pe unul pentru Sine. Doar inima cea mai împietrită ar putea rezista unei asemenea dragoste uimitoare. Pentru acest motiv, trebuie să ne păzim inimile ca să nu se îndepărteze de El.

Unul dintre aspectele teribile şi înfricoşătoare ale păcatului este necredinţa pe care o provoacă. Cu cât păcatul este mai înrădăcinat, cu ţatât intunecimea necredinţei este mai mare. Mulţi bărbaţi care au venit la programul de criză de la Pure Life Ministries erau foarte cinici. O parte din problemă, bineinţeles, era că au auzit de nenumărate ori promisiuni goale aruncate in jur de cei care încearcă să atragă interes inspre sistemul lor de reabilitare. Noi nu suntem foarte îngrijoraţi când ne vine cineva cu o atitudine scepticâ, deoarece ştim că aproximativ Intr-o lună va vedea realitatea lui Dumnezeu, fapt care ii va aduce multă speranţâ. Există intotdeauna unii care nu cred neapărat lucruri bune despre Dumnezeu. Aceştia sunt ca acel lucrător nelegiuit despre care a vorbit Isus, care a incercat să-şi justifice lenea aruncând vina pc Dumnezeu: "Doamne, am ştiut că eşti om aspru" (Mat. 25:24). Mulţi aleg să creadă că Dumnezeu este aspru pentru a-şi justifica oarecum neascultarea. Aşa cum s-a întâmplat şi cu acel slujitor nelegiuit care şi-a ascuns talantul. Scuzele nu vor schimba cursul realităţii in ziua judecăţii.

Cert este că Domnul doreşte mult să-I ajute pc credincios şi este disponibil

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

să-i asigure puterea necesară pentru a birui, dacă omul se va smeri şi va cerc ajutor. Rugăciunea cu credinţă spune: "Doamne, Îmi dau seama că este vina mea că am ajuns aici. Vin la tronul Tău de milă. Cererea mea nu se bazează pe vreun merit al meu, ci pe inima Ta bună. Cred ce spune Biblia despre fine. Tu eşti un Dumnezeu al milei şi îndurării. şi cred că mă vei ajuta să ies din această situaţie, pentru că aşa eşti Tu." Aceasta este rugăciunea pe care Domnul Se va grăbi să o asculte.

Partea a III-a

INFLUENŢE

10.FIREA PĂCĂTOASĂ

Şi faptele firii pamanteşti sunt cunoscute şi sunt acestea: preacurvia. curvia, necurăţia, desfrânarea, inchinarea la idoli (Gal 5: *19-20),*

In următoarele trei capitole, vom analiza cele trei forte ce se zbat neîncetat să ne îndrepte spre păcat. Acestea sunt: firea, lumea şi duşmanul.

Haideţi să analizăm mai întâi "firea" sau "carnea", care este singura influenţă dintre cele trei care este generată din interiorul nostru. Biblia foloseşte acest termen în primul rând pentru a desemna umanitatea. Geneza 6: 12 este unul din aceste exemple: "Dumnezeu S-a uitat spre pământ şi iată că pământul era stricat; căci orice făptură îşi stricase calea pe pământ", Compoziţia de bază a omului este carnea, deci termenul este

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

folosit în mod reprezentativ pentru 0111 pe Intreg cuprinsul Bibliei. Chiar şi in sens spiritual, o persoană este limitată la trupul său de carne în care locuiesc simultan sufletul şi duhul. Acolo unde este trupul omului, acolo este el. Ce se întâmplă cu trupul, se răsfrânge asupra omului aceluia. Sufletul său ii însoţeşte trupul. Noi vedem şi interacţionăm cu şi trupul unei persoane.

Fiinţele umane au fost create cu unele dorinţe, impulsuri şi pofte innăscute precum: foame, sete şi chiar dorinţa sexuală, Dacă sunt menţinute în limitele adecvate pentru care au fost creată, toate acestea SUnt benefice şi extrem de importante pentru susţinerea vieţii umane. Totuşi, "dorinţele cărnii/firii", cum le numeşte Pavel, nu se limitează la cele de bază care au fost descrise mai sus, Există multe lucruri pe are le doreşte omul carnal. Impulsurile îl împing pe om să caute ucruri care să-i asigure confort, satisfacţie şi plăcere fizică. Deoarece carnea doreşte doar ceea ce-i aduce satisfacţia, "dorinţele firii" sunt egoiste prin însăşi natura lor, Prin urmare, răsfăţarca in oricare din acestea tinde sa promoveze un om cu un nivel ridicat de egoism.

Păcatul este un alt factor care trebuie luat in considerare. Natura fizica a1 omului nu se gandeste sa placă lui Dumnezeu. Ea este intersata doar de confort, placere si conservarea sinelui, Aşadar, omul care nu L-a intalnit pc Dumnezeu trăieşte viaţa in completă supunere faţă de firea firea pretentioasa. Dorintele firii il imping pc om să Iacâ lucruri care sunt in directă opozitie cu natura şi irnpărătia lui Dumnezeu. Păcatul, ori comportamentul interzis de Dumnezeu. acţionează ca influenţă conducătoare in fiinta omului. Intr-adcvăr, fiecare fiinţă umană se naşte cu o natura corupta inclinata spre păcat Cum am menţionat in capitolul şapte, cu totii ne-am nascut având o natură decăzută, poluată de păcat. Acesta este „principiul intern al răului care ne posedă natura şi este dincolo de vointa noastra, dincolo de puterea noastră".

Trairea sub stapanirea naturii păcătoase stabileşte obiceiuri care formează in cele din urma un stil de viaţă. Astfel, în viaţa omului sunt săpate nişte şanţuri

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

adanci. El incepe sa se simtă confortabil răspunzand dorinţelor sale interioare. Până când ajunge să devină credincios, pasiunile firii domnesc in viaţa lui timp de mulţi ani. Aceste obiceiuri profund inrădăcinatc au fost mereu întărite de vechea natură care a devenit obişnuită să i se facă pe plac. Cînd dorinţa pentru un anumit comportament sexual a deveni t puternică. el cedă in faţa poftei, rară a se mai gândi o dată. Din nou, scopul principal al vieţii, chiar şi pentru cel mai decent necredincios, graviteaza in jurul plăcerii, satisfacerii şi auto-conservării.

Când cineva se naşte din nou, dintr-o dată este introdusă in fiinţa sa o influenţă nouă. Este Duhul lui Dumnezeu care locuieşte de acum in el. Dacă Înainte. majoritatea deciziilor vieţii erau luate cu intenţia satisfacerii dorinţelor naturale, acum persoana primeşte un set de valori CLI totul nou. Deşi persoanei i-a fost inspirată o nouă moralitate, dorinţele fizice ale firii sunt ind neobosite in exercitarea propriei lor influenţe. De aceea, il vedem pe Pavel agonizând când vorbeşte de vechea luptă a crcdinciosului: ,.Căci firea părnântcască pofteşte impotriva Duhului. şi Duhul impotriva firii pământeşti: sunt lucruri potrivnice unele altora, aşa ca nu puteţi face lot ce voiţi" (Gal. 5: 17). In interiorul omului se dă o luptă interioară ce nu a existat inainte. Nu exista nici o bătălie înainte pentru că firea se bucura de libertatea totală de infucnţă.

NATURĂ DUBLA

Este important să observăm că Isus a descris experienţa de convertire ca fiind "naştere din nou". De fapt, Noul Testament descrie un proces de creştere prin care cei ce sunt "copii in Cristos" ajung treptat la maturitate spirituală. Din nefericire, mulţi creştini rărnân imaturi o vreme. Dar, cei care cresc, văd că natura carnală dispare treptat, pe măsură ce noua natură ii ia locul.

Omul este o tiinţă formată din trei componente: trup, suflet şi duh. Trupul tânjeşte după plăcere, cu orice pret. întotdeauna caută senzaţionalul şi ceea ce satisface. Nu este mteresat de Dumnezeu, familie, prieteni sau altcineva. Doreşte doar ca

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

propriile dorinţe şi pofte să-i fie satisfăcute pe deplin.

Duhul este un gol în tiinţa unei persoane, gol umplut de Duhul lui Cristos la convertire. Acesta tânjeşte după lucrurile lui Dumnezeu şi doreşte împlinirea spirituală. Acesta doreşte numai ceea ce Ii place lui Dumnezeu. De aici ne vin fiorii de vinovăţie când suntem neascultători de Domnul.

În final, sutletul (mintea) se constituie din emoţii, voinţă şi intelect. Când persoana se naşte din nou, firea este o forţă puternici In comparaţie cu aceasta, duhul este lipsit de putere! Dar, pe măsură ce creştinul incepe să se rnaturizeze spiritual, duhul omului devine mai puternic şi in stare să supună firea omul ui aşa cum a intenţionat Dumnezeu ind de la început.

În sunetul omului se dă bătălia intre carne şi Duh. Deşi intelectul şi emotiile sunt cele care luptă, voinţa este cea care in cele din urmă ia decizia finală. Dumnezeu a dat fiecărei persoane o voinţă liberă de a alege între bine şi rău. În fîecare moment trebuie sa alegem ce parte vom susţine. La fel cum firea creşte putemic dacă o hrănim cu o trăire senzuală, spiritul devine mai puternic dacă il hrănim cu lucrurile lui Dumnezeu.

Ce vei hrăni mal mult? Iţi vei hrăni omul firesc, făcându-l tot mai puternic? Sau iţi vei întări omul spiritual despre care Pavel spune că este ,,innoit""? Restul acestei cărţi te va învăţa cum să-ţi întăreşti pas cu pas omul spiritual. Pe măsură ce acesta este hrănit, întărit şi înnoit, omul firesc va slăbi treptat şi se va ofili. Acesta este unul dintre cele mai importante secrete ale eliberării de sclavia sexuală.

Creştinismul este intrutotul opus firii şi dorinţelor ei. Dorinţele naturii vechi şi carnalc doresc o viaţă care să graviteze in jurul plăcerii, Creştinismul stă in opoziţie cu un asemenea stil de viaţă hedonică. Firea doreşte să se vadă clcvată şi înălţată. Creştinismul se împotriveşte mândrici, Vechea natură doreşte să folosească "înţelepci unea lumii acesteia". Creştin ismul vorbeşte impotriva inţelepciunii umane. Tot ceea ce doreşte firea este contrar Duhului.

Pavel pretinde că trebuie "să ne îmbrăcăm cu omul cel nou" (Col. 3: l O). Această natură nouă, sau om nou, trebuie hrănită zilnic din Cuvântul lui

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dumnezeu prin puterea Duhului Sfânt, Poate că ai auzit ilustraţia despre un eschimos care se plimbă pe străzi cu doi câini. Un hărbat il întreabă care câine e mai puternic. Eschimoşul răspunde: ,.cel pe care il hrănesc cel mai bine".
Recunosc că propriile melc forţe sunt absolut lipsite de putere in faţa dependenţei sexuale. Am falimentat de nenumărate ori în trecut când ispita m-a biruit. Dar, pc măsură ce mintea mea era înnoită in fiecare zi, duhul meu se întărea. Spre surprinderea mea, am descoperit că intr-adevăr aveam in mine două naturi diferite. Acum aleg să-mi hrănesc natura cea nouă care vrea să dicteze direcţia vieţii mele.

LUPTA lNTERIOARA

Creştinul care încă se simte slab spiritual imi aminteşte de un film pe care l-am văzut cu mulţi ani in urmă. Personajul era un detectiv de narcotice răpit şi injectat cu heroină. Puteai vedea scrisă pe fata lui determinarea. Vroia să scape, dar trupul lui pur şi simplu nu vroia să coopereze. Şi-a adunat toată forta şi s-a târât până la uşă, dar de fiecare dată dind incerca să se ridice, cădea inapoi la pământ. Cei slabi spiritual sunt la fel. Influenţele lumii, ale cărnii şi ale diavolului par atât de copleşitoare Încât de fiecare dată când persoana încearcă să se îndrepte, se vede căzut la pământ din nou şi din nou. Pavel descrie această luptă continuă, care are loc in fiecare credincios adevărat, in Romani capitolul 7:

> ,,Caci nu stiu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc. Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună. Şi atunci, nu ma: sunt eli ccl ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuieşte in mine. Ştiu, In adevăr, că nimic bun nu locuieşte in mine. adică În firea mea pământcască, pentru că. ce-i drept, am voinţa să fac binele, dar n-am puterea să-I fac. Căci binele, pe care vreau să-I fac, nu-I fac, ci răul, pc care nu vreau să-I fac, iată ce fac! Şi dacă fac ce nu vreau să fac,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

nu mai sunt cu ccl ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuieste in mine. Găsesc dar in mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine. Fiindcă, după omul dinăuntru imi place Legea lui Dumnezeu; dar văd in mădularele melc o altă lege, care se luptă impotriva legii primite de mintea mea şi mă ţine rob legii păcatului. care este În mădularele melc. 0, nenorocitul de mine' Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte') ... Mulţumiri tie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Cristos, Domnul nostru' ... Astfel dar, cu mintea, cu slujesc legii lui Dumnezeu." (Rom 7:15-25).

IMPULSURILE FIZICE

Nu este nimic rău in sex atât timp cât acesta esie limitat la intimitatea între un bărbat şi soţia sa. Dumnezeu vrea ca persoanele căsătarite, pe care le-a unit laolaltă, să se bucure unul de celălalt deci, a tacut ca aceasta să fie o experienţă plăcută (vezi capitolul şapteSprezece). Dar, când omul deviază de la scopul pentru care a fost creat de Dumnezeu, intervine confuzia şi perversitatea.

. Dorinţa sexuală este unul din impulsurile fizice fundamentale ale tiinţei umane. ACesta stă alături de foame, sete şi somn - care sunt cele mai importante impulsuri naturale. Dumnezeu a pus in noi această dorinţă pentru ca asrfcl să facem lucrurile necesare existenţei şi supravieţuirii ca oameni şi specie. DaCiI nu am avea foame, cât de des am mânca? Dacă nu ne-ar Ii sete. cât de des am bea? Dacă nu ni s-ar face somn, când s-ar odihni trupurile noastre? Dacă Dumnezeu nu ar **f** pus In noi dorinţa legitimă de sex. cum ne-am reproduce?

Dorinţa sexuală este unul din impulsurile fizice fundamentale ale tiinţei umane. ACesta stă alături de foame, sete şi somn - care sunt cele mai importante impulsuri naturale. Dumnezeu a pus in noi această dorinţă pentru ca asrfcl să facem lucrurile necesare existenţei şi supravieţuirii ca oameni şi specie. DaCiI nu am avea foame, cât de des am mânca? Dacă nu ne-ar Ii sete. cât de des am bea?

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dacă nu ni s-ar face somn, când s-ar odihni trupurile noastre? Dacă Dumnezeu nu ar fi pus In noi dorinţa legitimă de sex. cum ne-am reproduce?

> "Trupul doreşte intotdeauna ceea ce este cel mai uşor de obţinut. Nu este niciodată interesat de lucruri care presupun durere sau efort. El doreşte intotdeauna să se întoarcă la ceea ce este confortabil. .. Firea noastră preferă să murmure şi să ridice steagul alb. Trebuie să ne amintim, firea este de partea cealaltă! Firea se bucură să răspundă la orice invitaţie a păcatului. De altfel firea va critica apărarea noastră cu mesaje precum: "Te lupţi chiar împotriva lucrului pe care ţi-I doreşti cel mai mult!"?

CONDITIA FIZiCA

Un alt lucru ce trebuie luat in considerare in discuţia despre impulsul sexual al unui bărbat este incitarea fizică pe care o experimentează in perioada de abţinere. Bărbaţii au două organe in formă de ou care produc spermă, numite testicule. Când răspunsul sexual este inhibat, acestea se umplu treptat cu spermă până la capacitate maximă. Când se întâmplă acest lucru, bărbaţii devin foarte uşor excitati chiar şi de cei mai slabi stimuli sexuali. .

Adeseori, tinerii necăsători ţi v in şi mă î ntrca bă eli i11 Sij do bandeascâ victorie asupra obiceiului de masturbarc. Dilema lor este serioasă şi legitimă din cauza condiţiei fizice care se creează. Ici nu au luxul de a elibera acel rezervor de sămânţă care produce acele impulsuri sexuale puternice. Dar, intr-un fel, pentru ei este mai simplu decât pentru cei căsătoriţi care se luptă cu această sclavie. Bărbaţii necăsătoriţi se gândesc adesea că cei căsătoriţi nu ar mai trebui să aibă probleme cu păcatul sexual. Ceea ce nu inteleg ei insisi este *ca* bărbaţii căsătoriţi nu se pot opri pur şi simplu de la a face sex; ei trebuie să sa controleze. Gândurile fanteziste pe care le nutreşte bărbatul căsătorit in timp ce face dragoste cu soţia sa sunt la fel de păcătoase ca gândurilc fanteziste ale bărbatului necăsătorit când se masturbează. Un bărbat nu este eliberat de poftă când se

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

căsătoreşte. EI trebuie să-şi controleze gândirea după căsătorie, tot aşa cum trebuie s-o faci si când este necăsătorit. Încântarea adusă de o nouă soţie va tine doar o vreme, dar acele fantazii îmbietoare vor reveni şi-l vor hărţui până când va reuşi să le învingă spiritual.

Într-un sens, bărbatului necăsătorit îi este mai uşor; el poate să-şi înfometeze firea. Chiar dacă dorinta fizică există, el se poate obişnuit atât de bine cu lipsa activităţii sexuale încât să rupă in cele din urmă "obiceiul" sexual. Se pare că perioada cea mai dificilă căreia trebuie să-i Iacă filţă un bărbat este cea de la cinci până la zece zile de la ultima ejaculare. Când nivelul hormonal incepe să crească, este ca si cum *totul* ar avea conotaţie sexuală! Aceasta durează cîteva zile si apoi incepe sti dispară. Este ca şi cum bărbatul ar incepe să devină *asexuat.* Dorinţa copleşitoare pentru sex pare să scadă şi ajunge la Ull nivel mai uşor de controlat.

.Multi tineri nccăsătoriţi au fost atat de legaţi de obiceiul masturbării incat doar rareori reuşesc să treacă zece zile fără a se elibera. Hiruirea masturbării nu este nici pe departe o chestiune imposibilă, aşa cum presupun mulţi. Pentru cel care vrea să fie liber, Dumnezeu a facut o cale de ieşire. intrebarea este: Vrei cu adevărat să fii eliberat? Cum am spus si mai devreme, Dumnezeu nu va îndepărta de la line un obicei de care vrei sa te ţii. O, ştiu că firea ta îl doreşte, dar vrei cu adevărat Victoria?

MENAJAREA FIRII

Îmi amintesc de o satira pe care a scris-o odată un poliţist. Era intitulată cam aşa: „Cum sa creşti un criminal de rând". Aceasta enumera aproximativ cincisprezece sugestii pentru a-ti creşte copilul să devină criminal. Câteva dintre lucrurile pe care mi le amintesc sunt: cedează de fiecare datii când cere ceva, nu te contrazice cu el, nu-l pedepsi, nu-l învăţa respectul pentru alţii, si aşa mai departe. Cred că înţelegeţi ideea. Cu acestea in minte, vreau sa vă irnpărtăşcsc

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

ceea ce eu numesc *10 paşi spre trairea fireasca:*

1. Petrece cât mai mult timp posibil uitându-te la canale de televiziune necrestinc.Ţi-o datorezi ţie!
2. Mănâncă dulciuri cât mai multe şi cedează imediat în faţa fiecărei pofte de mâncare.
3. Gândeşte-te la a te iubi pe tine însuţi, şi mai puţin pc Dumnezeu sau pe alţii.
4. Umple-ţi viata de lucruri distractive şi evită cu orice preţ problemele.
5. Fii unul care ia tot timpul, nu unul care dăruieste; la urma urmei. plăteşti impozit!
6. Nu face niciodată ceva ce ar putea li interpretat ca fanatism; trebuie să-ţi păstrezi imaginea!
7. NU-ti face griji că ar trebui să ai un timp zilnic de rugăciune; nu ai timp!
8. Cînd te confrunţi cu păcatul din viaţa ta, intră direct in stare de iluzie .
9. De fiecare dată când ai vreo problemă, îndreaptă-te intotdeauna spre o carte de psihologie; psihologii ştiu mult mai multe despre viaţă decât Dumnezeu.
10. Cedează la fiecare impuls sexual; doar Dumnezeu le-a creat in tine.

Lista aceasta a fost scrisă pentru umor, bineinţeles, dar ne ajuta să vedem cu uşurinţă creşterea continuă a firii in detrimentul vieţii spirituale. De fiecare dată când facem pe placul firii, fie ca este' ceva aparent nevinovat sau ceva ce este evident păcătos, ne intănm firea. În felul acesta, ii întărim controlul in vietile noastre prin hrănire continuă.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

PUTEREA OBICEIULUI

Mulţi oameni întâmpină dificultate când este vorba de biruirea puterii firi si pentru că au petrecut mulţi ani dczvoltând acele modele de viaţă care sunt greu de schimbat. Un stil de viaţa este constitut din diferite obiceiuri. Abandonarea unei vieţi bazate pe fire pentru a obţine o viaţă controlată de Duhul necesită schimbarea anumitor rutine .

Nelson E, Hinman discută "puicrea obiceiului":

Dar eu spun că puterea obiceiului este înrădâcinată in cele mai profunde ascunzişuri ale minţii, mult mai profund decât domeniile de amintire rapidă ... Toate abilităţile noastre se dezvoltă prin practicarea unor obiceiuri bune. Aceasta pătrunde adânc in subconştientul nostru şi ne controlează. Atata timp cat iţi conduci maşina gândindu-te la tot ceea ce trebuie să faci, eşti un şofer periculos. Dar practicand şoferitul, acesta îţi devine un *obicei,* Odată ce ti-ai lonnat obiceiul şofcritului, poţi deveni un şofer bun. Cum faci asia? Prin exerciţiu. Cum este cu scrisul al maşină? Unii oameni pot să meargă direct la o maşină de scris, Iară a li atins măcar vreuna până atunci, şi Intr-un timp remarcabil de scurt, poate fi foarte rapid la scris, Cum? Prin exerciţiu ...

Lucrul de care nu ne dăm seama este că în acelaşi fel putem forma şi obiceiuri proaste . Jucătorii de baseball îşi fonncază unele obiceiuri proaste uneori. Aici intervine rolul antrcnorilor: ci observă că un jucător şi-a, format un obicei rău şi lucrează cu el până ce se Iasă de el. Poţi inţelege uşor lucrul acesta. dar lucrul la care probabil ca te-ai oprit sa te gândesti este că în acelaşi fel ne formăm si anumite obiceiuri emoţionale: atât bune cât şi rele ...

Putem inţelege aceasta puţin mai bine dacă vorbim de exemplu despre mânie. Mânia este un răspuns învăţat. Ştiu asta pentru că am avut probleme cu mania timp de vreo douăzeci de ani .. , Am ajuns acolo prin răspunsuri repetate. lnvătascm sa răspund aşa. Cu cât o puneam mai mult in practică cu atât deveneam mai bun la a da astfel de răspunsuri. Dar, a trebuit să învăţ cum să schimb direcţia lucrurilor..,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Noi ne putem obişnui minţile să acţioneze exact aşa cum vrem, până la un anumit punct. Dar există in Biblie un lucru numit „pacat" care intrerupe eforturile tale cele mai bine intenţionate. Totuşi nimic nu este dincolo de limita auto-controlului pentru că Dumnezeu ne-a dai o carte de sfaturi şi instrucţiuni despre modul in care putem să rezolvăm aceste lucruri."

Dependenţi. scxuali şi-au format obiceiuri de a răspunde sexual la stimulii cxtcriori. De-a lungul anilor, ei au învăţat să reacţioneze cu poftă şi fantezie la anumite situaţii. Când conducearn pe stradă şi vedeam o tată frumoasă trecând pe lângă mine, mă uitam pofticios la ea. Aceasta a devenit în cele din urmă un obicei. Când mă puneam în pat Împreună cu soţia mea, adesea îmi permitcarn fantezii despre alte femei. Când simţeam imboldul pentru sex ilicit, eram obişnuit să cedau fără nici o impotrivire. Trebuia să învăţ să rup acele obiceiuri groaznice şi să practic auto-controlul: Cum? Prin exerciţiu!

PRACTICA ADUCE PERFECTIUNE

Pavel şi Petru au înţeles amândoi importanţa stabilirii unor obiceiuri bune prin practică.

Şi faptele firii pământeşti sunt cunoscute şi sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăţia, des (rânarca, Inchinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile, mâniile, neînţelegerile, dezbinările, certurile de partide. pizmele. uciderile, beţiile, îmbuibările şi alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu. (Gal. 5: 19-21).

încolo, fraţii mei, tot ce este adevărat, lot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tol ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună şi orice laudă, aceea sa vă însufleţească. Ce-ati învăţat, ce ati primit şi auzit de la mine şi ce aţi văzul in mine, faceţi. Şi Dumnezeul păcii va fi cu voi. (Filp. *4:R-9)*

Prin care El ne-a dat făgăduinţele Lui nespus de mari şi scumpe, ca prin ele să vă

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

faceţi părtaşi firii dumnezeieşti, după ce ali fugit de stricăciunea, care este in lume prin pofte.

De aceea, daţi-vă şi voi toate silinţele ca să uniţi cu credinţa voastră fapta; cu fapta, cunoştinţa: cu cunoştinţa, înfrânarea; cu infrâ-narea, răbdarea: cu răbdarea, evlavia; cu evlavia. dragostea de fraţi; cu dragostea de fraţi, iubirea de oameni. Căci. dacă aveţi din belşug aceste lucruri în voi. ele nu vă vor lăsa să fiţi nici leneşi, nici neroditori în ce priveşte deplina cunoştinţă a Domnului nostru Isus Cristos. Dar cine nu are aceste lucruri este orb, umblă cu ochii închişi şi a uitat că a fost curăţat de vechile lui păcate.

cu evlavia. dragostea de fraţi; cu dragostea de fraţi, iubirea de oameni. Căci. dacă aveţi din belşug aceste lucruri în voi. ele nu vă vor lăsa să fiţi nici leneşi, nici neroditori în ce priveşte deplina cunoştinţă a Domnului nostru Isus Cristos. Dar cine nu are aceste lucruri este orb, umblă cu ochii închişi şi a uitat că a fost curăţat de vechile lui păcate.

in aceste porţiuni din Scriptură, putem vedea că avem de tacut o alegere a ceea ce *practicam.* Dacă practicăm (sau semănărn) nelegiuirea, vom dori (sau culege) nelegiuire. În acelaşi fel, dacă practicăm neprihănirea, vom dori o şi mai mare neprihănire. Sentimentele Întotdeauna urmează comportamentului. Obiceiurile adecvate trebuie stabilite in mintea noastră, şi când vor fi, vom *dori* să continuăm in ele . Jay Adams discută nevoia stabilirii unor obiceiuri bune:

Consilierii trebuie să recunoască că prea mulţi creştini renunţă. Vor să se schimbe prea repede. Dar ceea ce vor ci cu adevărat este să se schimbe Cără a lupta zilnic. uneori. renunţă tocmai dind au ajuns în pragul succesului. Renunţă inainte de a primi. De obicei este nevoie de cel puţin trei săptămâni de efort zilnic pentru a te simţi confortabil in îndeplinirea unei practici noi. Şi mai este nevoie de încă trei săptămâni pentru a face ca acea practică să facă parte din identi tate. Da, mulţi creştini nu continuă nici chiar trei zile. Dacă nu obţin succes imediat, devin descurajaţi. Ei vor ce vor acum, şi dacă nu-l primesc acum. renunţă ...

Am văzut, aşadar, că ruperea unui obicei este o acţiune cu două faţete care necesită răbdare continuă şi structurată pentru a forma şi a deforma.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dezobişnuirea înseamnă mult mai mult: implică şi reobişnuirea. Când un consiliat îşi intoarce spatele spre vechile lui obiceiuri. trebuie ca în acelaşi timp că-şi întoarcă faţa spre altele noi, ale lui Dumnezeu."

Duşmanul principal cu care ne vom confrunta este propria noastră natură căzută. Firea noastră tânjeşte după satisfacere. În acest ascunziş locuieşte păcatul. Deşi suntem ţinta unui atac exterior, dacă putem câştiga bătălia din interior, duşmanul exterior va cădea la pământ înaintea noastră.

11. DESPĂRŢIREA DE LUME

ESTE USOR DE ÎNTELES DE CE OAMENIl din zilele noastre au o înţelegere greşită despre sex. Oriunde priveşti vezi promovarea şi exploatarea sexului, Hollywood este devotat portretizării eroului ca maestru seducător. Filmele sunt adesea supraîncărcate cu actriţe frumoase, sumar îmbrăcate (sau goale). Firmele de reclame folosesc cu neruşinare sexul pentru a-şi vinde produsele, Designerii de modă fac tot ce pot pentru a se asigura că tinerele lor modele expun cât mai multă piele. Petrecerile de serviciu angajează un striper bărbat sau femeie pentru distracţie. Homosexualitatea este expusă şi apărată fără pic de ruşine. Oamenii trăiesc in mod deschis împreună În păcat. Nu mai este nevoie să spunem că materialul moral al societăţii noastre este despachctat in faţa ochilor noştri.

Societatea Îi învaţă pe tinerii noştri că sexul nu este doar acceptat, dar şi pretins, Să luăm ca exemplu viaţa unui băiat de doisprezece ani. El se trezeşte dimineaţa şi merge la şcoala. La orele de sănătate ci primeşte o educaţie sexuală care refuza să ia pozitie faţă de sexul premarital sau

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

chiar homosexualitate. Adeseori, împreună cu colegii lui. îi aude pe băieţii populari şi adesea precauti vorbind despre escapadele lor sexuale. În drum spre casă, se opreşte la un magazin şi vede copertile unor reviste din spatele tejghelei sau pe rafturi cu pozele unor femei goale. Acasă ascultă un grup cunoscut la radio care cântă despre sex. După cină, se uită la televizor la un film in care personajele iau parte la diferite scenarii sexuale. Eroul este aproape Întotdeauna un afemeiat - tipul "Casanova". Apoi vin reclamele pozând numai femei frumoase in costume de baie care care vand orice, de la reviste la maşini. Cu o aşa expunere copleşitoare, de ce ar mai fi cineva surprins dacă un adolescent devine dependent sexual?

În consecinţă, când o persoană creşte într-o societate care ii prezintă acest mesaj hedonist, a cărui esenţă este: "Dacă te face să te simţi bine, fă-o", este foarte greu pentru mintea lui să elimine neadevărul ei. Dacă este născut din nou, el trebuie dintr-o dată să trăiască după standarde noi. Dar pentru ca civilizaţia vestică este pur şi simplu dependentă de imoralitate, noului creştin care se luptă cu dependenta sexuală ii este foarte greu.

SEPARARE

Pavel. încercând să-i încurajcze pc credincioşii care trăiau in mediul imoral din Corint, a spus următoarele:

> Nu vă injuuaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi. Căci ce legătură este intre neprihănire şi fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu intunericul? Ce intelegere poate il între Cristos şi Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului cel Viu, cum a zis Dumnezeu: "Eu voi locui şi voi umbla in mijlocul lor; Eu voi fi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> Dumnezeul lor, şi ci vor II poporul Meu." De aceea: ,,Ieşiţi din mijlocul lor şi despărţiţi-vă de ci, zice Domnul; nu vă atingeţi de ce este necurat şi vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, şi voi Îmi veţi fi fii şi fiice, zice Domnul cel Atotputernic. (2 Cor. 6:14-1'8),

Dumnezeu ne-a chemat să ne *separăm* de lume. Cum am putea spera vreodată să ne curăţăm minţile de mizeria trecutului dacă continuăm să găsim plăcere în gândirea senzuală a lumii? A. \V Tozer a explicat lucrul acesta astfel: "Bărbaţii se gândesc la lume nu ca la un câmp de luptă, ci ca la un teren de joacă. Nu suntem aici să luptăm, suntem aici să ne distrăm. Nu suntem intr-o ţară străină, suntem acasă, Nu ne pregătim să trăim pentru că trăim deja, şi tot ce avem de făcut este să ne debarasăm de inhibiţiile şi frustrările noastre pentru a trăi această viaţă la maxim.v-

PLANUL DUŞMANULUI DE A DEMORALIZA

In 1986, când cortina de fier era încă intactă, am ascultat pe un fost agent KGB de propagandă vorbind la un colegiu local. El se refugiase cu ceva timp in urmă şi vorbea acum despre metodele pe care el şi alţi agenţi sovietici le Iolosiseră pentru a răsturna unele guverne. El a definit un proces format din patru paşi folosit pentru transformarea unor ţări libere in naţiuni închise şi comuniste. Acestea erau:

1. Demoralizează
2. Destabilizează
3. Revoltă
4. Închide şi normalizează

Primul obiectiv era propagarea mesajului lor către popor, Urmând apoi să caute să întrerupă munca guvernului prin nelinişte şi tulburare. Apoi, urma o revoltă pe bună dreptate, În cele din urmă, inchideau graniţele şi lucrau la transformarea ţării intruna comunistă „normala". Acest bărbat

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

rus nu şi-a dat insă seama că aceste principii sunt de fapt satanice în origine.

Strategia primului pas vreau s-o discutăm acum. Agentul a spus că era nevoie de 20 de ani de circulare repetată şi sistematică in popor a mesajului .. comunismul este bun". Bineinţeles. mesajul este respins la inceput. Dar. pc măsurâ ce mesajul continuă să rămână În faţa poporului mai mulţi ani. aceştia incep treptat să tie sensibilizati şi trec de la ceea ce rusesc o poziţie politică de mijloc. Ia ceea ce este considerată acum ali una de stiingtl extremă. Partea înfricoşătoare este că ei nici măcar nu-şi dau seama că şi-au schimbat politica. Ei cred Încă că sunt poziţionaţi sigur in mijlocul şoselei. Asa s-a întâmplat şi in Statele Unite. Am fost bombardaţi de mesajele cele mai de stânga atât de mult timp. încât ceea ce fusese acceptat ca mijloc al şoselei este acum mult spre stânga fata de ceea ce fusese inainte. Nu mai suntem îngrijoraţi că am putea fi răsturnaţi de comunism. dar principiile socialiste sunt in prezent temelia sistemului nostru educational.

Deşi Statele Unite este mult spre stânga politică faţă de poziţia in care fusese înainte, tot aşa suntem prea mult spre stânga din punct de vedere moral. in urmă cu patruzeci de ani, un cuplu care locuia împreună in păcat era scos cu forta din oraş, un homosexual ar fi fost obligat să-şi schimbe stilul de viată, iar pornografia Însemna poza unei lemei goale de la brâu in sus. Am fost cu totul dernoralizaţi. Tim laHaye vorbeşte despre acest proces in cartea sa *The Batle for the Mind:*

> Ultimii 200 de ani, umanismul (înţelepciunea umană) a captivat gândirca lumii vestice. După cucerirea colegiilor şi uni versităţilor Europei, acesta s-a răspând it şi în America, unde a sugrumat educaţia publică. Rccunoscând natura strategică atât a educaţiei cât şi a comunicaţiilor in cîştigarea luptei lor pentru mintea omenirii. umaniştii au intrat treptat În scenă, până ce le-au controlat in totalitate pc arnândouă. Aproape toale marile

revistele. ziare, televiziuni, edituri laice şi majoritatea producătorilor de film sunt umaniste convinse pline de editori şi oameni de ştiri care împărtăşesc aceeaşi filosofie şi rareori permit să fie prezentat ceva ce contrazice umanismul, dacă nu este cumva presat de comunitate."

Deşi el comentează doar un singur aspect al intregului atac satanic, se poate totuşi vedea cum duhul lumii acesteia a demoralizat cu succes naţiunea noastră din punct de vedere moral şi cu privire la Dumnezeu.

PASIVITATEA BlSERICII AMERICANE

Petru a spus: "Fiţi treji şi vegheaţi! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcneşte şi caută pe cine să înghită" (l Pet. 5:8). În acest pasaj scurt din Biblie, Petru subliniază importanţa păzirii atente a minţilor noastre impotriva "târcoalelor diavolului". Fiţi treji şi vegheaţi. Aceste cuvinte creează imaginea unui soldat care stă de strajă la datorie, aşteptând să fie atacat în orice moment de fortele duşmanului - el este în totalitate alert. Nu este timp de moţăit. El trebuie să stea vigilent de pază, altfel duşmanul ar trece neobservat. Cum poate face duşmanul lucrul acesta? Haideţi să privim la opusul vigilenţei, care e pasivitatea. Webster defineşte pasivitatea ca fiind:

"Inactiv, dar acţionat asupra; afectat de o forţă sau agent exterior; a primi sau a îndura fără opoziţie sau reacţie emoţională; supus:

Tocmai aceasta s-a întâmplat cu majoritatea populaţiei creştine din America de astăzi. Am devenit atât de inrobiţi de menţinerea unei vieţi confortabile încât am devenit letargici spiritual. În loc de a distruge cu hotărâre întăriturile duşmanului şi a lupta pentru sufletele celor dragi, am permis duşmanului să violeze, să fure şi să ne asupreascâ. În loc ca noi să

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

influenţăm lumea din jurul nostru pentru cauza lui Cristos, am permis sistemului acestei lumi să ne intluenţeze pe noi. Ca urmare, suntem nepregătiţi spiritual pentru război; am devenit graşi şi leneşi spiritual. Pavel a spus: "Suferă impreună cu mine, ca un bun ostaş al lui Cristos, Nici un ostaş nu se incurcă cu treburile vieţii, dacă vrea să placă celui ce l-a inscris la oaste" (2 Tim. 2:3-4).

Creştinul care se luptă CLi păcatul sexual trebuie să dobândească o nouă atitudine faţă de trăirca creştină. Scopul nostru in viaţă nu este S[I ne satisfacem cu lăcomie toate dorinţele; noi suntem aici pentru a-L sluji pe Cel care ne-a chemat. Noi nu trebuie să fim avari după pIăcel~e, ci mai deurabă soldaţi gata să sufere greutăţi de dragul lui Cristos. In loc de a ne lăsa înghiţiţi de trăirca senzuala a lumii, ar trebui să tim separaţi de ea. Într-o singură afirmaţie indrăzneaţă încărcată de semnificaţie pentru viaţa fiecăruia dintre noi, Pavel ne spune să nu "vă potriviţi chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceţi, prin innoirea minţii voastre, ca să puteţi deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută ~i desăvârşită" (Rom.] 2:2). Cum am văzut mai devreme, voia lui Dumnezeu este ca roţi copiii Săi să fie transformaţi În asemănarea Fiului Său (Rom. S:29). Cum se realizează această transformare? Se realizează prin o reinnoire a minţii. Mentalitatea lumii trebuie să fie indepărtată şi Inlocuiti" eu gândul lui Cristos. Cum a spus şi Pavel: "cu privire la felul vostru de viaţă din trecut, să vă dezbrăcaţi de omul cel vechi care se strică după poftele înşelătoare; şi să vă înnoiri În duhul minţii voastre şi să vă îmbrăcaţi in omul cel nou, făcut după chipul ,lui Dumnezeu, de o neprihănire şi sfinţenie pe care o dă adevărul" (Efes, 4: 22-24).

A fi creştin înseamnă a fi viu şi activ. Ar putea fi făcută comparaţia cu un peşte. Un peşte viu şi sănătos Înoată constant in~potriva curentului raului. Pentru el al li uşor Sfl plutească in Josul apel, dar el are înclinaţia naturală de a lupta impotriva curentului. Un peşte mort sau bolnav, pe de altă parte, se zbate puţin sau deloc-El doar pluteşte in josul apei

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

împreună cu toate celelalte gunoaie sau cu cei slabi şi bolnavi. Oare această descriere se potriveşte câtuşi de puţin vieţii tale spirituale'?

O CONSPIRATIE DEMONICĂ

Primul mod prin care orice creştin obişnuit se deschide pentru atacul duşmanului este prin mass-media; forma cea mai puternică a mass-mediei a societăţii de astăzi este televiziunea, David Wilkerson explică:

> Satan are succes prin televiziune intr-un mod imposibil oricărei alte invazii demonice. Prin acel idol vorbitor, el poate realiza în această generaţie ceea ce a realizat şi in Eden ... Sodomiţii sunt Înăuntru acum - in casele noastre. Acum noi suntem cei orbiti. Homosexualii autori, actori şi producători de film îşi expun răul chiar in faţa ochilor noştri; şi fie că recunoşti sau nu, tu şi toţi ai tăi sunteţi sub un atac sodornit.

Este ca şi cum America ar ti ţinta unei conspiraţii de a controla şi poseda În totalitate mintea crestinilor.

Deoarece un mare număr de oameni se uită la televizor, majoritatea au ajuns să presupună că este bine. De fapt, televiziunea a devenit atât de mult o parte integrantă a vieţii creştinului american încât persoana care n-o include in viaţa sa este considerată ciudată sau fanatică - *de către creştini!* în realitate, adunarea laolaltă a familiei se centrează în jurul "ecranului". Dumnezeu a avertizat poporul Israel impotriva acestui fel de gândire: "Să nu te iei după mulţime ca să faci rău; şi la judecată să nu mărturiseşti trecând de partea celor mulţi, ca să abaţi dreptatea" (Exod 23:2). Doar pentru că se pare că toată lumea se uită la televizor nu înseamnă că este bine, nici nu însearnuă că nu vom fi traşi la răspundere pentru propriile noastre alegeri.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

EFECTELE TELEVIZIUNII

Mulţi credincioşi cred că pot să se uite la televizor fără il fi afectaţi de el. Este posibil ca unei persoane să i se pară că are control deplin asupra a ceea ce acceptă când se uită la televizor, dar nu este aşa. Televiziunea ţinteşte la controlarea minţii şi spală cu succes creierul celor care o urmăresc in fiecare zi. Acesta este motivul pentru care cei care fac reclame sunt atât de pregătiţi să plătească milioane de dolari pentru doar câteva secunde de reclamă televizată. Dr. Jenson explică efectele televiziunii asupra creştinului:

Satan foloseşte sistemul lumii in mod evident şi cu Îndrăzneală. El lucrează prin şcolile noastre, prin universităti, guverne. dar la modul cel mai deschis prin massmedia. Iar instrumentul cel mai puternic la mass-mediei este televiziunea. Ar trebui să ne fie evident astăzi că Satan foloseşte televiziunea cu putere. Suntem înconjuraţi de bătălii strategice bine calculate pentru a-i imobiliza pe creştini ...

Copiii practic învaţă încă din primele luni prin vedere, iar emoţiile lor sunt direct legate de acele "imagini" chiar inainte de a putea vorbi. Nici adulţii nu sunt foarte diferiţi. Un film sau un program de televiziune adesea trece dincolo de mintea noastră raţională direct la emoţiile noastre, evitând vreo evaluare raţionala, spirituală ...

Universitatea Harvard a finalizat un proiect care il inclus un studiu comprehensiv al rolului televiziunii asupra educaţiei sexuale a copiilor. Studiul lor a arătat că *70%* din toate aluziile la relaţii sexuale făcute de televiziune implică cupluri necăsătorite şi prostituate. Cea mai mare parte a activităţii erotice de la televiziune implică violenţă Împotriva femeilor, ceea ce se reflectă În statisticile care arată că 50% din toate femeile din această ţară au rost victime ale violului, incestului sau bătăii ...

Ai putea spune că aceasta nu te afectează pe tine nici pe copiii tăi pentru câ voi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

sunteţi creştini dedicaţi. Dar nu este adevărat. Satan este subtil el dezvoltă atitudinim pas cu pas. Aceasta nu este o cruciadă impotriva televiziunii. Nu fac decât să spun că expcrimentăm o luptă impotriva minţilor noastre. Realitatea este că televiziunea I-a inmuiat pe creştini in faţa păcatului şi durerii, in timp ce le umple minţile cu emoţii artificiale şi irealitate. Pentru mulţi copii, testul realităţii este dacă au văzut-o sau nu la televizor. Dacă nu au văzut-o, nu este reală ...

Această spălare subtilă a minţii se face zilnic. Nevoia pentru singurătate şi linişte nu a fost niciodată mai mare decât acum.

Satan foloseşte sistemul lumii pentru a ne stimula păcatul.

Data viitoare când te uiţi la televizor, fii atent la ce spune reclamele. Observă că ele îţi spun ce să faci, in timp ce tu stai pasiv permiţându-le s-o facă .. .Curnpără asta dacă vrei să fii cineva." "Cumpără asta dacă vrei să ai cea mai frumoasă casă din apropiere:"Cumpără asta dacă vrei să fii acceptat de colegii tăi." "Cumpilră asta dacă vrei să te simţi bine." Controlul minţii. Este înfricoşător chiar şi să te gândeşti la ce mare putere are televiziunea. Credinciosul care se uită la o reclamă pentru Budweiser s-ar putea să nu meargă chiar atunci să-şi cumpere o cutie de şase beri, dar cum afectează mesajul reclamei nevoia de seriozitate interioară? Care este efectul cumulat al vederii acelor femei frumoase seară de scară la televizor? Cum este el afectat când acumulează nenumărate ore urmărind comedii situaţionale care fac glume pe seama a orice este decent?

Televiziunea poate ti comparată cu hipnoza, un instrument folosit pentru a pune o persoană Într-o stare pasivă, pentru a accepta in mod subconştient ceea ce nu ar accepta în stare de conştientă normală. Televiziunea este o armă mortală pe care duşmanul o foloseşte pentru a desensibiliza, a dernoraliza şi in cele din urmă a distruge mintea oamenilor.

Frank Mankiewicz şi Ioel Swerdlow au îndrăznit să scrie o carte intitulată *Remote control - Television and the Manipulation of American Life* (Telecomanda -- Televiziunea ŞI manipularea vieţii americane). În această lucrare laică, ci detaliază ce a făcut televiziunea cu naţiunea noastră" Următorul segment

vorbeşte specific despre homosexualitate:

> Sub presiunea puternică din partea activiştilor homosexuali organizaţi, televiziunea a fost in mare parte folositoare în ultima decadă pentru a-i ajuta pc homosexuali "să iasă din cămăruţe", atât individual cât şi colectiv. Putem găsi atât filme cu mesaj explicit şi sensibil pe această temă, cât şi o abordare căreia i se dă, în general, o notă de demnitate ... Anita Brown ... a devenit nu eroină cum ar fi fost cazul acum douăzeci de ani la televiziune - ci culmea glumelor şi ostilităţii la toate posturile.

Chiar şi aceşti autor. care probabil că nici nu-L cunosc pe Cristos, recunosc ce face această formă puternică de mass-media în modelarea minţilor publicului american. in cartea lor, ei oferă dovezi de netăgăduit cu privire la modul In care mintea este manipulată prin intermediul acestei surse „inocente" de plăcere.

> Donald Wildmon este si el constient de modul in care televiziunea este folosita impotriva credincioşilor:
>
> Televiziunea este instrumentul cel mai subtil şi convingător ne care îl avem. Uneori. acesta este mai mare decât viaţa. Este singuru] instrument national veridic.
>
> Televiziunea este cel mai mare educator al nostru. Ne spune, prin programele sale, ce este bine şi rău, acceptabil şi neacceptabil, ce să credem şi ce să nu credem, In cine să avem încredere şi în cine să nu avem, pe cine să vrem să urmăm sau sa copiem ...
>
> Ea ne invata ca adulterul este un stil de viaţă acceptabil şi aprobat. Ne invaţă că violenţa este legitimă pentru realizarea obiectivelor personale sau pentru rezolvarea unui conflict. Ne învaţă că profanul este limbajul celui respectabil. Dar acestea sunt doar mesaje de suprafaţă. Mesajul adevărat este mai profund.
>
> Ne învaţă că aproape nimeni nu mai merge la biserică, că puţini oameni din societatea noastră sunt creştini sau trăiesc conform principiilor creştine. Cum? Prin simpla scoatere a caracterului crestin, a valorilor creştine şi a eul-

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

turii creştine din programe. Ne învaţă că oamenii care pretind că sunt creştini sunt ipocriţi. trişori, mincinoşi sau mai rău. O face prin caracrerizare.?

Cum te-ai Simţi dacă cmcva le-ar pune in faţa a câtorva mii de oameni şi ar Începe sa te ridiculizczc pentru credinţa ta în Dumnezeu? Asta este exact ceea ce face televiziunea? Producătorii râd şi îşi bat joc de noi. Oare am devenit atât de împietriţi încât suntem gata să ne alăturăm sistemului acestei lumi care urăşte lucrurile lui Dumnezeu? Este tragic ca crestinii sunt atat de versati in cele mai populare comedii, cele mai nostime reclame, cele mai tari seriale, si petrecand atat de putin timp pretios in tacere cu Dumnezeu, studiind si meditand la Scriptura si mijlocind pentru cei cazuti.

Din nefericire, oamenii sunt foarte dependenti de televiziune. Adeseori se ridica intrebarea legata de ce ar putea face oamenii pentru a scapa de plictiseala, fara televiziune, ca si cum asta ar justifica costul spiritual pe care aceasta il percepe. Si eu gandeam la fel cand am intrat pentru prima data in „viata fara televizor". Serile pareau a trece in ritm de melc in primele saptamani. Nu la mult timp dupa aceea, acele ore goale au fost umplute cu timp petrecut cu sotia mea si timp cu adevarat placut de partasie cu alti credinciosi. Nu este niciodata usor sa rupi un obicei cu care firea s-a obisnuit, dar Harul lui Dumnezeu sta la dispozitia celor care sunt hotarati sa se desparta de influentele sistemului acestei lumi.

Pentru multi, decizia pe care o iau pe aceasta tema va determina nivelul lor de lupta in viitor. Cei care nu sunt gata sa se rupa de duhul acestei lumi vor descoperi ca au foarte putina putere pentru a face pasii necesari pentru biruirea legaturilor pe care pacatul sexual le are in viata lor.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

12. LUPTE ÎN DOMENIUL SPIRITUAL

CEL CARE ESTE HOTARAT SA BIRUIE DEPENIJENTA sexuală trebuie să se pregătească pentru a se război cu şi a-şi combate vechea natură care încă mai tânjeşte după plăcerile păcatului sexual. Nu doar că trupul/firea lui o doreşte. dar a fost stabilit şi un obicei de indulgenţă. De-a lungul unei zile obişnuite. credinciosul descoperă că cultura noastră promovează un mesaj răsunător potrivit căruia sexul este un lucru bun şi de dorit, care oferă posibilităţi nesfârşite pentru satisfacerea oricărei fantezii imaginabile. Ca şi cum aceasta nu ar fi de ajuns, creştinul trebuie să conştientizezc şi să accepte faptul că există o armată bine organizată de fiinţe puternice dedicate zădărnicirii eforturilor lui de a dobândi libertatea.

Este foarte important, pentru cel care se luptă astfel, sit aibă o Înţelegere adecvată despre adevăraţii săi duşmani în această bătălie spirituală. Sunt unii care cred că singura dificultate în biruirea păcatului sexual constă doar în rezultatul bătăliei spirituale, minimalizând astfel rolul trupului/firii şi al lumii. Îmi amintesc de o conversaţia pe care am avut-o odată cu un pastor despre pofta sexuală. ii spusesem pe scurt despre munca mea cu dependenţii sexuali. "Când am de-a face cu cineva aflat in

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

păcat sexual", mi-a spus el răspicat "pur şi simplu alung acel drac şi am terminat!"

"Da, Înţeleg că demonii îi pot afecta pe oameni in unele fel uri. dar până ce o persoană nu Învaţă să-şi controleze propriul trup/fire. scoaterea din el a unei legiuni de demoni nu rezolvă problema lui", am răspuns eu.

Mulţi dintre cei care operează in domeniul eliberării accentuează prea mult rolul pe care Îl joacă demonii în păcatul habitual. Ei par să caute un răspuns simplu, sau poate sunt captivaţi de ideea de a porunci demonilor.

La cealaltă extremă sunt cei care pretind că toate problemele unei persoane pot fi atribuite doar acelei persoane. Şi această poziţie este la fel de eronată. Ideea existenţei unor forţe demonice care lucrează in lumea aceasta este un concept la care aceştia preferă să nu se gândcască, Perspectiva lor în ce priveşte domeniul spiritual tinde să fie extrem de vagă şi de suprafaţă. Ei nu ar Îndrăzni să nege ceea ce spune Biblia despre duşmanul nostru, dar sunt înclinaţi să limiteze lucrarea dcrnonică la vrăjitorii din satele izolate ale Africii.

Adevărul este că există o armată sofisticată de fiinţe care operează sub auspiciile diavolului însuşi. Majoritatea teologilor cred că Satan a fost unul dintre cei doisprezece arhangheli originali creaţi de Dumnezeu. El nu este doar o ,,forta rea" sau o .Jnfluenţă rea", cum cred unii. EI este o fiinţă angelică care, asemenea oamenilor. este limitată în timp şi spaţiu. Dar. diferit de oameni, este o fiinţă spirituală independentă de limitele lumii fizice.

Armata lui este compusă din demoni de diferite mărimi, puteri, abilităţi şi funcţii. (Vezi Luca 11:14; Mat. 12:22; I Ioan 4:6). Ei variază de la prinţi de ţări (Dan. 10: 13) până la soldaţi de rând (Luca 8:30). Pavel ne dă un indiciu despre această ierarhie in epistola sa către Efeseni: "Căci noi n-avcrn de luptat impotriva cărnii şi sângelui, ci împotriva căpeteniilor. impotriva domniilor. Împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac. împotriva duhurilor răutăţii care sunt în locurile cereşti"

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

(Efes. 6: 12).

La fel ca oricare altă uniformă militară. se parc că şi această armată are generali, căpitani şi soldaţi sau cel puţin unele echivalente ale acestora - iar demoni i au fost desemnaţi special să hărţuiască şi să atace anum i te persoane. Aceasta se face de obicei prin conjuncturi bineînţeles, dar se parc că sunt selectaţi anumiţi demoni În funcţie de domeniul specific de luptă al unei persoane. Pentru cel care se luptă cu dcpresia, este delegat un demon de ceaţă întunecoasă. Pentru cei care se luptă cu un temperament aprins, ar fi delegat un duh de mânie şi ucidere; iar pentru cineva cu o dorinţă nestăvilită pentru sex ar fi trimis un duşman al poftei. Probabil că aceşti demoni au abilitatea de a crea o atmosferă spirituală propice pentru lupta unei persoane.

În cartea sa *Demons in the World Today* (Demonii in lumea de astăzi) bine-cunoscutul Dr. Merrill F. Unger, profesor de studii pe Vechiul Testament la Dallas Theological Seminal)' timp de douăzeci de ani, spune următoarele despre activitatea dernonică:

> În influenţa demonică, duhurile rele exercită putere asupra persoanei care se află În prag de a fi posedată. O asemenea influenţă poate varia de la hărţuire moderată la subjugare extremă, când trupul şi mintea devin dominate şi ţinute în sclavie de duhuri. Creştinii, la fel ca necreştinii, pot fi astfel influenţaţi. S-ar putea să tie asupriţi, copleşiţi, deprimaţi, Împiedicaţi şi legali de demoni. 1

SUB PROTECTIA LUI DUMNEZEU

Indiferent de specialitatea lor, demonii sunt Iimitaţi in ce priveşte sfera lor de influenţă şi licenţa de a-l hărţui sau tortura pe credincios, Ca şi copil al lui Dumnezeu, trebuie să ştii că Satan şi cohortele lui nu pot face mai mult decât le este permis de Domnul şi de legile Lui spirituale.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Există anumite legi care guvernează domeniul spiritual şi dictează modul în care oamenii trebuie să-şi desfăşoare activităţile vieţii lor zilnice. Aprinde un chibrit sub o foaie de hârtie şi aceasta se va aprinde, deoarece au fost introduse anumite componente care declanşează focul. Aruncă un vas de sticlă de la fereastră şi va cădea dacă nu-l opreşte ceva din cădere. Acestea sunt exemple de legi cauzăefect - şi sunt multe asemenea legi cu care trebuie să ne confruntăm În domeniul fizic în fiecare zi. Mare parte din lucrurile pe care le facem în viaţă sunt dictate de diferite legi fizice ale naturii .

Dar în acelaşi timp, există şi legi spirituale care guvernează domeniul invizibil din jurul nostru. Pavel a descris una din aceste legi În epistola către Galateni: "Nu vă înşelaţi: 'Dumnezeu nu Se Iasă să fie batjocorit.' Ce seamănă omul, aceea va şi secera. Cine seamănă în firea lui pământească, va secera din firea părnântească putrezirea; dar cine seamănă In Duhul, va secera din Duhul viaţa veşnică" (Gal. 6:7-8).

Această lege spirituală spune că dacă cineva comite o faptă. el trebuie să sufere consecinţele care vor unna. Isus (EI un alt exemplu de lege a Împărăţiei lui Dumnezeu: .,Oricine se va inălţa, va fi smerit; şi oricine se va smeri. va fl înălţat' (Mat. 23:J2). Nu este vorba aici dacă cineva aprobă sau dczaprobă aceste legi, şi nici nu contează dacă acestea sunt respectate. lle sunt legile cauză-efect ale Împărăţiei lui Dumnezeu care nu pot fi evitate.

De asemenea pare sa existe si legi spirituale privitoare la implicarea forţelor dcmonice in vieţile credincioşilor. Când un creştin devine rebel fata de irnpărăţia lui Dumnezeu prin săvârşirea unui act voit de păcat. el Se aliază cu duşmanul. Apostolul Ioan a spus: "Cine păcătuieşte este de la diavolul" (1 Ioan 3:8). Punctul principal al acestei afirmaţii este Simplu, şi anume persoana care calcă *de obicei* legile lui Dumnezeu este in alianţă cu Satan -- marele rebel. Dar, mai există un adevăr secundar care poate li observat in această afirmaţie. Cînd cineva comite fapte păcăroase, el se deschide in faţa unei influenţe crescute din partea duşmanului. De exemplu, dacă un bărbat creştin intră intr-o librărie

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

pornogratică, el s-a făcut in mod voit vulnerabil in fata gândurilor diabolice care Il vor bântui mai multe săptămâni după aceea. Odată ce bărbatul "s-a deschis' spre pornografic, diavol ii au ,.dreptul legal" de a-l ataca şi tortura continuu cu acele imagini pornografice.

Un alt exemplu este mania. Când voinţa unei persoane este slăbită, există o mare ispită să lase la o parte duhul blând şi să se infurie. Mania este o emoţie a firii, care izvorăşte de obicei din mândrie. Unii au "temperamente dificile", aceasta însemnând că de obicei se lasă să fie dominaţi de mânie. Nu este bine ca un urmaş al blândului Isus să se mânie pe cineva, dar când acea persoană permite rnâniei să-I controleze până la punctul furiei, el 8 lăsat loc diavolului. Pavel a spus: ,.'MaÎniaţi-va şi nu păcătuiţi'. Să n-apună soarele peste mania voastră şi să nu daţi prilej diavolului" (Efes. 4:26-27). Mânia, la fel ca pofta, este un impuls carnal pe care duşmanul caută să-I intensifice în viaţa unui om. Dr. Unger afirmă:

Influenta dernonică se poate manifesta la diferite nivele de severitate ŞJ sub mai multe forme, atât în cazul creştinior, cât şi în cazul necreştinilor. in formele mai severe, atacul demonilor vine din afară prin presiune, sugestie şi ispită. Când se cedează unei asemenea presiuni, sugestii şi ispite, rezultatul este intotdeauna o influenţă demoni că sporită. Deşi rasa umană a căzut odată cu Adam şi a devenit pradă lui Satan şi demonilor săi, forţele întunericului au fost mereu sever restricţionate. Ei pot robi şi asupri pe oamenii căzuţi doar în funcţie de nivelul în care aceştia violează în mod voit legea morală veşnică a lui Dumnezeu şi se expun diavolului."

Cei care în mod nesăbuit deschid uşa păcatului sexual se aştepta ca duşmanul să profite din plin de acea oportunitate pentru a duce acea persoană într-un grad mai ridicat de sclavie, Merl in Carothers, bine cunoscută pentru popularele ei învăţături despre închinare, vorbeşte despre influenţa demoni că asupra gândirii:

Dar orice gând legat de sexul ilicit este ca un monstru care aşteaptă să preia controlul. Acesta poate fi ţinut ascuns mulţi ani, dar la momentul potrivit iese la

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

suprafaţă. De fapt, această forţă dernonică este adesea gata să aştepte momentul potrivit pentru a se manifesta. Aceasta vrea sa distrugă un cât mai mare număr de oameni posibil. Aceasta te înspăimântă?

> Dă-mi voie să te asigur că nu vorbesc despre duhurile rele care îi posedă pe creştini. In lumea aceasta există o forţă rea a cărei dorinţă este să distrugă tot ceea ce Dumnezeu vrea să construiască. Acea forţă, Satan, este mult mai isteaţă decât ar crede creştinul obişnuit. Satan ii îndrumă pe oamenii lui să trăiască în rebeliune făţişă faţă de Dumnezeu, dar este mulţumit să lucreze în secret în locurile interioare ale creştini lor. Strategia lui este de a ne face să dorim lucruri pe care Dumnezeu le-a interzis. Odată ce dorinţa este născută, Satan continuă să întărească acea dorinţă. El o aduce in mod repetat în atenţia noastră până ce aceasta contrabalansează dorinţa de a fi ascultatori de Dumnezeu... Nu este niciodată sigur să păşeşti pe teritoriul lui Satano El umblă căutând mereu pc cine să înghită. El işi alege timpul potrivit pentru a-şi realiza scopurile. Nu ştim niciodati! ce urmează sit Iacă. Mai mulţi bărbaţi mi-au spus că au trăit cu gânduri si dorinţe imorale chiar douăzeci şi cinci de ani Înainte de a ceda faptelor imorale. Timpul este irelevant pentru Satan. Dacă crezi că el este o realitate si el are putere demonica. Iţi va fi de mare folos să stai in afara teritoriului lui! Şi el are un plan pentru tine, plan care foarte probabil va fi implinit dacă vei permite ca vreo parte a vieţii tale sa ajunga sub controlul lui. EI este in special interesat de ce ai in gând.[1]

Dar, lucrănle diavolului nu se limitează la cei vinovaţi. Chiar şi cei nevinovaţi sunt atacaţi uncon. Dar, niciun atac nu poate veni peste un credincios Hiră aprobarea lui Dumnezeu. Să luăm exemplul când Isus i-a spus lui Petru: .,Simone, Simone, Satan v-a cerut să vă cearnă ca grâul Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credinţa ta" '(Luca 2.2:31-1.2). Din moment ce o persoană aparţine lui Dumnezeu, duşmanul

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

poate cere tot ce vrea, dar trebuie să aibă permisiune inainte de a putea ataca. Credinciosii au fost cumpăraţi de la diavolul cu sângele lui Isus.

Un portret profund al acestui adevăr ne este arătat În primul capitol al cărţii Iov. In această porţiune de Scriptură, cititorul poate vedea o frantura fascinantă din regiunile nevăzute ale domeniului spiritual unde sunt puse la calc mari ispite. loveste descris ca un om . .fără prihană şi curat la suflet. se temea de Dumnezeu şi se abătea de la rău". Relatarea continuă şi spune că el trăia la un aşa nivel de neprihănire încât de fiecare dată când fiii săi se adunau pentru o petrecere, el aducea jertfe speciale lui Dumnezeu, gândindu-se "poate că li ii mei au păcătuit şi au supărat pe Dumnezeu in inima lor".

După stabilirea caracterului neprihănit al lui Iov, scena se mută in sala tronul Celui Atotputernic, unde Satan se furişase împreună cu ceilalti ingeri. Radiind de mândrie părintească, Dumnezeu spune: ,,:Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un fără prihană şi curat la suflet, care se teme de Dumnezeu şi se abate de la rău".

Le aceasta, diavolul replică: "Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu? Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui şi tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui şi turmele lui acoperă ţara. Dar ia intinde-Ţi mâna şi atinge-te de tot ce are şi sunt încredinţat că Te va blestema în faţă". Deci, fară ca acest om neprihănit de pe pământ să ştie, o provocare făcută într-un cu totul alt domeniu este pe punctul de a rezulta în răsturnarea cu susul în jos a întregii sale vieţi.

Unul din motivele includerii acestei relatări în Biblie a fost pentru a arăta credincioşilor că Tatăl ceresc a stabilit limite pe care duşmanul nu le poate trece fără permisiunea Lui."

MAIEŞTRI ÎN ISPITIRE

Fiinţele demonice au ispitit, hărţuit şi atacat credincioşii inca de la

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

începuturile omenirii. Ei îi folosesc pe oamenii nemântuiţi pentru a face fapte de mânie, aroganţă şi perversitate, care fac toate parte din natura lor păcătoasă. Aceasta este veşnicia la care pot spera cei nernântuiţi.

Cei care sunt pe calea lui Dumnezeu sunt trataţi diferit. Cum am menţionat mai devreme, graduluI de influenţă al demonilor este restricţionat. Pentru ilustraţie, voi folosi militarii din marină implicaţi in spionaj în Moscova in anii 80. Singurul lucru de care trebuiau să se lngrijească aceşti gardieni ambasadori era să nu se lase amăgiţi să spună secrete. Ruşii aveau anumite limite de lucru. Nu puteau folosi tortura pentru a-i forţa pe marinari să divulge secrete militare. Nu puteau să le ameninţe viaţa şi nici chiar să ţipe la ei. Singura cale posibilă pentru obţinerea unor secrete era printr-un proces de seducere. Asta au şi făcut. Ruşii au folosit o femeie frumoasă ca momeală prin care să-I facă pe un marinar să dezvăluie secrete. Acest marinar nu a pus ţara mai presus de sine. Poate că era gata să moară pentru ţara sa pe câmpul de bătălie, dar nu a fost gata să moară faţă de propriile sale dorinţe. El a pierdut cea mai mare bătălie pe care a avut-o de luptat Vreodată, Nu a fost o bătălie cu gloanţe; a fost o bătălie cu ispită.

În acelaşi fel, când duşmanul se hotărăşte să pună la cale căderea unui credincios, el poate lucra doar in limitele impuse de Dumnezeu Cum a menţionat şi Pavel: "Nu v-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Dumnezeu, care este credincios, nu va ingadui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre; CI, Impreuna cu Ispita, a pregătit şi mijlocul să Ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda" (1 Cor. 10:13). Veteranul apostol nu promite o viaţă fără ispite, ci mai degrabă că Dumnezeu la va ţine pe acestea În limitele Sale şi va asigura întotdeauna o cale de scăpare in aşa fel Încât credinciosul să poată rămâne În picioare.

Scena la care asistăm in cartea lov este tipică pentru ceea ce se Întâmplă când un duh căzut doreşte să cearnă pe unul din copiii lui Dumnezeu. Să luăm de exemplu povestirea la care I~e-am uitat mai

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

devreme, despre Iosif şi soţia lui Potifar. Nouă ni se descrie doar scena pământească a ceea ce s-a întâmplat, dar oare ce s-a întâmplat În sfera spirituală Înainte de' acel incident? Pot să-mi imaginez cu uşurinţă cum şarpele s-a furişat din nou in sala tronului lui Dumnezeu. "Oare degeaba se teme Iosif de Dumnezeu? Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lut ŞI tot ce este al lui? Ai binccuvântat lucrul mâinilor lui şi turmele lui acoperă ţara. Dar dă-mi voie să-I ispitesc prin această femeie frumoasă şi sunt Încredinţat că Îţi va Întoarce spatele. Dar dacă dintr-un motiv sau altul nu o va face, dă-mi voie să-I arunc in inchisoare şi sunt sigur că Te va blestema în faţă." Bănuiesc că o conversaţie asemănătoare a avut loc inainte de marea ispitire cu care s-a confruntat Iosif în ziua aceea. Prin urmare, ispita cu care se confruntă o persoană, indiferent care ar fi aceasta, trebuie să fie *mai întâi* aprobată de Domnul.

PLANURI ÎMPOTRIVA CREŞTINILOR

Meşteşugul duşmanului nu are limite. Acesta este in lucrarea de atragere a oamenilor În păcat şi rebeliune impotriva lui Dumnezeu de şase mii de ani. Pot mărturisi personal că duşmanul a incercat de multe ori să mă atragă inapoi in stăpânirea lui in Întuneric. Un asemenea incrdent a avut loc nu la mult timp după ce incepusem să umblu in victorie. Pe atunci eram agent imobiliar şi am primit un telefon de la o doamnă care m-a rugat să-i arăt una din casele pe care le aveam listate pentru vânzare. Am acceptat şi am luat cheile de la casa respectivă pentru a mă întâlni cu ea.

Am parcat maşina şi am aşteptat-o. Stând acolo, am fost copleşit de imboldul de a intra in casă, pentru "a mă uita in jur". Am făcut greşeala de a intra în casă. Odată intrat, am avut dorinţa nestăvilită de a căuta materiale pornografice. Nu-mi venea să cred că de fapt căutam cu foarte mare atenţie prin fiecare cameră după reviste pornografice. Bineînţeles

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

că am găsit o grămadă mare intr-o cameră din spate. Am apucat una şi m-am uitat prin ea, dar am aruncat-o apoi cu dezgust şi fi-am grăbit să ies din casă. Doamna care m-a sunat n-a mai apărut. Duşmanul m-a păcălit, dar din fericire, nu am mers mai departe decât o privire fugară.

Diavolii vor încerca şi să contrabalanseze faptele bune cu un atac. Nu la mult timp după ce mi-am spus mărturia in show-ul Oprah Winfrey în 1988, m-am trezit atacat puternic în timp ce călătoream. Eram în drum înapoi spre Sacramento (unde locuiam atunci), venind din Phoenix, unde slujisem. Nu-mi văzusem soţia de mai bine de o săptămână, ceea care făcea ca acesta să fie un timp foarte vulnerabil pentru mine. Trecând prin deşertul Arizonei, m-am trezit conducând la aceeaşi viteză cu fata din linia paralelă. O depăşearn, apoi mă depăşea ea. Mă îndoiesc că ea încerca de fapt să flirteze cu mine, dar eu cochetam cu ideea aceasta. Când mi-am venit în fire şi mi-am dat seama de ceea ce făceam, am apăsat pe ambreiaj şi m-am îndepărtat de ea. Totuşi, acest incident a fost de ajuns pentru a-mi face mintea să gândească în direcţia greşită.

Continuând să călătoresc spre nord inspre Bakersfield, am Început să tânjesc după un magazin porno. Învinsesem de multă vreme dependenţa de pomografie dar, cu toate acestea, ispita era absolut incredibilă. Eram ca şi cum aş fi fost plin de un nor de gros de poftă sexuală. Eram hotărât ca odată ajuns În oraş, să găsesc un magazin pornografic în care să intru. Am ajuns în cele din urmă in Bakersfield; dar, când am Văzut ieşirea din oraş am reuşit să-mi continui drumul pe autostradă. În clipa in care am trecut de acea rampă de ieşire, norul de poftă a dispărut! Privind în urmă, pot acum vedea că acela fusese un atac demon ic. Nu subestima niciodată puterea şi metodele duşmanului. Biblia Con. firmă lucrul acesta:

> Ca să nu lăsăm pe Satan să aibă un câştig de la noi; căci nu suntem În neştiinţă despre planurile lui. (2 Cor. 2: Il)
>
> Dar mă tem ca, după cum şarpele a amăgit pe Eva cu şiretlicul lui, tot aşa şi gândurile voastre să nu se strice de la curăţia şi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

credincioşia care este faţă de Cristos. (2 Cor. 1l:3)

Şi nu este de mirare, căci chiar Satan se preface Într-un Înger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă şi slujitorii lui se prefac În slujitori ai neprihănirii. Sfârşitul. lor va fi după faptele lor. (2 Cor. Il: 14-15)

Fiţi treji şi vegheaţi! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcneşte şi caută pe cine să înghită. (l Pet. 5:8)

Nu te Înşela, demonii vor face tot ce pot pentru a-l face pe credincios să cadă, pentru ca apoi să-I ducă departe de Domnul. Ei sunt strategi iscusiţi care probabil I-au urmărit pe acel om încă de la naştere. Ei Îi cunosc toate slăbiciunile şi ştiu exact cum să-I aducă în cursele lor.

DĂRÂMAREA ÎNTĂRITURILOR

Când o persoană cedează În faţa păcatului sexual În mod repetat de-a lungul unei perioade de timp, În fiinţa acelei persoane se stabileşte o Întăritură a duşmanului. Dacă păcatul acela continuă până la punctul În care devine incontrolabil, aceasta devine o cetăţuie a duşmanul[ui].[5] Un demon al perversităţii a zidit o cetăţuie pe terenul sufletesc al bărbatului. Cu cât păcatul continuă mai mult, cu atât mai puternică devine acea prezenţă.

Am făcut câteva vizite la Înălţimile Golan cu diferite ocazii de-a lungul anilor. Oricine poate Înţelege imediat de ce Israelul s-a opus predării acestui teritoriu mic sirienilor. Forţele duşmane avuseseră timp să se stabilească putemic pe dealurile de lângă Marea Galileii. Timp de mai mulţi ani, aceştia bombardaseră localităţile izraeliene din apropie~e. C~nd a izbucnit războiul În 1967 între Israel şi naţiunile arabe dimprejur, a fost nevoie de lupte înverşunate pentru dislocarea forţelor siriene prezente pe dealurile de deasupra lacului. Ascunsă sub tone de beton,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

artileria lor probabil că a fost de neînvins în ciuda atacurilor evreilor.

Asa se simte şi credinciosul care trebuie să se confrunte cu posibil invincibila îndepărtare a duşmanului ascuns adânc În propria sa fiinţă. Deşi acest lucru pare aproape copleşitor, Pavel ne asigură că nu este a~a.: "Măcar că trăim în firea pământească, totuşi nu ne luptăm călăuziţi de firea părnântească. Căci armele cu care ne luptăm noi, nu sunt supuse firii pământeşti, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe Întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minţii şi orice înălţime, care se ridică împotriva cunoştinţei lui Dumnezeu; şi orice gând ÎI facem rob ascultării de Cristos" (2 Cor. 10:3-5).

. .. Marea parte care mai rămâne din această carte te va învăţa principiile necesare pentru respingerea duşmanului. Nu este nevoie să discutăm lucrul acesta pe larg acum. Doar il menţionăm aici ca să poţi Inţelege mai bine lupta care-ţi stă Înainte. Dar, ar fi bine să observi ceea ce a ~pus Pavel despre rolul pe care îl joacă fantezia în stabilirea şi menţmerea întăriturii. Duşmanul va rămâne pe poziţie doar În măsura in care credinciosul continuă să nutrească fantezii sexuale. Pavel ne ~p~e să extirpăm acele imaginatii. S-ar putea să fie nevoie de timp mamre ca un bărbat să poată avea o gândire pură, dar este vital ca el să inceapă să exercite chiar acum disciplina mentală. Petru a spus: "De aceea, Încingeţi-vă coapsele minţii voastre, fiţi treji şi puneţi-vă toată nădejdea În harul, care vă va fi adus, la arătarea lui Isus Cristos. Ca nişte copii ascultători, nu vă lăsaţi târâţi În poftele, pe care le aveaţi altădată, când eraţi în neştiinţă. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este stănt, fiţi şi voi sfinţi in toată purtarea voastră. Căci este scris: 'Fiţi . sfinţi, căci Eu sunt sfânt" (1 Pet. 1: 13-16).

Sunt mulţi învăţători care au dezvoltat un sistem elaborat de "elibcrare" pe baza unui versct din Vechiul Testament. Când a dat lui Moise cele Zece Porunci, Domnul a spus: "Să nu te Închini Înaintea lor (vorbind de idoli) şi să nu le slujeşti: căci Eu, Domnul Dumnezeul tău,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinţilor În copii până la al treilea şi la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc" (Exod 20:5). Potrivit acestor învăţători, dacă cineva trăieşte în păcat, el trebuie să "rupă blestemul moştenit", care va îndepărta dreptul pe care il are duşmanul in viaţa sa,

Sunt intotdeauna extrem de preocupat când oamenii Îi Învaţă cu incredere pe al ţii concepţii care nu sunt puternic susţinute de Biblie. Cu toate ci această noţiunea s-ar putea să tie atractivă pentru cei care accentuează prea mult implicarea dcmonică În viaţa creştinului, suportul biblic pur şi simplu nu există. Cred că există ceva rău ce poate fi transmis de la un tată robit de păcat la fiul său. Am auzit destule istorisiri despre un fiu care a crescut fara tata in familie, iar mai târziu a descoperit că tatăl său era un dependent sexual. Auzim adeseori despre un fiu care se luptă cu depresie la Icl cum era şi cazul tatălui său, sau despre un alcoolic ar cărui tata bea şi el foarte mult. Acestea pot fi motivate in mai multe feluri. Este posibil ca el să fi moştenit aceeaşi "poftă" cu care s-a luptat tatăl (vezi lac, l : 14). Cealaltă posibilitate este că noi pur şi simplu nuînţelegem cum diavolul care l-a păsat pe tată il poate ataca şi pe fiu.

Indiferent care ar ti cazul, recitarea unor "formule de rugăciune" pentru "ruperea blestemului" nu doar că este o practică fără baze biblice, dar nu aduce absolut nici un bine. Mai mult, după cum am discutat deja În capitolul şapte, Domnul interzice aruncarea vinii pentru acţiunile noastre asupra părinţilor noştri, "Sunetul care păcătuieşte, acela va muri. Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, şi tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său' Neprihănirea celui neprihănit va fi peste el ŞI răutatea celui rău va ti peste el" (Ezechiel 18:20). Întreaga idee potrivit căreia nu trebuie decat sa faci o anumită afirmaţie pentru a birui (sau chiar pentru a birui partial) dependenta/sclavia sexuală este pură fantezie şi constituie un exemplu de răspunsuri patetice, tip plasture, oferite celor care Încearcă să scape de responsabilitatea personală pentru propriile lor

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

acţiuni păcătoase. Dacă există un blestem moştenit, acesta va fi Înlăturat când acea persoană experimentează pocăinţă ade vărată. Când păcatul Încetează, aceasta va cauza ruperea blestemului.

ŞIRETLICURILE DIAVOLULUI

Victoria este un concept vag pentru cei ce au devenit obişnuiţi cu pierderea luptelor spirituale. Ei au cunoscut În general doar înfrângerea. Nu par să mai aibă putere să se Împotrivească duhurilor seducătoare care vin cu ispitele lor aparent irezistibile. Dar, copilul lui Dumnezeu are la dispoziţie puterea necesară pentru a se Împotrivi inamicului. Pavel a slujit multă vreme În oraşul Efes unde majoritatea celor din biserică erau foşti Închinători ai lui Satano Aceştia erau oameni care trebuiau să se confrunte cu duşmanul Într-un mediu extrem de vitreg. Din celula de Închisoare din Roma, marele luptător a scris epistola care ajuns să fie cunoscută ca Efeseni. În aceasta. el a oferit următoarele Învăţături despre războiul spiritual:

> Încolo, fraţilor, Întăriţi-vă În Domnul şi in puterea tăriei Lui. Îmbrăcaţi-vă cu toată armătura lui Dumnezeu, ca să puteţi ţine piept Împotriva uneltirilor diavolului, Căci noi n-avem de luptat Împotriva cărnii şi sângelui, ci impotriva căpeteniilor, Împotriva domniilor, Împotriva stăpânitorilor Întunerecului acestui veac, Împotriva duhurilor răutăţii care sunt În locurile cereşti. De aceea, luaţi toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteţi Împotrivi in ziua cea rea şi să rămâne ţi În picioare, după ce veţi fi biruit totul. Staţi gata dar, având mijlocul Încins cu adevărul, îmbrăcaţi cu platoşa neprihănirii, având picioarele Încălţate cu râvna Evangheliei păcii. Pe deasupra tuturor acestora, luaţi scutul credinţei, cu care veţi putea stinge toate săgeţile arzătoare

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

ale celui rău. Luaţi şi coiful mântuirii şi sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Faceţi in toată vremea, prin Duhul, tot felul de rugăciuni şi cereri. Vegheaţi la aceasta, cu toată stăruinţa, şi rugăciune pentru tou sfinţii. (Efes. 6:10-18)

Primul lucru pe care il stabileşte Pavel aici este sursa întregii puteri a crcdinciosului pentru a lupta impotriva inamicului. Biblia bogată rcdă intreaga semnificaţie a ceea ce este exprimat în versetul zece: "fiţi întăriţi prin unirea voastră cu El; luaţi-vă putere de la Elacea putere pe care o oferă măreţia Sa". Pavel s-a legat aici de un subiect de o importanţă enormă: luptele spirituale nu sunt câştigate prin putere sau abilitate personală. Ştiu că pare ridicol să o spun Intr-un mod atât de simplu, dar trebuie să ni se aducă aminte că războiul spiritual este intr-adevăr spiritual! Cum a spus şi Pavel In pasajul din 2 Corinteni: "Măcar că trăim in firea pământească, totuşi nu ne luptăm călăuziţi de firea pământească' (2 Cor. 10:3). Lupta va fi eficientă în măsura în care bătălia se dă in domeniul spiritual. Pentru credincioşi, sursa puterii lor spirituale este Duhul Sfânt.

Aceasta ne conduce un alt adevăr important legat de puterea lui Dumnezeu. EI va face demonstraţie de putere în vieţile noastre doar în măsura în care noi suntem slabi in noi înşine. Slăbiciunea noastră creează o adevărată dependenţă de Dumnezeu. În ultimele trei capitole ale celei de-a doua epistole a lui Pavel către Corinteni, el a folosit cuvântul slăbiciune de treisprezece ori si in câteva rânduri pentru a se descrie pe sine. EI incerca să-i înveţe pc corinteni că puterea spirituală este diferită de puterea personală. Criticii săi spuseseră că atunci "când este de faţă el însuşi este moale, şi cuvântul lui n-are nici o greutate" (2 Cor. 10: IO). Pavel nu il negat acest adevăr, ci a răspuns simplu citând din Ieremia: "cel ce se laudă, să se laude în Domnul".

în capitolul unsprezece din 2 Corinteni, Pavel a relatat întreaga suferinţă

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

pe care a indurat-o prin predicarea Evangheliei: bătăi: biciuiri, împroşcări cu pietre, naufragii, pericole permanente, foame ŞI sete. Dumnezeu a permis toate aceste situaţii pentru a-l menţine pe Pavel slab şi dependent de EI. în capitolul doisprezece, Pavel ne spune cum Dumnezeu a trebuit să-I slăbească şi mai mult printr-un "ţepuş în carne" pentru a putea să continue să toarne puterea Sa prin viaţa lui Pavel. Dumnezeu i-a spus: "Harul Meu îţi este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârşită", La aceasta, Pavel a răspuns: "mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Cristos să rămână în mine" (2 Cor. 12:9). *Singura modalitate de a-I învinge pe duşman în domeniul ispitei spirituale este prin puterea lui Dumnezeu.* Acea putere este primită prin dependenţa totală a credin ciosului de El. .

Aşadar, vedem in Efeseni 6 că puterea ne vine prin relaţia noastră de părtăşie strânsă cu Domnul. Pavel continuă să spună: "luaţi toată armătura lui Dumnezeu" De ce să ne luăm această armătură? "Ca să puteţi ţine piept împotriva uneltirilor diavolului". Principiile pe care Pavel urmează să le împărtăşească cu cei din Efes au scopul de a-i ajuta să evite planurile iscusite pe care diavolul le pune la cale pentru a-i rătăci pe credincioşi. Dacă examinăm diferitele componente ale armurii, putem vedem cu uşurinţă că majoritatea sunt defensive ca natură: brâul, platoşa, scutul şi coiful au toate scopul de a-l proteja pe cel ce le posedă de loviturile adversarului. Am putea argumenta că şi sabia este defensivă, în sensul că cineva o foloseşte pentru a bara armele adversarului său.

Din nou, scopul îmbrăcării annurii este "ca să puteţi ţine piept împotriva uneltirilor diavolului". În versetul 13, Pavel subliniază din nou lucrul acesta spunând: "De aceea, luaţi toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteţi împotrivi în ziua cea rea". Îndemnul este repetat pentru a ne sfătui să rezi stăm cu orice preţ ispitelor aduse de diavolul.

CONVIEŢUIND CU DUŞMANUL

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Într-o zi, stând de vorbă cu ucenicii, Isus a spus: "Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpânitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine" (Ioan 14:30). Isus a arătat prin propria Sa afirmaţie motivul pentru care El "putea ţine piept împotriva uneltirilor diavolului". El a spus că domnitorul lumii acesteia nu avea *nimic* în El. Cu alte cuvinte, în viaţa Sa nu exista nimic ce ar fi fost împotriva voii Tatălui. În El nu exista păcat, rebeliune sau obiceiuri secrete. Satan nu a reuşit să-şi agaţe .x.ârligul" În isus. Nu exista nimic prin care diavolul să aibă drept şi pc care să-I poată folosi împotriva Lui.

Acesta este locul de refugiu pentru credincios. Dacă un credincios rămâne in voia lui Dumnezeu şi ascultător de EI, duşmanul este incapabil de a-l atrage în rebeliune. Credincioşii experimentează probleme când au cedat duhurilor nelegiuite în lucruri mici, făcând astfel alianţă cu cei care ii sunt duşmani. Dacă au teren comun cu duşmanul, cum vor putea să rămână în picioare? Este responsabilitatea credinciosului să se ţină departe de poluarea produsă de sistemul lumii acesteia prin harul lui Dumnezeu. Natura păcătoasă s-ar putea să vrea să se împrietenească cu duhurile necurate, dar prin acte obişnuite de voinţă, omul poate alege să rărnână in părtăşie cu Dunmezeu prin ascultare de El; şi făcând lucrul acesta, diavolul nu are nimic în el.

Arrnura lui Dumnezeu este, Intr-un sens, o protecţie pentru credincios împotriva lui *Însuşi.* Pe măsură ce-şi stabileşte principiile de adevăr, dreptate, credinţă şi aşa mai departe, el va creşte spiritual şi se va in tiin pentru a se împotrivi ispitelor care surâd naturii sale păcătoase Adevărata VIctorie din viaţa credinciosului depinde nu neapărat de cum răspunde la ispirele de astăzi, ci de gradul în care este gata să-i permită lui Dumnezeu să-I schimbe din înăuntru spre în afară. La fel cum o echipă campioană la baseball se construieşte prin ridicarea unor viitoare stele printr-un bun "sistem de fermă", tot aşa credinciosul devine victorios

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

permiţându-I lui Dumnezeu să realizeze maturitatea caracterului său. Deşi această creştere nu se face peste noapte, procesul trebuie să înceapă adeseori printr-o experienţă unică.

Partea a IV-a

CALEA DE IEŞIRE

13. LOCUL ZDROBIRII SI AL POCAINTEI

AM FOST INVITAT O DATĂ PENTRU UN INTERVIU la un radio creştin la un program despre dependenţa sexuală în biserică. În zilele de dinainte de interviu, am simţit tot mai mult că trebuia să transmit ascultători lor radio mesajul că Dumnezeu schimbă oamenii. Eram hotărât să subliniez faptul că bărbatul care e legat în păcatul sexual are totuşi o speranţă, datorită puterii transformatoarea a lui Isus Cristos.

Dar, gazda emisiunii radio a fost tot atât de hotărâtă să transmită propria sa filosofie. El credea că eliberarea de dependenţă depindea de atitudinea de responsabilitate mutuală împărtăşită de un grup de astfel de dependenţi. De fiecare dată când incercam să încep o discuţie directă despre puterea transformatoare a lui Isus, care îi poate elibera cu adevărat pe toţi dependenţii din sclavia lor, el îmi anihila eforturile şi sublinia nevoia de responsabilitate. Cum am discutat şi în capitolul 4, responsabilitatea îşi are locul ei în procesul de restaurare, dar ea singură

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

nu poate fi soluţia pentru dependenţă. Utilitatea ei este de scurtă durată pentru cel care se luptă să biruie o dependenţă.

PROGRAMUL DE ÎNTRETINERE

Filosofia obişnuită despre tratarea dependenţei, filosofle pe care o promova acea gazdă radio şi pe care o susţin mulţi alţii, este că odată ce o persoană a devenit dependentă de un viciu, tie că este alcool, droguri, jocuri de noroc sau activitate sexuală, ea va fi *întotdeauna* dependentă de lucrul acela. Mentalitatea aceasta predomină în multe grupuri de sprijin unde bărbaţii încep şedinţele prin a spune fiecare:
"Bună. Numele meu este (Tim), sunt dependent sexual." Chiar dacă bărbatul acela a trăit o viaţă victorioasă in ultimii şase ani, i se cere inca să se Identifice cu trecutul său. Şi nu doar atât, ci el trebuie să Se prezinte la intâlnirile grupului de sprijin tot restul vieţii, aceasta fiind considerată singura cale de scăpare de dependenţă. EI este etichetat ca falimentar şi trebuie să ţină mereu minte lucrul acesta, pentru a nu se auto-înşela şi astfel să se întoarcă inapoi la vechea viaţă păcătoasă.

Deoarece majoritatea acestor persoane cunosc puţin despre sau au puţină incredere in puterea lui Dumnezeu de a schimba viaţa unei persoane, speranţa lor constă doar in ceea ce pot ei înşişi face unul pentru celălalt; ei sunt convinşi că, intr-o oarecare măsură, există o oarecare putere in "camerl"" pentru menţinerea lucidităţii. Această "soluţie" a fost numitii ,Întreţinere" şi se bazează pe ipoteza că o persoană trebuie să inveţe să-şi rnenţină starea de reabilitare din păcat. Cu alte cuvinte, el trebuie să descopere cum să-şi trăiască viaţa în aşa fel ca păcatul lUI să fie ţinut sub control. EI este victima a ceea ce este CO?siderat a fi un intrus invizibil care trebuie ţinut în anumite graniţe. In loc de a scoate afară acea fiară sălbatică şi a o împuşca fără milă, ei o respectă şi o păstrează in siguranţă intr-o cuşcă. Bărbatul încearcă să o controleze, să o inhibe şi să

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

o reduci! la tăcere, dar nu se poate elibera niciodată cu adevărat de ea. El este sortit pe viaţă la o existenţă la un pas depărtare de de/astru, In IOl acest timp însă profesându-şi credinţa si încrederea in Dumnezeu.

Încercarea de a "intretine" păcatul in felul acesta îl împiedică pe om să se lase zdrobit. Să-I luam pe Bob de exemplu. El era unul din membrii obişnuiţi ai grupului de sprijin început de biserica lui pentru dependenţi: sexuali. El mergea cu regularitate la fiecare întâlnire de marţi seara. Mersese la acele întâlniri trei ani, recunoscând de fiecare dată când căzuse din nou. El a fost întotdeauna credincios în a-şi mărturisi Ialimentele, dar aceasta devenise o simplă rutină de faliment şi marturisire. Nu s-a schimbat niciodată.

Mai târziu, a recunoscut că se convinsese pe sine că atât timp cât mergea la acele întâlniri şi-şi mărturisea căderea în păcat, Dumnezeu va fi ingăduiror eu el. Păcatul lui nu era complet ieşit de sub control aşa cum fusese la inceput, dar nici nu câştigase victoria adevărată. pur şi simplu devenise con tortabil în acest aranjament.

Pentru credincios, raspunsul este ca Dumnezeu schimba oamenii din interior spre exterior. Această schimbare are loc pe măsură ce persoana în cauză începe să-şi vadă nevoia de schimbare, incepe să-şi controleze comportamentul păcătos şi experimentează un stil de viaţă complet diferit. ° asemenea transformare nu implică doar renunţarea la păcat. Este mult mai mult decât simplă abstinenţă. Pentru ca Dumnezeu să poată aduce o persoană la punctul în care să-şi uite idolii vieţii, este nevoie de o răsturnare completă a întregii sale vieţii interioare. El şi-a adorat şi protejat idolul mulţi ani la rând pentru că îl dorea şi-l iubea. Slujba lui Dumnezeu este de a-l aduce treptat la punctul în care el nu şi-l mai doreşte. Cei care pur şi simplu "întreţin" păcatul, nu învaţă niciodată să-I urască. Cel mult, învaţă să-I ţină sub control.

Charles Spurgeon a scris o dată: "Oamenii care doar cred în decaderea lor, dar nu o urăsc, sunt la fel de departe de cer ca Satan."

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Ar fi nevoie de o revoluţie pentru a aduce pe cineva la punctul în care să-şi urască păcatul. Trebuie instaurat un nou împărat. Vechea împărăţie, sub domnia sinelui, trebuie răsturnată. Persoana care devine urmaş al lui Cristos şi încearcă să menţină controlul propriei vieţi nu s-a supus pe sine domniei lui Isus Cristos. Această persoană nu poate spera decât la a se stăpâni în faţa păcatului sau. Pe de altă parte, omul care I-a permis lui Dumnezeu să îndepărteze domnia sinelui are irnpri at în fiinţa sa un nou set de valori. La aceasta s-a referit Pavel când a spus: "Căci, dacă este cineva în Cristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi" (2 Cor. 5: 17). in f epistola către biserica din Efes, el a oferit şi o versiune completă a ceea ~ce a vrut să spună aici:

> Iată dar ce vă spun şi mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiţi cum trăiesc păgânii, în deşertăciunea gândurilor lor, având mintea întunecată, fiind străini de viaţa lui Dumnezeu, din pricina neştiinţei în care se află în urma împietririi inimii lor. Ei şi-au pierdut orice pic de simţire, s-au dedat la desfrânare şi săvârşesc cu lăcomie orice fel de necurăţie. Dar voi n-aţi învăţat aşa pe Cristos: dacă, cel puţin, L-aţi ascultat şi dacă, potrivit adevărului care este în Isus, ati fost învăţaţi, cu privire la felul vostru de viaţă din trecut, să vă dezbrăca ti de omul cel vechi care se strică după poftele înşelătoare; şi să vă înnoiţi in duhul minţii voastre şi să vii Imbracati in omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire şi sfinţenie pe care () dă adevărul. (Efes. 4:J7-24).

RAPORTAREA LA VOINŢA PROPRIE

Fiecare fi inţă umană arc un sentiment înnăscut de auto-determinare şi auto-suficienţă. Când cineva devine urmaş al lui Cristos, el se pune pc o traiectorie de ciocnire inevitabilă cu voia lui Dumnezeu, indiferent care ar

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

ti gravitatea păcatului său. Într-adevăr, chiar şi intrarea in Împărăţia lui Dumnezeu se bazează pe recunoaşterea personală a direcţiei greşite şi a nevoii de schimbare. Termenul biblic folosit pentru a descrie soluţia acestei probleme este POCĂINŢA.

Mulţi presupun că atunci când au devenit creştin au experimentat pocăinţa şi pot trece la lucruri mai serioase legate de viaţa creştină. Nu doar că experienta convertirii este foarte slabă pentru mulţi, după cum vom vedea puţin mai târziu, dar aceasta nu este de fapt decât primul pas dintr-o serie vasta de asemenea experienţe cu Dumnezeu. Natura umană căzută are nevoie de multe schimbări. Dumnezeu nu caută mai mulţi oameni care ştiu elim să pară religioşi sau să vorbească cea mai actuală „limba creştină". Il vrea să ne transforme dinspre înăuntru inspre în aLu;\. 111 asa fel ind! să purtăm chipul lui Isus Cristos in această lume ncrnântuită.

Adevărata pocăinţă înseamnă mult mai mult decât punerea în acord cu religia creştină. Cuvântul grecesc tradus prin pocăinţă este *metanoia* , Acesta este de fapt o combinaţie a cuvintelor *meta* (după, în urma) şi *noieo* (a gândi). Metanoia înseamnă a regândi, sau a experimenta o schimbare În modul de gândire al unei persoane.

[nainte de a discuta pocăinţa de păcatul sexual, haideţi să privim la voinţa umană. Este o nebunie ca cineva să creadă că se poate "pocăi" de orice pacat. rcfuzând in acelaşi timp orice schimbare în modul său de gândire. Pocainta *spirituală este o experienţă prin care vointa unei persoane este modificată pentru scopul intenţionat de a pune de-acord cu voia* lui *Dumnezeu.*

Haideţi să folosim câteva povestiri din viaţa lui Isus pentru a ilustra diferenţa dintre adevărata pocăinţă şi cea falsă. Într-o zi, Isus a observat pe un tânăr ce-L asculta cu atenţie. El a Tacut acelui tânăr extraordinara invitaţie de a-L urma. "Doamne, Te voi urma, dar lasă-mă întâi să mă duc să-mi iau rămas bun de la ai mei." Isus i-a răspuns:

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

"Oricine pune mâna pe plug şi se uită înapoi nu este destoinic pentru împărăţia lui Dumnezeu" (Luca 9:6)-62). Tânărul şi-a exprimat propria sa voinţă: "Voi veni; este dorinţa mea sinceră de a Te urma ... dar dorinţa mea este şi să petrec ceva timp cu cei dragi mai întâi. Vreau să fiu ucenicul Tău, dar trebuie să fie în limitele condiţiilor mele." Cât de diferită este însă povestea lui Zacheu:

> Isus a intrat în Ierihon şi trecea prin cetate, Şi un om bogat, numit Zacheu, mai marele vameşilor, căuta să vadă care este Isus; dar nu putea din pricina norodului, căci era mic de statură. A alergat înainte şi s-a suit într-un dud ca să-I. vadă; pentru că pe drumul acela avea să treacă. Isus, când a ajuns Ia locul acela, Şi-a ridicat ochii în sus şi i-a zis:
>
> "Zachee, dă-te jos degrabă, căci astăzi trebuie să rărnân în casa ta." Zacheu s-a dat jos în grabă şi L-a primit cu bucurie. Când au văzut lucrul acesta, toţi cârteau şi ziceau:
>
> "A intrat să găzduiască la un om păcătos!" Dar Zacheu a stat înaintea Domnului şi I-a zis: "Iată, Doamne, jumătate din avuţia mea o dau săracilor; şi, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi dau înapoi împătrit." Isus i-a zis: "Astăzi a intrat mântuirea în casa aceasta, căci şi el este fiul lui Avraam. Pentru că Fiul omului a venit să caute şi să mântuiască ce era pierdut. (Luca 19: 1-1 0).

În această relatare, Isus face invitaţia într-un alt fel. Se oferă să fie musafir în casa lui Zacheu. Prin această ofertă atât de simplă, ceva puternic a penetrat inima acestui vameş lacom. Schimbarea este evidentă imediat: "Iată, Doamne, jumătate din avuţia mea o *voi* da săracilor; şi, dacă am năpăstuit pe cineva cu ceva, îi *voi* da înapoi împătrit". Voia lui fusese schimbată în voia lui Dumnezeu. Aceasta este pocăinţa pe care tânărul nu a experimentat-o. Isus a spus mai târ ziu o altă povestire pentru a ilustra diferenţa dintre pocăinţa adevărată şi cea falsă.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> Ce credeţi? Un om avea doi feciori; şi s-a dus la cel dintâi şi i-a zis: 'Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!' 'Nu vreau,' i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău şi s-a dus. S-a dus şi la celălalt şi i-a spus tot aşa. Şi fiul acesta a răspuns: 'Mă duc, doamne!' Şi nu s-a dus. Care din arnandoi a făcut voia tatălui său?' "Cel dintii;' au răspuns ci. Şi Isus le-a zis: ,.Adevărat vă spun că vameşii şi curvele merg inaintea voastră in împărăţia lui Dumnezeu." (Mat. 21:28-31).

În acest pasaj din Scriptură, al doilea fiu a dat impresia că va face voia tatălui: "Mă duc, doamne!", a spus el. Deşi s-a prezentat pe sine ca intenţionând să facă voia tatălui său, nu s-a ţinut de cuvânt. Poate că era o persoană instabilă şi cu mintea împărţită, asemenea celui despre care Iacov a vorbit mai târziu; sau poate era o persoană care trăia sub ascunzişul unei faţade de supunere fără ca aceasta să fie realitatea vieţii sale. Indiferent care ar fi cazul, el nu şi-a ascultat tatăl.

Primul fiu, pe de altă parte, a refuzat la început. "Nu vreau să fac ce-mi spui", a spus el. Mai apoi, după ce s-a gândit mai bine la hotărârea sa, şi-a schimbat gândirea. Isus a spus că acesta şi-a *regretat* modul de a gândi. Probabil că morala acestei povestiri ar putea fi cel mai bine rezumată prin cuvintele lui Isus din predica de pe munte: "Nu oricine-Mi zice: 'Doamne, Doamne!' va intra in Împărăţia cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri" (Mat. 7:21). Cu alte cuvinte, simpla confirmare verbală a ascultării nu are aceeaşi greutate ca punerea ei in practică.

Persoana care doreşte să trăiască o viaţă de ascultare, dar falimentează mereu, trebuie să se ocupe de propria-i voinţă. EI se crede sub puterea unei entităţi străine (dernonică sau doar simplu păcat), dar in realitate este sub controlul propriei sale voinţe. Acesta se aseamănă mult cu un copil răsfăţat care este continuu neascultător. Există perioade când vrea să fie copil cuminte, dar dacă apare ceva ce vrea să facă, o face fără a se gândi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

la consecinţe. Este indisciplinat. Este obişnuit să i se facă pe plac. EI, nu tatăl său, este în controlul propriei vieţi. Bărbatul aflat în păcat sexual se comportă foarte asemănător. EI comite păcatul sexual pentru că acesta îi face plăcere.

Cum vom descoperi în capitolele care urmează, există mai multe aspecte legate de viaţa unei persoane care intră intr-o viaţă victorioasă. Unul din elementele cheie ale acestui proces implică pocăinţa: *modificarea voinţei personale pentru a o pune de acord cu voia lui Duinnczeu.* După cum a spus şi Pavel: "Voia lui Dumnezeu este sfinţirea voastră: să vă feriţi de curvie; fiecare din voi să ştie să-şi stăpânească vasul in sfinţenie şi cinste, nu În aprinderea poftei, ca Neamurile, care nu cunosc pe Dumnezeu" (I Tes. 4:3-5).

Pocăinţa descrie transformarea unei persoane dintr-o liinţil care face pe placul voii lui (fireşti), într-o persoană care face voia Tatăl ui. La începutul lucrării Sale, primele cuvinte ieşite de pe buzele 1 ui Isus au fost: "Pocăiţi-vă, căci Împărăţia cerurilor este aproape" (Mat. 4: 17). Apoi a expus predica de pe munte, care este de fapt o descriere a experienţei iniţiale de pocăinţă şi stilul de viaţă care rezultă din aceasta Fericirile conţin toate detaliile implicate in procesul de transformare. Cele şapte versete, Matei 5:3-9, descriu cum se pregăteşte o persoană pentru pocăinţă, cum se derulează aceasta şi viaţa care o însoţeşte.

VEZI NEVOIA DE SCHIMBARE

Isus Şi-a început predica aceea revoluţionarii cu cuvintele: "Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăţia cerurilor!" (Mat 5:3). Aceste cuvinte descriu condiţia inimii omului care dcx me conştient de marea sa nevoie ca Dumnezeu să lucreze in viaţa lui. Cel care experimentează o convertire reală are sentimentul copleşitor cii este complet nepotrivit. Cel puţin În acest moment, omul îşi dă seama că nu

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

poate face absolut nimic pentru a se mântui şi realizează că doar sângele lui Isus Cristos poate oferi ispăşire pentru pacat.

Cel care este copleşit de acest sentiment de totală lipsă de putere faţă de păcatul său, ştie şi ce înseamnă să fii sărac in duh. El a încerycat de multe ori să renunţa la comportamentul său păcătos şi a luat >lllulte decizii. A încercat cu toată puterea să-şi schimbe viaţa. Dar când se rvea Ispita. la kl ca un copilas dus de mână, şi-a urmat cu orbire indemnurile poltet Acest om vede ca smgura lui speranţă de eliberare de sub puterea păcatului cstc Mântuitorul

Multi inţeleg in mod vag, ca nu-şi pot birui păcatul, dar nu ajung niciodată să simtă acea saracie in duh. A fi sărac in duh înseamnă să nu vezi absolut nici o abilitate in tine însuţi de a putea birui puterea păcatului iară ajutorul lui Dumnezeu Cei care încearcă să "Întreţină" păcatul nu şi-au vazut niciodată adevarata neajutorare. Ei nu-şi recunosc nevoia pentru că vor sa ramana in controlul propriei vieţi. Odată Ce cineva şi-a vazut adevarata stare de neajutorare, va căuta cu disperare ajutorul lui Dumnezeu, indiferent cât I-ar costa.

Deşi sunt mulţi care ajung niciodată la acest nivel de sărăcie, alţii ajung aici, dar nu rărnân pc loc. Aceştia îşi trăiesc viaţa mărturisindu-şi deschis neajutorarea, dat continuă să-I. impiedice pe Domnul de la a-i trece prin procesul care le poate aduce victorie asupra păcatului, Nu este de ajuns ca omul sa-şi dea seama că nu poate birui singur păcatul; trebuie să se intâmple ceva in interiorul lui.

SFARAMAREA VOINTEI PROPRII

Odată ce cineva si-a vazut condiţia păcătoasă, nu va putea răspunde decât intr-un singue fel logic: tristeţe profundă pentru multa neascultare. rebeliune si suferinţă adusa Domnului. A doua frază spusă de Isus in predica de pe munte a rost: "Ferice de cei ce plâng, căci ei vor mângaiaţi!'

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

(Mat. 5.4).

Când cineva incepe S3 simta adevărata tristeţe sfântă pentru păcatul său, In urma lui incepe să aibă loc o schimbare. El incepe să-şi urască literalmente păcaru l. dându -şi seama de natura sa rea şi înşelătoare care l-a tinu! departe de părtăşia adevărată cu Dumnezeu şi cu alţi credincioşi. Pavel d vorbit despre corintenii care s-au pocăit în cele din urmă: ."lotUŞI, acum ma bucur. nu pentru că aţi fost întristaţi, ci pentru că întristarea voastra v-a adus la pocăinţă. Căci aţi fost întristaţi după voia lui Dumnezeu ca sa n-aveţi nici o pagubă din partea noastră, În adevăr, când inn istarea este după voia lui Dumnezeu. aduce o pocăinţă care duce ia mântuire ŞI de care cineva nu se căieşte niciodată; pe cand întristarea lumii aduce moartea" (2 Cor. 7:9-10).

De-a lungul anilor, am consiliat mulţi bărbaţi care aveau doar tristeţi lumeşti. Isus a vorbit despre pacea pe care o dă lumea (Ioan 14:27). Dar există şi o tristeţe pe care o dă lumea, iar cele două sunt strâns legate între ele. Pacea lumii depinde de împrejurări exterioare prielnice. Pacea pe care o dă Isus depinde de sentimentul de linişte interioară care vine doar prin rămânere a într-o relaţie netulburată cu Dumnezeu.

Tristeţea lumească este supărarea cauzată de împrejurările neprielnice. Păcatul sexual poate provoca imediat asemenea împrejurări. Adeseori, datoriile financiare sunt din ce în ce mai mari; o soţie devastată poate pleca cu copii cu tot; sau o viaţă secretă poate ti expusă la serviciu sau chiar in biserică. Unora s-ar putea chiar să li se aducă acuzaţii criminale pentru acţiunile lor. Experimentarea unor sentimente de profundă remuşcare pentru acţiunile proprii nu este ceva neobişnuit. Într-adevăr, simt o adevărată empatie pentru bărbaţii trişti şi supăraţi, deoarece ştiu cu ce trebuie să se confrunte ca urmare a comportamentului lor sexual. Totuşi, un asemenea regret este comun tuturor acelora din rasa umană care se confruntă cu împrejurări neprietenoase. Aceasta este ceea ce Pavel a numit "intristarea lumii". Nu este greşit să simţi tristeţe

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

pentru aceste pierderi. Este doar natural să te simţi prost Într-o situaţie încurcată. Pericolul legat de întristarea lumească este că aceasta conferă omului sentimentul fals de zdrobire şi pocăinţă. Prin urmare, Pavel spune că aceasta duce la moarte.

Recent, am fost martorul unei asemenea ilustraţii tragice . Jim şi soţia sa Sue trecuseră prin consilierea oferită de Pure Life Ministries în urmă cu câţiva ani. Jim plângea literalmente pentru păcatul său şi promitea solemn că nu-l va mai face. Mergea la întâlnirile grupului de sprijin, dar lucrurile nu s-au schimbat. A continuat să frecventeze librăriile pentru adulţi şi saloanele de masaj. El avea şi o groaznică problemă cu mânia, şi uneori ii bătea pe Sue şi pe cei doi băieţi ai lor. Deşi suntem de obicei foarte precauţi in a da un asemenea sfat, am sugerat ca ea să ceară despărţire legală de Jim. Dar, inainte de a se tern:ina totul, Sue fusese în acea conjunctură abuzivă cincisprezece ani. In cele din urmă s-a hotărât să divorţeze de el.

Trecuseră uiţi va an i de când pierdusem legătura cu SUl' şi Iim, dar pnn coincidenţă, am fost invitat să predic la biserica 10L Am fost surprins să-i văd in biserică şi m-am bucurat să văd că Jim a răspuns invitaţiei de veni in faţă la sfârşitul programului de duminică dimineaţa. *A.* plâns mult acolo. M-am bucurat nespus de mult să văd "pocăinţa"lui, pâna ce mal târziu am vorbit cu pastorul lui. "Jim continuă să plângă de cinci ani, de când Sue a divorţat", m-a informat el. "Dar, nu se schimbă. Trist este că a fost diagnosticat cu cancer şi nu mai are decât câteva luni de trăit." După câte ştiu, chiar până în ultimele momente. Jirn a fost copleşit de tristeţea lumii. Nu vreau să spun că păcatul lui a dus la cancer, dar este şi acesta un semn de întrebare.

Cât de diferit este cel care experimentează tristeţea veritabilă!
Da, deşi este intristat de consecinţele păcatului său, înăuntrul lui se întâmplă ce special. În inima lui, care până acum fusese împietrită atât de rnult timp, ia nastere o remuşcare sinceră. El vede ce a făcut păcatul in

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

familia lui şi este copleşit de gravitatea vieţii sale egoiste. Mândria lui îl priveşte buimăcită. Îşi anunteşte cat de dezinteresat a fost de alţii. Îşi dă seama că L-a intristat pe Dumnezeul iubitor. A rănit, în repetate rânduri, duhul fragil al soţiei sale, iar faptele sale au lăsat o cicatrice hidoasă in viaţa copiilor săi. Plăcerea păcatului său a costat enorm. În oricare direcţie pri veste vede devastarea cauzată de păcatul său. Aceasta nu este srniorcăiala egoistă a unei persoane plină de tristeţe lumească. Bărbatul acesta este zdrobit din cauza a ceea *ce este.* Controlul pe care l-a avut asupra propriei vieţi a distrus aproape tot ce a avut vreo valoare pentru el. Omul acesta poate vedea prea bine pretul voinţei proprii. Adevărata pocăinţă este o experienţă (sau fenomen continuu) profundă ŞI cutremurătoare. Cât de superficiale sunt rezoluţiile făcute de mulţi sub pretextul pocăinţei!

Eu am avut multe zdrobiri în viaţă. Probabil că cea care m-a afectat cel mai mult s-a întâmplat în 1991. Pe atunci eram în lucrare de cinci ani. Deşi biruisem cu mult timp in urmă păcatul sexual şi fusesem folosit de Domnul Intr-o oarecare măsură, eram încă foarte mândru ŞI egoist. Petreceam de obicei vreo două ore in rugăciune şi studiu biblic în fiecare dimineaţă, dar simţeam că mă indepărtez de Domnul. Când mă rugam, mi se părea că Dumnezeu ar fi la milioane de kilometri distanţă. Cerul părea să fie de aramă. Biblia părea seacă şi searbădă, Devenisem din ce în ce mai cinic faţă de ceilalţi, împietrit faţă de Domnul şi rece la nevoile celor cărora eram chemat să le slujesc.

În acea perioadă, Pure Life Ministries a cumpărat un teren (unde avem sediul în prezent) şi era în căutarea unei noi biserici pe care să o frecventeze bărbaţii înscrişi în programul de criză. Într-o duminică, eu şi Kathy am mers la o biserică penticostală mică undeva la ţară, nu departe de noua noastră locaţie. Eram acolo pentru a hotărî dacă aceasta ar fi biserica pe care am vrea s-o frecventeze clienţii noştri.

În acea duminică, pastorul a predicat din Luca capitolul şase. Nu

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

neapărat conţinutul mesajului m-a atins, ci faptul că Dumnezeu îmi arăta că nu trăim o viaţă creştină reală. Nu, nu am fost provocat emoţional, dar mă simţeam vinovat. La sfârşitul predicii, a făcut o chemare pentru oricine simţea nevoia de a-şi îndrepta relaţia cu Dumnezeu. În starea mea plină de mândrie, ultimul lucru pe care vroiam să-I tac era să răspund la acea chemare in faţă. Eram acolo pentru a analiza biserica, nu pentru a mă pocăi! In ciuda reticenţei mele, ştiam că trebuia să ascult de vocea Domnului.

Imediat ce mi-am plecat genunchii in faţa arnvonului, am început să plâng. Nu vedeam decât cât de arogant ŞI mândru fusesem. Am văzut lipsa îndurării şi dragostei în viaţa mea. Cu cât Dumnezeu îmi descoperea mai multe lucruri, cu atât plângeam mai mult. Curând, suspine adânci au început să-mi scuture tot trupul. În faţa acestei biserici pe care vroiam să o impresionez, plângeam ca un copil! Cu cât mă simţeam mai umilit, cu atât plângeam mai mult.

A fost o experienţă groaznică in trup, şi totuşi a fost una dintre cele mai măreţe din viaţa mea! Gândirea mea plină de mândrie, natura mea egoistă şi voinţa mea încăpăţânată au primit o lovitură puternică, dar sigură. Acea experienţă mi-a adus o nouă zdrobire care mi-a Schimbat radical gândirea. Nu că nu aş mai fi căzut niciodată în mândrie sau egoism; dar acestea şi-au pierdut controlul absolut asupra Vieţii mele.
Tocmai de acest fel de zdrobire are nevoie disperată bărbatul ,implicat în păcat sexual. Voinţa puternică (ca în cazul copilului răsfăţat care intotdeauna vrea sa i se faca pe plac) trebuie tratată cu severitate de Domnul. Dumnezeu trebuie să-Şi primească poziţia autoritară in inima omului Această detrouare a "atot-putemicului cu" poate avea loc doar printr-o asemenea zdrobire.

De fiecare dată când cineva este zdrobit de Dumnezeu, eul pierde o parte din controlul asupra vieţii acelei persoane. Vechea natură, care iubeşte plăcerea păcatului, trebuie zdrobită. Aceasta se poate face insii

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

doar cu ajutorul mâinii puternice a lui Dumnezeu. Voi discuta aspectul acesta in mal multe detalii in capitolul următor, dar II menţionez acum ca parte importantă a procesului de pocăinţă.

Cel care încearcă să „intretina" păcatul, nu poate avea victorie deplină pentru el *inima lui* nu s-a schimbat! Cel care iţi spun că trebuie să-ţi petreci restul vieţii in grupuri de sprijin şi terapie nu înţeleg puterea transformatoare a unei inimi pocăi te. Mulţi nu vor cunoaşte puterea pocăinţei pentru că nu vor permite ca *sinele* să le fie zdrobit de Dumnezeu. Prin urmare, inimile lor impietrite şi încăpăţânare sunt temelia învăţăturii pe Cale o oferă altora. Iar din acest teren pietros creşte acel fei de învătatură care promovează pocăinţa ieftină.

VOINTA CUCERITA

A treia fericire pe care o voi discuta este: "Ferice de cei smeriţi, căci el vor moşteni părnântul!" (Mat, 5:5, Cornilescu foloseşte *blânzi,* In loc de *smeriţi).* Smerenia Înseamnă supunerea intenţionată a voinţei unei persoane faţă de vointa altcuiva. Isus a trăit în smerenie absolută. EI a fost in totalitate supus Tatălui. „M-am coborât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M--a trimis", a spus El ucenicilor (Ioan 6.38). De rapt, cu u altă ocazie, a spus: "Eu nu pot face nimic de la Mine insumi. judec după cum aud; şi judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis" (Ioan 5:30). Isus a j()SI intr-o aşa stare de supunere faţă de Tatăl încât era imposibil S;1 Iaca ceea ce dorea.

Isus nu avutnevoie de zdrobire pentru că nu a avut o natură păcătoasă căzută. El s-a nascut cu natura fără păcat a Tatălui Său. Aceasta este cu totul diferita de cea a fiilor lui Adam. Singura cale pentru a ajunge la această smerenie este prin zdrobirea voinţei proprii. O ilustraţie perfectă ar fi cea a unui armăsar. Acesta este un animal graţios şi frumos, dar este

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

cu totul nefolositor până ce este imblânzit. Dar, odată ce a fost îmblânzit, acest cal puternic este controlat de frâiele şi comenzile verbale ale stăpânului său. Acesta este portretul smereniei biblice.

Creştinul care a experimentat zdrobirea voinţei a învăţat să aibă respect pentru biciul Stăpân ului. Aceasta nu este acea frică laşă pc care o are un copil abuzat de tatăl său, ci respectul adecvat pe care il are cineva pentru Cel care cere respect. Voinţa acestui om a fost cucerită, aşa că el nu-şi mai vede viaţa ca fiind una pe care arc dreptul să o controleze. "Nu ştiţi că trupul vostru este Templul Duhului Sfânt, care locuieşte în voi şi pe care L-aţi primit de la Dumnezeu? Şi că voi nu sunteţi ai voştri? Căci aţi fost cumpăraţi cu un preţ. Proslăviţi dar pe Dumnezeu în trupul şi în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu" (2 Cor. 6:19-20).

Frica de Dumnezeu stabileşte anumite graniţe În jurul unei persoane, graniţe care-l împiedică să hoinărească III teritoriul nepermis al păcatului sexual. Rezultatul este neprihănirea. "Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după neprihănire, căci ei vor fi săturaţi!", a continuat Isus. Cel care a învăţat să-şi trăiască viaţa sub supravegherea continuă a lui Dumnezeu, doreşte să-I fie pe plac. Domnul descrie această tânjire ca foame şi sete după neprihănire. O asemenea dorinţă de a fi pe placul lui Dumnezeu provoacă o ură sinceră pentru păcat şi dorinta de a răsturna toţi idolii.

Isus a mers mai departe şi a descris mila, puritatea şi atitudinea de împăcare, care şi ele caracterizează viaţa aceluia care a experimentat adevărata zdrobire şi pocăinţă. Pe măsură ce inima Împietrită şi nemiloasă este zdrobită, aceasta este înlocuită de una plină de compa-siune şi dragoste pentru alţii. Aceasta este viaţa nouă pe care o descrie Pavel. Dar, această zdrobire făcută de Dumnezeu nu este decât începutul!

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

14. DISCPLINAT PENTRU SFINTENIE

DUPĂ CE EXPLICASEM PROBLEMA dependenţei sexuale .• într-un program radio, a sunat o doamnă pentru a exprima ceea ce credeau, rară îndoială, mulţi din cei care ascultaseră emisiunea: "Pur şi simplu spuneţi-le să facă un duş rece!" Potrivit analizeiu simpliste care a făcut-o ea situaţiei, bărbaţii aceştia erau doar nişte "americani cu sânge prea cald" care aveau nevoie de puţină autodisciplină.

Deşi această femeie nu înţelegea gravitatea acestei chestiuni, ca **DU** era departe de adevăr. Analizând rădăcinile dependenţilor sexuali iobservăm că le lipseşte auto-disciplina în mai multe domenii ale vieţii. (Disciplina este foarte necesară în viaţa unui dependent sexual, cu toate că doar gândul la aceasta îl face să se încrunte.

Disciplina a fost definită ca "înviiţarea care modelează caracterul şi impune comportamentul corect. .. A disciplina o persoană sau ,UD grup înseamnă a-i pune într-o stare de ordine pentru a funcţiona 'COnform intenţiei."! Biblia foloseşte termenul nebun pentru a-l descrie cel care nu ascultă nici un sfat şi nu primeşte "certarea". Deşi disciplina este exact lucrul care îl poate ajuta să iasă din haosul pe care l-a provocat în viaţa sa, el refuză s-o primească. Solomon a spus: "nebuloii

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

nesocotesc înţelepciunea şi învăţătura" (Prov. 1 :7), "urăsc ştiinţa" (Iov. 1:22) şi sunt "îngâmfaţi şi fară frică" (Prov. 24:26). "Nu vorbi la urechea celui nebun" a spus el, "căci el nesocoteşte cuvintele tale intelepte " (Prov. 23:9). Şi a mai spus: "Nebunului nu-i place învăţătura. ci vrea să arate ce ştie el" (Prov. 18:2). Dependentul sexual nu este in teresat să primească corecţia în parte pentru că mintea lui este "în a petrecerii" (Ecl. 7:4).

Bărbaţii creştini a căror vieţi au fost devastate de păcat vor cunoaşte smeriţi că aceste versete descriu bine calea pe care au umblat in trecut. Mulţi au cerut ajutor, dar au căutat mereu o soluţie uşoară Au fost atraşl de „soluţii" care cercau puţin, dar promiteau mult Bineiuţeles, in societatea de astăzi, nu ducem lipsă de autoproclaniaţi experţi care oferă cu îndrăzneală o cale simplă pentru a ieşi din orice împrejurare sau problemă cu care se confruntă oamenii în viaţă.

Adevărul este că nu există răspunsuri simple. Bărbaţii care sunt hotărâţi să găsească o cale de ieşire din păcat pierd timp preţios sperând la ce nu există. *O viata ce a scapat de sub control poate fi adusă din nou sub control doat prin procesul disciplinei lui Dumnezeu.*

EXEMPLE BIBLICE

Majoritatea dintre noi am fost bornbardaţi încă din copilărie cu un stil de viaţă de satisfacţie imediată, indulgenţă egoistă, relaţii superficiale şi devotament superficial. La un moment dat, cei care vor să trăiască o viaţă de creştin adevărat, trebuie să confrunte acest stil de viaţă necreştin şi sa-şi vadit nevoia de schimbare. Disciplina dumnezeiască îl ajută pe creşun sa trăiască o viaţă sfântă în mijlocul unei societăţi decăzute ŞI perverse precum cea a noastră.

Scriptura arc multe de spus despre disciplină. Certare, mustrare,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

avertizare, corecţie, instruire şi învăţare sunt toţi termeni folosiţi de Biblie În cadrul temei generale de disciplină. Aceştia s-ar putea să nu fie termeni populari în cultura noastră care acceptă orice, dar toţi aceştia descriu modul în care Dumnezeu S-a ocupat de copiii Săi în toate vremurile

Bibl ia spune clar că fiinţele umane îşi incep viaţa pe picior greşit din punct de vedere spiritual. Solomon, vorbind sub o puternică ungere de înţelepciune, i-a stăruit în mod repetat pe părinţi cu privire la nevoia de a stabili disciplina În viaţa copiilor lor încă de la o vârstă tânără:

"Nebunia este lipită de inima copilului, dar nuiaua certării o va dezlipI de el" (Prov. 22: (5) "NUIaua şi certarea dau înţelepciunea, dar copilu~ lăsat de capul lui face ruşine mamei sale" (Prov. 29: 15). "Pedepseşte-ţi fiul, căci tot mai este nădejde, dar nu dori să-I omori" (Prov. 19: 18).

"Cine cruţă nuiaua, urăşte pe fiul său, dar cine-l iubeşte, îl pedepseşte indată" (Prov. 13 :24).

Acestea sunt sfaturi înţelepte pentru părinţi în creşterea copiilor chiar şi în vremurile noastre. Dar, în ele, există un adevăr spiritual mai profund decât adevărul practic expus aici. Copiii vin în lumea aceasta nelegiuită cu o înclinaţie naturală spre păcat şi rebeliune faţă de modul >de viaţă intenţionat de Dumnezeu. La fel cum natura copilului trebuie mode lată devreme, tot aşa şi noul copil al lui Dumnezeu trebuie să inveţe disciplina din mâinile unui Tată ceresc iubitor. Lucrătorii care incearcă să evite acest aspect important al creşterii spirituale sunt exemple slabe de părinţi spirituali. Autorul epistolei către evrei a spus următoarele:

> Voi nu v-aţi împotrivit încă până la sânge, în lupta împotriva păcatului. Şi aţi uitat sfatul, pe care vi-I dă ca unor fii: "Fiule, nu dispreţui pedeapsa Domnului şi nu-ţi pierde inima când eşti mustrat de El. Căci Domnul pedepseşte pe cine-l iubeşte şi bate cu nuiaua pe orice fiu pe care-l primeşte." Suferiţi pedeapsa: Dumnezeu Se poartă cu voi ca şi cu nişte fii. Căci care este fiul pe care nu-l pedepseşte tatăl? Dar dacă sunteţi scutiţi de pedeapsă, de care toţi au parte, sunteţi nişte feciori

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

din curvie, iar nu fii. Şi apoi, dacă părinţii noştri trupeşti ne-au pedepsit şi tot le-am dat cinstea cuvenită, nu trebuie oare cu atât mai mult să ne supunem Tatălui duhurilor şi să trăim? Căci ei, în adevăr, ne pedepseau pentru puţine zile, cum credeau ei că e bine; dar Dumnezeu ne pedepseşte pentru binele nostru, ca să ne facă părtaşi sfinţeniei Lui. Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată, pare o pricină de întristare, şi nu de bucurie; dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin şcoala ei, rodul dătător de pace al nepri hănirii (EvI'. 12:4-11).

Acest pasaj minunat din Scriptură, care urmează marelui capitol credinţei, prezintă principiul de bază al vieţii creştine: "Dacă sunteţi utiţi de pedeapsă", spune autorul cărţii Evrei, "sunteţi nişte feciori din curvie şi nu fii." Deşi creştinii s-ar putea să vrea să evite disciplina lui Dumnezeu în vieţile lor dacă cineva este cu adevărat copilul lui ' Dumnezeu, trebuie să simtă nuiaua lui Dumnezeu de îndreptare. În cea mai mare sinceritate, pun la îndoială rnântuirea celor care nu par vreodată să se confrunte cu disciplina lUI Dumnezeu. Următoarea este o scrisoare din cartea soţiei mele, *When His Secret Sin Breaks four heart: Letters to Hurting Wiţes* (Când păcatul lui secret îţi frânge inima: Scrisori adresate soţiilor rănite). Aceasta exprimă foarte bine acest adevăr.

Dragă Lucy,

Imi pare rau sa aud ca soţul tau a plecat cu o altă femeie. Sunt sigură câ le simţi zdrobită sâ auzi cât de fericiţi sunt, mai ales când ţi se pare că toată viaţa se prăbuşeşte în jurul tau. Amandoi câştigă bani frumoşi, merg la biserică, treiesc o viată prospera şi nu par sa aibă vreo problemă. Cât de diferita trebuie să fie viaţa ta. Slujba ta aproape că nu-ţi dă bani de-ajuns nici pentru a supravieţui. Motorul maşinii trebuie refacut. Te simţi foarte singură. Înţeleg de ce simţi că Dumnezeu Îi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

binecuvantează pe ei şi pe tine te blestema.

Lucy, te-ai gândit măcar ca aceştia doi s-ar putea nici să nu-L cunoască pe Domnul? Da, îmi dau seama că ei pretind ca sunt creştini. dar comportamentul lor pare ali cu totul altfel. numai creştin !Il1. Ei sunt cel puţin căzuţi şi plini de iluzii. Faptul că totul le merge bine nu este neapărat lin semn că ali binecuvântarea lui Dumnezeu peste viaţa 101: De fapt, mai ales in cazuri CLi acesta, se pare că este vorba de lipsa mâinii lui Dumnezeu din viaţa 101:

Priveşte la viaţa ta. in schimb. Tu eşti o creştină sinceră, care te lupţi să-ţi ţii viaţa sub control În mijlocul tristeţii şi incercarii. Si eu am trecut prin multe din acestea in relaţia mea cu Dumnezeu. Da-mi voie sti-ţi spun cuvintele lui Solomon: "Fiule. nu dispreţui mustrarea Domnului şi nu te mahni de pedepsele Lui. Căci Domnul mustră pe cine iubeşte. ca un parinte pe copilul pe care-I iubeşte!" (Prov. 3:11-]]).

Nu ştiu destule despre situaţia voastră pentru a da un verdict bun, dar se pare că soţul tău şi prietena lui îşi urmează calea lor; fără a-şi face nici cea mai mică problemă despre felul cum vede Dumnezeu lucrurile. Tu însă eşti modelată i'n cuptorul încercării.

Nu lăsa ca .fericirea" lor exterioara să te ducă în eroare, Lucy. Fericirea bazată pe împrejurări favorabile este foarte superficială. Solomon a spus: "calea celor stricaţi este pietroasă" (Prov. 13: 15). *Într-o zi. ei vor trebui să stea faţă În faţă cu consecinţele faptelor lor: fie că va fi aici pe pământ, fie că va fi in faţa Dumnezeului sfânt.*

Vestea minunată pentru tine este că Dumnezeu te iubeşte destul pentru a fi extrem de grijuliu cu toate aspectele vieţii tale. Deşi poate ţi se pare că el este foarte departe de tine in vremuri ca acestea. să ştii totuşi ca nu ţi-a fost nicicând mai *aproape. Caută la EI mângâierea pe care doar El o poate da.*

REACŢIA LA DISCIPLINA

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Mulţi dintre noi am avut parte de sfatul pe care îl dă Solomon în Proverbe 5, dar am refuzat pur şi simplul să-I ascultăm:

Şi acum, fiilor, ascultaţi-mă şi nu vă abateţi de la cuvintele gurii mele: depărtează-te de drumul care duce la ea şi nu te apropia de uşa casei ei, ca nu cumva să-ţi dai altora vlaga ta şi unui om fără milă anii tăi; ca nu cumva nişte străini să se sature de averea ta şi tu să te trudeşti pentru casa altuia; ca nu cumva să gemi, la urmă, când camea şi trupul ţi se vor istovi şi să zici: "Cum am putut eu să urăsc certarea şi cum a dispreţuit inima mea mustrarea? Cum am putut să n-ascult glasul învăţătorilor mei şi să nu iau aminte la cei ce mă învăţau? (Prov. 5:7-13)

Doar în situaţii cu totul deosebite, vine vreun tânăr la Pure Life Ministries căutând ajutor înainte de a-şi necinsti viaţa. Dar, majoritatea bărbaţilor care ccdau In faţa păcatului sexual suferă ani la rând Consecinţele păcatului lor mamre de a fi gata sil-I permită lui Dumnezeu să înceapă munca de corecţie in viaţa lor.

Din nefericire, există de asemenea mul li care nu învaţă niciodată. Ei sunt asemenea celui circ şi ii rupt mâna, dar nu a vrut să meargă la medic. S·a hot:tr:lt că il! a I bine trăieşte ciung decât să treacă prin durerea reparăm rnarnn. Dcpendenţii scxuali sunt şi ei zdrobiţi pe dinăuntru. Majoritatea dintre ei trebuie să se confrunte cu consecinţele unei copilării nesănătoase sau suferă pedeapsa deciziilor proaste pe care le-au luat. De fiecare lbtă când Domnul se apropie de ei pentru a le aplica corecţie necesara. Ei se îndepărtează. Ei simt că nu pot face faţă durerii realităţi: propriului lor trecut. Adevărata problemă este că, asemenea nebunului din Proverbe .. ei trăiesc doar pentru astăzi.' Cu toate că procesul de discipliuă le-al aduce în cele din urmă bucurie şi eliberare, ci nu pot vedea dincolo de ce este simplu acum.

De aceea Solomon a spus: ,,0 mustrare pătrunde mai mult pe omul

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

pnccput, decât o sura de lovituri pe cel nebun" (Prov. 17:10). El a mai spus: .. Pc nebun chiar daca l-ai pisa cu pisălogul în piuă, în mijlocul grăunţelor, nebunia tot nu ar iesi din el" (Prov. 27:22). Sunt unii care refuză invauitura. ijrel a ţine cont de prostia lor. Cel care nu primeste învăţătură de la Domnul este sortit să repete din nou şi din nOu aceleaşi greşeli. El este asemenea celui descris în Proverbe, care nu a vrut (l :25), nu a vrut să accepte, a nesocotit (l :30), a respins (3:11), a uitat (l0:17), n-a vrut să asculte (13:1) şi a urât sfatul Domnului. Mulţi care au fost aşa în trecut învaţă acum să se întoarcă spre (1:23), să asculte (10:17; 15:31-32), să păzească (13:18), să accepte (13: 1) şi chiar să iubească (12: 1) certarea lui Dumnezeu.

În tabelul de mai sus vedem o schiţă a mai multor versete din cartea Proverbe, versete referitoare la cei care acceptă sau resping disciplina Domnului. Acesta este modul evreiesc de a pune în contrast binele şi răul, lumina şi întunericul şi/sau nebunia şi înţelepciunea. În versetele enumerate, se face o comparaţie între cel care acceptă procesul lui Dumnezeu de disciplină şi cel care îi întoarce spatele. Din aceste pasaje, putem cu uşurinţă să-I deosebim pe cel înţelept de cel nebun.

MODALITĂŢI DE DISCIPLINĂ

Disciplina lui Dumnezeu în viaţa copiilor Săi este la fel de diferită ca problemele. El trebuie să ne corecteze. De exemplu, viaţa lui Petru a fost una caracterizată de multă corecţie. Îţi aminteşti de incidentul când Isus i-a întrebat pe ucenici cine credeau oamenii că este El? Au fost exprimate mai multe păreri; dar, după aceea, Petru s-a ridicat cu îndrăzneală şi a exclamat: "Tu eşti Cristosul, Fiul Dumnezeului cel viu!". Ce declaraţie! Acesta a fost unul din acele momente în care ai fi vrut ca cineva să înregistreze pe video pentru toţi cei care vor urma! A fost cu siguranţă unul din momentele cele mai măreţe ale lui Petru.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Isus, care nu a evitat niciodată ocaziile de a binecuvânta pe cineva, S-a întors spre Petru şi i-a spus: "Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea şi sângele ţi-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Şi Eu îţi spun: tu eşti Petru, şi pe această piatră voi zidi Biserica Mea, şi porţile Locuinţei morţilor nu o vor birui. îţi voi da cheile Împărăţiei cerurilor, şi orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri, şi orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri."

Isus, care nu a evitat niciodată ocaziile de a binecuvânta pe cineva, S-a întors spre Petru şi i-a spus: "Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea şi sângele ţi-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Şi Eu îţi spun: tu eşti Petru, şi pe această piatră voi zidi Biserica Mea, şi porţile Locuinţei morţilor nu o vor birui. îţi voi da cheile Împărăţiei cerurilor, şi orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri, şi orice vei dezlega pe pământ, va fi dezlegat în ceruri."

Cum te-ai simţi tu dacă Fiul lui Dumnezeu ţi-ar spune şi ţie aşa ceva de faţă cu prietenii tăi? Parcă îl văd pe Petru umflându-se în pene.
Şi, potrivit legii gravitaţiei, ce urcă trebuie să şi coboare. Câteva minute mai târziu, când Isus vorbeşte despre ce urma să îndure în Ierusalim, Petru L-a certat. Imaginaţi-vă şi una ca asta! Petru, plin de mândrie, se vede acum in poziţia din care să-L mustre pe Dumnezeu!

Isus S-a mâniat şi i-a spus lui Petru plin de autoritate: "înapoia Mea, Satano: tu eşti o piatră de poticnire pentru Mine! Căci gândurile tale nu sunt gândurile lui Dumnezeu, ci gânduri de ale oamenilor" (Mat. 16: 16-23). Nu înţeleg cum cineva poate intr-un moment vorbi potrivit cuvântului Domnului, iar in minutul următor să vorbească inspirat de Satan. dar aşa s-a întâmplat, Petru a primit de la Isus o mustrare usturătoare. Este important să ţinem minte că Domnul nu era plin de răzbunare, aşa cum am face noi. Singura lui preocupare era ca Petru să înveţe să facă deosebire intre vocea Duhului Sfânt şi vocea duşmanului. În acea zi, Petru a învăţat o lecţie de la cel mai mare Învăţător cunoscut oamenilor, şi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

probabil că nu a uitat-o niciodată.

De asemenea, este posibil ca Domnul să-i corecteze pe copiii Săi prin alţi credincioşi. Pavel descrie un incident pe care l-a avut cu Petru. Pavel se confrunta cu opoziţie constantă din partea iudaizatorilor evrei, care spuneau că se convertiseră la creştinism, dar vroiau să păstreze şi Legea. Petru fusese alături de Pavel in mijlocul conflictului şi putea vedea clar mana Domnului în lucrarea lui Pavel. Mai târziu, Petru a mers in Siria Antiohiei unde era biserica lui Pavel. Petru a avut părtăşie liberă cu cei recent convertiţi dintre Neamuri, până ce un grup de iudaizatori au venit de la Ierusalim. Dintr-o dată, el s-a distanţat de cei dintre Neamuri, făcându-i probabil să se simtă ca şi cum Domnul i-ar respinge. Pavel l-a confruntat public. "Dacă tu, care eşti iudeu, trăieşti ca Neamurile, şi nu ca iudeii, cum sileşti pe Neamuri să trăiască în felul iudeilor?" (Gal. 2: 14).

Uneon mustrarea aspră este exact ceea ce ne trebuie pentru a ne aduce înapoi pe calea cea bună - pentru a ne da jos de pe "calul mândriei", să spunem aşa. În acest caz, frica lui Petru de oameni a fost expusă in văzul tuturor. Da, Dumnezeu putea să-i spună lui Pavel să-I ia pe Petru deoparte pentru a-i vorbi cu blândeţe despre modul în care ci era mult mai preocupat de ce credeau iudaizatorii despre el decât despre bunăstarea crestinilor dintre Neamuri. Dar, lecţiile care creează un zid de protecţie în jurul celui care se pregăteşte pentruviitor LO'ait enorm.

Alte lecţii sunt chiar i mai dureroase. Cine poate uita experienţa lui Petru din noaptea în care Isus a fost arestat? Domnul stătea la masă, cinând pentru ultima dată cu ucenicii Săi. S-a hotărât că era timpul să le spună ce urma să se întâmple în noaptea aceea; urma să tie trădat, arestat şi apoi crucificat. Super-confidentul Petru nu putea să-L audă vorbind despre aşa ceva. .Doamne, eu îmi voi da viaţa pentru Tine", a spus el sigur pe sine.

Isus i-a răspuns: "Îţi vei da viaţa pentru Mine? Adevărat, adevărat îţi spun, că nu va cânta cocoşul, până te vei lepăda de Mine de trei ori."

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

încă plin de încredere în sine, Petru I-a răspuns: "Chiar dacă 10\i ar găsi în Tine o pricină de poticnire, eu niciodată nu voi găsi in Tine o pricină de poticnire" (compilaţie a textelor din Mat. 26 şi Ioan 13)

Peste câteva ore, Petru a învăţat lecţia dureroasă a depindcrii de propria forţă şi abilitate. După ce s-a lepădat de trei uri, Isus, care el: atunci era scos afară, S-a uitat la ucenicul Său de incredere. O singură privire a acelor ochi plini de dragoste a fost de ajuns pentru a frânge inima lui Petru. Ni se spune că Petru "a ieşit afară şi a plâns cu amar" (Luca 22:62).

Poate te întrebi de ce Dumnezeu este atât de dur cu cei pe care Îi iubeşte. Te încurajez să-ţi faci timp să citeşti prima şi a doua epistolă a lui Petru. Acolo vei citi cuvintele celui care a trecut pnn procesul de corecţie al lui Dumnezeu timp de treizeci de ani. Petru nu a devenit un om prin care Dumnezeu să spună asemenea cuvinte pline de viaţă doar pentru că a fost trei ani cu Isus. Viaţa lui Iuda este o dovada clara că simpla prezenţă în apropierea lui Isus nu a produs, prin ea însăşi, o asemenea schimbare a vieţii. Petru s-a maturizat şi a înţeles altfel lucrurile lui Dunmezeu pentru că a permis Domnului să-I corecteze. Am putea de asemenea să privim şi la faptul că dacă Domnul a crezut că un om ca Petru avea nevoie să tie disciplinat cu regularitate, cu cât mai multă nevoie au cei care trăiesc in păcat? "Căci Domnul mustră pe cine iubeşte, ca un părinte pe copilul pe care-I iubeşte!" (Prov. 3:12),

Poate că te gândeşti: "Ei, a fost bine aşa pentru Petru. El era unul dintre ucenici. Dar eu nu voi scrie nici o carte care să intre în Biblie, şi chiar nu vreau să trec prin disciplina lui Dumnezeu. Vreau doar să trăiesc o viaţă normală, liber de păcatul care imi ruinează viaţa." Problema cu acest gen de gândire este că cel care urmează să fie eliberat de păcat trebuie să dea dovadă că are caracterul unuia care a fost într-adevăr eliberat. Dar, un asemenea caracter nu se naşte spontan, ci trebuie modelat prin disciplina Domnului.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

În urmă cu câţiva ani, un baschetbalist din liga naţională a Americii s-a inscris In programul nostru de criză. Grămada de pământ pe care a Tacut-o pentru a se antrena Încă mai poate fi văzută lângă una din clădiri. Pastorul lui îi spusese: "Talentul te-a pus în frunte, dar viaţa ţi-a fost distrusa de lipsa caracterului". Era adevărat. El într-adevăr avea talent. De fapt, ar fi putut avea chiar mai mult succes dacă nu s-ar fi distrus cu droguri şi sex. Dumnezeu încercase să Se ocupe de el de câteva ori, dar el fusese prea mândru şi prea încăpăţânat. Următorul fragment este o parte a mărturiei lui despre ce i s-a întâmplat în programul de criză:

> Cu toate că eram creştin cu numele şi adesea lucram sau conduceam activităţi sau cauze creştine, viaţa mea era în secret plină de poftă, egoism, haos şi ambiţii nebuneşti. Petreciind tot mai puţin timp cu Domnul, am început să mă bazeze tot mai mult pe mine însumi. În 1987 nici măcar nu mai eram implicat în vreo activitate creştină.
>
> În ciuda faptului că anul 1988 fusese cel mai bun an pentru mine, parcă nu mă mal interesa nimic. in culmea carierei mele, mă dărui sem tuturor plăcerilor pe care mi le doream. La inceput, totul a mers aşa cum vroiam, pe terenul de joc şi În afara lui. Dar curând, au început problemele şi viaţa mea a inceput să se destrame în toate domeniile. Nu îmi mai păsa prea mult, şi deşi am incercat să "leg firul", nu la mult timp am ajuns prizonierul pro priilor melc curse şi am inceput să fiu foarte cinic. Am Încercat consilierea, deoarece căsătoria îmi era in criză. Am încercat psihologia "creştină", grupuri de doisprezece paşi, clinici şi cărţi, dar aroganta mea şi agăţarea de păcat erau prea putemice.
>
> Doar după ce am venit la Pure Life Ministries am învăţat cum pot să umblu din nou cu Dumnezeu. Oamenii de acolo Îl cunosc

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

pe Dumnezeu şi cred că doar Isus Cristos poate şi te va ajuta să ieşi din orice problemă care ţi-a Tacut viaţa atât de haotică. Acolo eşti continuu învăţat cum să-L cauţi pe Dumnezeu şi primeşti sfaturi de rugăciune, împreună cu sprijin şi disciplină plină de dragoste ...

Povestea lui este o mărturie răsunătoare a adevărului spus de Solomon: "Sărăcia şi ruşinea sunt partea celui ce leapădă certarea, dar cel ce ia seama la mustrare este pus în cinste" (Prov. 13: 1 R). Cuvântul evreiesc pentru cinste este unul foarte interesant. Aceasta înseamnă literalmente a fi foarte greu, dar este rareori folosit în sens literal. "De la acest sens figurat nu mai este decât un pas simplu până la conceptul unei persoane "cu greutate" în societate, cineva cinstit, impresionant, demn de respect. Procesul disciplinei lui Dumnezeu va face în cele din urmă dintr-un om o persoană "cu greutate" în societate, o persoană impresionantă, demnă de cinste şi demnă de respect.

Lucrul acesta este aproape de neimaginat pentru cei robiţi de păcatul sexual. Deşi aceştia dau dovadă de încredere in sine, sau chiar de aroganţă exterioară, adânc în inima lor există multă ruşine şi vinovăţie pentru viaţa lor ascunsă. Îmi amintesc cum mă gândeam la mine ca fiind un om fertil, şmecher şi demn de dispreţuit. Bănuiesc că se putea spune că eram o "greutate mică" din punct de vedere moral. Cum am discutat în primul capitol, cu cât o persoană cedă la tot mai mult păcat, cu atât caracterul lui este secătuit de conţinut.

Unii dependenţi sexuali văd păcatul lor ca fiind o mică zgârietură în caracterul lor de altfel impecabil. O asemenea gândire este pură fantezie! Comportamentul secret al unei persoane sau lipsa lui SCoate la iveală caracterul. Nimeni nu se poate împărţi pe compartimente. Nu poţi acţiona decât pe baza a ceea ce este in interior. Păcatul sexual secret nu este doar o întâmplare nefericită; ci este rezultatul direct al caracterului omului. Comportamentul secret al unui om se Va schimba doar in măsura

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

in care i se schimbă caracterul.

Să-I luăm ca exemplu pc Henry. El este bărbatul acela carismatic menţionat in capitolul patru, care devenise directorul uneia dintre cele mai de succes clinici de reabilitare din ţară. Cum am menţionat mai devreme, ieşise la lumină faptul că avea mai multe relaţii cu femei căsătorite şi prostituate şi incepuse să se drogheze din nou. Pe din afară, el părea a fi un om de caracter. Dar, adevăratul om a fost expus când a acţionat potrivit păcatului său ascuns În spatele scenei.

Henry a venit in programul Pure Life Ministries zdrobit.

Personalul nostru l-a Iubit dar nu a fost impresionat, nici nu a fost păcălit de personalitatea lui carismatică. EI nu a putut să-şi paveze calea in acest proces. În cele din urmă a absolvit programul. Şi-a inceput discursul de absolvire enumerând mai multe aspecte ale programului care nu i-au plăcut. A menţionat perna prea mică, duşul stri- . cat şi pe colegul de cameră ce sforăia. Apoi a spus ceva ce nu am uitat În toţi anii care au urmat. "Programul acesta a fost absolut perfect pentru mine. De fapt, a fost croit la comandă de Dumnezeu. El ştia exact de ce aveam nevoie. Dacă ar fi fost cum vroiam eu, totul ar fi fost perfect. Nu aş fi avut nici o problemă. Nu ar fi trebuit să fac faţă nici unei dificultăţi. Totul ar fi mers exact aşa cum aş fi vrut. Dar Îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru că S-a împotrivit voii mele aproape in fiecare zi în acest loc. Pentru că dacă tOLUI ar fi fost perfect, şi acum aş fi acelaşi om care se ascundea în păcat."

Alţii doar încearcă să creeze cinste pentru ei înşişi. Ei cred că dacă dau dovadă de multă incredere în sine, se pot face cinstiţi de cei din jur. Şi intr-adevăr, sunt mulţi care "judecă după înfăţişare" (Ioan 7:24) şi sunt amăgiţi de aceşti Înşelători "creştini". Isus a observat acest comportament obraznic în unii din cei din jurul Său:

> Apoi, când a văzut că cei poftiţi la masă alegeau locurile dintâi, le-a spus o pildă. Şi le-a zis: "Când eşti poftit de cineva la nuntă. să nu te aşezi la masă În locul dintâi; ca nu cumva, printre cei poftiţi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> de el, să fie altul mai cu vază decât tine, şi cel ce te-a poftit şi pe tine şi pe el, să vină să-ţi ZIca: 'Dă locul tău omului acestuia.' Atunci, cu ruşine, va trebui să iei locul de pe urmă. Ci, când eşti poftit, du-te şi aşează-te în locul cel mai de pe urmă; pentru ca, atunci când va veni cel ce te-a poftit, să-ţi zică: 'Prietene, mută-te mai sus.' Lucrul acesta îţi va face cinste înaintea tuturor celor ce vor fi la masă împreună cu tine. Căci oricine se înalţă, va fi smerit; şi cine se smereşte, va fi înălţat (Luca 14:7-11).

Nu devii un om de cinste comportându-te asemenea unuia care doreşte să fie tratat aşa. Cinstea vine pe măsură ce Dumnezeu lucrează la caracterul unei persoane. Henry a plecat de la Pure Li fe Ministries cu un nivel ridicat de greutate morală şi spirituală, pe care nu-l avusese până atunci. Dar aceasta nu s-a realizat până ce caracterul său fals a fost expus şi Dumnezeu a putut Începe să formeze în el un caracter adevărat. Descriind perfect viaţa lui Henry, Solomon a spus: "Mandria unui om îl coboară, dar cine este smerit cu duhul capătă cinste (sau greutate)" (Prov. 29:23).

Alţii cred că pot găsi o modalitate simplă, fără dureri de cap, pentru a ajunge la aceleaşi rezultate. Îi poţi vedea îngrămădindu-se la amvon la evanghelizări-', aşteptând acea rugăciune a evanghelistului care să schimbe totul în viaţa lor. Alţii se îngrămădesc la întâlnirile de eliberare, sperând să fie eliberaţi de diavolul care îi face să păcătuiască. Alţii, poate puţin mai aproape de adevăr, speră că o singură experienţă de zdrobire va schimba totul în jurul lor. Toate aceste lucruri [şi au locul lor în viaţa credinciosului, dar viaţa creştină nu se modelează printr-o singură experienţă. Prin cuvintele unui prieten: "Dumnezeu poate schimba un om într-o clipă, dar este nevoie de timp pentru formarea unui caracter." Aceasta spune totul.

DISCIPLINAT PENTRU SFINTENIE

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Ultimul lucru despre care vreau să vorbesc ceea ce priveşte disciplina prin care îl trece Domnul pe credincios este sfinţenia care vine din ea. Poate îţi aminteşti de pasajul din Evrei 12: "Dumnezeu ne pedepseşte pentru binele: nostru, ca să ne facă părtaşi sfinţeniei Lui."

O face pentru că are în minte un scop pentru viaţa acelei persoane. Prietenul nostru Petru, care a avut parte de multă certare din partea Tatălui ceresc, ne ajută să vedem ce face Dumnezeu: "Ca nişte copii ascultători, nu vă lăsaţi târâti în poftele, pe care le aveaţi altădată, când eraţi în neştiinţă. Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiţi şi voi sfinţi în toată purtarea voastră. Căci este scris: 'Fiţi sfinţi, căci Eu sunt sfânt'" (I Pet. 1: 14-16).

Sfinţenia nu vine prin citirea unei cărţi bune. Nu vine prin prezenţa la o întâlnire bună. Sfinţenia vine prin curăţarea pe care ne-o face Domnul de dragostea noastră pentru păcat şi sine. Acest proces cere timp.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

15. UMBLAREA ÎN DUHUL

IN EPISTOLA SA CATRE BISERICA din Galatia, Pavel a scris: "umblaţi cârmuiţi de Duhul şi nu împl iniţi po.ftele firii pământeşti" (Gal. 5: 16). Deşi am lucrat cu mii de bărbaţi care trăiau in păcat sexual (inclusiv mulţi lucrători), încă nu am găsit nici o dovadă pentru combaterea acestei afirmaţii. Un bărbat poate merge la psihologi, grupuri de sprijin, sau servicii de eliberare. Poate să se roage pentru *el* chiar şi cel mai renumit evanghelist sau să se interneze la o clinică pentru dependenţi sexuali; dar dacă vrea într-adevăr să biruie păcatul sexual, trebuie să înveţe să umble în Duhul. Din moment ce Biblia este cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu, atunci această promisiune devine una extrem de importantă pentru dependentul sexual aflat in căutarea eliberării.

Cred că suntem de acord că fraza "pofta firii pământeşti" descrie în mod adecvat natura păcatului sexual. Câteva versete mai jos, Pavel enumeră un întreg catalog de "lucrări ale firii pământeşti", listă ce începe cu: "preacurvia, curvia, necurăţia, desfrânarea, inchinarea la idoli" (Gal. 5: 19-20a). Păcatul sexual şi idolatria sunt in capul listei. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât sexul este idolul din viaţa unei persoane. Este un

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

lucru ca cineva să se mocirlească în imoralitate, dar este cu totul al tceva când cineva este un Închinător regulat *la* altarul idolatriei sexuale. EI este cu totul falimentar spiritual şi are nevoie disperată de a găsi o cale de ieşire. Pavel oferă o rută de ieşire prin această formulă obscură:

> "DACA ... umblaţi cârmuiti de Duhul, ATUNCI. .. nu impliniti poftele firii pământeşti."

Această promisiune condiţională este atât de importantă încât fiecare frază trebuie examinata cu atenţie pentru a Înţelege deplina Însemnătate a ceea ce ni se spune şi a o putea aplica vieţii.

A UMBLA

Dumnezeu Însuşi a fost Cel care a folosit pentru prima dată termenul "a umbla". Prin slujitorul Său Moise, EI a spus: "Dacă veţi umbla (Cornilescu pune "urma") legile Melc, dacă veţi păzi poruncile Mele şi le veţi împlini, vă voi trimite ploi la vreme, pământul Îşi va da roadele, şi pomii de pe câmp Îşi vor da roadele" (Lev. 26:3-4). Intr-un vis, EI i-a spus lui Solomon: "Şi dacă vei umbla În căile Mele, păzind legile şi poruncile M el e, cum a făcut David, tatăl tău, îţi voi lungi zilele" (1 Împ. 3: 14). Prin Asaf, a exclamat: "Atunci i-arn lăsat În voia pornirilor inimii lor, şi au urmat sfaturile lor. O! de M-aI' asculta poporul Meu, de ar umbla Israel În căile Mele!" (Ps. 81: 12-13). Prin profetul Isaia, Domnul a declarat: „Mi-am Întins mâinile toată ziua spre un popor răzvrătit, care umblă pe o cale rea, În voia gândurilor lui!" (Isa, 65:2). Citeva sute de ani mai târziu, Isus a folosit aceeaşi ilustraţie când a spus: "Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla În Întuneric, ci va avea lumina vieţii" (Ioan 8: 12).

în Biblic, termenul "a umbla" descrie un anumit mod de a-ţi trăi viaţa. în limbajul nostru actual, ar fi folosit termenul "stil de viaţă". Termenul acesta nu descrie doar un anumit fel de zi, sau chiar săptămână din viaţa cuiva. Şi cu siguranţă nu se referă la cum se simte cineva spiritual duminica, după ce trăise după poftele firii pământeşti toată săptămâna. Când Pavel spune că "umblăm în

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Duhul", el descrie starea continuă a unei persoane. Dacă cineva trăieşte "În Duhul", el nu va ceda în faţa dorinţelor firii.

UMBLAREA ÎN FIREA P ĂMÂNTEASCĂ

Sunt uimit când văd cum cineva poate fi în cel mai mizerabil păcat şi totuşi crede că este aproape de Dumnezeu. Putem presupune cu certitudine că dacă cineva îşi trăieşte viaţa sub îndemnurile firii, el nu umblă În Duhul. De fapt, voi spune şi că dacă cineva este plin de poftele firii, el intr-adevăr umblă În firea pământească. Deci, putem folosi terminologia opusă şi să spunem: "DACA ... umblaţi cârmuiţi de firea pământească, veţi implini poftele firii pământeşti." In Galateni 5, Pavel ne dă o definiţie completă a ceea ce înseamnă să umbli În firea pământească: "Şi faptele firii pământeşti sunt cunoscute şi sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăţia, desfrânarea, Închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile, mâniile, neintelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, beţiile, Îmbuibările şi alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus. că cei ce fac astfel de lucruri nu vor moşteni împărăţia lui Dumnezeu" (Gal. 5:19-21).

O persoană cu inima blândă care citeşte acest pasaj din Scriptură îşi va examina imediat inima, punct cu punct. "Fac eu loc gândurilor murdare? Dorinţa pentru plăcere ocupă un loc important in inima mea? Am eu un idol în viaţa mea? Am o problemă cu temperamentul? Sunt invidios sau gelos pe alţii? Cat de des mă iau la harţă cu *alţii?"* Răspunsurile afirmativc la aceste întrebări sunt semne că o persoană nu umblă În Duhul. Dar, cel care priveşte această listă eu superficia li tate, pretinzând că este 1 i bel' de asemenea comportament, se Înşală singur. Tot aşa este şi cel care de fiecare dată încearcă să evite adevărul a ceea ce i se spune.

Isus a spus: "Dacă rămâneţi In cuvântul Meu, sunteţi În adevăr ucenicii Mei; veţi cunoaşte adevărul, şi adevărul vă va face slobozi" (Ioan 8 :31-32). Aceasta este o promisiune condiţională. Cel care trăieşte cuvintele lui Isus în

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

viaţa de fiecare zi va recunoaşte adevărul când il va vedea, şi acel adevăr il va aduce la libertate. Dacă cineva vrea să experimenteze adevărata libertate, este imperativ ca el să fie deschis şi onest cu sine.

UMBLAREA ÎN DUHUL

Sunt mulţi care au o experienţă intâmplătoare cu Dumnezeu, Ii simt prezenţa Într-un program de biserică, sau chiar îl văd la lucru în vieţile lor şi cred că umblă În Duhul. A umbla în Duhul Înseamnă că viaţa unei persoane este dominată, controlată şi călăuzită de Duhul Sfânt. La fel cum lista "faptelor firii pământeşti" defineşte ce inseam, nă a trăi după firea pământească, următoarea listă "a roadelor Duhului" defineşte ce Înseamnă să trăieşti În Duhul.

Pavel spune: "Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, Îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioşia, blândeţea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. Cei ce sunt ai lui Cristos Isus şi-au răstignit firea părnântească împreună cu patimile şi poftele ei. Dacă trăim În Duhul, să şi umblăm prin Duhul" (Gal. 5:22-25). Cel care este gata să fie cinstit cu sine va analiza lista aceasta şi Îşi va pune câteva Întrebări dificile: "Oare sunt la fel de devotat vieţii altora ca şi vieţii mele? Am eu răbdare să accept oamenii dificili şi situaţiile grele, fără a-mi pierde conştienţa realităţii prezenţei lui Dumnezeu? Cât de blând sunt eu cu cei care-mi calcă voia? Trăiesc eu cu adevărat În supunere faţă de Duhul Sfânt în fiecare

Pe măsură ce roada Duhului creşte în viaţa unei persoane, aceasta Îl va ajuta să se maturizeze şi În alte domenii ale vieţii. Pe măsură ce o persoană creşte În credinţă, el va fi ajutat să crească şi În smerenie. Un bun barometru pentru auto-examinarea condiţiei spirituale personale este analizarea punctului său cel mai slab. Pentru dependenţi, lipsa autocontrolului este manifestarea evidentă a unei probleme de profunzime.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dacă umbli în Duhul, nu vei Împlini poftele firii. La prima vedere, ai putea crede că În această frază cuvântul cheie este ori "a umbla", ori "Duhul". Dar, termenul principal asupra căruia vrem să ne concentrăm aici este "păcat". Cum am văzut mai devreme, la fel cum duhul acestei lumi creează o atmosferă În care să poată trăi cineva, aşa face şi Duhul lui Dumnezeu. Cel care trăieşte în fiecare zi in atmosfera creată de Dumnezeu nu va ceda in faţa poftelor care Încă mai pot zăcea În natura sa.

Apostolul Ioan a spus: "Şi ştiţi că EI S-a arătat ca să ia păcatele; şi in El nu este păcat. Oricine rămâne În El, nu păcătuieşte; oricine păcătuieşte, nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut. .. Cine păzeşte poruncile Lui, rămâne În El, şi El în el. Şi cunoaştem că El rămâne în noi prin Duhul, pe care ni L-a dat" (l Ioan 3:5-6, 24). Aceste versete nu sugerează că cineva ar trăi o viaţă fără nici un păcat - ci doar că nici un păcat nu conduce acea viaţă. Duhul şi harul lui Isus Cristos îl susţin la un nivel deasupra dorninării păcatului. Acest fel de trăire sub controlul Duhului Sfânt nu se face peste noapte: ci se dezvoltă in viaţa unui credincios pe măsură ce el se maturizează.

HRANA ZILNICA PRIN RUGACIUNE

Cheia umblării in Duhul o găsim În cuvintele lui Isus: "Eu sunt adevărata viţă, şi Tatăl Meu este vierul. .. Rămâneţi in Mine, şi Eu voi rămâne in voi. După cum mlădiţa nu poate aduce rod de la sine dacă nu rămâne in viţă, tot aşa nici voi nu puteţi aduce rod dacă nu rămâne ţi În Mine. Eu sunt Viţa, voi sunteţi mlădiţele. Cine rămâne În Mine şi in cine rămân Eu, aduce mult rod; căci despărţiţi de Mine, nu puteţi face nimic" (Ioan 15: 1,4-5).

Pentru intrarea Într-o astfel de părtăşie este nevoie de mai multe lucruri. Pe primul şi cel mai important loc este rugăciunea. Esenţa

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

experienţei creştine constă În intrarea şi menţinerea unei relaţii intime Cll Dumnezeu. Tocmai pentru scopul acesta am fost rnântuiţi de păcatele noastre. Totuşi, cât de puţini sunt cei cap? se dedică acestei binecuvântate intirnităţi. Prezenţa la biserică este importantă, dar legătura noastră cu Viţa trebuie întreţinută in fiecare zi. Imaginează-ţi cum ar fi o căsătorie bazată pe nimic al tceva decât o întâlnire formală o dată sau de două ori pe săptămână.

Timpul zilnic de rugăciune al credinciosului este esenţial pentru viaţa credinciosului. Rugăciunea deschide uşa pentru puterea schimbătoare de vieţi a Duhului Sfânt. Tot aşa cum Dumnezeu ne vorbeşte prin Cuvântul Său, noi Îi vorbim prin rugăciune. Rugăciunea Înseamnă pur şi simplu a vorbi cu Dumnezeu. Nu trebuie să te ingrijorezi de elocvenţă În rugăciune. Dumnezeu doreşte conversaţie reală! EI este Prietenul nostru cel mai scump, şi bazat pe aceasta ar trebui să comunice credinciosul cu EI.

La fel ca În cazul oricărui alt obicei spiritual, dezvoltarea vieţii de rugăciune poate fi dificilă la inceput. Aceasta incepe printr-o Convingere fermă că rugăciunea este o parte esenţială a vieţii de fiecare zi. Celui hotărât să dezvolte un timp regulat de rugăciune, i se va părea greu la început, Dar aceasta se va schimba pe măsură ce obiceiul va prinde rădăcini. Persoana aceea va simti curând că anticipează acele momente de rugăciune. Nu după mult timp, lungimea perioadei de timp dedicat comunicării şi părtăşiei cu Dumnezeu va creşte.

Există cel puţin trei chei pentru o viaţă de rugăciune eficientă.

Mai întâi, omul trebuie să hotărască ce stil de rugăciune va folosi. Unora le place să şadă unde simt că pot vorbi liber cu Dumnezeu, Iară a-şi face griji că cineva i-ar putea auzi. Altora le place să-şi scrie rugăciunile, deoarece aceasta ii ajută să-şi tină gândul concentrat la Domnul. Mie personal, intotdeauna mi s-a părut mai uşor că mă concentrez şi să vorbesc cu Domnul plimbându-rnă. Oriunde aş fi, acasă in Kentucky, sau în

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

vreun oraş îndepărtat, am acelaşi ritual în fiecare dimineaţă. Mă trezesc, imi fac o cană de cafea şi citesc Biblia o oră, apoi merg să fac o plimbare-rugăciune încă o oră. Fiecare trebuie să hotărască pentru el însuşi ce este mai bine pentru el.

Un alt element cheie este alegerea *timpului* de rugăciune. Dacă este posibil, este cel mai bine să te rogi dimineaţa. Domnul ar trebui să primească primul rod al dimineţii. Cei mai mulţi îşi fixează alarma doar cu destul timp inainte pentru a se pregăti pentru muncă. Credinciosul care este serios cu privire la dezvoltarea unui timp de părtăşie cu Dumnezeu va începe rutina de a merge devreme la culcare şi de a se trezi devreme. A încerca să înghesui un scurt timp de rugăciune intr-un program haotic de dimineaţă nu va funcţiona bine niciodată, ci va cădea curând din program.

Ultimul lucru ce trebuie luat in considerare este *durata* timpului petrecut în rugăciune. Cu cât petreci mai mult timp cu Domnul, cu atât mai bine. Ceea ce-I spui lui Dumnezeu nu este atât de important ca şi simplul fapt că eşti cu EI. Relaţiile nu se construiesc doar prin cuvinte; ele se leagă şi prin comunicare non-verbală. De exemplu, eu şi soţia mea stăm în aceeaşi cameră Iară să spunem un cuvânt, ci doar ne bucurăm unul de prezenta celuilalt. Aceasta este ceea ce doreşte şi Dumnezeu. El tânjeşte să petreacă timp cu cei pe care-i iubeşte. Cum am menţionat deja, dezvoltarea unei vieţi de rugăciune nu este simplă. Cel care este doar la inceputul procesului de dezvoltare a vieţii de

rugăciune ar trebui să evite să se supra-aglomcrezc, Este mult mai bine să fii credincios cu doar zece minute pe zi, decât să petreci doar sporadic o oră o dată cu Dumnezeu. Obiceiul rugăciunii nu se formează niciodată in viata unei persoane inconsecvente, ci va fi mereu privit ca o indatorire, până ce rugăciunea va deveni o parte regulată a rutinei de fiecare zi. Odată ce aceasta a devenit înrădăcinată ca ingredient al fiecărei zi, va ti tăcut fără efort. Devine un obicei bun!

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Pe măsură ce o persoană incepe această nouă aventură, este de asemenea important să nu facă greşeala de a sta cu ochii pe ceas; timpul va părea să încetinească, Personal, intotdeauna mă uit la ceas când plec la plimbarea pentru rugăciune, iar când mi se pare că aproape a trecut o oră de când am plecat, mă uit din nou la ceas doar pentru a ti sigur că nu mă intorc prea devreme. Adeseori petrec mai mult de o oră in rugăciune, dar este foarte important pentru mine să nu petrec mai putin de o oră. Cei care şed intr-o cameră, ar trebui să întoarcă ceasul aşa incât să nu-l vadă. Poate unii chiar ar vrea să-şi fixeze ceasul de mână (sau chiar un cronometru undeva in altă cameră) care să ii informeze că le-a expirat timpul.

Odată ce această rutină devine parte din viaţa unei persoane, va descoperi curând că zece minute trec prea repede şi are nevoie să se roage cincisprezece minute pentru a se putea ruga pentru toate motivele de rugăciune. Pe măsură ce această disciplină spirituală se instaurează, Dumnezeu va începe să-i pună pe inimă sulletele celor din jur. La acest punct, viata lui de rugăciune incepe să intre intr-o nouă fază. LI pătrunde în zona de mijlocire.

Pe măsură ce viata devoţională a unei persoane progresează, el va incepe şi să petreacă tot mai mult timp lăudându-L pe Domnul. Aceasta este o parte vitală a creşterii in dragostea pentru Dumnezeu. Unii se închină ascultând muzica creştină care le place. Dar, este important să intelegi că doar cântarea unor cântări care iti plac nu este acelaşi lucru cu intrarea in duhul de inchinare. Isus a spus: "Dar vine ceasul, şi acum a şi venit, când închinătorii adevăraţi se vor închina Tatălui in duh şi in adevăr; fiindcă astfel de închinători doreşte şi Tatăl. Dumnezeu este Duh; şi cine se închină Lui, trebuie să i se închine in duh şi in adevăr" (Ioan. 4:23-24). Dacă omul se închină cu adevărat lui Dumnezeu, din inima lui izvorăşte ceva ce se îndreaptă spre Domnul. Tocmai aceasta a vrut şi Isus să spună când a vorbit despre "Închinare În duh şi adevăr". Totuşi, sunt unele grupuri, precum

Vineyard, Hillsong, Maranatha şi Hosanna, care par să aibă o adevărată ungere pentru laudă şi Închinare. Unii pot beneficia din plin de timpul ascultând o astfel de muzică creştină.

În domeniul spiritual, se Întâmplă ceva extraordinar când cineva incepe să-L laude cu adevărat pe Dumnezeu. Lauda din inimă indepărtează atmosfera creată de activitatea dernonică. Îmi amintesc de o situaţie când stăteam în capelă În timpul studenţiei. Petreceam timp in cântare in fiecare dimineaţă, dar in acea zi părea că intraserărn cu toţii intr-un alt nivel de inchinare. Închizându-mi ochii, in mintea mea s-a conturat o imagine. Undeva deasupra noastră era prezenţa unui Dumnezeu sfânt, iar Între studenţi şi Domnul era un nor gros de întunecime satanică. Această prezenţă diabolică ne separa de EI, dar ridicându-ne vocile În cântare, acel nor urât s-a Împrăştiat şi a dispărut. Lauda noastră a deschis un canal direct spre Dumnezeu!

Randy Sager povesteşte despre o vreme când el şi alţii obişnuiau să meargă in cele mai rău farnate cartiere din San Francisco pentru a duce mărturia celor nernântuiţi. Înainte de a merge pe străzi şi a intra în conversaţii cu alţii, micul lor grup se aduna în stradă şi petrecea ceva timp in cântare şi laudă pentru Domnul. Într-o seară, mergând pe stradă, un om al străzii murdar a ieşit de pe alee şi l-a chemat pe Randy spre el. Omul i-a arătat o insignă şi i-a spus că era un ofiţer sub acoperire. El i-a spus: "Nu ştiu exact ce faceţi voi aici, dar de fiecare dată când veniţi, rata de criminalitate scade la zero"!

Cu altă ocazie, a apărut pe stradă un grup furios de militanţi homosexuali care au inceput să strige tot felul de insulte al adresa acestui grup mic de credincioşi. Situaţia a devenit foarte tensionată cu ură. Cum se părea că activiştii homosexuali erau pc cale să-i atace, Randy a început să cânte încet un cântec de laudă. Curând, ceilalţi creştini au prins şi ei cântecul şi i s-au alăturat. Furia gloatei a scăzut şi au părăsit scena în tăcere. Fără Îndoială că adevărata Închinare ajută la aducerea unei persoane În prezenţa Duhului.

Timpul petrecut in rugăciune şi inchinare il ajută pc credincios să trăiască in prezenţa Duhului Sfânt in fiecare zi. Mai există Însă un aspect la fel de important

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

al spiritualităţii noastre. Cuvântul lui Dumnczeu este sursa de hrană spirituală a crcdinciosului. Acesta are puterea de a aduce viaţă in fiinţa omului neprihănit. Un creştin are nevoie constantă de hrana lui Dumnezeu ca să nu "ardă" (Ioan 15:6). TotlJşi, când este vorba de mânuirca Săbiei Duhului, este absolut esenţial ca credinciosul să "impartă drept cuvântul adevărului" (2 Tim. 2: 15). Una din problemele cu care se confruntă dependcnţii sexuali este că gândirea lor a fost distorsionată de multii ani de abuz şi stricăciune cauzată de expunerea la pornografie şi fantezie murdară. Am folosit uneori ilustraţia unui spion care a pătruns In camera computerelor celui mai mare concurent al său şi a stricat circuitul central al computerului de bază. Aceasta este imaginea a ceea ce a făcut diavolul cu bărbaţii care s-au dedat păcatului sexual. Duşmanul s-a jucat cu circuitele lor interne in aşa fel că nimic nu mai funcţionează in ei aşa cum ar trebui. Dar, Cuvântul lui Dumnezeu are puterea să transforme o persoană dinăuntru spre in afară. De-a lungul unei perioade de timp, Cuvântul va reface treptat circuitele crcdinciosului, dacă acesta va rămâne credincios şi va petrece timp În Biblie in fiecare zi. Pentru a ne ajuta să vedem ce va face studiul regulat al Bibliei pentru credinciosul incercat, vom Întoarce la cuvintele lui Iacov:

> De aceea lepădaţi orice necurăţie şi orice revărsare de răutate şi primiţi cu blândeţe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele. Fiţi împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înşelându-vă singuri. Căci dacă ascultă cineva Cuvântul, şi nu-l împlineşte cu (apta, seamănă cu un om, care îşi priveşte fata firească intr-o ozlindă: şi după ce s-a privit, pleacă şi uită indată cum era~ Dar ~in~ işi va adânci privirile în legea desăvârşită, care este legea slobozeniei, şi va stărui in ca, nu ca un ascultător uituc, ci ca un Împlinitor cu fapta, va fi fericit În lucrarea lui. (fac. 1:21-25)

In acest pasaj inspirat al Scripturii, sunt mai multe lucruri care pot juca un rol vital in viaţa credinciosului, Primul lucru menţionat este importanţa pocăinţei: "lepădaţi orice necurăţie şi orice rev[lrsare de răutate". De-a lungul anilor, am cunoscut oameni care au petrecut sute de ore studiind Biblia şi totuşi au rămas

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

indiferenţi fată de Domnul. Trebuie să fie experimentală o pocăinţă adevărată înainte de sădirca Cuvântului. Cel nepocăit care petrece timp studiind Biblia nu face decât să sporească in împietrirea inimii sale.

Apoi, trebuie să ne apropiem de Cuvânt in smerenie. Mulţi din cei care petrec timp citind Biblia fac exact opusul. În loc să permită Cuvântului să penetrcze şi să le cerceteze inima şi să le aducă convingere, ei ÎI folosesc doar pentru a-şi Întări părerile doctrinare sau pentru a arăta altora cât de mult ştiu. Cartea Evrei spune: "Clci Cuvântul lui Dumnezeu este viu şi lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăişuri: pătrunde până acolo că desparte su flerul şi duhul, incheieturile şi măduva, judecă simţirile şi gândurile inimii."

Aceasta este o afirmaţie fenomenală pe care Biblia o face despre sine. Isus a spus că cuvintele Sale sunt "duh şi viaţă" (Ioan 6:63). Acesta este "toiagul cuvântului Lui şi ... suflarea buzelor Lui" (Isa. 11:4). Când Scriptura este abordată *cu o atitudine potrivita,* din ea iese o energic divină. Cuvântul viu are puterea de a pătrunde chiar şi în locurile cele mai intime ale omului. Acesta poate despărţi gândurile fireşti şi intenţiile spirituale de gândirea asemănătoare lui Cristos care cmană din duh. Le desparte pe unele de altele, punând capăt haosului şi confuziei care rezultă din înşelăciunea păcatului. Fiecare motiv, atitudine sau mod de gândire este in mod sistematic demascat de Cuvânt. Întreaga natură căzută este împunsă cu sabia cu două tăişuri a Duhului. Jean Calvin vorbeşte cu realitate străpungătoare despre cei care ignoră adevărul Scripturii:

> Nimic de felul acesta nu poate fi găsit in cel păcătos; deoarece ci nesocotesc fără grijă faptul că Dumnezeu le vorbeşte şi in felul acesta îşi bat joc de EI, sau se fălesc impotriva adevărului Său şi 1 se opun cu încăpăţânare. Pe scurt, aşa după cum Cuvântul lui Dumnezeu este ciocanul, mima lor este asemenea unei nicovale, astfel Încât încăpăţânarea lor respinge loviturile lui oricât de puternice ar fi acestea. Cuvântul lui Dumnezeu este deci departe de a fi eficient in ci pentru a separa sunetul de duh. Aşadar, se pare că prin caracterul său, acesta se limitează doar la cei credincioşi deoarece doar ci se lasă ast-

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

fel cercetati. Totuşi, contextul arată că există aici un adevăr general care se extinde şi la cei nernântuiţi; pentru că deşi aceştia sunt împietriţi, şi dau dovadă de o inimă încăpăţânată şi de fier faţă de Cuvântul lui Dumnezeu, totuşi ci trebuie neapărat să (ie limitaţi de propria lor vinovăţie. Ei intr-adevăr râd, dar acesta este un râs sarcastic; pentru că ei simt in interior că sunt răpuşi; cu evadări in diferite fel uri doar pentru a nu veni in tribuna lui lui Dumnezeu; dar fara să vrea, sunt totuşi târâţi acolo chiar de acest cuvânt pe care il resping in mod atât de arogant; in felul acesta sunt pe bună dreptate comparaţi cu nişte câini furioşi, care muşcă şi lovesc lanţul cu care sunt legaţi, rămânând însă strâns legaţi acolo."

Cel care vrea sincer ca Dumnezeu să expună şi să omoare păcatul care in că se mai ascunde in el, se bucură să vadă Sabia Duhului. El poate avea Încredere in ceea ce aceasta scoate la iveală pentru că aceasta este ţinută de mima străpunsă de cuie. Aceasta nu este sabia obişnuită a celui despre care a scris Solomon: "Cine vorbeşte in chip uşuratic, răneşte ca străpungerea unei săbii" (Prov, 12:18). Aceasta este lucrarea meticuloasă a iubitorului Chirurg care scoate cancerul păcatului ce s-a instalat in toată fiinţa interioară a pacientului.
Iacov o numeşte "legea desăvârşită". Cel care se apropie de Cuvânt Într-o atitudine smerită îşi dă seama că aceasta este singura Sursă de credibilitate absolută. Din păcate, mulţi au devenit tot ~llai cinci vis-a-vis de Biblie. Sunt tot mai ocupaţi cu fuga prin ţară pentru a căuta "ultimul cuvânt", pierzând astfel ceea ce fusese tot timpul sub ochii lor - *Cuvântul veşnic.* Dacă Biblia nu pare destul de convinzătoare pentru cineva, fii sigur că Satan va avea grijă ca altceva să-i ia locul. Orice altceva! Duşmanul ar vrea mai degrabă ca credinciosul să petreacă ore în şir citind cărţi de auto-disciplină decât să petreacă cinci minute în adevărul revelat al lui Dumnezeu. De aceea avem librării' pline de alte altemative.

locul. Orice altceva! Duşmanul ar vrea mai degrabă ca credinciosul să

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

petreacă ore în şir citind cărţi de auto-disciplină decât să petreacă cinci minute în adevărul revelat al lui Dumnezeu. De aceea avem librării' pline de alte altemative.

CUM SĂ ABORDEZI SCRIPTURA

Mai mult, Iacov a vorbit despre a-ţi "adânci privirile in legea desăvârşită", Biblia merită interesul nostru cel mai profund. Există mai multe modalităţi de abordare a Scripturii. Unora le place să citească porţiuni mari din Scriptură o dată. Probabil că au chiar şi un sistem de, citire a Bibliei într-un singur an. Trebuie să recunosc că pun la indoială această abordare superficială. Nu aş merge atât de departe încât să spun că este greşită; dar pur şi simplu mă indoiesc de profunzimea la. care ajung cuvintele în inima unei persoane care citeşte repede mai multe capitole o dată.

Personal, prefer să studiez Biblia verset cu verset, capitol cu, capitol, şi carte cu carte. De obicei petrec săptămâni intregi studiind 0; singură carte a Bibliei. Iau câte un capitol o dată, il citesc in mai multe versiuni, studiez cuvintele cheie şi citesc ce au de spus comentatorii] despre acel capitol. Când am terminat, cartea este "a mea". Cuvintele ei sunt inscripţionate pe "tăblia inimii mele". Este a mea. Este adevărat! că nu acopăr o mare parte din Biblie în felul acesta, dar ceea ce studiez devine înrădăcinat in mine. Până in prezent, am făcut studii in profunzime a aproape tuturor cărţilor din Biblie.

Altcineva s-ar putea să prefere "meditarea" asupra Scripturilor, prin luarea anumitor porţiuni din Biblie şi insistarea asupra fiecărui cuvânt. Aceasta necesită citirea acelor porţiuni de mai multe ori, cererea ca Duhul Sfânt să facă Cuvântul "viu" pentru el. Aceasta este modalitatea pe care Dumnezeu o foloseşte adeseori pentru a descoperi nepreţuiţi sâmburi de adevăr urmaşilor Săi. Dr. Jenson vorbeşte despre ce a făcut această metodă in viaţa sa:

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Noul obicei se dezvoltase treptat in mine precum nici un altul. A fi "transformat prin innoirea minţii" (Rom. 12:2)

înseamnă a duce Cuvântul lui Dumnezeu în interior pentru a ne satura vieţile, gândirea, atitudinile, emoţiile şi acţiunile, in aşa fel încât să fim tăcuţi, dinspre interior spre exterior, asemenea lui Isus Cristos.

Sunt convins că a trebuit să trec prin acel proces biblic de meditare, la fel cum in urmă cu mulţi ani meditasem la imagini şi gânduri murdare, clădindu-le în sistemul meu. Singura modalitate de contracarare este de a fi transformat prin reinnoirea minţii - meditând la Cuvântul lui Durnnezeu.

Mai târziu, el a comparat meditarea cu o vacă care îşi "mestecă mâncarea". Vaca înghite rnâncarea, o regurgi tează, o mai mestecă puţin şi în cele din urmă aceasta este digerată complet. Aceasta ilustrează modul in care cineva mcditează la Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi, sunt cei care petrec timp mcrnorând porţiuni din Biblie. Pentru a ilustra valoarea memorării Scripturii, daţi-mi voie să spun mărturia fascinantă a unui tânăr pe care l-am întâlnit cu ani în urmă. Phil crescuse într-o familie creştină şi întotdeauna şi-a dorit să fie implicat în lucrare. A intrat la un colegiu biblic şi la absolvire, s-a alăturat personalului unei biserici mari. Dar, Phil avea o problemă cu pornografia pe care n-o ştia nimeni, nici măcar soţia lui. Nu la mult timp, ea a început să-şi dea seama. Când l-a găsit uitându-se la imagini pornografice, s-a sfătuit cu pastorul principal al bisericii. EI a stabilit imediat o întâlnire cu ei şi l-a C011 fruntat pe Phil. Phil descrie ce s-a întămplat după aceea:

După ce am stat În faţa pastorului şi a soţiei, în mine s-a dat o luptă vijelioasă. Pe de o parte simţeam ezitare când era vorba de a-mi abandona toate plăcerile obiceiurilor mele păcătoase; dar, pe de altă parte, simţeam dragostea pentru soţia mea şi dorinţa de a-mi salva căsnicia.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Atunci Domnul mi-a vorbit clar in inimă şi mi-a spus că era timpul să iau o decizie cu privire la viaţa mea. Există vindecare În Cuvântul Meu ... ", părea să-mi spună. "Spală-te în el!"

Am plecat de acolo dându-mi seama că nu aveam altă alternativă decât să ascult de Domnul, sau să pierd totul! Dar cu toate că acum doream sincer această schimbare, vedeam că inima îmi era incă înşelătoare şi păcătoasă. La câteva săptămâni după aceea, hoinăream fără direcţie sau fără un plan de răzbunare a problemei mele. Dar cuvintele Domnului continuau să-mi vină mereu în minte: "Există vindecare şi curăţare in Cuvântul Meu!"

Ezitând la inceput, am început să rnernorez Scriptura. Am inceput cu cartea I Petru si am devenit tot mai azresiv in abordarea mea. Primele câteva versete au fost cel mai greu de învăţat, dar cu C<Ît am memorat mai mult, cu atât a devenit mai uşor. Îmi începeam fiecare zi memorind câteva versete. Le repetam mereu şi mereu până ce le ştiam bine şi apoi le revizuiam şi pc cele învăţate anterior. Fiecare clipă liberă din zi devenea o ocazie de a-mi reaminti versetele învăţate, La scurt timp, am inceput să iau cu mine pagina din Biblie la care lucram. Fie că mergeam cu maşina, sau aşteptam la un cabinet medical, sau ieşeam la plimbare, indiferent unde eram, incercam să păstrez Cuvântul lui Dumnezeu in gindul meu. Schimbarea din inima mea a inceput aproape imediat! Am descoperit că toate ispitele obişnuite care se iveau erau fără putere! "Săgeţile arzătoare" pe care le arunca duşmanul nu aveau ţepuş! La început, a fost o alegere dificilă, ca la fiecare gând care imi venea să alee fantezia sau să încep să citez din Cuvântul lui Dumnezeu. Dar, alegând Scriptura, ispita a inceput să dispară.

Continuând să fac lucrul acesta, am descoperit că aveam victorie absolută în acest domeniu al vieţii mele, zi după zi, săptămână după săptămână. Cuvântul nu doar că îmi atingea viaţa in domeniul poftei, dar incepuse să vindece fiecare domeniu al vieţii melc... căsătoria, afacerea, imaginea de

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

sine, încrederea, dragostea, credinţa ... şi lista continuă!

Nu pot sublinia destul importanţa scăldării in Cuvântul lui Dumnezeu. S-ar putea ca cel care face lucrul acesta să nu se schimbe peste noapte, dar in timp va veni şi schimbarea. Am spus unora in trecut: "Dacă nu mai vrei să fii in aceeaşi stare peste două luni, trebuie să te apuci s-o rezolvi! Cu fiecare zi de întârziere a acelui inceput, cu atât mai mult îţi va trebui să treci prin acel proces de suferinţă." .Jay Adams vorbeşte despre importanţa Cuvântului lui Dumnezeu în schimbarea obiceiurilor.

Duhul lucrează prin Cuvântul Lui; aşa lucrează EI. Deci, pentru a-I ajuta pc consiliat să se auto-disciplineze, consilierul trebuie să insiste pe studiul regulat al Cuvântului lui Dumnezeu ca factor esenţial.

Prin ascultarea de cerinţele Scripturii, ascultare caracterizată de persistenţă, voinţă şi rugăciune, se dezvoltă obiceiuri sfinte care devin parte a personalităţi noastre ... El nu promite să ne întărească dacă nu o face Cuvântul; adeseori, puterea vine prin acţiune ...

Folosirea zilnică a Bibliei disciplinează. Trăirea disciplinată şi biblică este absolut necesară. Organizarea aduce eliberare. Disciplina aduce libertate. Oamenii însă au fost făcuţi să creadă exact opusul. Ei cred că eliberarea şi libertatea vin doar prin eliminarea organizarii şi disciplinei. Libertatea vine prin lege, nu separat de ea. Când este un tren in cea mai reală stare de libertate? Oare atunci când se împotmoleşte pe terenul de lângă şine? Nu. Este liber doar când este limitat (să spunem aşa) la calca ferată. Acolo merge lin şi bine, pentru că aşa l-a intenţionat constructorul să funcţioneze. Acesta trebuie să fie pe şine, structurat in functie de şine, pentru a merge corespunză-tor. Consilierii trebuie să fie şi ei "pe sine". Calea lui Dumnezeu este trasată de Cuvântul lui Dumnezeu. În lumea rotundă creată de Dumnezeu, consilierul nu poate trăi fericit o viaţă pătrată; pentru că intotdeauna ii vor fi lovite colţurile. Există o anumită organizare necesară pentru viaţa motivată şi condusă de un comandant; acea

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

organizare se află in Biblie. Conformarea la acea organizare, prin harul lui Dumnezeu, il ajută pe creştin să se schimbe, să-şi lepede păcatul, să se imbrace cu neprihănire şi să devi-nă astfel un om sfânt.

Aşadar, acesta este răspunsul biblic al consilierului: citeşte Biblia cu regularitate. intr-o atitudine de rugăciune, conform unui program, indiferent de cum te simţi.

ÎMPLINIREA CUVANTULUI

Ultimul lucru la care trebuie să ne oprim din această secţiune scrisă de Iacov este că trebuie să "rămânem" in Cuvânt, devenind "împlinitori" ai lui. Pc măsură ce mintea unui om devine re-programată potrivit Scripturii, trăirea după standardele biblice devine simplă. Adevărul este că o persoană "cunoaşte" în adevăr Cuvântul doar în măsura în care il trăieşte. Aceasta cere timp însă. Pe măsură ce credinciosul se scaldă in învăţătura biblică, va descoperi că acest lucru afectează sutele de decizii pc care trebuie să le ia de-a lungul oricărei zile.

Primele nouă capitole din Proverbe vorbesc aproape în exclusivitate despre puterea pc care o inspiră Cuvântul lui Dumnezeu celui care se luptă cu ispita sexuală:

> Căci Înţelepciunea va veni in inima ta, şi cunoştinţa va ti desfătarea sufletului tău ... ca să te scape de calca cea rea, de omul care ţine cuvântări stricate (Prov. 2: 10, 12). Fiule, ia aminte la Înţelepciunea mea, şi pleacă urechea la învăţătura mea ... Căci buzele femeii străine strecoară miere, şi cerul gurii ei este mai lunecos decât untdelemnul (Prov. 5: 1,3). Căci sfatul este o candelă, învăţătura este o lumină, iar îndemnul şi mustrarea sunt calca vieţii. Ele te vor feri de femeia stricată, de limba ademenitoare a celei străine (Prov. 6:23-24). Fiule, păstrează cuvintele melc, şi ţine la tine sfaturile mele ... ca să te

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> ferească de nevasta altuia, de străina care întrebuinţează cuvinte ademenitoare (Prov. 7: 1,5). Şi acum, fiilor, ascultaţi-mă şi luaţi aminte la cuvintele gurii mele. Să nu ţi se abată inima spre calea unei asemenea femei, nu te rătăci pe cărările ei (Prov. 7:24-25).

Pc măsură ce gândul lui Dumnezeu este implantat în fiinţa unei persoane, in jurul lui se ridică un zid care-I ajută în vremuri de ispită *săfacel* ceea ce este plăcut În ochii lui Dumnezeu.

Poate de aceea Iacov a numit Cuvântul "legea slobozeniei", Aceasta îi eliberează pe oameni! Psalmistul a spus că cei care rămân în Cuvânt se păstrează curaţi (Ps. 119:9-11), se tcm de Dumnezeu (1l9:38), urăsc păcatul (119:53), au libertate (119:45) şi păcatul nu poate stăpâni peste ei (119: 133). David a spus că cel care are Cuvântul ascuns în inimă nu va cădea (Ps, 3'7:31). Iosua a spus că cei care meditează la el vor ajunge prosperi (Ios. 1 :8). Pavel a spus că credinţa ne vine prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu (Rom. 10: 17), în timp ce autorul cărţii Evrei spune că fără credinţă este imposibil să fim plăcuţi lui Dumnezeu (Evr. Il :6). Isus a spus că cei care rărnân în Cuvântul Lui, vor fi făcuţi slobozi (Ioan 8:31-32). Ar putea fi mai clar? Dacă crezi Cuvântul lui Dumnezeu, poţi nădăjdui că acesta te va elibera!

Odată cu schimbările de lungă durată care vor avea loc În tine prin Cuvânt, petrecerea unui timp zilnic cu Dumnezeu în rugăciune te va ajuta să "umbli în Duhul". În felul acesta, atât mintea cât şi inima vor li transformate prin puterea lui Dumnezeu. Cum a spus şi Isus: .Rărnâneţi în Mine, şi Eu voi rămâne în voi. După cum mlădiţa nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne În viţă, tot aşa nici voi nu puteţi aduce rod, dacă nu rămâneţi În Mine. Eu sunt Viţa, voi sunteţi mlădiţele. Cine rămâne În Mine, şi în cine rărnân Eu, aduce mult rod; căci despărţiţi de Mine, nu puteţi face nimic" (Ioan 15:4-5).

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

16. BIRUIREA POFTEI

IN 1983, ERAM STUDENT LA O ŞCOALĂ biblică şi ardeam de poftă. Convertirea splendidă pe care o experimentasem cu doar câteva luni înainte îşi pierduse toată gloria datorită păcatului sexu al în care căzusem din nou. Aveam nevoie disperată de ajutor, dar nu ştiam unde şi de la cine să-I cer. Dar într-o zi, pastorul bisericii pe care o frecventam a anunţat că săptămâna următoare va vorbi despre poftă. Eram extaziat! Abia aşteptam să vină duminica următoare. În acea zi mult aşteptată, după programul de închinare care mi se păruse să fi fost cel mai lung la care luasem vreodată parte, pastorul a păşit pe podium şi şi-a început mesajul. În următoarele patruzeci şi cinci de minute, biserica a ascultat un mesaj răsunător despre poftă şi de ce este rău să pofteşti. Ştiam că este rea; şi aveam nevoie de răspunsuri cu privire la birui rea poftei din viaţa mea! Am plecat atunci de la biserică mai descurajat decât oricând. De atunci încoace, Dumnezeu mi-a clarificat foarte bine în minte cum pofta poate şi ar trebui biruită în viaţa credinciosului. Isus a abordat subiectul acesta în predica Sa de pe munte:

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> Aţi auzit că s-a zis celor din vechime: "Să nu preacurveşti." Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftească, a şi preacurvit cu ea în inima lui. Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l şi leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale şi să nu-ţi fie aruncat tot trupul în gheenă. Dacă mâna ta cea dreaptă te face să cazi în păcat, tai-o şi leapăd-o de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale şi să nu-ţi fie aruncat tot trupul în gheenă. (Mat. 5:27-30)

Din nefericire, acest pasaj a fost foarte tulburător pentru unii. Dar, Isus nu spune credincioşilor care se luptă astfel să înceapă să ciopârţească bucăţele din trupul lor. Adevărata problemă despre care se vorbeşte aici este în minte. Dacă mintea devine coruptă de poftă, va avea nevoie de curăţare severă pentru a i se repara stricăciunile. Pofta nu dispare aşa pur şi simplu. Cel care vrea serios să umble în puritate trebuie să ia măsuri drastice. Implicaţiile serioase pe care le face Domnul aici ar trebui să aducă o motivare în plus. Există trei aspecte ale poftei în viaţa credinciosului care trebuie discutate. Fiecare din aceste elemente oferă un armă pentru lupta împotriva problemei.

CONDIŢII CARE ÎMBIE LA PĂCAT

Duhul acestei lumi creează o atmosferă spirituală care face loc păcatului. Apostolul Ioan a spus: "Nu iubiţi lumea, nici lucrurile din lume. Dacă iubeşte cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în El. Căci tot ce este în lume: pofta firii pământeşti, pofta ochilor şi lăudăroşia vieţii, nu este de la Tatăl, ci din lume" (1 Ioan 2:15-17).

Lumea este plină de poftă. În termeni practici, duhul acestei lumi profită de faptul că oamenii au dorinţe fireşti care sunt înnăscute: pofta de

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

plăcere, pofta de câştig şi pofta după poziţie. Duşmanul încearcă continuu să creeze anumite atmosfere perfecte pentru pofta din noi. De aceea, diavolul este numit "prinţul puterii văzduhului". De exemplu, dacă cineva merge la mall, acolo va găsi o atmosferă care promovează pofta ochilor. Femeile mai ales sunt vulnerabile la vederea acelei întregi expoziţii de îmbrăcăminte. Există acolo un climat spiritual care îi face pe oameni să dorească tot mai mult. Un alt exemplu ar fi asistarea la un meci de box. Mediul acela creează mândrie, mânie şi în cele din urmă violenţă. Aceste lucruri pot chiar să fie "simţite în aer". Dacă cineva merge într-un bar, mediul de acolo îl pune într-o stare de petrecere. Dar, în toate aceste împrejurări, este vorba de munca duşmanului.

Pentru bărbaţii implicaţi în perversităţi sexuale, trebuie să existe o conştienţă constantă a atmosferei care tinde să provoace pofta sexuală. De exemplu, nu este înţelept pentru un dependent sexual să meargă pe plajă sau să petreacă timp uitându-se prin revistele de pe un stand. Nu contează atât de mult dacă sunt sau nu fete îmbrăcate sumar la care poate să se holbeze, ci trebuie să recunoască *orice* loc care are o ambianţă senzuală în care stau ascunse duhurile seducătoare.

Chiar şi casa trebuie păzită cu multă atenţie. Televiziunea, cum am discutat deja, este una din modalităţile prin care duşmanul poate aduce o atmosferă de poftă chiar în propria sufragerie. Soluţia cea mai bună este s-o elimini. Sau cel puţin, bărbatul ar trebui să-şi limiteze timpul de vizionare a televizorului şi să fie extrem de selectiv în ce priveşte programele la care se uită. Alte lucruri din casă care trebuie văzute ca fiind posibile curse sunt revistele, cataloagele şi ziarele. Nu este neapărată nevoie de a le elimina complet, dar trebuie cel puţin să fie atent la ce acceptă în casă. Internetul este de asemenea o posibilă cursă a duşmanului. Siturile pornografice de pe internet sunt cele mai profitabile din întregul comerţ prin internet. Este important să scoţi cu neruşinare din casa ta orice lucru pe care diavolul l-ar putea folosi în vremuri de

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

slăbiciune. Cel care vrea să câştige victoria asupra poftei trebuie să facă orice îi stă în putere pentru a minimaliza abilitatea duşmanului de a-l afecta spiritual. Deciziile radicale, precum acestea, sunt lucrurile la care S-a referit Isus când a vorbit despre a-ţi scoate un ochi sau a-ţi tăia o mână.

STINGEREA FLĂCĂRILOR IAD ULUI

Cine poate descrie adecvat iadul trăirii într-un duh de poftă? Să fii bătut cu biciul, dar să nu fii niciodată satisfăcut... Să faci fapte umilitoare şi degradante ... Să te străduieşti din toată inima pentru a obţine o anumită experienţă, iar după ce o ai, să simţi ca este goală şi nesatisfăcătoare ... Să ai gândire a întunecată, nelegiuită şi chiar nebună ... Să-i răneşti pe cei apropiaţi tot mereu ... Să trăieşti o viaţă de mizerie, disperare şi neajutorare ... Să-ţi dai seama că te îndepărtezi tot mai mult de Dumnezeu ... Oricine a trăit o asemenea viaţă ştie mai multe despre flăcările iadului decât îşi dă seama.

Viaţa plină de poftă este o viaţă de iad. Pofta pretinde, dar nu este niciodată mulţumită/satisfăcută. Cu cât hrăneşti mai mult această fiară, cu atât devine mai fioroasă. Probabil că reacţia alergică la o iederă otrăvitoare ar putea ilustra dorinţa puternică pentru imoralitate de care sunt consumaţi unii. Trupul este acoperit cu iritaţii care provoacă mâncărime. Dacă bolnavul scarpină zona afectată, riscă să o înrăutăţească şi să o împrăştie şi pe alte zone ale corpului. Dacă nu se scarpină, simte că înnebuneştel Dar, chiar dacă ar freca-o cu o lamă de metal, după câteva minute mâncărimea va fi mai accentuată.

În al doilea capitol, am observat că unul dintre primele lucruri care se întâmplă celui care coboară pe panta păcatului sexual este faptul că devine nemulţumi tor. *Spirala degradării* este o realitate teribilă pentru mulţi. Totuşi, vestea bună este că dacă faci câţiva paşi înapoi, poţi să urei înapoi din groapă! *Atitudinea de mulţumire stinge focul poftei.* O atitudine

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

mulţumitoare distruge dorinţa pentru sex pentru că creează mulţumire în inima omului. Aceasta linişteşte fiara, potoleşte flăcările şi alină mâncărimea. Mesajul din spatele poftei este: "Vreau! Vreau! Vreau!" Sentimentul înrădăcinat în inima mulţumitoare este:
"Uite cât am! Mulţumesc, Doamne, pentru tot ce ai făcut pentru mine şi pentru tot ce mi-ai dat. Nu mai am nevoie de nimic altceva." O inimă mulţumitoare este o inimă plină. Când cineva este mulţumit cu viaţa sa, nu va fi dus de poftă înspre ceea ce nu ar trebui să aibă. De exemplu, seara trecută, am mâncat o cină mare mexicană. După aceea, dacă ospătarul mi-ar mai fi adus un platou încărcat cu costiţe delicioase sau cotlet, nu aş mai fi vrut de nici un fel. Eram sătul; eram mulţumit. Apetitul meu fusese pe deplin satisfăcut; nu mai *vroiam* altceva.

Sunt unii care spun: "Pentru ce aş putea să fiu mulţumitor? Viaţa mea nu e decât un faliment total. Sunt absolut mizerabil. Mă simt presat să mă las de obiceiurile de care simt că nu pot. Soţia s-a săturat de mine. Nu sunt fericit în lume, dar nu sunt fericit nici ca creştin. Pentru ce anume aş putea fi rnulţumitor?" Ei nu s-au gândit niciodată că o mare parte a motivului pentru care se află în această situaţie este atitudinea lor nemulţumitoare şi urâtă. Cât de diferită este această atitudine de cea a unei bunicuţe care s-a uitat la o bucăţică de pâine şi un pahar de apă pe masa din faţa ei şi a exclamat: "Ce, toate acestea, şi pe deasupra şi Cristos!?"
Aceasta îmi aminteşte de o povestire despre doi băieţi, amândoi de nouă ani. Tatăl lui Jonny este un avocat influent într-un oraş mare. La Crăciun, el a cumpărat fiului său foarte multe cadouri. Cadoul de care era cel mai încântat era noul joc Nintendo pe care-l cumpărase pentru băiatul său. În ajunul Crăciunului, a fost foarte atent să-I pună tocmai În spatele tuturor celorlalte cadouri sub brad, în aşa fel ca acesta să fie ultimul cadou pe care Jonny îl va deschide. În dimineaţa următoare, băiatul de nouă ani a deschis nerăbdător şi a aruncat de o parte toate cadourile. Anticiparea

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

tatălui său a crescut tot mai mult până ce Jonny a apucat ultimul cadou. Acesta a rupt ambalajul, a descoperit jocul Nintendo şi l-a aruncat. "Vroiam noul sistem Sony Playstation!", a strigat el, plecând furtunos spre dormitorul său şi trântind uşa în urma lui.

În acelaşi timp, în inima Mexicului este un orfelinat unde sunt abandonaţi copiii nedoriţi. Viaţa În clădirea aceea dărăpănată este tot ce a cunoscut vreodată micuţul Juan. În aceaşi dimineaţă de Crăciun, un pastor american a venit cu un camion încărcat cu jucăriile pe care le colectase din biserica lui. A început să împartă diferite jucării tuturor copiilor. Nu a putut să nu-l observe pe Juan stând undeva la o parte, apoi s-a urcat în camion, a scos o bicicletă: cu spiţe rupte, ghidon strâmb şi alte probleme. Aducându-o spre Juan, ia spus: "Uite, băieţelule. Asta e pentru tine." Băieţelul l-a privit uimit. Nimeni nu-i mai dăduse niciodată nimic. Nu-i venea să creadă. "Curaj, Juan. Asta e pentru tine." Cu aceasta, micuţul a sărit pe bicicletă şi a început să o conducă prin parcare râzând şi plângând de bucurie.

Aceşti doi băieţei reprezintă atitudinile pe care putem alege să le avem în viaţă. În America, avem atât de multe motive pentru a fi mulţumitori. Dumnezeu Şi-a revărsat într-adevăr harul peste ţara noastră. Pe lângă prosperitatea exterioară de care ne bucurăm, mai este şi tot ce a făcut Dumnezeu pentru noi ca şi credincioşi. O simplă răsfoire a Scripturii arată cel puţin câteva lucruri pe care le dă Dumnezeu copiilor Săi. S-a despărţit de Fiul Său, darul cel mai preţios pe care Îl putea oferi, pentru ca Acesta să moară pe cruce pentru noi (Ioan 3: 16), ne dă viaţă veşnică (Rom. 6:23) şi ne dă tot ce ţine de viaţă şi evlavie (2 Pet. 1 :3). Ne dă cheia Împărăţiei (Mat. 16: 19) şi ne dă puterea să călcăm peste şerpi (Luca 10: 19). Ne dă daruri spirituale (1 Cor. 12). Ne dă pu terea de a deveni copii ai lui Dumnezeu (Ioan 1: 12). Ne dă un Duh de putere, dragoste şi pricepere (2 Tim. 1 :7). Face posibil ca noi să avem victorie prin Isus (l Cor. 15:57). Ne dă toată înţelepciunea de care avem nevoie (lac. 1 :5).

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Ne dă Duhul Sfânt (Fapt. 2:38). Pentru creştini lista lucrurilor pentru care putem să fim mulţumitori este nelimitată.

Dacă un credincios nu este mulţumitor este pentru că alege voit să nu fie.

Mulţumirea este o atitudine de viaţă ce trebuie încurajată şi susţinută. Dacă un credincios va aştepta până ce va simţi că este mulţu, mitor, aceasta s-ar putea să nu se întâmple niciodată. El trebuie să facă prioritară dezvoltarea obiceiului de a fi mulţumitor indiferent de împrejurări. Există două lucruri de bază care te pot ajuta în sensul acesta. Mai întâi, persoana în cauză trebuie să se pocăiască de nemulţumire. Aceasta înseamnă că el trebuie să-L roage pe Domnul să-I ierte pentru atitudinea de nemulţumire. El trebuie să promită să nu se mai plângă. Va trebui să se pocăiască de auto-compasiune pentru că aceasta este dispoziţia ascunsă care favorizează nemulţumirea. De asemenea, el trebuie să se pocăiască de atitudinea de a pretinde mereu ceva şi a fi egoist în viaţă. Creştinul trebuie să se străduiască să aibă 0 atitudine ca cea a lui Juan, şi nu ca cea a lui Jonny.

În al doilea rând, el trebuie să înveţe şi să înceapă să-şi exprime mulţumirea. El trebuie să-I mulţumească cu regularitate lui Dumnezeu pentru tot ce a făcut în viaţa lui. Cu siguranţă că Dumnezeu a fost extrem de răbdător cu aceia dintre noi care ne-am luptat cu păcatul sexual. Noi avem multe lucruri pentru care să fim mulţumitori! Un alt exerciţiu practic pe care poţi să-I faci este să-ţi faci o listă de mulţumire. De exemplu, un credincios poate face o listă cu toate lucrurile care-i vin în minte din viaţa lui şi pentru care poate fi mulţumitor. Poate în săptămâna următoare, va putea face o altă listă cu asemenea lucruri de la locul de muncă. Dintre toate cadourile pe care le-am făcut soţiei mele, unul dintre favoritele ei este o listă înrămată cu treizeci şi cinci de lucruri care-mi plac la ea, listă pe care i-am dat-o când a împlinit 35 de ani. Chiar şi acum o adoră.

Listele de mulţumire vor avea un efect incredibil asupra atitudinii omului. Pentru cei care sunt deosebit de nemulţumitori, poate ar trebui să-şi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

roage soţiile să meargă la o videotecă să împrumute filmul *A Christmas Carol!* Mesajul acelui film este cu siguranţă potrivit pentru bărbatul mizerabil care nu este niciodată mulţumit cu viaţa lui şi nu găseşte nici un motiv pentru care să fie mulţumi tor lui Dumnezeu.

SPĂLAREA PAHARULUI

În al patrulea capitol am vorbit despre nevoia de a îndepărta faţada de sfinţenie şi de a expune adevărata natură a inimii omului. În al cincilea capitol, ne-am uitat la mintea unui om cu totul predat păcatului, care este plin de răutate şi aşa mai departe. Aceeaşi terminologie a fost folosită şi de Isus când a vorbit despre farisei. Într-o zi, mâncând cu fariseii, unul dintre ei L-a criticat pentru că nu-Şi spălase, în mod ceremonial, mâinile înainte de a mânca. Aceasta ar fi ceva asemănător cu un creştin care nu-şi pleacă capul şi nu face fast din a se ruga înainte de mâncare. «Isus S-a întors spre ei şi le-a spus: "Voi, fariseii, curăţaţi partea de afară a paharului şi a blidului, dar lăuntrul vostru este plin de jefuire şi de răutate. Nebunilor, oare Acela care a făcut partea de afară, n-a făcut şi pe cea dinăuntru? Daţi mai bine milostenie din lucrurile dinăuntru, şi atunci toate vă vor fi curate"» (Luca 11:39-41).

În ultimii cincisprezece ani, am avut de-a face cu mii de bărbaţi aflaţi în păcat sexual. Mulţi dintre ei au învăţat să cureţe parte de afară a vieţilor lor. Merg cu regularitate la biserică. Au renunţat la viaţa lor de petrecere şi distracţie. S-au pocăit de rebeliunea deschisă faţă de Dumnezeu în care trăiau înainte. Pe din afară, păreau a fie destul de bine. Dar, pe dinăuntru era cu totul altceva. Deşi curăţaseră exteriorul paharului, lumea lor interioară era încă plină de nelegiuire şi, aşa cum Domnul le-a spus fariseilor cu o altă ocazie, "făţarnici" (Mat. 23:25).

Isus nu i-a certat pe farisei pentru curăţarea vieţilor lor exterioare. Lui Dumnezeu Îi place că noi mergem la biserică şi ne pocăim de acele

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

dovezi vizibile de nelegiuire. El încerca să-i înveţe că este la fel de importantă şi curăţarea vieţii dinăuntru. Mulţi bărbaţi care au fost controlaţi de poftă au reuşit să biruie faptele exterioare ale păcatului sexual, dar mai sunt încă consumaţi de pofta din interior. Trebuie să se schimbe ceva în viaţa lor interioară.

În acea zi, Isus a răspuns fariseilor: *"Daţi* mai bine milostenie din lucrurile dinăuntru, şi atunci toate vă vor fi curate". Prin acel singur cuvânt, Isus a pus degetul exact pe problemă. În inimile lor, fariseii nu erau *cei care dădeau,* ci *cei care luau.* Cât de diferit era Mântuitorul! El Şi-a petrecut întreaga viaţă de slujire făcând anumite lucruri pentru alţii. Viaţa Lui a fost devotată milosteniei. În mod Constant, El S-a sacrificat pentru alţii, întotdeauna oferind bunătate, vindecare, eliberare, învăţătură şi *dăruire.* Ceea ce era în interiorul Lui s-a evidenţiat prin milă, dragoste şi compasiune.

Prin acel cuvânt, *a dărui,* el oferă răspunsul pentru cel care a învăţat să facă lucrurile vizibile ce ţin de religie, dar este încă plin de nelegiuire. Acest cuvânt, folosit de aproximativ două mii de ori în Scriptură, descrie natura fundamentală a lui Dumnezeu şi, în consecinţă, ce înseamnă a fi sfânt. De asemenea, vorbeşte şi despre motivul pentru care mulţi continuă să rămână înfrânţi. Paşii schiţaţi în această carte îl va călăuzi pe credinciosul astfel încercat spre victorie. El poate acum închide căile pe care le deschisese pentru diavolul şi Îi poate permite lui Dumnezeu să Se ocupe de trupul lui şi să-I treacă prin procesul Său extraordinar de disciplină. Poate evita cursele duşmanului. Poate vedea cum este cu adevărat şi se poate lăsa zdrobit. Poate dezvolta o frumoasă viaţă devoţională, Dar, dacă vrea să fie curăţat pe dinăuntru, înăuntrul lui va trebui să aibă loc o transformare. Trebuie să ia mai puţin şi să dea mai mult!

Pofta este o pasiune - o pasiune egoistă. A pofti trupul altcuiva înseamnă a încerca să iei ceva de la acea persoană pentru tine. Dorinţa

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

sexuală gravitează în totalitate în jurul satisfacţiei trupului propriu. Acesta este egoism total. Mai există însă o pasiune la dispoziţia copilului lui Dumnezeu. Aceasta L-a făcut pe Isus să meargă la Crucea de pe Calvar. Luca a numit aceasta "patima" Lui (Fapt. 1:3). Există o adevărată reţea de activităţi în care se poate implica pentru a satisface nevoile altor oameni. Acesta este focul sfânt în care locuieşte Dumnezeu - pasiunea de a-i ajuta pe cei în nevoie. Pentru cel care şi-a trăit întreaga viaţă în egoism, această idee pare cu totul străină:

"Ascultă, prietene. Eu doar vreau să scap de această problemă cu pofta. Nu încerc să întorc lumea cu susul în jos." Dar, acesta a fost răspunsul dat de Isus celor care aveau nevoie de o mai bună curăţare interioară. El a spus să dăruieşti. Aceasta este atitudinea opusă celei de a vrea să iei pentru tine.

Ce anume a vrut să spună Isus când a citat cea de-a doua mare poruncă - una din cele două porunci pe care se bazează întreg restul Bibliei? Când a spus că trebuie să ne iubim aproapele ca pe noi înşine, a vrut El de fapt să spună, aşa cum pretind unii învăţători laici, că trebuie mai întâi să învăţăm să ne iubim pe noi înşine? NU! Dacă este un lucru adevărat despre cei ce trăiesc în păcat sexual, acesta este că sunt experţi în a se iubi pe sine. De fapt, ei au avut aşa o pasiune de a se satisface pe sine, încât au rănit pe toţi ceilalţi care le-au fost aproape. Cu siguranţă că Isus a vrut să spună altceva! Pentru oricine care studiază puţin trăirea conformă Noului Testament, poate vedea că temelia vieţii creştine este a face bine altora. Iubirea celorlalţi nu este o sugestie, ci o poruncă! Dacă ne uităm la cele "Zece Porunci", vedem că primele patru se referă la dragostea pentru Dumnezeu, iar ultimele şase la dragostea pentru alţii. De fapt, daţi-mi voie să merg un pas mai departe. De fiecare dată când cineva păcătuieşte, el păcătuieşte împotriva lui Dumnezeu şi/sau împotriva unei alte persoane.

Isus a spus: "Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiţi unii pe alţii; cum v-am

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

iubit Eu, aşa să vă iubiţi şi voi unii pe alţii. Prin aceasta vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenicii Mei, dacă veţi avea dragoste unii pentru alţii" (Ioan 13:34-35). Pavel a spus: "Să nu datoraţi nimănui nimic, decât să vă iubiţi unii pe alţii: căci cine iubeşte pe alţii, a împlinit Legea" (Rom. 13:8). Petru a spus: "Mai presus de toate, să aveţi o dragoste fierbinte unii pentru alţii, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate" (l Pet. 4:8). Ioan a declarat şi el: "Noi Îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi. Dacă zice cineva: 'Eu iubesc pe Dumnezeu', şi urăşte pe fratele său, este un mincinos; căci cine nu iubeşte pe fratele său, pe care-l vede, cum poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede?" (l Ioan 4: 19-20).

A iubi pe alţii în puterea lui Dumnezeu nu este un concept vag sau mistic. În termenii cei mai simpli, a iubi pe alţii înseamnă dăruire de sine. Isus a spus: " Daţi mai bine milostenie din lucrurile dinăuntru, şi atunci toate vă vor fi curate". Pe măsură ce omul învaţă să devină un dătător în inima lui, va începe să vadă totul diferit în viaţă. Va fi curăţat pe dinăuntru.

La nivel practic, una din căile sigure de a ajunge să ai această pasiune cerească este să începi să vezi nevoile altora. Păcătoşii sexuali sunt experţi la a se îngriji extrem de bine de toate nevoile şi dorinţele proprii. Cât de *puţin* interes au arătat în vieţile lor pentru alţii. Pavel a spus ce înseamnă dragostea în mod practic: "Nu faceţi nimic din duh de ceartă sau din slavă deşartă; ci în smerenie fiecare să privească pe altul mai presus de el însuşi. Fiecare din voi să se uite nu la foloasele lui, ci şi la foloasele altora. Să aveţi în voi gândul acesta, care era şi în Cristos Isus" (Filp. 2:3-5).

Fără îndoială că aceasta a fost atitudinea lui Isus faţă de noi. El a fost răbdător şi extrem de îndurător cu fiecare dintre noi. El a încercat să facă orice I-a stat în putere pentru binele nostru. Dar, mulţi sunt asemenea sclavului căruia i-a fost iertată o datorie mare, dar a uitat repede mila care i-a fost arătată şi a dat dovadă de lipsă de milă pentru fratele său. Acestuia, împăratul i-a spus: "Rob viclean! Eu ţi-am iertat toată datoria,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

fiindcă m-ai rugat. Oare nu se cădea să ai şi tu milă de tovarăşul tău, cum am avut eu milă de tine?" (Mat. 18:32-33).

Isus a spus: "Vindecaţi pe bolnavi, înviaţi pe morţi, curăţaţi pe leproşi, scoateţi afară dracii. Fără plată aţi primit, fără plată să daţi" (Mat. 10:8). Cu alte cuvinte, mergeţi şi îngrijiţi de nevoile altora:
Începe să vezi pe alţii aşa cum îi vede Dumnezeu. Pe măsură ce faci lucrul acesta, compasiunea lui Dumnezeu va începe să crească în tine. În inima ta va avea loc o schimbare treptată. În loc de a-i mai vedea pe oameni ca obiecte pe care să le foloseşti pentru scopurile tale egoiste, vei începe să-i vezi ca fiind oameni cu probleme, lupte şi răni. Vei începe să-ţi investeştiviaţa pentru binele *lor.* Aceasta este viaţa creştină normală. Oricine poate pretinde că este un urmaş al lui Cristos~ dar cei care au într-adevăr Duhul lui Dumnezeu în ei vor fi îndemnaţi să-i iubească pe alţii. Oswald Chambers a spus:

> "Când Duhul Sfânt pune dragostea lui Dumnezeu în inimile noastre, dragostea aceea va cere să fie cultivată. Nici o dragoste de pe pământ nu se va dezvolta fără a fi cultivată. Trebuie să ne dedicăm pe noi înşine dragostei, ceea ce înseamnă identificarea cu interesele lui Dumnezeu pentru alţi oameni."

Isus a spus să dăruim ceea ce este înăuntru. Dacă în inimă este p ăcat, locul cel mai bun pentru a te ocupa de el oare nu ar fi în inimă? p Toate aceste lucruri rele ies dinăuntru şi spurcă pe om", a spus Isus (Marc. 7:23). Cheia este transformarea inimii omului în una plină de bunătate prin rugăciune pentru alţii. Când omul va învăţa cu adevăr:t să mijlocească pentru nevoile altora, în el se va face o schimbare. In inima lui, el va deveni unul care dăruieşte. Dumnezeu vrea ca tot timpul în inima copiilor Săi să existe o atitudine de bine~uvâ?t~r~. Cu cât cineva se roagă mai mult pentru alţii, cu atât va fi mal puţin intat, uşor de supărat şi provocat de ei; şi, da, cu atât îl vor incita mai puţin sexual.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Rugăciunea pentru alţii este cu siguranţă un pas enorm în direcţia corectă. Schimbarea îşi va face curând simţită prezenţa şi în fapte. Vechea răutate va fi înlocuită de o atitudine de dărnicie. La fel cum transformarea lui Scrooge a ieşit la lumină, tot aşa şi această persoană va căuta în curând oportunităţi pentru îngrijirea nevoilor altora. Se va bucura să pună la dispoziţie timpul său, banii săi şi orice altă posesie. Dar, mai important, îşi va dărui viaţa: pentru ca alţii să poată prospera şi să fie binecuvântaţi.

Cel mai bine este să începi acest proces prin a găsi o nevoie şi a o satisface. Îmi amintesc că eram în primele mele zile de libertate. Domnul mi-a pus pe inimă să încep să dau pungi cu diferite lucruri mici unor oameni fără locuinţă din Sacramento. Am luat din banii mei, tn-am dus la câteva magazine de lucruri ieftine şi am cumpărat toate rucsacurile şi genţile de mărime mijlocie pe care le-am găsit. Apoi am umplut genţi le acelea cu tot felul de lucruri care credeam că vor fi o binecuvântare pentru acei oameni care trăiau pe stradă. Am făcut asta câteva săptămâni la rând până ce Domnul mi-a spus că era timpul să încetez. Ce ocazie minunată să faci lucruri de caritate pentru alţii şi să nu aştepţi nimic în schimb. Aceea a fost prima dată când am înţeles cu adevărat ce a vrut să spună Isus când a zis: "Este mai ferice să dai decât să primeşti':' (Fapt. 20:35).

Posibilităţile de implicare în nevoile altora sunt nelimitate.
Azilurile de bătrâni caută tot timpul voluntari care să-i ajute pe cei vârstnici, care au fost adeseori uitaţi sau abandonaţi de familie şi prieteni. Ce loc extraordinar pentru a pune în practică mila pe care ne-a arătat-o Dumnezeu! Programele de slujire în închisoare caută şi ele bărbaţi interesaţi în a-i ajuta pe cei închişi după gratii. Băieţii au nevoie de învăţători interesaţi, de şcoală duminicală care să demonstreze interes pentru viaţa lor; bucătăriile ambulatorii au nevoie de oameni . care să fie gata să slujească în mod altruist. Dacă nu altceva, poţi măcar să mergi la

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

pastorul tău pentru a te oferi să slujeşti în orice situaţie este nevoie. Majoritatea pastori lor sunt bombardaţi cu multe obligaţii pastorale şi diferite probleme care-i privesc pe membrii bisericii lor şi pot conta pe foarte puţini oameni care să fie gata să dăruiască din timpul lor.

Este foarte important să nu intri în situaţii care să aducă laudă sinelui. Bărbaţii care au trăit în păcat sexual trebuie în primul rând să înveţe să devină *slujitori.* Implicarea în situaţii şi poziţii de conducere, unde ar fi observati de alţii, ar elimina întregul efort. Isus a spus:

"Luaţi seama să nu vă îndepliniţi neprihănirea voastră înaintea oamenilor, ca să fiţi văzuţi de ei; altminteri, nu veţi avea răsplată de la Tatăl vostru care este în ceruri" (Mat. 6: 1). *Pentru ca ceva să se schimbe În interior, trebuie să slujeşti în mod altruist!*

Când cineva se auto-depăşeşte, va ajunge să înţeleagă curând viaţa binecuvântată a celui care dăruieşte. Nici un diavol din iad nu-l poate opri să pună în practică dragostea lui Dumnezeu pentru alţii. Până nu va începe să facă lucrul acesta, va rămâne întemniţat între zidurile propriului egoism.

Închide orice uşă pe care duşmanul ar putea-o folosi pentru a-ţi afecta sufletul; dezvoltă şi culti vă o atitudine mulţumitoare; şi învaţă să fii unul care dăruieşte. Aceste antrenamente spirituale vor schimba modul în care îi vezi pe alţii; vei începe să îi vezi prin ochii Celui care Şi-a dat viaţa atât pentru tine cât şi pentru ei.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

17. CUM POŢI FI UN IBOVNIC EXTRAORDINAR (UN CAPITOL PENTRU BĂRBAŢII CĂSĂTORIŢI)

> Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiţi unii pe alţii; cum v-am iubit Eu, aşa să vă iubiţi şi voi unii pe alţii. Prin aceasta vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenicii Mei, dacă veţi avea dragoste unii pentru alţii (Ioan 13:34-35).

SOCIETATEA NOASTRĂ PUNE foarte mare accent pe sex. Don Juan şi Casanova sunt preamăriţi ca eroi, deşi aceştia amândoi au fost dependenţi sexuali obsedaţi de noi cuceriri.

Hollywood-ul nu scapă niciodată ocazia de a portretiza eroul ca fiind un bun iubăreţ care are mai multe femei la îndemână. Doar rareori, eroul principal este un bărbat căsătorit şi devotat soţiei sale. Mesajul transmis astfel de industria filmului este că este bine şi acceptabil să fii activ sexual cu mai mulţi parteneri. Prezentarea pe care o face lumea celui mai bun iubăreţ maschează realitatea unui mare gigolo care migrează de la o femeie la alta, încercând disperat să-şi umple un gol în viaţă.

Poate că motivul pentru care Hollywood-ul promovează atât de dezinvolt adulterul este pentru că are o idee foarte superficială despre

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

dragoste. În filme, dragostea este valul de emoţii care copleşesc pe cineva aproape împotriva propriei voinţe. Cât de multe filme există în care femei căsători te cad neputincioase pradă îndrăgostirii de un alt bărbat? Ea ştie că este greşit, dar pur şi simplu nu se poate stăpâni. Bineînţeles, soţul este întotdeauna făcut să pară a fi un monstru, în aşa fel ca toţi să se bucure când soţia necăjită cedă în cele din urmă în faţa sentimentelor ei şi comite adulter.

Ideea pe care o are lumea despre dragoste este extrem de superficială şi nu merge dincolo de emoţiile pe care le simte cineva la un moment dat. Deoarece fiecare persoană ar trebui să se gândească la, propriile interese înaintea intereselor altora, dragostea nu este ceva mai de substanţă decât sentimentele hiper-emotive ale unei noi relatii. Ideea pe care o are Hollywood-ul despre dragoste nu este decât poftă sexuală. Pe baza acestei noţiuni, emoţiile cuiva sunt de fapt fundamen_ tul pentru dragoste. Aşadar, se poate spune că devotamentul este la fel de sigur ca pasiunile fluctuante. Prin urmare, nu este de mare mirare că ' rata divorţului a atins cote atât de mari în America în ultimii patruzeci' de ani, deoarece nivelul devotamentului şi sentimentul de dedicare al oamenilor unul faţă de celălalt a scăzut foarte mult.

DRAGOSTEA BIBLICĂ

Biblia oferă însemnătatea corectă a cuvântului dragoste.

Dragostea nu se bazează pe sentimentele misterioase care copleşesc pe; o persoană nenorocită. Aceasta este o decizie premeditată şi voită, pre- ' cum şi un act altruist de a-l trata pe celălalt cu bunătate şi respect. "Noi> am cunoscut dragostea Lui", spune Ioan, "prin aceea că El Şi-a dat; viaţa pentru noi; şi noi deci trebuie să ne dăm viaţa pentru fraţi. Dar cine are bogăţiile lumii acesteia, şi vede pe fratele său în nevoie, şi îşi închide inima faţă de el, cum rămâne în el dragostea de Dumnezeu? Copilaşilor,

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

să nu iubim cu vorba, nici cu limba, ci cu fapta şi cu ade vărul" (1 Ioan 3:16-18).

Devotamentul unui soţ faţă de soţia sa vine, în mare parte, din' faptul că el s-a dedicat vieţii altruiste creştine. S-ar putea să apară şi unele sentimente plăcute, dar devotamentul unui creştin pentru soţia sa; este pe viaţă. Acest nivel de devotament faţă de o altă persoană nu este; dificil pentru cel ce-şi trăieşte viaţa sincer interesat de nevoile şi sentimentele celorlalţi, şi mai ales ale soţiei şi familiei sale.

Dragostea creştină se bazează pe comportament, mai degrabă decât pe sentimente. Când un soţ se comportă drăguţ cu soţia lui, de '" exemplu, arată că o iubeşte; deci, când nu se comportă drăguţ cu ea n-e: iubeşte. Deoarece dragostea este un comportament pe care cineva poate alege să-I pună în practică, emoţiile lui trebuie să ocupe un loc secundar. De aceea a putut Isus să poruncească ucenicilor Săi să-şi iubească vrăjmaşii. El nu Se aştepta ca aceştia să aibă sentimente calde şi plăcute când alţii îi maltratau. Ci le-a dat instrucţiuni practice de comportament în asemenea situaţii:

> Dar Eu vă spun vouă, care Mă ascultaţi: Iubiţi pe vrăjmaşii voştri, faceţi bine celor ce vă urăsc, binecuvântaţi pe cei ce vă blestemă, rugaţi-vă pentru cei ce se poartă rău cu voi. Dacă te bate cineva peste o falcă, întoarce-i şi pe cealaltă. Dacă îţi ia cineva haina cu sila, nu-l opri să-ţi ia şi cămaşa. Oricui îţi cere, dă-i; şi celui ce-ţi ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi. Ce voiţi să vă facă vouă oamenii, faceţi-le şi voi la fel. (Luca 6:27-31)

Cel care doreşte să fie un ibovnic bun, potrivit standardelor biblice, poate cu siguranţă s-o realizeze; nu doar pentru că aceasta este alegerea lui, ci pentru că Duhul Sfânt locuieşte în el şi-i va iubi pe alţii prin el. Aceleaşi principii oferite de Scriptură cu privire la modul în care credinciosul ar trebui să-i trateze pe alţii trebuie să fie aplicate şi în cazul soţului sau soţiei. De fapt, Isus a spus: "să iubeşti pe aproapele tău ca pe

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

tine însuţi", şi trebuie să ajungi la concluzia că cel mai apropiat aproape este soţia! Pentru scopul studiului nostru, ar fi util să analizăm comentariul făcut de Pavel despre dragoste în 1 Corinteni 13.

> Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuieşte; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândeşte la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduieşte totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată (1 Cor. l3:4-8a).

În acest segment din Scriptură, bărbatului căsătorit i-a fost dată o informaţie sănătoasă despre cum să fie un "ibovnic extraordinar". Haideţi să analizăm aceste elemente diferite ale dragostei în contextul căsătoriei. Pavel îşi începe învăţătura prin a spune că adevărata dragoste este îndelung răbdătoare cu celălalt. Aceasta este o mare problemă pentru mulţi soţi. Majoritatea bărbaţilor care au trăit în păcat sexual tind să abordeze patul matrimonial cu o atitudine de lipsă de \ interes sincer faţă de sentimentele soţiilor lor. Adeseori îşi privesc soţiile ca fiind simple obiecte pe care le pot folosi pentru a-şi satisface nevoile sexuale. Astfel, nevoile soţiilor sunt de obicei ignorate. Realitatea este că femeile se excită sexual mult mai lent decât bărbaţii. Bărbatul implicat într-un stil de viaţă murdar adeseori nu are răbdare să arate interes faţă de nevoile sexuale ale soţiei. Pe când ea s-a exe], tat sexual, el a terminat deja şi este gata să se întoarcă pe o parte şi să doarmă. Acest act de egoism dezinvolt este foarte nefast deoarece acesta este un moment foarte bun pentru el de a pune nevoile ei mai presus de ale sale şi de a-i arăta acea dragoste care să întreţină căsniCIa.

La fel de importantă este nevoia de bunătate. Adevăratul iubăreţ biblic este un bărbat bun şi amabil cu soţia sa. El nu poate ţipa la soţia sa în timpul mesei şi apoi să se aştepte să fie "dispusă" în seara aceea! Multe soţii au fost agresate emoţional ani la rând de soţii lor abuzivi şi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

autoritari. Dar femeile sunt foarte sensibile şi fragile. Ele au nevoie să fie tratate cu blândeţe. Într-adevăr, soţul trebuie să înveţe să fie "gentleman". Pe măsură ce soţul învaţă să-şi trateze soţia cu blândeţe.] zidurile pe care ea şi le-a făcut de-a lungul anilor vor cădea în cele dinl urmă. În mod obişnuit, unei femei i-ar plăcea să facă mai multe pentru a-l satisface pe soţul ei, dar duritatea lui o face să-i fie teamă. Odată cu refacerea încrederii, ea va putea "să iasă din cochilie". "În dragoste nu este frică; ci dragostea desăvârşită izgoneşte frica" (l Ioan 4: 18), a spus apostolul Ioan. Dacă soţul poate restaura încrederea pe c,are a distrus-o, viaţa de dragoste dintre el şi soţia sa va fi revigorată.

O altă caracteristică a "dragostei agape" este că nu este geloasă sau invidioasă. Datorită enormei vinovăţii pe care dependenţii sexuali o poartă pe umeri, acestora le este adeseori frică, în subconştientul lor, că soţiile le sunt necredincioase. De aceea, devin geloşi pe soţiile lor, imaginându-şi tot felul de lucruri - simplă paranoia. Dar aceasta este de obicei doar proiecţia propriei lor vinovăţii. Odată ce încep să iasă din lumea lor egoistă şi mică în care au trăit atât de mult timp, aceste nesiguranţe dispar pe rând.

lubăreţul biblic nu este niciodată nici arogant sau înfumurat.

Când trăiam în păcat, mă gândeam că soţia mea era foarte norocoasă să mă aibă! Dezvoltasem o asemenea atitudine deoarece eram foarte încrezător că puteam oricând găsi o altă fată care să mă iubească. Pe atunci, nu vedeam ce om urât eram pe dinăuntru. Nu soţia mea era norocoasă, ci eu eram cel norocos! Lucrul acesta a devenit realitate pentru mine când m-a părăsit şi a cerut divorţul. Deodată, mi-am dat seama că probabilitatea de a-mi găsi o altă femeie care să-I. iubească pe Dumnezeu şi pe soţul ei era foarte mică. Din fericire, Domnul a reabilitat relaţia mea cu soţia mea, şi atitudinea mea nu a mai fost niciodată aceeaşi. Unul din lucrurile pe care le-am învăţat de-a lungul anilor este cât de mult apreciază o femeie smerenia unui bărbat. Întotdeauna am

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

considerat smerenia/blândeţea ca fiind ceva ce ar face pe o femeie să-şi piardă respectul pentru soţul ei, dar exact opusul este adevărat.

Aceasta ne aduce Ia caracteristica cea mai importantă a dragostei. Pavel a spus că adevărata dragoste nu caută folosul său. Îmi amintesc bine cât de egoist eram cu soţia mea. Privind în urmă, mi se pare că totul în viaţa noastră gravita în jurul a ceea ce doream eu, cum doream eu să se întâmple lucrurile, ce mă făcea pe mine fericit, şi aşa mai departe. Soţia mea era obligată să amâne orice plăcere în viaţă, asemenea unui câine sub masă care speră să primească ceva rămăşiţe de mâncare. Acest stil de viaţă egoist se transfera şi în dormitor. Sexul era doar pentru plăcerea mea. Nu m-am gândit nici măcar o dată la faptul că şi soţiei mele i-ar plăcea să se bucure de intimitate reală cu soţul el.

Din fericire, începând să mă maturizez în credinţă şi să-mi asum responsabilitatea pentru propriile acţiuni, am fost obligat să mă confrunt cu faptul că eram extrem de egoist în toate domeniile vieţii mele. Cum am văzut în capitolul anterior, dacă vrei să fie curăţat omul interior, trebuie să aibă loc o mare transformare: trebuie să te schimbi din a fi o persoană care ia/primeşte în una care dăruieşte. Exact lucrul acesta a început să-I facă Domnul şi în interiorul meu. Convingerea interioară despre propriul meu egoism mi-a deschis ochii să văd nevoile soţiei mele. Am început să-mi dau seama că ea, ca femeie, avea nevoi emoţionale care trebuiau satisfăcute în perioadele de mtirmtate. De asemenea, am învăţat să pun dorinţele ei înaintea dorinţelor mele. Am început să mă întreb: "Ce să fac să-i placă?" "Ce i-ar plăcea?"

Devenind mai puţin egoist în pat, perioadele noastre de intimi~ tate au devenit mult mai plăcute. Nu mai era nevoie să-mi creez anumite fantezii pentru a consuma actul sexual. Treptat, plăcerea de a avea o viaţă sexuală *sănătoasă* împreună cu soţia mea a fost destul pentru a mă ţine satisfăcut. Nu doar că pofta mea pentru alte femei a scăzut, dar dragostea mea pentru soţie a crescut. Ea a început să răspundă cores-

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

punzător, pe măsură ce a văzut schimbarea care se petrecea în mine. Cum dragostea noastră a crescut, zidurile protectoare s-au prăbuşit şi am început să lucrăm împreună, în loc de a lucra unul împotriva celuilalt, aşa cum ar trebui să facă un cuplu căsătorit.

Mai mult, cel care are dragoste adevărată nu este iritabil sau sensibil. El nu ţine ură împotriva celor care par într-un fel să-I fi jignit. Treptat, el învaţă să iasă din cochilia sinelui pentru a vedea importanţa celor din jurul său. Cât de egoistă este viaţa consumată de interesul în propriile drepturi! C. S. Lewis a spus: "Trebuie să ne imaginăm iadul ca fiind o stare în care toţi sunt neîncetat concentraţi asupra propriei demnităţi şi propăşiri, unde toţi au o nemulţumire, şi unde toţi trăiesc într-o pasiune mortală de invidie, importanţă proprie şi resentimente."

Cum am discutat deja, bărbatul implicat în păcat sexual a trăit o viaţă de decepţie. Pe măsură ce începe să iasă din acea întunecime, începe să aibă o nouă atitudine faţă de adevăr - chiar dacă îl costă. Când îşi asumă responsabilitatea pentru comportamentul lui din trecut, şi-şi abandonează viaţa dublă, soţia lui va simţi cum viaţa lui de decepţie şi negare se năruie şi va fi inundată de speranţă. Dar, dacă soţul implicat în imoralitate continuă să arunce vina pe alţii sau să minimalizeze păcatul său, soţia nu va simţi că poate avea încredere în el. Recunoaşterea naturii păcătoase îl scoate pe om din întuneric la lumină.

Încheindu-şi discursul, s-ar părea că adjectivele parcă îi vin nestăvilite lui Pavel. "Crede totul, nădăjduieşte totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată." Mulţi dependenţi sexuali căsătoriţi pretind acest fel de dragoste de la soţiile lor, dar oferă foarte puţin în schimb. Soţia va răspunde la ceea ce soţul îi oferă/dăruieşte. Prima responsabilitate este ca el să o iubească pe ea (Efes. 5:25). Când ea simte loialitate şi devotament din partea lui, ea va răspunde în mod corespunzător. Dacă el arată că el crede în ea, credinţa ei în el va începe şi să crească.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

O PĂRERE DIFERITĂ DESPRE PROPRIA SOŢIE

De foarte multe ori de-a lungul anilor, la Pure Life Ministries am fost în situaţia nefericită de a trebui să consolăm un bărbat pentru pierderea soţiei. Aceasta este întotdeauna o situaţie foarte tristă. În cele din urmă bărbatul îşi venise în fire şi face cu sinceritate paşii spre pocăinţa adevărată, dar. .. este prea târziu! Soţia fusese rănită de prea multe ori şi a hotărât că era destul. Odată ce acea decizie a fost luată în inima ei, este aproape imposibil să-şi schimbe gândirea. Ceva din interiorul ei s-a rupt. Ea şi-a închis inima faţă de el şi a ales să-şi continue viaţa fără el.

Alţi bărbaţi sunt mai norocoşi. Soţiile lor nu au ajuns încă la acel stadiu. Bărbaţii aceştia au început procesul de pocăinţă înainte de a fi prea târziu. Ei sunt acum în situaţia de invidiat de a avea o soţie care să-i ajute în procesul de restaurare. Solomon a înţeles cât de important este să ai o soţie în mijlocul încercării. După ce i-a avertizat pe bărbaţi cu privire la consecinţele cedării în faţa păcatului, el încearcă să-i convingă pe bărbaţi să se lase îmbătaţi de soţiile lor în loc de a umbla după alte femei:

> Bea apă din fântâna ta şi din izvoarele puţului tău. Ce, vrei să ţi se verse izvoarele afară? Şi să-ţi curgă râurile pe pieţele de obşte? Lasă-le să fie numai pentru tine, şi nu pentru străinii de lângă tine. Izvorul tău să fie binecuvântat, şi bucură-te de nevasta tinereţii tale. Cerboaică iubită, căprioară plăcută: fii îmbătat tot timpul de drăgălăşiile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei! Şi pentru ce, fiule, ai fi îndrăgostit de o străină, şi ai îmbrăţişa sânul unei necunoscute? Căci căile omului sunt lămurite înaintea ochilor Domnului, şi El vede toate cărările lui. Cel rău este prins în înseşi nelegiuirile lui şi este apucat de legă-turile păcatului lui. El va muri din lipsă de înfrânare, se va poticni din prea multa lui nebunie. (Prov. 5:15-23)

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

În acest segment din Scriptură sunt trei cuvinte de acţiune la care vreau să privim. În primul rând, Solomon spune că bărbatul trebuie să se bucure de nevasta tinereţii lui. Aceasta este atitudinea de gratitudine despre care am vorbit mai devreme. În loc de a avea o atitudine de nemulţumire cu privire la ceea ce I-a dat Dumnezeu, el ar trebui să dezvolte o inimă mulţumitoare pentru soţia sa. Ea este o minunată binecuvântare de la Dumnezeu pentru el.

Apoi, Solomon îl instruieşte pe bărbat să fie mulţumit cu sânii soţiei sale. Aceasta este evident o discuţie de dormitor. Este vorba de mulţumirea care vine dintr-o inimă plină de gratitudine. Satisfacţia sta la dispoziţia bărbatului care este gata să-L lase pe Dumnezeu să-I schimbe.

În cele din urmă, el spune: "fii îmbătat tot timpul de drăgălăşiile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei! Şi pentru ce, fiule, ai fi îndrăgostit de o străină, şi ai îmbrăţişa sânul unei necunoscute?"

Aceasta arată spre lucrările lui Dumnezeu pe care omul firesc nu le poate înţelege. Dumnezeu are puterea de a-l ajuta pe bărbat să fie mulţumit cu ceea ce a primit. Aceasta însă cere răbdare şi ascultare. Pe măsură ce bărbatul ascultă de Dumnezeu, această ascultare Îi va permite Domnului să-I ajute şi să-I binecuvânteze. Dar, va fi nevoie de timp.

Un portret minunat al acestui concept ne este istoria izraeliţilor (cum am menţionat deja) în pustiu, alături de Moise. Am vorbit puţin despre aceasta când am vorbit despre modul în care Dumnezeu va lăsa pe cineva în voia acelor lucruri pe care insistă că le doreşte. Haideţi să ne întoarcem la această imagine pentru a înţelege mai bine ajutorul lui Dumnezeu în lupta împotriva firii. Va trebui doar să privim la o porţiune mică a acelei relatări pentru a înţelege ideea.

Adunăturii de oameni, care se aflau în mijlocul lui Israel, i-a venit poftă, ba chiar şi copiii lui Israel au început să plângă şi să zică: "Cine ne va da carne să mâncăm? Ne aducem aminte de peştii pe care-i mâncam în Egipt şi care nu ne costau nimic, de castraveţi, de pepeni, de praji, de ceapă şi de

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

usturoi. Acum ni s-a uscat sufletul: nu mai este nimic! Ochii noştri nu văd decât mana aceasta" (Num. Il :4-6).

Această relatare ilustrează atât atitudinea de poftă cât şi modul în care Dumnezeu caută o cale de ieşire. Aceşti copii ai lui Israel hoinăreau prin pustiu pentru că Domnul încerca să-i cureţe de dragostea pentru idolatria egipteană înainte de a-i trimite în Tara Promisă. Întregul plan al lui Dumnezeu depindea de atitudinea lor: dacă ei Îi permiteau sau nu să-i schimbe dintr-o naţiune idolatră într-una sfântă. "Dorinţele pofticioase" care i-au dus pe izraeliţi la rebeliune sunt foarte asemănătoare cu pofta care îi aduce pe mulţi bărbaţi creştini în aceeaşi condiţie mizerabilă. Bărbaţii se ţin pe ei înşişi robiţi de amintirea relaţiilor sexuale din trecut. Ei încearcă constant să retrăiască acele experienţe - să re captureze acel sentiment. Nu au fost gata să le predea lui Dumnezeu şi să accepte voia Lui pentru vieţile lor. Ei vor să trăiască la umbra muntelui Hor şi nu sunt gata să uite de Egipt. De aceea, în inimile lor este o stare de continuă nelinişte şi murmurare.

Mana este portretizarea soţiei. Dumnezeu i-a dat un răspuns pentru apetitul trupului său. Dar mana este plictisitoare pentru bărbatul obişnuit să rnănânce din copacul varietăţii. El nu este gata să se lase satisfăcut. Dumnezeu are un răspuns pentru cei ce caută unul. Răspunsul este chiar în cuvintele celor ce murmurau: "nu mai este nimic! Ochii noştri nu văd decât mana aceasta". *Dacă bărbatul va învăţa să-şi iubească soţia, În ciuda sentimentelor sale interioare, Dumnezeu va Îndepărta apetitul lui pentru alte femei şi va pune în locul lui pasiune pentru soţia sa.* "Fii îmbătat tot timpul de drăgălăşiile ei, fii îndrăgostit necurmat de dragostea ei! Şi pentru ce, fiule, ai fi îndrăgostit de o străină, şi ai îmbrăţişa sânul unei necunoscute?"

Dumnezeu îl va ajuta pe bărbat să fie încântat de dragostea soţiei sale, dacă va învăţa să o iubească aşa cum o iubeşte El. Mărturia mea este că aşa a lucrat Dumnezeu în viaţa mea. *Sunt mulţumit.* La fel ca în

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

situaţia celor din pustiu, fiecare va trebui să hotărască dacă *vrea să fie* satisfăcut.

O parte din problema cu dependenţii sexuali este că au trăit în ritmul alert al experienţelor sexuale atât de mult timp încât aproape că nu pot face faţă unui ritm mai lent şi respectării limitelor de viteză. Dacă eşti obişnuit să conduci cu 100 krn/h, 60 pare să fie viteza melcului. Aceasta înnebuneşte firea. Dar, dacă el va reduce viteza şi se va forţa pe sine să păstreze această viteză redusă, nebunia pe care o simte înăuntru va ceda în cele din urmă, şi viteza de 60 krn/h va părea şi ea prea mare!

Problema cu a încerca să trăieşti viaţa la viteza de 100 krn/h este că nimeni nu poate menţine acel ritm. Viaţa nu a fost intenţionată să fie trăită într-un asemenea ritm. Figura 17-1, pe pagina anterioară, arată viaţa unui dependent sexual tipic. El nu vrea să trăiască în limita de viteză 50-60 krn/h ca toţi ceilalţi. El caută mereu experienţe mai puternice, cuceriri noi şi păcate mai urâte, Deoarece păcatul are un asemenea preţ, odată ce a culminat în pofta lui, cade în adâncurile disperării şi neajutorării. El crede că singura cale de a scăpa de depresie este să se înveselească cu o nouă experienţă sexuală. La aceasta s-a referit Solomon când a spus: "Şi pentru ce, fiule, ai fi îndrăgostit de o străină, şi ai îmbrăţişa sânul unei necunoscute?" Aceasta înseamnă extinderea fanteziei.

Figura 17-2, de pe pagina anterioară, arată viaţa unui bărbat mulţumit cu dragostea soţiei sale. Viaţa lui nu este caracterizată de vârfuri ascuţite şi văi adânci. Deoarece el nu experimentează disperarea păcatului, nu simte nevoia de a se înveseli cu o experienţă falsă prin sex ilicit. El este mulţumit să-şi trăiască viaţa la 60 km/h. Ce este rău în asta? Dacă Dumnezeu îl poate face mulţumit cu propria sa soţie, nu este aceasta mai bine decât să încerce să trăiască la o viteză pentru care nu a fost creat? Aceasta pare ceva uşor de obţinut pentru unii pentru că sunt

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

obişnuiţi să-şi trăiască viaţa în funcţie de sentimente şi nu în funcţie de credinţă.

Voi încheia acest capitol cu o povestire drăguţă pe care mi-a spus-o odată prietenul meu Mike Broadwell. Nepoţica lui privea cum un peştişor înota înainte şi înapoi în acvariu. Lucrul acesta a întrista-o mult pe fetiţă pentru că ei i se părea că era o viaţă goală să înoate înainte şi înapoi în acelaşi acvariu vechi. Totul a fost dintotdeauna la fel. Sărăcuţul peşte nu se putea aştepta la nimic mai bun în viaţă. Lucrul acesta i se părea tragic acestei fetiţe gingaşe. Unchiul Mike însă ştia exact ce să-i spună: "Annie, Dumnezeu a creat acel peştişor cu o memorie mică. Pe când ajunge la capătul acvariul a uitat complet unde tocmai fusese şi când se întoarce, totul i se pare nou!" Dumnezeu are puterea de a face aceeaşi minune şi în inima omului! Când bărbatul renunţă la ritmul alert al activităţii sexuale, Domnul pune în el o dorinţă proaspătă pentru soţia sa.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

18. PUTEREA HARULUI LUI DUMNEZEU

LOVITURILE BICIULUI EGIPTEAN nu au şters amintirea lui Ionadab despre multele nopţi pe care le petrecuse în templul de la Ono El ştia povestirile despre arătările mistice pe care prede cesorii săi le avuseseră cu Iehova, marele Dumnezeu al evreilor. Dar, el preferase dintotdeauna zeiţa egipteană a fertilităţii. "Zeiţa Ipsis ştie cum să-şi răsplătească închinătorii", îşi spunea el adeseori, după ce petrecea o noapte cu o prostituată de la templu.

Am putea crede că evenimentele de neuitat care avuseseră loc în ultimul an au un impact asupra lui Ionadab. El fusese martorul distrugerii celei mai mari împărăţii de pe pământ. Val după val, furia naturii a distrus imperiul faraonilor, până ce nu a mai rămas nimic decât plânsetul părinţilor îndureraţi. Dacă atât nu a fost de ajuns, şi el fusese printre izraeliţii care trecuseră Marea Roşie pe pământ uscat. Dar după un an, nu mai rămăseseră decât nişte amintiri vagi. Nici măcar vocea tunătoare a lui Iehova de pe muntele Sinai nu putea potoli amintirea acelor întâlniri de neuitat din templul de la Ono Acestea îi erau mereu în minte.

Într-o zi, Nahşon, prietenul lui Ionadab, i-a spus despre o tânără ce era căsătorită cu unul din bătrânii seminţiei lui Isahar. "Este o adevărată frumuseţe, Ionadab!", i-a spus el. "Şi aud că este puţin cam sălbatică!"

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Ionadab a devenit obsedat de gândul de a o avea pe această femeie. De fiecare dată când avea ocazia, mergea până la cortul ei şi începea o discuţie cu ea. În cele din urmă, ea l-a invitat înăuntru. Din nefericire pentru amândoi, o vecină mai în vârstă l-a văzut intrând în cort. Pe când vecina s-a întors cu liderii seminţiei, cei doi erau deja angrenaţi în pasiunea adulterului.

Cu câţiva martori oculari, a fost nevoie doar de un scurt proces. Ionadab a fost târât afară din tabără, lângă groapa de gunoi, şi ucis cu pietre de liderii seminţiei soţului ofensat. Ionadab s-a încovoiat sub violenţa ropotului de pietre, în praful muntelui Sinai. Viaţa lui plină de poftă a ajuns în cele din urmă la un sfârşit brusc.'

În cei şase mii de ani ai existenţei umane, nu au existat decât perioade foarte scurte în care sistemul judiciar al lui Dumnezeu a fost pus în acţiune în vieţile oamenilor. Totuşi, fiecare perioadă în care prezenţa lui Dumnezeu a sălăşluit în mijlocul poporului Său a fost o frântură a ceea ce înseamnă ca Dumnezeu să controleze realitatea oamenilor. Sub sistemul Său judiciar, dacă ai păcătuit trebuia să primeşti pedeapsa potrivit legii. În Împărăţia lui Dumnezeu, pedeapsa pentru fiecare nelegiuire era clar specificată în Legea lui Moise. Nu exista nici o neînţelegere, nici o excepţie.

Aceia dintre noi care am cunoscut doar dispensaţia harului, trebuie să ne confruntăm mereu cu ispita de a ignora sistemul judiciar al lui Dumnezeu în vieţile noastre. "Aceasta nu ni se mai aplică nouă", spun unii, "noi nu suntem sub Lege". Da, este adevărat. Dar, "Legea", ne spune Pavel, "ne-a fost un îndrumător spre Cristos" (Gal. 3:24). Cu alte cuvinte, înţelegerea modului în care vede Dumnezeu păcatul ne va aduce la revelarea lui Isus Cristos. Prin faptul că Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său să sufere o moarte oribilă şi crudă pe cruce nu înseamnă că El nu mai urăşte păcatul şi Şi-a discreditat propriul sistem judiciar. Ci doar înseamnă că moartea Fiului Său oferă ispăşirea pentru păcatul nostru.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Nouă nu ni se mai cere să plătim întregul preţ pentru nelegiuirile noastre. Acum Dumnezeu cere să ne mărturisim păcatele şi să ne pocăim de ele. Harul Său înseamnă că aceia dintre noi care am trăit o viaţă perversă, ar trebui acum să trăim cu conştiinţa plină de mulţumire că suntem criminali care meritam să primim aceeaşi pedeapsă pe care a primit-o şi Ionadab, dar am fost iertaţi pentru că Marele Judecător L-a dat pe Fiul Său să sufere pedeapsa în locul nostru.

Din nefericire, în biserică s-a infiltrat o atitudine stranie şi fluctuantă. Înţelegerea noastră despre natura groaznică a păcatului a devenit distorsionată de umanişti, astfel încât dacă Dumnezeu l-ar trata pe un om la fel cum l-a trata pe Ionadab, am crede că a fost prea dur şi nemilos. Dacă un Anania sau o Safira din zilele noastre ar fi ucişi de Dumnezeul sfânt, am deveni literalmente tulburaţi. În general, biserica se simte foarte confortabil cu ceea ce această Fiinţă sfântă urăşte: PĂCATUL.

HARUL NU ESTE UN SINONIM PENTRU RĂBDARE

Într-o zi, undeva departe pe înălţimile muntelui Sinai, Dumnezeu i S-a arătat lui Moise. Trecând prin faţa bătrânului profet, El a spus: "Domnul, Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare şi milostiv, încet la mânie, plin de bunătate şi credincioşie, care Îşi ţine dragostea până în mii de neamuri de oameni, iartă fărădelegea, răzvrătirea şi păcatul, dar nu socoteşte pe cel vinovat drept nevinovat, şi pedepseşte fărădelegea părinţilor în copii şi în copiii copiilor lor până la al treilea şi al patrulea neam!" (Exod 34:6-7). Am putea petrece o viaţă întreagă studiind acest auto-portret făcut de Domnul şi nu am reuşi niciodată să-i înţelegem întreaga însemnătate.

Fraza care are un interes deosebit pentru omul care trăieşte în păcat este "încet la mânie". În vechiul legământ, descrierea aceasta este

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

repetată de opt ori cu referire la Donmul. Echivalentul din Noul Testament, *makrothumeo,* este tradus cu aproximaţie ca răbdător sau îndelung răbdător. Acest termen grecesc este folosit pentru a descrie una din roadele Duhului. Dicţionarul *Vine's Expository* spune următoarele: "a fi răbdător, îndelung răbdător, a suporta ... 'Îndelunga răbdare este acea calitate de auto-control în faţa provocării care nu se răzbună imediat, nici nu pedepseşte îndată; este opusul mâniei şi este asociată cu mila ... '"2

Pentru cel care a eşuat continuu în trăirea conformă cerinţelor unei vieţi sfinte, a afla că Dumnezeu nu se mânie uşor din cauza nelegiuirilor sale este o "veste bună". Eu însumi pot mărturisi despre faptul că Domnul este extrem de răbdător. De-a lungul anilor, faptele mele repetate de rebeliune şi fărădelege L-ar fi îndreptăţit la mânie şi judecată imediată. Dar, ceea ce am primit în schimb a fost dragostea, compasiunea şi mila Lui. Cu toate că m-a pedepsit amarnic (Ps. 118: 18) şi s-a ocupat aspru de natura mea păcătoasă, răbdător, Domnul m-a purtat pe braţe tot acel timp. În descrierea acestui termen, *makrothumeo,* Matthew Henry a exprimat esenţa inimii lui Dumnezeu:

"Poate suferi răul şi provocarea, fără să se umple de resentimente sau răzbunare. Va îndura toate alunecările celui pe care-l iubeşte, şi Va aştepta îndelung să vadă efectele plăcute pe care le-a avut acea răbdare asupra lui. "3

Fără îndoială că Dumnezeu arată extraordinar de multă răbdare pentru rebeliunea făţişă a omului faţă de poruncile Lui. Cu toate acestea, trebuie să înţelegem că deşi Dumnezeu este răbdător, va urma o vreme a secerişului tuturor indiscreţiile trecutului. Răbdarea lui Dumnezeu nu trebuie niciodată confundată cu harul Său. Deşi acestea lucrează împreună, sunt două aspecte diferite ale caracterului Său.

Theological Dictionary of the New Testament spune următoarele despre *makrothumeo:* "Măreţul Dumnezeu, prin harul Său, restricţionează mânia Sa dreaptă, aşa cum a făcut-o în eliberarea Israelului ... El face

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

lucrul acesta în credincioşia legământului, dar şi ţinând cont de slăbiciunea umană ... Răbdarea, bineînţeles, nu este renunţare, ci amânare, cu posibilitatea pocăinţei.

Dumnezeu este răbdător în ce priveşte păcatul omului, dar *răbdarea Lui are scopul de a oferi omului timp de pocăinţă.* Privitor la cea de-a doua venire a Domnului, apostolul Petru a spus: "Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinţei Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi şi doreşte ca nici unul să nu piară, ci toţi să vină la pocăinţă. Ziua Domnului însă va veni ca un hoţ" (2 Pet. 3:9-10a). Apoi, a continuat spunând: "De aceea, preaiubiţilor, fiindcă aşteptaţi aceste lucruri, siliţi-vă să fiţi găsiţi înaintea Lui fără prihană, fără vină, şi în pace. Să credeţi că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire" (2 Pet. 3:14-15a).

Este extrem de periculos pentru cineva implicat în păcat sexual să creadă că, deoarece încă nu i-a venit ziua răsplătirii pentru faptele lui rele, nu va trebui să dea seama nici la o judecată viitoare. Poporul Israel a făcut greşeala aceasta. L-au provocat în mod repetat pe Domnul prin ne-ascultarea lor neruşinată şi necredinţa lor. Isaia a vorbit despre tristeţea şi frustrarea pe care le simţea Domnul pentru rătăcirea poporului Său:

> Preaiubitul meu avea o vie, pe o câmpie foarte mănoasă. I-a săpat pământul, l-a curăţat de pietre şi a sădit în el viţele cele mai alese. A zidit un turn în mijlocul ei şi a săpat şi un teasc, apoi trăgea nădejde că are să-i facă struguri buni, dar a făcut struguri sălbatici. "Acum dar zice Domnul - locuitori ai Ierusalimului şi bărbaţi ai lui Iuda, judecaţi voi între Mine şi via Mea! Ce aş mai fi putut face viei Mele şi nu i-am făcut? Pentru ce a făcut ea struguri sălbatici, când Eu mă aşteptam să facă struguri buni? Vă voi spune însă acum, ce voi face viei Mele: îi voi smulge gardul, ca să fie păscută de vite; îi voi surpa zidul, ca să fie călcată în picioare; o voi pustii; nu va mai fi curăţată, nici săpată, spini şi mărăcini vor creşte în ea! Voi porunci şi norilor, să nu mai plouă

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> peste ea." Via Domnului oştirilor este casa lui Israel, şi bărbaţii lui Iuda sunt viţa pe care o iubea. El se aştepta la judecată, şi când colo, iată sânge vărsat! - Se aştepta la dreptate, şi când colo, iată strigăte de apăsare! Vai de cei ce înşiră casă lângă casă şi lipesc ogor lângă ogor, până nu mai rămâne loc, şi locuiesc în mijlocul ţării! (Isa. 5: 1-8)

Isus a folosit aceeaşi ilustraţie pentru a portretiza experienţa de mântuire. El a spus: "Eu sunt adevărata viţă, şi Tatăl Meu este vierul. Pe orice mlădiţă, care este în Mine şi n-aduce rod, El o taie; şi pe orice mlădiţă care aduce rod, o curăţă, ca să aducă şi mai multă rod ... Dacă aduceţi mult rod, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; şi voi veţi fi astfel ucenicii Mei" (Ioan 15: 1-2, 8). Spun din nou, Dumnezeu este extrem de răbdător cu copiii Săi. El va "suferi răul şi provocarea, fără a se umple de resentimente sau răzbunare. Va îndura toate alunecările celui pe care-I iubeşte, şi va aştepta îndelung să vadă efectele plăcute pe care le-a avut acea răbdare asupra lui". Dar este important să înţelegem că El are o vie în scopul explicit de a avea rod. Ca orice vier cu experienţă, care a petrecut ani întregi cultivând o viţă, el se aşteaptă ca într-o zi să poată culege rod bogat. Fie ca ura lui Dumnezeu pentru păcat să nu fie niciodată minimalizată sau uitată.

Dragostea este un termen biblic folosit pentru a-L descrie pe Domnul, termen adeseori confuz în mintea credincioşilor. Dumnezeu este dragoste, iar profunzimea, înălţimea şi adâncimea dragostei Lui sunt nemăsurate. Voi limita ceea ce vreau să spun aici la un mare adevăr: Dumnezeu are pasiunea de a-Şi demonstra dragostea faţă de noi şi aşteaptă să 1 se răspundă la acea dragoste.P Isus a spus că porunca cea mai mare dată de Dumnezeu omului este să-L iubească pe El cu toată inima, cu tot sufletul şi cu toată mintea (Mat. 22:37-38). Întreaga Biblie se bazează pe această poruncă divină.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dar, dragostea nu este acelaşi lucru cu harul. Acestea sunt două lucruri diferite. Daţi-mi voie să ilustrez diferenţa dintre dragoste şi har printr-o întâmplare din viaţa lui Isus. Într-o zi, El Se plimba, când un tânăr bogat L-a întrebat ce trebuie să facă ca să fie mântuit. Imaginează-ţi ochii pătrunzători ai Mântuitorului pătrunzând în profunzimea omului lui interior! Marcu relatează această întâmplare:

> Cunoşti poruncile: "Să nu preacurveşti; să nu ucizi; să nu furi' să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înşeli; să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta." El I-a răspuns: "Învăţătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinereţea mea." Isus S-a uitat ţintă la el, l-a iubit şi i-a zis: "Îţi lipseşte un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la săraci şi vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ţi crucea şi urmează-Mă." Mâhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe avuţii. Isus S-a uitat împrejurul Lui şi a zis ucenicilor Săi: "Cât de anevoie vor intra în Împărăţia lui Dumnezeu cei ce au avuţii!" (Mare, 10:19-23)

Mulţi creştini, inclusiv eu, au avut experienţe minunate prin care dragostea lui Dumnezeu a devenit atât de reală încât a fost aproape tangibilă. Am luat parte la servicii de închinare la care mi s-a părut că prezenţa lui Dumnezeu putea fi simţită trecând peste adunare asemenea unui val blând ce mângâie malul mării. Domnul are o dragoste enormă pentru poporul Său dar, trebuie să fim atenţi să nu confundăm dragostea Sa cu harul Său. Dragostea lui pentru omenire este o forţă extraordinară. Este foarte uşor să te laşi dus de sentimentele produse de acea dragoste şi să o transformi în ceva ce nu este. Dragostea Lui nu anulează poruncile Lui; El nu va trece cu vederea păcatul. De fapt, dragostea Lui cere ca noi să-L ascultăm şi să părăsim păcatul nostru. După întâlnire a cu tânărul bogat, Isus a spus ucenicilor Săi:

> Dacă Mă iubeşte cineva, va păzi cuvântul Meu, şi Tatăl Meu îl va

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> iubi. Noi vom veni la el şi vom locui împreună cu el. Cine nu Mă iubeşte, nu păzeşte cuvintele Mele. Şi cuvântul, pe care-l auziţi, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis (Ioan 14:23-24).

Pericolul savurării dragostei lui Dumnezeu, atunci când te afli într-o stare de păcat, este că te poţi într-adevăr înşela crezând că eşti în părtăşie cu Domnul. Observă că în povestirea despre stăpânul tânăr şi bogat dragostea lui Isus nu a determinat destinul final al tânărului. Da, Marcu ne spune că Isus l-a iubit cu adevărat. Sunt sigură că dragostea Lui s-a manifestat sub forma unei pasiuni puternice care emana din fiinţa Sa. Totuşi, veşnicia acelui om a depins de *răspunsul lui* la această dragoste fierbinte. Va asculta el de cuvintele lui Isus sau nu? Aşa după cum Isus, în credincioşia Lui face cu fiecare din urmaşii Săi, în îndurarea Sa, El l-a adus la o răscruce de drumuri - Alege astăzi cui vrei să slujeşti, lui Dumnezeu sau lui Mamona!

Această relatare nu este intenţionată a fi o poruncă de a da altora toate posesiile personale. Isus a văzut idolatria din inima acestui om şi de aceea l-a adus la o răscruce: Dacă vrei să fii urmaşul Meu, trebuie să-ţi lepezi "idolul". Te întreb, oare S-a schimbat Domnul? Dacă El a pus aceste condiţii unui om cu privire la bani, cu cât mai mult o face pentru cei a căror idol este păcatul?

Vei observa de asemenea că imediat ce acest om a luat o decizie, Isus nu a "fugit" după el (aşa cum ar face mulţi lideri creştini astăzi) încercând să facă vreun compromis: "Ascultă, nu am vrut să fiu chiar atât de direct. Probabil că ai nevoie de timp pentru a-ţi stabili un anu mit devotament. N-ai vrea să Mă urmezi o vreme şi poate mai târziu vei fi gata să dăruieşti o parte din banii tăi?' La urma urmei, nimeni nu este perfect. Cu toţii suntem păcătoşi mântuiţi prin har. Dumnezeu ne înţelege. "

HARUL NU ESTE UN SINONIM PENTRU DESFRÂNARE

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Isus Şi-a sfătuit mereu ucenicii să răspundă la cuvintele Lui (să ia o decizie). El nu s-a mulţumit să le permită să-L urmeze, dar să nu se predea în totalitate în inima lor. El vedea direct în inima omului şi îi confrunta cu privire la atitudinea lor.

Isus nu doar că nu a respectat protocolul social pe care îl găsim în bisericile de astăzi, dar El a fost chiar o piatră de poticnire pentru mulţi aşa-numiţi ucenici. Să luăm de exemplu marea "gafă" descrisă în capitolul 6 din evanghelia după Ioan. Incidentul a început foarte promiţător. Isus hrăni se mulţimea de cinci mii de oameni cu doi peşti şi cinci pâini. Oamenii au fost atât de miraţi încât au exclamat: "Cu adevărat, acesta este prorocul cel aşteptat în lume" (Ioan 6:14). Ei au recunoscut în mod deschis ceea ce altora le era frică să spună, că Isus era Mesia.

Cu siguranţă că aceasta era o mulţime gata pentru un extraordinar program de evanghelizare! Ei literalmente mâncaseră din mâna Lui. Totuşi, după aceea, parcă nu mai putea spune nimic bine. A început prin a pretinde că El este "pâinea din cer". Cu siguranţă că a văzut că oamenii aceia aveau nevoie să fie aduşi în mod treptat la o asemenea afirmaţie. La urma urmei, a pretinde că eşti "pâinea din cer" în faţa unei mulţimi de oameni simpli, de la ţară, era foarte riscant. Apoi, să înrăutăţească şi mai mult situaţia, a continuat prin a le sp~~ că dacă vroiau să aibă viaţa veşnică trebuiau să mănânce trupul Lui ŞI să bea sângele Lui! Ioan ne spune că "din clipa aceea, mulţi din ucenicii Lui s-au întors înapoi şi nu mai umblau cu El" (Ioan 6:66). Elementul interesant al acestei povestiri este ce s-a întâmplat după aceea. Fără a fi deloc intimidat de reacţia mulţimii, El S-a întors spre ucenicii Săi şi i-a întrebat: "Voi nu vreţi să vă duceţi?" Simon Petru I-a răspuns: "Doamne, la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieţii veşnice. Şi noi am crezut şi am ajuns la cunoştinţa că Tu eşti Cristosul, Sfântul lui Dumnezeu."

În mod cu totul diferit de predicatorii de astăzi, care sunt obsedaţi de ideea de a avea o adunare mare, Isus a fost interesat de cei care Îl vor

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

urma indiferent de costul pe care vor trebui să-I plătească. El a înţeles că majoritatea nu Îl vor urma, dar nu a încercat niciodată să sucească adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. El i-a iubit pe acei oameni, dar a refuzat să le pună la dispoziţie o versiune compromisă a ceea ce Dumnezeu oferea tuturor păcătoşilor.

Această poziţie necompromiţătoare a fost menţinută şi de ucenicii Săi în următorii treizeci de ani. Dar în ciuda acestei atitudini, alţii, a căror învăţătură era caracterizată de o opoziţie slabă faţă de păcat, au ajuns proeminenţi în biserică. Iuda, vorbind inspirat de focul Duhului lui Dumnezeu, a avertizat pe cei din trupul lui Cristos cu privire la cei "care schimbă în desfrânare harul Dumnezeului nostru" (Iuda 4).

Sunt convins că ceea ce mulţi acceptă azi ca har nu este nimic altceva decât *dreptul de a păcătui.* Dietrich Bonhoeffer a fost un om evlavios care a văzut această tendinţă în Biserică chiar şi în ani 1930. El a trăit în Germania, iar statutul său de lider religios naţional ar putea fi echivalat cu cel al lui Billy Graham din zilele noastre. El era neînfricat în predicarea sa, iar aceasta l-a constat în cele din urmă viaţa în mâinile naziştilor. Înainte de începerea celui de-al doilea război mondial, el a pus pe hârtie aceste cuvinte într-o carte ce a devenit o lucrare clasică, *The Cost of Discipleship (Preţul uceniciei):*

> Harul ieftin este duşmanul de moarte al bisericii noastre. Astăzi, luptăm pentru a dobândi harul valoros.
>
> Harul ieftin înseamnă har vândut pe piaţă la un preţ de contrabandă. Sacramentele, iertarea păcatului şi mângâierile aduse de religie sunt discreditate la preţuri de nimic. Harul este reprezentat ca fiind comoara interminabilă a Bisericii, din care ea revarsă, cu mâini generoase, binecuvântări, fără a pune întrebări sau a impune limite. Harul fără preţ; harul fără cost! Esenţa harului, presupunem noi, este faptul că datoria a fost plătită dinainte; şi, deoarece a fost plătită, totul poate fi obţinut gratis.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Din moment ce costul a fost infinit, posibilităţile de a-l folosi sunt şi ele infinite. La ce ar fi bun harul dacă nu ar ieftin? ..

Harul ieftin este predicarea iertării fără a cere pocăinţă, botez fără disciplină bisericească, împărtăşire fără mărturisire absolvire fără mărturisire. Harul ieftin este harul fără disciplină, harul fără cruce, harul fără Isus Cristos, viu şi întrupat. ..

Harul preţios este comoara ascunsă într-o ţarină şi de dragul ei, omul vinde cu bucurie tot ce are. Este o perlă de mare valoare pentru care mercenarul va vinde tot ce posedă ...

Un asemenea har este *preţios* pentru că ne cheamă să urmăm, şi este *har* pentru că ne cheamă să-L urmăm pe *Isus Cristos.* Este preţios pentru că îl costă pe om viaţa, şi este har pentru că dăruieşte omului viaţa adevărată.

Într-o carte scrisă în primul rând pentru cei care continuă să se răsfeţe într-o viaţă de păcat, este foarte important să vedem ce spune Biblia despre har. Daţi-mi voie să vă asigur că aceasta nu este o discuţie despre vechiul argument adus pentru păstrarea sfinţilor. Ci se referă la descrierea clară făcută de Scriptură a ceea ce înseamnă să fii un adevărat urmaş al lui Cristos. John MacArthur, un apărător îndârjit al doctrinei cunoscută ca "siguranţa veşniciei", a spus următoarele:

Biserica din zilele noastre are concepţia că mântuirea înseamnă doar oferirea vieţii veşnice, nu şi eliberarea păcătosului de sclavia nelegiuirii lui. Le spunem oamenilor că Dumnezeu îi iubeşte şi că El are un plan minunat pentru vieţile lor, dar acesta este doar jumătate din adevăr. În acelaşi timp, Dumnezeu urăşte păcatul şi-i va pedepsi pe păcătoşii care nu se pocăiesc cu pedeapsa chinului veşnic. Nici o prezentare a Evangheliei nu este completă dacă ea ocoleşte sau omite aceste fapte. Orice mesaj care nu reuşeşte să definească gravitatea păcatului şi să-I confrunte pe păcătos cu ea reprezintă o Evanghelie

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

deficitară. Şi orice 'mântuire' care nu schimbă viaţa de păcat şi nu transformă inima păcătosuluii nu este o mântuire autentică.?

Fie că tu crezi că cei nepocăiţi nu s-au convertit niciodată, sau doar crezi că au căzut, ceea ce Noul Testament ne învaţă referitor la destinul veşnic la celor ce mor în păcat este extrem de clar şi absolut irevocabil. Pentru a înţelege pe deplin pedeapsa pentru ORICE păcătos care NU SE POCĂIEŞTE şi nu se întoarce din păcatul lui, haideţi să privim la următoarele afirmaţii făcute de Isus şi de alţii care au scris inspiraţi de Dumnezeu. Aceasta nu este intenţionată a fi în vreun fel o "tactică de intimidare", ci sper să fie utilă pentru a ne ajuta să ne dăm seama de modul în care vede Dumnezeu păcatul şi de judecata care va veni peste toţi cei care mor în păcat.

Isus a spus aceste cuvinte în predica de pe munte:

> Dar Eu vă spun că oricine se uită la o femeie, ca s-o poftească, a şi preacurvit cu ea în inima lui. Dacă deci ochiul tău cel drept te face să cazi în păcat, scoate-l şi leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale şi să nu-ţi fie aruncat tot trupul în gheenă (Mat. 5:28-29).

Pavel a spus galateni lor:

> Şi faptele firii pământeşti sunt cunoscute, şi sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăţia, desfrânarea, închi-narea la idoli, vrăjitoria, vrăjbile, certurile, zavistiile, mâniile, neînţelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, beţiile, îmbuibările şi alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu (Gal. 5:19-21).

El a avertizat şi biserica din Corint:

Nu ştiţi că cei nedrepţi nu vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu? Nu vă înşelaţi în privinţa aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici

preacurvarii, nici malahii, nici sodomiţii, nici hoţii, nici cei lacomi, nici beţivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreţii nu vor moşteni Împărăţia lui Dumnezeu (l Cor. 6:9-10).

Autorul epistolei către Evrei a spus:
Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am pnnut cunoştinţa adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate, ci doar o aşteptare înfricoşată a judecăţii şi văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrătiţi. Cine a călcat Legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori. Cu cât mai aspră pedeapsă credeţi că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfinţit şi va batjocori pe Duhul harului? Căci ştim cine este Cel ce a zis: "A Mea este răzbunarea, Eu voi răsplăti!" Şi în altă parte: "Domnul va judeca pe poporul Său." Grozav lucru este să cazi în mâinile Dumnezeului cel viu! (Evr. 10:26-31)
În a doua epistolă a lui Petru citim:
În adevăr, dacă, după ce au scăpat de întinăciunile lumii, prin cunoaşterea Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Cristos, se încurcă iarăşi şi sunt biruiţi de ele, starea lor de pe urmă se face mai rea decât cea dintâi. Ar fi fost mai bine pentru ei să nu fi cunoscut calea neprihănirii, decât, după ce au cunoscut-o, să se întoarcă de la porunca sfântă, care le fusese dată (2 Pet. 2:20-21).

În cele din urmă, apostolul Ioan a spus:

> Cine zice: "Îl cunosc", şi nu păzeşte poruncile Lui, este un mincinos, şi adevărul nu este în eL.. Copilaşilor, nimeni să nu vă înşele! Cine trăieşte în neprihănire, este neprihănit, cum El însuşi este neprihănit. Cine păcătuieşte, este de la diavolul, căci diavolul păcătuieşte de la început. Fiul lui Dumnezeu S-a arătat ca să nimicească lucrările diavolului. Oricine este născut din

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

> Dumnezeu, nu păcătuieşte, pentru că sămânţa Lui rămâne în el; şi nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu (l Ioan 2:4; 3:7-9).

În ciuda dovezilor copleşitoare ale contrariului, sunt unii care pur şi simplu nu acceptă ceea ce ne învaţă Biblia atât de clar. Motivaţi de noţiunea falsă a milei lui Dumnezeu, aceşti bine-intenţionaţi învăţători vor să deschidă larg uşa cerului pentru oricine se dedică câtuşi de puţin creştinismului. Dar, doar pentru că sunt unii care transmit această evanghelie sucită şi anemică, nu înseamnă că aceasta este realitatea. Când cineva stă înaintea lui Dumnezeu cu o viaţă firească, egoistă şi plină de păcat, părerile sale doctrinare nu mai contează. Credinţa sa moartă, de care a dat dovadă aici pe pământ, va fi scoasă la lumină aşa cum este, iar el va descoperi, cu groază, că s-a destinat pe sine la un loc de pedeapsă veşnică - IADUL!8

Unul dintre motivele principale datorită căruia oamenii rămân în păcat este pentru că le lipseşte frica de Dumnezeu. Orice încercare de a ignora convingerea pe care o face Duhul Sfânt în viaţa păcătosului este periculoasă. Solomon a avut multe de spus despre frica de Domnul:

> Frica Domnului este începutul ştiinţei; dar nebunii nesocotesc înţelepciunea şi învăţătura" (Prov. 1 :7). "Nu te socoti singur înţelept; teme-te de Domnul şi abate-te de la rău!" (Prov. 3:7). "Frica de Domnul lungeşte zilele, dar anii celui rău sunt scurtaţi" (Prov. 10:27). "Cine se teme de Domnul are un sprijin tare în El, şi copiii lui au un loc de adăpost la El. - Frica de Domnul este un izvor de viaţă.
>
> ea ne fereşte de cursele morţii" (Prov. 14:26-27). "Prin dragoste şi credincioşie omul ispăşeşte nelegiuirea, şi prin frica de Domnul se abate de la rău" (Prov. 16:6). "Frica de Domnul duce la viaţă, şi cel ce o are, petrece noaptea sătul, fără să fie cercetat de nenorocire"

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

(Prov. 19:23).

"Să nu-ţi pizmuiască inima pe cei păcătoşi, ci să aibă totdeauna frică de Domnul" (Prov. 23: 17).

Este bine să te temi de Domnul. Reverenţa corectă adusă lui Dumnezeu stă ca o cetăţuie puternică împotriva atacurilor duşmanului prin ispită.

HARUL CARE MÂNTUIE DE PĂCAT

Una din modalităţile prin care am deviat doctrinar în acest secol a fost prin declinul treptat dar sigur al conştienţei despre natura noastră păcătoasă. Cei care nu înţeleg pe deplin urâciunea păcatului vor lua o atitudine slabă faţă de ea. Eu nu am un doctorat în teologie, dar de-a lungul anilor, am studiat învăţăturile oamenilor lui Dumnezeu din secolele trecute şi am observat o diferenţă clară în abordarea păcatului, abordare total diferită de cea obişnuită în Biserica de astăzi. Această pierdere comună a ruşinii faţă de păcat a fost promovată de învăţăturile super-harului" care au înflorit în zilele noaste. Dr. Michael Brown spune:

> Există un întreg ocean de har care ne aşteaptă, invitându-ne să ne aruncăm în el şi să înotăm. Adâncimea şi lungimea lui nu au limite, şi chiar de-a lungul nesfâr-şitelor veacuri ale eternităţii, vom sta uimiţi de această minunăţie. Tragedia este că mulţi predicatori şi învăţători ai zilelor noastre au prezentat greşit, în mod intenţionat, harul lui Dumnezeu, transformându-l practic într-un drept de a păcătui. Şi prin aceasta, au ieftinit puterea lui şi i-au micşorat valoarea. Au poluat apa sfântă ce curge de la tronul ceresc.

Pot să fiu de-a dreptul cinstit cu voi? Cred că harul este unul din cele mai greşit înţelese subiecte în Biserica de astăzi. Pe de o parte, sunt unii legali şti care par să uite că mântuire a este prin

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

har, prin credinţă şi nu prin fapte. Ei transformă creştinismul într-o religie moartă, inutilă şi caracterizată de mereu falimentarul efort uman.

Pe de altă parte, sunt unii lideri care par să uite că mântuirea include eliberarea de păcat, precum şi iertarea păcatului. Ei modifică creştinismul într-o religie care "mântuie", dar nu transformă. Amândouă aceste poziţii sunt greşite. Foarte greşite.?

Când este vorba de bărbaţi care merg la biserică, dar nu sunt mântuiţi şi/sau au căzut, este important să înţelegi că harul lui Dumnezeu este prezent pentru a-Şi întări poporul pentru a birui păcatul. De fapt, una dintre profeţii le despre Isus a fost că El va veni "să mântuiască pe poporul Lui de păcatele sale" (Mat. 1 :21).

A avea o înţelegere corectă şi biblică despre harul lui Dumnezeu nu este o problemă decât dacă cineva doreşte să se bazeze pe aceasta pentru a rămâne în păcat. Din nefericire, sunt mulţi care nu vor să fie mântuiţi de păcatul lor; ei doar vor să fie scăpaţi de iad. În cuvintele bătrânului predicator baptist: "Aceasta este asemenea hoţului care a mers înaintea judecătorului şi a cerut să nu fie trimis la închisoare. El nu intenţiona să-şi schimbe comportamentul care l-a dus în acea stare. El doar vroia să fie cruţat de pedeapsa cu închisoarea."

Cum am menţionat mai devreme, în harul Său, Dumnezeu a pus deoparte cerinţele Legii. Acum, El aşteaptă doar mărturisire şi pocăinţă din inimă. Cum a spus şi apostolul Ioan: "Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept, ca să ne ierte păcatele şi să ne cureţe de orice nelegiuire" (1 Ioan 1 :9). Cei care îşi imaginează că pot rămâne în păcat spun: *"Nu vreau să fiu curăţat; doar vreau să fiu iertat".*

William Barclay a spus:

Harul nu este doar un dar; ci şi o mare responsabilitate. Credinciosul nu poate continua cu viaţa pe care a trăit-o înainte de a-L cunoaşte pe Isus

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Cristos. El trebuie să se îmbrace într-o puritate nouă, o sfinţenie nouă şi o nouă bunătate. Uşa este deschisă, dar uşa nu este deschisă pentru ca păcătosul să intre şi să rămână un păcătos, ci ca păcătosul să intre şi să devină un sfânt.

HARUL OFERĂ O ATMOSFERĂ DE ACCEPTARE

Unul dintre cele mai importante aspecte ale harului lui Dumnezeu este faptul că oferă un refugiu pentru păcătosul care se pocăieşte. Când păcătosul se pocăieşte, el nu trebuie să se mai autopedepsească cu condamnare de sine. EI nu trebuie să-şi câştige o poziţie favorabilă în ochii lui Dumnezeu. Când îşi mărturiseşte greşeala faptelor sale şi se întoarce de la ele, el este restaurat imediat. Una din povestirile frumoase pe care le-a spus Isus a fost cea a fiului risipitor. Pentru a înţelege contextul a ceea ce explica El, vom include şi cele două pilde scurte care o precedă:

Dar El le-a spus pilda aceasta: "Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, şi pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci şi nouă pe islaz şi se duce după cea pierdută, până când o găseşte? După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri; şi, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii şi vecinii săi şi le zice: 'Bucuraţi-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută.' Tot aşa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăieşte, decât pentru nouăzeci şi nouă de oameni neprihăniţi care n-au nevoie de pocăinţă.

Sau care femeie, dacă are zece lei de argint, şi pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa şi nu caută cu băgare de seamă până când îl găseşte? După ce l-a găsit, cheamă pe prietenele şi vecinele ei şi zice: 'Bucuraţi-vă împreună cu mine, căci am găsit leul, pe care-l pierdusem.' Tot aşa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăieşte.

EI a mai zis: "Un om avea doi fii. Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său:

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

'Tată, dă-mi partea de avere, ce mi se cuvine.' Şi tatăl le-a împărţit averea. Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul şi a plecat într-o ţară depărtată, unde şi-a risipit averea, ducând o viaţă destrăbălată. După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în ţara aceea şi el a început să ducă lipsă. Atunci s-a dus şi s-a lipit de unul din locuitorii ţării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii. Mult ar fi dorit el să se sature cu roşcovele, pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni. Şi-a venit în fire şi a zis: 'Câţi argaţi ai tatălui meu au belşug de pâine, iar eu mor de foame aici! Mă voi scula mă voi duce la tatăl meu şi-i voi zice: Tată, am păcătuit împotriva cerului şi împotriva ta şi nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argaţii tăi.'

Şi s-a sculat şi a plecat la tatăl său. Când era încă departe, tatăl său l-a văzut şi i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui şi l-a sărutat mult. Fiul i-a zis: 'Tată, am păcătuit împotriva cerului şi împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.' Dar tatăl a zis robilor săi: 'Aduceţi repede haina cea mai bună şi îmbrăcaţi-l cu ea; puneţi-i un inel în deget şi încălţăminte în picioare. Aduceţi viţelul cel îngrăşat şi tăiaţi-l. Să mâncăm şi să ne veselim; căci acest fiu al meu era mort, şi a înviat; era pierdut, şi a fost găsit.' Şi au început să se veselească.

Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit şi s-a apropiat de casă, a auzit muzică şi jocuri. A chemat pe unul din robi şi a început să-I întrebe ce este. Robul acela i-a . răspuns: 'Fratele tău a venit înapoi, şi tatăl tău a tăiat viţelul cel îngrăşat, pentru că l-a găsit iarăşi sănătos şi bine.' EI s-a întărâtat de mânie şi nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieşit afară şi l-a rugat să intre. Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: 'Iată, eu îţi slujesc ca un rob de atâţia ani şi niciodată nu ţi-am călcat porunca; şi mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă veselesc cu pri etenii mei; iar când a venit acest fiu al tău, care ţi-a mân cat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat viţelul cel

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

îngrăşat.' 'Fiule', i-a zis tatăl, 'tu întotdeauna eşti cu mine şi tot ce am eu este al tău. Dar trebuia să ne veselim şi să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort şi a învi at, era pierdut şi a fost găsit (Luca 15:3-32).

Aceste pilde ilustrează foarte frumos harul lui Dumnezeu. Deşi, acestea aproape că nu au nevoie de nici un comentariu, daţi-mi voie să fac câteva observaţii. Mai întâi, aceste pilde au fost spuse unui grup de farisei mândrii şi neprihăniţi, cărora nu le plăcea că Isus stătea în compania "vameşilor" şi a "păcătoşilor". Isus a subliniat cât de bucu~os este Dumnezeu când un păcătos se pocăieşte. Acest punct a fost bme accentuat prin pilda fiului risipitor (Luca 15: 11-32), în contrast cu atitudinea fiului mai mare, care nu s-a bucurat pentru pocăinţa fratelui său. El nu putea vedea decât greşelile din trecut şi dezamăgirile provocate de fratele său.

În al doilea rând, observaţi atmosfera de acceptare creată de dragostea tatălui. Unul din aspectele principale ale harului lui Dumnezeu este că *El acceptă întotdeauna inima pocăită* - indiferent cât de groaznic ar fi fost păcatul ei! Din câte am auzit, Ted Bundy şi Jeffrey Dahmer amândoi s-au pocăit şi de aceea sunt în cer acum. Când un păcătos vine la Dunmezeu prin pocăinţă, tăbliţa este ştearsă de tot! Nu mai este condanmare; nu mai este vinovăţie. Există doar o acceptare plină de bucurie din partea lui Dumnezeu Tatăl.

Al treilea lucru pe care vreau să-I observăm este că tatăl nu a fugit după fiul său încercând să facă un compromis: "Ascultă, fiule. Hai să discutăm despre asta. Mai bine rămâi acasă. Vei fi mai în sigu~ ranţă aici. Ştiu că treci printr-o perioadă dificilă acum. Nu voi inte~e~l în afacerile tale personale. Te iubesc. Poţi să-ţi permiţi propriile VICl1, dar te rog întoarce-te acasă." În schimb, tatăl l-a lăsat să plece şi i-a da~. ce dorea. Dar, când fiul s-a întors, tatăl s-a grăbit să-I îmbrăţişeze şi să-I spună bun venit acasă, unde îi era locul. Şi, restaurându-l imediat la locul său

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

de drept, tatăl a explicat fratelui său mai mare care era confuz şi nemilos: "trebuia să ne veselim şi să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort şi a înviat, era pierdut şi a fost găsit".

HARUL DĂ PUTEREA NECESARĂ ELIERĂRII DE PĂCAT

Tocmai când apostolul Pavel se pregătea să expună faimosul său tratat despre neprihănire, a făcut afirmaţia următoare: "dar unde s-a înmulţit păcatul, acolo harul s-a înmulţit şi mai mult" (Rom. 5:20). Este foarte important ca omul a cărui viaţă este caracterizată de poftă să ştie că cu cât el s-a dedat tot mai mult păcatului, cu atât Dunmezeu are o măsură mai mare de har pentru biruirea acelui păcat. Cum am văzut deja, motivul venirii lui Isus pe pământ a fost să zdrobească puterea păcatului din viaţa credinciosului. Pavel a spus-o în felul următor: "Căci harul lui Dunmezeu, care aduce mântuire pentru toţi oamenii, a fost arătat şi ne învaţă s-o rupem cu păgânătatea şi cu poftele lumeşti şi să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate şi evlavie" (Tit 2:11-12).

Da, este adevărat: harul este canalul prin care rnântuirea este pusă la dispoziţie întregii omeniri. Dar, este mai mult decât atât. Harul este şi un învăţător, iar subiectul principal al învăţăturii lui este cum să trăieşti o viaţă plăcută lui Dunmezeu. Când acea ispită se iveşte din ceva nelegiuit, harul este prezent să te înveţe să spui "nu". Când apare o ocazie de a ceda în faţa unei pasiuni lumeşti, harul te învaţă să te împotriveşti. El nu ne ajută doar în vremuri de ispită, ci harul zilnic al lui Dunmezeu este forţa activă din viaţa credinciosului care ne ajută "a trăi în veacul de acum cu cumpătare, dreptate şi evlavie".

Tocmai despre aceasta a vorbit Pavel când a spus: "Nu v-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

răbda" (I Cor. 10:13). Harul lui Dunmezeu ne ajută să ne împotrivim dorinţei de a păcătui. Cu alte cuvinte, *atmosfera care oferă acceptare şi iertare când ne pocăim este aceeaşi atmosferă sfântă care ne oferă o cale de scăpare din ispita păcatului.*

Mărturia mea este că în ultimii cincisprezece ani, harul lui Dumnezeu a fost cel care m-a ajuta să nu cedau poftei puternice pentru femei care mi-a dominat viaţa în trecut. Ca să vă dau unul dintre exemplele pe care le-aş putea împărtăşi, voi povesti un incident care mi s-a întâmplat în 1988. Pe atunci, erau doar trei ani de când scă, pasem de păcat. Eram în Texas şi ţineam o conferinţă despre biruirea dependenţei sexuale. Acolo era o frumoasă femeie, soţia unui medic, care părea foarte interesată de Pure Life Ministries. A pus mai multe întrebări şi părea că nu vrea să plece de la conferinţă.

Bărbatul cu care călătoream avea alte întâlniri şi am rugat-o pe ea să mă ducă cu maşina la casa unde stăteam. Nu mă gândeam la nimic altceva. Ea părea foarte interesată să se implice în Pure Life Ministries, deci m-am bucurat că aveam ocazia să stau de vorbă cu ea. În timpul drumului spre cealaltă parte a oraşului, am început să-i observ fizicul. Când am ajuns la casa respectivă, simţeam cum pofta pentru ea îmi copleşea mintea. Era acelaşi nor negru, demonie, pe care îl simţisem în maşină conducând spre Bakersfiled mai devreme în acelaşi an. Cum eu simţeam acea dorinţă intoxicantă faţă de ea, ea mi-a arătat clar că era disponibilă. Tocmai atunci, în acel moment critic, chiar mai puternică decât pofta mi-a venit frica că voi fi prins dacă voi comite adulter. Această frică puternică a fost tot ce aveam nevoie pentru a ieşi din acea situaţie.

Ce exemplu extraordinar al harului minunat şi susţinător al lui Dumnezeu! Dacă aş fi fost lăsat de unul singur, aş fi aruncat la gunoi tot ce făcuse Dumnezeu până atunci în viaţa mea în cei trei ani dinainte. Aş fi zdruncinat încrederea care fusese atât de greu de reabilitat în soţia mea. Aş fi ruinat Pure Life Ministries chiar înainte de a începe cu adevărat. Într-

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

adevăr, înotam din nou în adâncimile păcatului. Dar, nu am fost lăsat singur! Harul lui Dumnezeu a fost prezent pentru a-mi oferi o cale de ieşire.

Dacă harul Lui este prezent alături de credincios, de ce unii bărbaţi continuă să cedeze ispitelor? Cred că răspunsul se află în ceea ce am discutat în capitolul cincisprezece. Cu toate că nu înţeleg pe deplin rămânerea in Cristos face posibil ca harul lui Dumnezeu să-l susţina pe credincios. Cum a spus Ioan: "Şi ştiţi că El S-a arătat ca să ia pacatele; si in El nu este păcat. Oricine rămâne în El, nu păcătuieşte; oricine pacatuieste, nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut. .. Cine păzeşte poruncile LUI, rămâne în El, şi El în el. Şi cunoaştem că El rămâne în noi prin Duhul, pe care ni L-a dat" (1 Ioan 3:5-6, 24).

. ,Daţimi voie să ilustrez cum funcţionează aceasta în mod prac tic. Eu am calatorit destul de mult. Odată eram în aeroportul Heathrow la iesirea din Londra; acolo era un culoar rulant care trecea chiar prin mijlocul terminalului, pe o distanţă de aproximativ un kilometru. Pe lateral sunt o mulţime de restaurante, magazine şi baruri. Dacă cineva vrea să găsească păcat, acolo îi este la îndemână.

Folosind acest aeroport ca ilustraţie pentru umblarea creştină, rulanta ar reprezenta hand lui Dumnezeu. Pe măsură ce eu rămân în Cristos, într-un mod pe care nu-l înţeleg, aceasta mă păstrează în siguranţa de ispitele si cursele acestei lumi. Responsabilitatea mea este să stau legat de Viţă; slujba lui Dumnezeu este să mă întărească pentru a birui ispitele care apar. Menţinerea unei relaţii zilnice de dependenţă de Domnul, prin rugăciune şi studiu biblic, mă păstrează în siguranţă ataşat de Viţă şi hrănit spiritual. Acestea sunt mijloacele pe care le foloseşte Domnul pentru a insufla putere în viaţa mea. Culoarul rulant est~ o ilustraţie a harului lui Dumnezeu care mă transportă prin locuri de. Iad. Nu propriul meu efort este cel care mă susţine. Ci doar puterea lui Dumnezeu. El va primi toată gloria când voi ajunge în cer, pentru ca sunt pe deplin

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

conştient că nu am putere în mine însumi să mă împotrivesc unor asemenea ispite. Da, dacă aş fi fost dedicat păcatului, puteam în orice moment al trecerii mele pe acolo să cobor de pe culoarul rulant şi să intru într-un magazin ce oferea materiale p~rnografice. Dar, există de asemenea şi balustradă spirituală numită fnca de Domnul care s-a instalat în mine. Aceasta este o caracteristică extra, protectoare, construită în mine, care constituie o barieră suficientă pentru a mă împiedica să deviez spre amăgirile mereu prezente oferite de lume. Cei a căror frică de Dumnezeu a fost paralizată de învăţăturile "harului indiferent", nu se bucură de această protecţie adiţională. Cei care hoinăresc fără nici un fel de disciplină şi putere spirituală, care vine prin menţinerea unei relaţii de părtăşie zilnică, sunt într-o situaţie chiar mai rea.

Eu înţeleg mai bine acum minunatul Său har pentru că am fost păstrat de el multă vreme. L-am văzut la lucru în favoarea mea de multe ori de-a lungul anilor. La începutul umblării mele cu Domnul, nu înţelegeam harul atât de bine. De fapt, deşi ar putea părea foarte ciudat ţinând cont de adâncimea păcatului în care fusese odată implicat, am devenit asemenea unui fariseu când am început să am victorie asupra păcatului sexual. Mi-am acordat credit nemeritat pentru libertatea mea. Am devenit foarte asemănător fariseului din Luca 18, care au spus:
"Fariseul stătea în picioare şi a început să se roage în sine astfel: 'Dumnezeule, Îţi mulţumesc că nu sunt ca ceilalţi oameni, hrăpăreţi, nedrepţi, preacurvari sau chiar ca vameşul acesta. Eu postesc de două ori pe săptămână, dau zeciuială din toate veniturile mele'" (Luca 18: 11-12). Mereu mă comparam cu alţii. La fel ca acel fariseu, făceam multe lucruri bune. Zelul meu pentru Domnul era mare. Eram gata să trăiesc o viaţă "predată" pentru Dumnezeu, sacrificând totul pentru El. Viaţa mea de părtăşie cu El era bine organizată, dar uitasem cât de rău fusesem şi uitasem tot ce făcuse Domnul pentru mine. Devenisem foarte mândru şi neprihănit.

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

Dumnezeu a continuat să se ocupe de mine. El nu S-a grăbit să mă lase într-o asemenea situaţie groaznică. Într-o zi, în 1991, Domnul m-a ajutat în mod neaşteptat. Săptămâna care urma, trebuia să apar în emisiunea *Focus On The Family.* Mă pregăteam să împărtăşesc mărturia mea personală în acea emisiune, ştiind că probabil milioane de oameni o vor putea auzi. Adânc în sufletul meu, abia aşteptam să împărtăşesc cu lumea cum *eu* biruisem păcatul sexual. Dar, Dumnezeu nu-Şi împarte gloria cu nimeni.

În acea perioadă, predicam în diferite biserici din ţară. În acel sfârşit de săptămână, eram programat să predic la programele dintr-o biserică din Chicago. Noi locuim în Kentucky, şi de obicei soţia mea călătoreşte cu mine în asemenea misiuni, dar ea avea probleme cu spatele şi a hotărât să stea acasă. Trebuia deci să fac călătoria de şase ore de unul singur. Dar nu îmi lipsea deloc încrederea în sine.

Am făcut acea călătorie lungă în ziua aceea, luptându-mă uneori cu ispita de a intra în vreun oraş pentru a căuta ceva material pornografic, sau mai rău. Dar am reuşit să sting acele gânduri sâcâitoare şi am ajuns în Michigan. După ce am umplut rezervorul cu benzină, am intrat în benzinărie pentru a folosi toaleta. Trecând prin magazin (Pentru a înţelege mai bine ce s-a întâmplat după aceea, ar putea fi util să vă imaginaţi că mergeam în stilul acela fariseic mândru!), am observat un bărbat care stătea în faţa unui stand de reviste şi se uita la o revistă "de fete". Am trecut pe lângă el, privind peste umărul lui, sperând să văd ceva "piele". Desigur, revista era deschisă la o imagine pornografică a frumuseţii acelei luni.

Acea scurtă imagine de "piele" m-a urmărit tot weekendul. Cu greu, am reuşit să trec de programele de duminică şi luni dimineaţa şi am pornit-o înapoi spre Kentucky. Imediat ce am plecat de la casa parohială, mintea mea a fugit la acea benzinărie. "NU! Nu mă voi opri să mă uit la acea revistă!", am exclamat. Indiferent cât de tare am încercat să mă

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

opun, imaginea acelei fete mă urmărea. În cele din urmă, am ajuns la indicatorul care arăta că rampa aceea era la distanţă de un kilometru. "Nu voi opri! Voi continua cu Dumnezeu!", am strigat. "Glorie, Aleluia!"

Când a apărut rampa respectivă, am ieşit de pe auto-stradă, am condus direct înspre acea benzinărie, am intrat şi mi-am saturat mintea cu imaginile din acea revistă. Inima îmi bătea nebuneşte în timp ce răs-foiam revista. Tocmai atunci, o voce abia audibilă din interiorul meu mi-a strigat: "Fugi!"

Ştiind că fusese Duhul Sfânt, am plecat imediat şi am făcut acel drum lung, plin de vinovăţie, înapoi spre Kentucky. În zilele următoare, am continuat să mă ocărăsc singur. Într-o dimineaţă, auto-condamnarea mea a ajuns la vârf. "Cum ai putut fi atât de prost! Iată-te gata să fii auzit într-un program naţional de radio, iar tu te-ai uitat la material pornografic! Prostule!" Acuzarea a continuat tot mai intens.

Înainte de a termina povestea, trebuie să fac referire la un incident ce mi se întâmplase în urmă cu zece ani. Eram cadet în Los Angeles Sferiffs Academy. Antrenamentul de 18 săptămâni se apropia de sfârşit, Eu eram unul dintre cei norocoşi care reuşiseră să îndure pregătirea riguroasă din academie. O treime din clasa de o sută renunţase. Aceia dintre noi care reuşiseră să rărnână, trăiam într-o anumită stare de frică ca nu cumva să facem ceva ce ne-ar putea descalifica.

Într-o zi, noi soldaţii am fost duşi cu autobuzul spre Pomona Fair Grounds pentru a participa la o şcoală intensivă de conducere de două zile. Într-o zonă asfaltată enormă, era marcat un traseu de curse de viteză, delimitat cu conuri portocalii. Primul lucru pe care l-am observat la maşina de probă era că maşina avea caroseria întărită cu lonjeron. Pe scaunul şoferului mă aştepta o cască. "Urcă, pune-ţi casca şi porneşte", a spus instructorul neînfricat, ce stătea în scaunul de lângă şofer.

Am făcut exact ce mi s-a spus. Conduceam cu destul de mare viteză când, spre surprinderea mea, instructorul a strigat: "Mai repede!". Am

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]

răspuns imediat, mărind viteza chiar mai mult. Zburam pe la curbe şi acceleram în locurile drepte. Ajungând la o curbă deosebit de dificilă, am pierdut controlul şi am fost obligat să deviez de la traseu. Imediat am trecut înapoi peste conuri, reintrând înapoi pe traseu şi am terminat cursa. Am stat acolo în tăcere, în timp ce instructorul mi-a completat fişa. Ştiind că ieşisem din traseu, am murmurat:
"Bănuiesc că am căzut." Mă durea înăuntru la gândul că aceasta ar putea să-mi afecteze absolvirea academiei.

"Ai căzut? De ce crezi că ai căzut?", m-a întrebat el.

"Am ratat curba aceea şi am intrat înapoi în traseu", m-am plâns eu. "Da, dar ai intrat imediat înapoi! Ai trecut cu bine!", a exclamat el. Zece ani mai târziu, în plimbarea mea de rugăciune, biciuindu-mă pentru că mă uitasem la acea revistă pornografică de la benzinărie, Dumnezeu mi-a vorbit. (Lacrimile îmi umplu ochii şi acum, după zece ani, când îmi amintesc acea întâmplare.) În una din acele momente clare, veşnice, am retrăit incidentul care a avut loc în urmă cu zece ani în maşina de conducere. Acum era Domnul Cel care vorbea. "Steve, ai făcut o mică greşeală. Dar te-ai descurcat bine până acum! Ai stat în rugăciune în fiecare zi. Te-ai apropiat de Mine. Ai stat credincios în Cuvânt. Da, ai ieşit pentru o clipă de pe traseu, dar ai intrat înapoi la loc imediat!"

Am ajuns la o adevărată revelaţie a harului lui Dumnezeu. Din acea zi, am înţeles că victoria mea asupra păcatului nu se datora efortului meu, ci harului minunat al lui Dumnezeu!

[Material scanat, formatat si prelucrat pentru voi de catre echipa TC]